Qb:3
M91 DIGITI
114548

[illegible] 13 FEB. 92 [illegible] MADRAS.

[illegible]வெல்வ[illegible]

ஏநேக ஒழுக்க[illegible]

[illegible]

[illegible]டு

அர்ச். [illegible]காரியார் அருளிச்செய்த

[illegible]ரபந்தங்க[illegible]லொண்ணு.

இத்[illegible]லபாஷையினின்று

[illegible]குருசுவாமியா ரவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

[illegible]

சங். [illegible]மெரிஜோசேப்பு சுவாமிகளுடைய

கோரிக்கையின்படி,

புதவை

அலோயிசியஸ் நாதசுவாமிகளால்

[illegible]ார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை:

ம. ச[illegible]யாகப்பிள்ளையவர்களால்

[illegible]சப்பர் அச்சுக்கூடத்திற்

[illegible]பிக்கப்பட்டது.

1891-[illegible]ல் டிசம்பர்-மீ

[illegible]ll Rights Reserved.

14548

அதி.	பொருளட்டவணை.	பக்கம்.
1-ம்.	சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் தமது [illegible]ப்பாடுகளில் நமக்குக்காண்பித்தருளிய [illegible]த்தினிமித்தம் அவர் நம[illegible] நேசத்துக்கு எ[illegible]வளவு பாத்திரமுள்ளவரா யிருக்கிறாரென்ப[illegible]ன்பேரில்	1
2-ம்.	சே[illegible]க்கிறீஸ்துநாதர் மிகவும் பரிசுத்த பலிபீட தேவத்திரவிய அநுமானத்தை யேற்படுத்துகையில் நமக்குக் காண்பித்தருளிய நேச[illegible]னிமித்தம் நமது அன்புக் கெவ்வளவுபாத்திரமாயிருக்கிறா ரென்கிறதின்பேரில்	13
3-ம்.	சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் நமக்குக்காண்பித்தருளிய நேசமும், அவர் நமக்காகச்செய்தருளிய ச[illegible]லமும் நமக்குவருவிக்க வேண்டிய [illegible]ருந்த நம்பிக்[illegible]யின் பேரி[illegible].....	30
[illegible]	சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நேசிக்க நாமெவ்வளவோ கடனாளிகளா யிருக்கிறோம் என்பதின்பேரில்	41
[illegible]	சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நேசிக்கிறவன் உபத்திரியங்களை நேசிக்கிறான் என்பதின்பேரில்	52
[illegible]ம்.	சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நேசிக்கிறவன் மதுரகுணமுள்ள அருசரிப்பதின்பேரி[illegible].....	63
7-[illegible]	சேசு[illegible]றீஸ்துநாதரை நேசிக்க விரும்புகிறவன் இலௌகீகத்தை நாம் பெருமையுள்ளவர்களைப்போலிருக்க வேணுமென் றாசியாமல், சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை அதிகமதிகமாய் நேசிக்கிறவர்களுக்குள்ளே தானுமொருவனாயிருக்கவேணுமென் றாசிப்பான் என்பதின்பேரில்	73
[illegible]-ம்.	சேசுக்கி[illegible]ஸ்துநாதரை நேசிக்கிறவன் அசமந்தத்தை[illegible]யும், புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்தை நா[illegible]றான். இதையடைகிற வழிப்பாடாவன	88
9-ம்.	சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நேசிக்கிறவன் தன்னுடைய [illegible]குணங்களின் மட்டில் கர்வமடை	

	பொருளட்டவணை.	
	யாமல் தன்னைத்தாழ்த்தி, கீழ்ப்படிகிறதில் சந்தோஷமடைவான் என்பதின்பேரில்	125
10-ம்	சேசுக்கிறீஸ்து நாதரை நேசிப்பவன் அவரை விட வேறொன்றையும் நேசியான் என்பதின்பேரில்................	137
11-ம்	சேசுக்கிறீஸ்து நாதரைச் சிநேகிப்பவன் உலக சிநேகங்களைத் தேடான் என்பதின்பேரில்........	144
12-ம்	சேசுக்கிறீஸ்து நாதரை நேசிப்பவன் தன் அயலான்பேரில் பரிச்சேதம் கோபங்கொள்ளான், என்பதின் பேரில்....................	170
13-ம்	சேசுக்கிறீஸ்து நாதரை நேசிப்பவன் ....; அக்கிரமத்தினிமித்தம் அகமகிழான், சத்தியத்தின் பேரில் சந்தோஷப்படுவான் என்பதின்பேரில்....................	1..
14-ம்	சேசுக்கிறீஸ்து நாதரை நேசிப்பவன் ....யும், விசேஷமாய் வியாதி............, ...தை, முதலானவைகளைச் சேசுக்கிறீஸ்து நாதரைப்பற்றிச் சகித்துக்கொள்ளுவான் என்பதின்பேரில்....................	20.
15-ம்	சேசுக்கிறீஸ்து நாதரை நேசிப்பவன் அவர் திருவுளம்பற்றின யாவையும் விசுவசித்துக்கொள்ளுகிறான்....................	
16-ம்	சேசுக்கிறீஸ்து நாதரை நேசிப்பவன் அவரிடத்தில் நின்று சகலத்தையும் அடையக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறான், என்பதின்பேரில்	23.
17-ம்	நேசமானது சகலத்தையும் சகித்துக் கொள்ளுகின்றது. சேசுக்கிறீஸ்து நாதரை மிகுந்த வலோடு நேசிப்பவன் முதலாவது:—...........ரக்ளுக்கும், 2-வது:—துயரங்களுக்.........ம் ...டுவே அவரை நேசிப்பதை விட்டு.........மாட்டான், என்பதின் பேரில்....................	27.
	இப்புத்தகத்திற்குபிக்கப்பட்ட .... சேசுக்கிறீஸ்து நாதரை நேசிக்கும் பேர்கள் ...ல் அப்பியசிக்கப்பட வேண்டிய புண்ணியங்களின் சுருக்கம்....................	27.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS, MADRAS. 13 FEB. 92

கடவுள்துணை

...நேசவொழுக்கம்.

முதல் அதிகாரம்.

...கிறீஸ்துநாதர் நமது திருப்பாடுகளில் நமக்குக் ...ண்பித்தருளிய நேசத்தினிமித்தம் அவர் நமது நேசத்துக்கு எவ்வளவு பாத்திரமுள்ளவரா யிருக்கின்றாரென்பதின்பேரில்.

...நமது கடவுளுமாய், மேலான நன்மையு ...மு, ...ட்சகருமா யிருக்கிற சேசுக்கிறீஸ்துநா...ர் ...சேசிப்பதிலே சகலவித பரிசுத்தத்தனமும், புண்...ரி சாங்கோபாங்கங்களும் அடங்கி யிருக்கி ...ன்றன. அதெப்படி யென்றால் "நம்மை நேசிக்கி...ன்ற ...த்து ...து பிதா நேசிப்பார், ...ம்மை நீங்கள் நே...ப்படி...னாலே நமது பிதா உங்களை நேசிக்கின் ...ன்று சேசுக்கிறீஸ்து நாதர் திருவுளம்பற் ...ர். அர்ச்.பிரான்சிஸ்கு சலேசியார் "புண் ...ணிய ...கோபாங்கமான ...ஒயத்தில் அ... ...சிந்த... ...கன்ம சிலரும், சிலர் செபத்திலும், சிலர் ... ...மானங்களை யடிக்கடி பெ...வதி... ...ர், சிலர் த... தருமங்களிலும் அடங்கி யிருக்... ...தன் ...வம எண்...குகிறார்கள். ஆகிலும் அவர்களெல் ...ரும் மோசம் ...போகிறார்க ளென்பது உறுதி. ...புண்ணிய சாங்கோபாங்கமானது சர் ...தன்முழு இருதயத்தோடு நேசிக்கிற ...யிருக்கின்றது." என்கிறார் "தேவசி

[illegible] மனிதனை உத்தமனாக்கத் தகுந்த சர்வ புண்ணியங்களையும் சேர்த்துக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வருகிறது." என்று அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். சின்னப்பர் [illegible]ணிக்கிறார். இவருக் கொத்தபடி அர்ச். அகுஸ்தீனென்பவர் "முந்திச் சர்வேஸ்வரனை நேசி அதின் பிறகு உனக்கு மனதாயிருக்கிறதெல்லாஞ் செய், ஏனெனில் அவருக்குப் பொருந்தாத வொரு காரியத்தையுஞ் செய்யாதிருக்கவும் அவருக்குப் பிரியமான சகல காரியங்களையுஞ் செய்யவும் இந்தச் சிநேகமானது உனக்குக் கற்பிக்கும்" என்று சொல்லுகிறார்.

2. சர்வேஸ்வரன் நித்தியமாய் நம்மை மிகவும் நேசித்திருக்கும்போது நமது பூரண நேசத்துக்கு அவரெப்படி பாத்திரமாயிராதிருக்கலாம். ஆண்டவர் சொல்லுவதாவது. "மனுமக்களே! காலங்களை முந்த நேசித்தோமென் றறிந்து கொள்ளுங்கள். இன்னும் நீங்களுலகத்தி லிருந்ததில்லை, மேலும் உலகமுதலா யிருந்ததில்லை, அதற்கு முன்னமேதானே நாமுங்களை நேசித்தோம். கடைசியாய் நான் சர்வேஸ்வரனாயிருக்கிறது முதல் உங்களை நேசித்து வருகின்றோம். நம்மையே நாம் நேசித்து வந்தபோதே உங்களையுங்கூட நேசித்தோம்." என்று திருவுளம்பற்றுகின்றார். ஆகையால் அர்ச். [illegible]ல் விவாகத்தைக் குறித்து [illegible] போது அதற்கு மாறுத்தரமாக "என[illegible] சிஷ்டிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கு யாதொரு [illegible]ந்தரமுமில்லை, முந்தினவராகவும் [illegible]த்திய நாளாகவும் என்னை நேசித்த கடவுளொருவருக்கே [illegible] பக்ஷமெல்லாஞ் சொந்தமாம்" என்று சொ[illegible] அவர்களுக்கு நல்ல ஞாயமிருந்தது.

3. நன்மை உபகாரங்கள் மனிதனை [illegible] செய்குமென்று சர்வேஸ்வரன் கல்[illegible]

[illegible]த்தைக் கிரகித்துக் கொள்ளும் [illegible] கவித உபகாரங்களால் அவனைப் பூரிப்பிக்கத் திருவுளமானார். இதைப்பற்றி ஆண்டவர் நேச பந்தனங்களால் மனிதனைக் கட்டுவோமென்கிறார். இந்த நேசபந்தனங்கள் சர்வேஸ்வரன் மனிதனுக்குச் செய்தருளிய கொடைகளாமே. அதெதென்றால் தமது சாயலாக உண்டாக்கப்பட்ட புத்தி நினைவு மனதென்ற மூன்று புலன்களையும் உடைத்தான வோராத்துமத்தையும், மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி யென்னும் பஞ்சேந்திரியங்களை யுடைய வொரு சரீரத்தையும் [illegible] நமக்குத் தந்திருக்கிறார். இதுவும் போதாதென்று [illegible]வன் பேரிலுள்ள பக்ஷத்தினிமித்தமாகவே [illegible], பூமி, கடல், மலைகளையும், சந்திர, சூரிய, [illegible] நட்சத்திரங்களையும், பொன், வெள்ளி முதலிய பலவித பஞ்சலோகங்களையும், புல், பூண்டு, விருக்ஷ முதலிய நானாவித தாபரசங்கமங்களையும், வைடூரியம், கோமேதகம், முத்து பவளம் முதலிய வெளி பொருந்தின அநேகவித நவரத்தினங்களையும், நடப்பன, பறப்பன, ஊர்வன, நீந்துவன வாகிய எண்ணிறந்த ஜீவப்பிராணிகளையும் கடைசியாய்ச் சொல்ல வேணுமானால் சகல சராசரங்களையும் மனிதனுக்காகவே யுண்டுபண்ணினார். ஆனால் இத்தனை உபகாரங்களுக்கும் நன்றியறிதலாக மனிதனின் அவனுடைய சிநேக மொன்றையே கேட்கிறாரேயல்லாமல் வேறல்ல. அர்ச். அகுஸ்தீனென்பவர் [illegible] நன்றாய்க் கண்டுபிடித்ததினாலே சர்வேஸ்வரனை நோக்கி "ஆண்டவரே பூமியின் பேரிலும் பூமிக்கு மேலாகவும் நான் காண்கிற வஸ்துக்களெல்லாம் உம்மைச் சிநேகிக்கும்படி என்னிடத்திற் பேசுகின்றன, உம்மைச் சிநேகிக்கும் பொருட்டாக வென்னை யேவுகின்றன, ஏனெனில் என் மட்டிலுள்ள பட்சத்தினாலே தாமே அவைகளை யெல்லாஞ் சிருஷ்டித்தீரென்று சொல்லுகின்றன." என்பார். திராப[illegible]

வென்று [illegible]லப்பட்ட சபையை ஸ்தாபித்தவரா
கிய மட[illegible]யான இராஸ்செசாபவர் தாம் [illegible]லை
கதி, பறவை, மலர், இரகம், வானமுதலான [illegible]
ளைப் பார்க்[illegible]ம்போதெல்லாம் தமது இருதயத்தி
லே தேவ சி[illegible]க்கினி பற்றி யெரியாதிருந்த தில்
லை," என்கிறார்.

4. அர்ச். பாஜிமரியமதலேனம்மாள் ஒரு புஷ்
பத்தைப் பார்க்கையில் தேவ சிநேகாக்கினி பற்றி
"அடியாள்மட்டி லுண்டான [illegible]நேசத்தாலல்லோ சர்
வேஸ்வரன் இந்தப் புஷ்பத்தை யுண்டாக்க நித்திய
மாய் நினைத்திருந்தார்," என்று வியந்[illegible]பாள்.
இச்சிந்தை யானது அவளிருதயத்தில் மிகவும் [illegible]மா
யூன்றுவி யிருந்தமையால் அது சர்வேஸ்வரனை[illegible]
எப்போதும் அதிகமதிகமாய் அவளை ஒன்றுபடுத்தும்.
[illegible]தெரேசம்மாள் யாதோர் மரம், வாய்க்கால்
[illegible]லம், ஊறணி முதலியவைகளைப் பார்[illegible]கயில்
தன்னால் நேசிக்கப் படும்படிக்கு இவ்வளவு அழகான
வஸ்துக்களை யெல்லாம் உண்டாக்கின கர்த்தாவின்
மட்டில் தனக்கிருக்கும் அற்ப நேசத்தைப் பற்றித்
தன்பேரில் முறையிட்டுக் கொள்வாள். ஓர் பத்தி
யுள்ள வனவாசி தான் நடக்கும் பாதை[illegible]தென்
படும் பூண்டு புஷ்பங்களும் அவ்வித மாக[illegible]
றை யிடுகிறதாக வெண்ணி யவை[illegible] பார்த்து
"பேசாதேயுங்கள், என்னை நன்றி கெட்டவனெ
ன்றழைக்கிறீர்கள், சர்வேஸ்வரனுக்கு என்மட்டி
லான நேசத்தால் உங்களைச் சிருஷ்டித்த[illegible]ம்,
அப்படியிருந்தாலும் நான் அவரைநேசி[illegible]வில்லை,
[illegible]றுஞ் சொல்லுகிறீர்கள், மெய்தான் நீங்கள் சொல்
லுகிற தின்னதென்று கண்டுபிடி[illegible]றேன், [illegible]
குயித்து நீங்களென்பேரில் அதிகமாய் முறையிடாமல்
[illegible]ம்மாயிருங்கள், நானே அதற்காக மெத்தவும் விச
னப்படுகிறேன்." என்று சொல்லுவார்.

5. சர்வேஸ்வரன் நேசம் என்[illegible] யாதெ
[illegible]கித்துக்கொ[illegible]ளும் பொருட்[illegible]னும் அநி
[illegible]செய்ததைப்பார். தம்மை மு[illegible]மையும் நம
க்குத் தந்தருளினார். நித்திய பிதா[illegible]னவர் தமது
சொந்த குமாரனைத் தந்தருளினார். [illegible]மெல்லோரும்
பாவத்தால மரித்து அவருடைய கருணையை யிழந்
திருந்தோம். அப்போஸ்தலரான அர்ச். சின்னப்பர்
[illegible]வசனித்[illegible]ல் அளைகடந்த நேசமானது:—நம
து கடன்களுக்கு[illegible]ஞ் செய்யும் பொருட்டும்,
பாவத்தால் நாமிழந்துபோன இஷ்டப்பிரசாத உயி
ரை நம[illegible]றுபடி அளிக்கும் பொருட்டும் சர்வே
ஸ்வரன் தமது நேசகுமாரனை நமக் களிப்புச் செய்த
து. நமக்குப் பொறுத்தல் கொடுக்கும்பொருட்டுத்
தமது குமார[illegible]க்குப்பொறுத்தல் கொடாமல் அவரை
நமக்குத்தருகையில்இந்த திவ்வியகுமாரனுடனேதம
[illegible]பிரசாதம், தமதுநேசம், மோக்ஷமுதலிய ட
[illegible]மக்குத்தந்தருளினார். ஏனெனில் இந்த நன்
மைகளெல்லாந் தமது குமாரனுக்குமுன்பாக ஒப்ப
ற்றஅற்பமா யிருக்கின்றது.

6. மேலும் தேவகுமாரன் நமதுபேரில்கொண்
[illegible]லே தம்மை முழுமையும் நமக்குத்தந்
[illegible]ளினார். நித்திய மரணத்தினின்று நம்மை மீட்
[illegible]வும், [illegible]துபோன விஷ்டப் பிரசாதத்தையும்
மோக்ஷ பாக்கியத்தையும் நாம் மறுபடியடை யவும்
[illegible]தனர். இதற்காகவே வெகுவாய்த் தம
மைத் தாழ்த்தினார். சர்வலோகத்துக்கும் அதிபதி
[illegible]தா அடி[illegible]மையின் வேஷமெடுத்து மனுவு
[illegible]க் குரிய ச[illegible] கிற்பாக்கியங்களுக்கு முள்ளாகு
[illegible]டுந் தம்மைத் தாழ்த்தினார்.

7. இன்னுமதிக ஆச்சரியத்தைப் பார்[illegible]மா
க:—அவர் மரியாமலும் பாடுபடாமலும் நம்மை
ரட்சிக்க அவருக்கு வல்லமையுண்டா யிருந்தபோ

திரிமா[illegible]கட், சிந்தை, [illegible]ம் அவமானமும் மரணமா[illegible]; வெட்கத்துக் [illegible]னும், பாதக[illegible] சிபமிக்கப்பட்ட துன்பாக்கினியமாக சிலு[illegible] யினை முதலிய[illegible]வகளைத் தெரிந்து கொண்ட[illegible] வகையாய் யாதொரு அவசரமின்றி இவ்வுபாதனைகளுக் கெல்லாந் தம்மைக் கையளிக்கச் சித்தமானதற்குக் காரணமென்ன? நம்மை [illegible]சிநேகத்தைப் பற்றியும், எத்தனையோ எக்காலத்திலும் அநுபவியாத அன்பு[illegible] [illegible] நடக்காத[illegible] [illegible]ல் [illegible]ன் விசால மெய்யென வென்று நமக்கு [illegible]க்க மரணத்தைப் பற்றியுமே அல்லாமல் வேறல்ல[illegible].

8. ஆகையால் அர்ச். சின்னப்பர் சேசுக்கிறீஸ்துநாதரின் நேசத்தாற் பரவசமாகி "சேசுகிறீஸ்துநாதருடைய நேசம் நம்மை ஏவுகின்றது." [illegible] சொல்லுகையில் சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் தமது பாடுகளினால் நமக்குக் காண்பித்தருளிய நேசத்தைப் பார்க்கிலும் நமக்காக அவர் அநுபவித்த துன்பம் கொஞ்சமென்றும், அவரை நேசிக்கும்படிக்கு அவருடைய நேசமானது நம்மைக் கட்டாயம் பண்ணியுடன்படுத்துகின்றதென்றும் நாம் அறிந்து கண்டுபிடிக்கச் சித்தமானார். இவ் விஷயத்தைக் குறித்து அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசியார் "நமது கர்த்தராகிய சேசுகிறீஸ்துநாதர் நமக்காகச் சிலுவையில் மரிக்கும்வரையில் நம்மை நேசித்தாரென்று அறிகிறது எவ்வளவு அதிக நேசத்துக்குரியதோ அவ்வளவுக்கு அதிக[illegible] பலவந்தத்துடன் நேசத்தை [illegible] பிழிகின்ற ஆலையில் நமதிருதயங்களை வைத்திருக்கின்றதல்லவா" என்கிறார், ஆதலால் நமது பேரில் வைத்த பட்சத்தைப் பற்றித் தமது பிராணனைத் தரச் சித்தமானவருடன் மரிக்கும் பொருட்டுச் சிலுவையைக் கட்டித்தழுவி மரணபரியந்தம் [illegible]

கொள்ளுவோம். ஆம் - [illegible]ச்சிலுவையைக் [illegible]விக் கொள்ளுவேன், இதை[illegible]ராலும் விட்டுவிடமாட்டேன், என்றென்[illegible]வரு[illegible]மேயிதில் மரிப்பேன், அவரு[illegible]விய நேசம் என்னிற் பற்றியெரியக் கட[illegible]வது, இப்ப[illegible] அக்கினியானது சிஷ்டகளையும் அவருடைய [illegible]க்கிய சிஷ்டிப்பையும் தகனம் பண்ணும், என்[illegible]சகர் நம்மைமுழுமையுமெனக்குத் தருகிறதினால் [illegible]ம் என்னை முழுமையும் அவருக்கே கையளிக்கி[illegible] அவருடைய இருதயத்திலே ஜீவிக்கவும் மரிக்கவும் மனதா யிருக்கிறேன், எதுவும் [illegible]ரிவிட்[illegible]ன்னைப் பரிச்சேதம் அகற்[illegible]யாது. ஆ! திவ்விய நேசமே யென்னுத்தமமான [illegible] நன்மை[illegible] அபேட்சித்து உம்மாமத்தனது பத்[illegible] தாவாக எல்லோரென்றைக்குந் தெரிந்து கொள்ளுகிறதாக, திவ்விய இஸ்பிரீத்துசாந்துவே யென்னிருதயத்தி லெழுந்தருளி வந்து, அதில் உமது தேவசிநேகாக்கினியின் வேகத்தை மூட்டி ஒன்றில் நேசிக்க அல்லது மரிக்கச் செய்தருளும். [illegible]ன் சேசுக்கிறீஸ்துநாதருடைய நேசத்தைப் பற்றி மாத்திரம் ஜீவிக்கும் பொருட்டு மற்ற நேசத்துக்கு மரிக்கச்செய்தருளும். [illegible]ங்கள் ஆத்தும விரட்சகரோ யுமதன்பின் [illegible]கழ்ச்சியை நித்தியமாய்ப் பாடச் செய்தருளும், [illegible] நேசிக்குஞ் சேசுநாதரே வாழ்க, [illegible] சேசுநாதரே வாழ்க, யுகா யுகங்களாய்ச் சீவிக்குஞ் சேசுநாதரை நேசிக்கிறேன், என்று நம்மில் ஒவ்வொருவரும் சொல்லக்கடவோம்.

9. மனிதர் பேரிற் சேசுக்கிறீஸ்துநாதருக் குண்டான பட்சமிகுதியானது—தன்னை யவர்களுக்கு ஒப்பிக்கும் பொருட்டு அவருடைய மரணநேரத்தை அபேட்சிக்கச் செய்தது. அதெப்படி யென்றால் [illegible] அவர் தாமனிதர்பேரிலே வைத்திருக்கும் நேசம் [illegible]குதி யெவ்வளவென்று காண்பிக்கும் பொருட்டு

"நாம் நமது [illegible]த்திலேதான் மோக்ஷானந்தத்தைப் பெறவே
ண்டியிருக்கிறோம், நமது மரணமும் வரவிருக்கிற
தாமக்கெவ்வளவோ சமீபமாயிருக்கின்றது." என்
று அவருயிருக்கும் இருக்கையிற் சொல்லிவந்தார்.
இம்முகாந்திரத்தைப் பற்றித் தாமே [illegible] அருளப்
பர். ஆண்டவர் பாடுபடத் துவக்கின வேளையைக் குறி
த்துப் பேசுகையில் அந்தநேரத்தை அவர் "தம
து நேரம் என்றழைப்பதாகச் சொல்லுகிறார். மனி
தரிற் கன்றி அன்பற்றி வரிழ்க்கும் ஒரு சிலுவையின்
பேரில் மனிதருக்காக மரிக்கிற [illegible] நேரத்
தின் கடைசியத்தாட்சியை [illegible] தேடுக்
கச் சித்தமாயிருக்கும் தமதுப்ராண சமயத்தவ[illegible]
ஒன்றையும் விரும்பவில்லை.

10. ஆனாலொரு தெய்வம் இருபாதகர் நடுவில்
தம்முடைய தெய்வீக மகிமைப்பிரதாபத்துக்கடாத
இவ்வளவு வெட்கத்துக்குரிய வகையாய் அவமான
முள்ள ஒரு கழுமரத்திலே மரிக்கும்படி செய்விக்கக்
கூடுமானவர்? நேசிக்கிறவனுடைய வக்தவ்வத்தைக்
கவனியாமல் நேசிக்கப்பட்ட பொருளுக்குத் தன்னைக்
காண்பிக்க மாத்திரமே தேடுமே. அர்ச்சியசிஷ்டவர்
வேறல்லவே. பிராஞ்சிஸ்கு சின்னப்பர் பாடுபட்ட
சொரூபத்தைப்பார்க்கும்போது, "அன்பே! அன்பே!
அன்பே!!! என்று அடிக்கடி வியந்து கூப்பிட்டது
மெய்யாக்தானே. நாமும் சிலுவையிற் சேசுநாதரைப்
பார்க்கையில் அவ்விதக் கருத்தேயுடையவர்களாய் அவ
ரைப்போலவே ஓ! அன்பே, அளவற்ற அன்பே யெ
ன்று கூப்பிடக் கடவோம்.

11. விசுவாசமானது நமக்கு நிச்சயிக்காவிட்
டால் சர்வவல்லபரும்மிகப்பாக்கியருஞ் சர்வத்துக்கு
ம் எஜமானுமான வோர் தெய்வம் மனிதன் மட்டிலு
ண்டான நேசத்தால் தம்மை மறந்துபோ யிவ்வள
வாக மனிதனை நேசித்தாரென்று, யார் நம்பக்கூடும்?

அர்ச். லவுரேஞ்சு முஸ்தினியனென்பவர் வசனித்த
வண்ணம் நித்தியவார்த்தை யானவர்தானே
மனிதர்மட்டிலுள்ள நேசத்தின் மிகுதியால் பைத்தி
யமானதைக் கண்டிருக்கிறோம், அர்ச். பச்ஜி மரியம
தலேனம்மாள் இவ்விதமாகவே சொல்லிவருவாள்.
அவளொருநாள் கையிற் சிலுவையைப் பிடித்துக்கொ
ண்டு "ஓ! என் சேசுவே, எங்கள்மட்டிலுமக்குள்ள
நேசமானது பைத்தியமட்டும் போகின்றது. ஆம்,
நேசமானது உமக்குப் பைத்தியமாக்குதென்று சொ
ல்லுகிறேன், எப்போதும் சொல்லுவேன்." என்று
வியந்து கூறினாள். ஆனால் அர்ச். தெனீஸ் அரோ
பாகிதென்பவர் அதற்கு மறுப்பாக இல்லை,
அல்ல, இதுபைத்தியமல்ல ஆனால் தன்னேசத்துக்
குரிய பொருளுக்குத் தன்னை முழுமையுங் கையளி
ப்பதற்குச் சிநேகிதனை யேவுகிறது சிநேகத்தின் இய
ல்புதானே," என்று சொல்லுகிறார்.

12. "ஆ! மனிதர்கள் சிலுவையிற்சேசுநாதரை
தங்கள் ஒவ்வொருவர்பேரிலும் அவருக்கிருந்த நேச
த்தையும் உற்றுயோசிப்பார்களேயாகில் இரட்சகரு
டைய இருதயத்திற்பற்றி யெரியும் அக்கினிச்சுவாலை
யைப் பார்த்து அவர்களும்பற்றி யெரியமாட்டார்களா?
சர்த்த சிட்சிப் பற்றியெரியுந் தேவாக்கினியால்தகி
க்கப்படக்கூடுமா யிருக்கிறதெவ்வளவோ பாக்கியம்!
நேசபந்தனங்களாற் சர்வேசுரனுடனே யொருமிக்கக்
கட்டப்பட்டிருக்கக் காண்கிறது நமக்கெவ்வளவோ
சந்தோஷம்" என்று அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசியார்
சொல்லுவார், அர்ச். பொனவெந்தூரென்பவர் "சேசு
க்கிறீஸ்துநாதருடையகாயங்கள் அற்புமுஞ்சுவாலையு
ற்றவிருதயங்களைமுதலாய்க்காயப்படுத்தி, மிகவுங்குளி
ர்ந்த ஆத்துமாக்களையும் எரியப்பண்ணுகின்றன" என்
றார், ஆ! ஆ! மிகவுங் கன்னெஞ்சான விருதயங்களைக்
காயப்படுத்த எத்தனையோ சிநேக அம்புகள் இங்க

களங்களினின்று புறப்படுகின்றன. மிகவுங் குளிர்ந்து போன விறகுகளை யெரிக்கப்படுஞ் சுவாலைகளைத்தனே. கடைசியாய் மிகவும் விரோதியான விருதயங்களைத் தன்னிமித்தம் பொருட்டுத் திறக்கப்பட்ட [illegible] விருதயத்தினின்று புறப்படுஞ் சங்கீதமெ[illegible]தனே.

13. சேசுகிறீஸ்துநாதரோ மிகவும் அன்புள்ள நேசித்தவரும் நாம்செய்யும் பிரசங்கங்களிலெல்லாம் சேசுகிறீஸ்துநாதர் நமதுமட்டில் வைத்திருக்கிற நேசத்தைக்குறித்துத் தவறாமற் பேசி வந்தாலும் [illegible] சங்கைக்குரிய அவிலா தெரேசம்மாள் [illegible] இரட்[illegible]ருடைய சிநேகவிளக்கத்திற் பல நேர்த்தியுமான [illegible]நேக பொருள்களடங்கியிருக்கிறதினால் அவைகளைச் [illegible]லாதிருக்க வொண்ணாது, அவையாவன.—

14. ஆ! என்னுடைய திவ்விய இரட்சகரே உண்மையில் [illegible] நீர் மனிதனைச் சிநேகித்தவர்களை [illegible]மாட்டுவேனோ? அப்போஸ்தலரான அர்ச். சின்னப்பர் [illegible] என்றவரே உமது நேசமானது [illegible]களைக் கட்டாயம் பண்ணுகின்றது" என்கிறார். ஆகையால் சேசுக்கிறீஸ்துநாதருடைய நேசம் [illegible] மழுங்குகிறதில்லை, மனிதர் மட்டில் [illegible]ள பகைமையும் அவருடைய நேசத்தினின்று உண்டாகின்றது. [illegible] மகாத்துமத்தைப்பற்றிய யோசனை [illegible]சினாமுடிக்கப்பின்பு சிஷ்யர்களைப்பார்த்து "நாம் நமது பிதாவை [illegible]சிக்கிறோம் என்று உலக மறியும்பொருட்டு எழுந்திருங்கள் போவோமென்கிறார், எங்கே போகிறது? சிலுவையில் மனிதருக்காய் மரிக்கும்பொருட்டுத்தானே.

15. சேசுக்கிறீஸ்துநாதரிடத்தி லிருந்த இந்நேசக் [illegible]க்கினி யெவ்வளவு வேகமுள்ளதென்று மனிதர் கண்டு பிடிக்கமுடியாது. அதெப்படியென்றால் அவர் ஒருவிசைமாத்திரமல்ல, ஆயிரம்விசை மரிக்கத்

தமக்குக் கட்டளையிடப்பட்டாலும் அத்தனைமுறையும் தமது பிராணத்தைத் தர அவருக்குப் போதுமான நேசமிருந்தது. அவர் சகல மனிதருக்காகவும் பொதுவாய் [illegible] ஒருபதிலாய் ஒவ்வொருவனுக்காகவும் தனித்தனியே மரிக்க முழுத்தாற்பரியமுள்ளவர். கடைசியாய்ச் சிலுவையில் மூன்றுமணிநேர மிருக்கிறதற்குப் பதிலாய் [illegible] பரியந்த மிருக்கவேண்டியிருந்தாலும் மிகுந்த திருப்தியோடிருக்க அவரிடத்திற் போதுமான நேசமிருந்தது. இம்மேரையாய் சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் தாம்பாடுபட்டதைவிட அதிகமாய் நம்மை நேசித்தார். ஆ! திவ்விய நேசமே! நீ புறத்தியில் காணப்படுவதைப் பார்க்கிலும் எவ்வளவோ அதிகவேகமுள்ளதாயிருக்கிறாய். உள்ளபடியே சரீரத்தவுதிரக்கறைகளும், நொந்த குண்டகாயங்களும் உடம்பிலிருந்தபடசமிருக்கிறதாக எங்களுக்குக் கவிவித்தாலும்; அவ்வன்பின் மிகுதியை முழுதும் வெளிப்படுத்துகிறதில்லை. இவ்வொளி[illegible]யாளங்களை உமதுள்ளத்தி லெரியும் சிநேகக்கினிக் கிணையிட்டுப் பார்க்கையில் இவைகளெல்லாம் அற்பசாயலாக மாத்திரமிருக்கின்றது, ஒருவன் தன் சிநேகிதனுக்காகத் தன் பிராணனைத் [illegible]ணிக்கால் அதுவுக்குரிய அன்பைக் காண்பதற்கு அது மிகவும் பெரிய அடையாளமாயிருக்கும். அப்படியிருந்தபோதிலும் இவ்வித அடையாளங்களைக் கொண்டு கிறீஸ்துநாதரின் அன்பின் மிகுதியை முழுதும் [illegible]பார்துமாயிராது.

16. இந்நேசந்தானே கிறீஸ்துவ ஆத்துமாக்களைப் பரவசமாக்கி மெய்மறக்கச்செய்தது. இந்நேசத்தில் நின்று தானே மிகுந்த ஊக்கங்களும், வேதத்துக்காகத் தலைகொடுக்க வேணுமென்கிற ஆசையும் அதற்காக வேதவிரோதிகளாற் படும் பாடுகளிற் சந்தோஷமும், உபத்திரவங்களுக்கும் உலகம்வருத்தும்

ப்பங்காரங்களுக்கும் - கீழ்த்த அவமான [illegible]ருப்பு
களுக்கும் தீராத தாகமுற [illegible]ன்றது. "மெய்
யான விசுவாசியானவன் இதுவை அவ[illegible]மானங்
களைத் தரித்துக் கொள்ளுகிறதில் தனக்கு [illegible]
மகிமை யுண்டென் றெண்ணுவான்." என்று அர்ச்.
அமிர்தகாதர் சொல்லுகிறு[illegible].

17. ஆ! எனது [illegible]ரா! இவ்வளவு பெரி
தான நேசத்துக்குப் பதில்நேசம் [illegible]ப்பு செய்யத்
தக்கதோ. இரத்தத்துக்கு [illegible]ரம் [illegible] நேசம்
[illegible]யால் [illegible] கொண்டு [illegible]
மின்பேரில் என் இரத்தங்களைச் [illegible] பதாக. ஓ!
என இரட்சகரைத் தாங்கின்ற பரிசுத்த [illegible]
யையே உன்மேல் எல்லோரும் [illegible] கொண்
டிட்டவாய், ஆ! என் கர்த்தரின் சென்னியிலாரே
[illegible] கூரிய முள்முடியே அச்சிரசோடே [illegible]
[illegible] சேர்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டு [illegible]
[illegible]வாய். என் திவ்விய சேசுவின் கைகால்க
ளைத் [illegible] மிகவும் [illegible] [illegible]வின்
டவருடைய [illegible] புறப்பட்டுத் [illegible]
[illegible] இவ்வளவு சிநேகத்தினுடைய பெரு[illegible]
[illegible] வாருங்கள் "ஆ [illegible]
[illegible] பேரிலும் [illegible]
[illegible] ஆள[illegible] சிநேகத்தாலாகும்படிக்கு மரித்தீர்
[illegible]" அர்ச். [illegible]வருளித்தார்.

18. ஆ! என் சர்வேசுவரா! இ[illegible]
[illegible]க்கும் உமது நேசத்தின் வல்லமையானது எ[illegible]
தயங்களின் கடினத்தையுந் தகர்த்து உமது நே[illegible]
னியால் உலக மெல்லாவற்றையுந் தகனித் [illegible]
கையால் இந்த [illegible] பானத்தால் எங்கள்
இருதயங்களையும் மயக்குவியும். இப்பரிசுத்த அக்கி
னியால் அதுகளை [illegible]. இரட்சணியத்
துக்குரிய உமது நேச அம்புகளால் [illegible]

களைத்தாலும். உமது [illegible]லமையானது [illegible] இருதயங்க
ளுக்கு [illegible] இரு[illegible]கின்றது. என் இருதய மான
து அதற்கு முழுதும் இப்படித் திருக்கிற தென்று
[illegible]ருமரியக் கடவார்[illegible]. ஆ! எனது சேசுவே! எ
னது நேசமே நீரென்ன செய்தீர், என்னைக் குணப்
படுத்த வந்தீர். ஆனால் என்னைக் காயப்படுத்தினீர்.
நன்றாய் [illegible] சேவிக்கும்படிக்கு, எனக்குக் கற்பிக்கவ
ந்தீர். அதற்குப் பதிலா[illegible] என்னைப்பயித்தியக் காரனா
க்கினீர். மிகவும் பாக்கியமும் விவேகமுமான பை
த்தியமே, [illegible]னது சீவியகால முழுமையும் உன்னைக்கா
[illegible] வைத்திருக்க[illegible]வேணும். ஆண்டவரே
[illegible] மின்பேரில நான் பார்க்கிறதெல்லாம் உம்
[illegible]க்கும்படிக்கு என்னை யழைக்கின்றது. உம
து [illegible]ரமும் உமது ரூபமும் உமது [illegible]
காயங்களும் விசேஷமாய் உமது நேசமும் சகலமும
[illegible]மை நேசிக்கவும், உம்மை ஒருபோது மறவாதிரு
[illegible]வும் என்னை அழைக்கின்றது.

19. ஆதலால் சேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய உத்த
ம [illegible]த்தையடைய வேணுமாகில் அதற்குள்ள வழி
[illegible]த் தேடவேண்டும். அதற்காக அர்ச்-தோ
மையார் கற்பிக்கிறதைக் கேள். 1-வது:—உபகாரங்
கள் எல்லாருக்கும் பொதுவானதுமன்றி, அவனவ
னுக்குரியதானதுஞ்சரி அவைகளை மறந்து போகா
மல் எப்போதும் [illegible] நினைத்துக் கொள்ளு[illegible]
2-வது:—நமக்கு நன்மைசெய்ய எப்போதுங் கவ
[illegible]ணடு, இடைவிடாமல் நம்மை நேசித்து வர
[illegible]த்தமாயிருக்கிற சர்வேசுவரனுடைய அளவற்றதயா
ளத்தையோசிக்கிறது. 3-வது:—அவருக்கு அரோ
[illegible]கம் வருத்துவிக்கக் கூடுமான மிகவும் அற்பகாரியங்
களை முதலாய் மிகுந்த சாக்கிரதையுடனே விலக்குகி
றது. 4-வது:—ஆஸ்தி, மகிமை, இந்திரிய சுகபோக
[illegible]களுக்கடுத்த இலௌகீகநன்மைகள் முத

லாணவைகளெல்லாம் பெறுக்கிறதுமல்லாமல் திருப்பாடுகளின் மேரில் தியானஞ் செய்கிறது. இவைகளே சேசுக்கிறீஸ் நாதர் மட்டில் பக்ஷமுண்டாவதற்கு நல்லவழிபாடென்று குருசுவாமியாரங்கியலொலேயென்பவர் சொல்லுகிறார்.

20. சேசுக்கிறீஸ்துநாதருடைய பாடுகளின் மட்டில் பத்தியாயிருத்தல் சர்வபுண்ணியக் கிருத்தியங்களிலும் மிகவும் உதவியானதாகவும் மிகவும் இன்பமானதாகவும் இருக்கின்றது. சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியானதும், [illegible]க்கு மிக்க ஆறுதல் தருகிறதும், அதிக நேசம் வருத்துகிறதும் அதுவே. இரட்சகருடைய பாடுகளாலல்லாமல் வேறெந்த [illegible]யாய் நமக்குச் சகல நன்மையும் வரக்கூடும்? [illegible]வப்பொறுத்தலின் நம்பிக்கையும், தந்திரங்களை வெல்லப்பலமும், மோட்சத்திற்குப் போகிறதென்கிற நம்பிக்கை [illegible]நேக நிறைந்த இவ்வளவு பிரகாசமும், [illegible]வுதல்களும், மனந்திரும்ப வேணுமென்கிற ஆசையும், ஆண்டவருடைய பாடுகளினின்றல்லாமல் வேறெங்கிருந்து வருகின்றது? இதைப்பற்றித் தானே சேசுக்கிறீஸ்து நாதனை நேசியாதவன் எவனோ அவன் சபிக்கப்பட்டவனென்று சொல்ல அப்போஸ்தலரான அர்ச். சின்னப்பருக்கு நல்ல ஞாயமிருந்தது.

21. "சேசுக்கிறீஸ்துநாதருடைய திருப்பாடுகளின்மேரில் தியானஞ் செய்கிறதிலும் ஓர் ஆத்துமத்தை அர்ச்சிக்கத்தகுதியான பத்தி வேறொன்றுமில்லை" என்று அர்ச். பொனவெந்துரென்பவர் வசனிக்கின்றார். தேவ சிநேகத்தில் விருத்தியடைய மனதாயிருந்தால் பிரதிதினமும் நாம் அதைக்குறித்துத் தியானிக்கும்படிக்கு அவர் நமக்கு ஆலோசனை தருகிறார். "அநேகமுறை வெறும் சாதமும் தண்ணீருமாத்திரம் போசித்துக் கொண்டு உபவாசமிருக்கிறதைவிட சேசுநாதருடைய திருப்பாடுகளை ஒரு நினைசமத்[illegible]

ரம் சிந்தித்துக் கண்ணீர் விடுவது மி[illegible]" என்று அர்ச். அகுஸ்தினென்பவர் நிச்சயிக்கிறார். இதினாலே தானே அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் எல்லோரும் இரட்சகருடைய திருப்பாடுகளின் மேரில் [illegible] தியானித்துக்கொண்டு வருவார்கள். அர்ச். பிரா[illegible]சிஸ்கு அஸிசென்பவர் இதினால் அருப[illegible]ரானார். ஒருநாள் அவர் வெகுவாய்க் கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறதைக் கண்டவொருவர் நீர் இவவாறழுகிறதற்கு முகாந்திரம் ஏதென்று கேட்டபோது அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் அதற்கு மறுமொழியாக "என்னிரட்சகருடைய [illegible]வமான நிந்தைகளையும் நினைத்து அழுகிறேன். பின்னும் மனிதர்களுக்[illegible]கவே அவர் இவ்வளவு அரிய பா[illegible]களை யெல்லாம் [illegible]பவித்திருக்கிறபோது மனிதர்கள் அவ[illegible] நினையாதிருக்கிறார்களேயென்கிறதை நானினைக்கையில் எனக்கதிக கஸ்தியுண்டாகின்றது." என்றார். மேலும் அவர் இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லும[illegible] அதிக கண்ணீர் விட்டமையால் அவரைக் கேட்டவரும் கூட அழத்துவக்கினார். ஒரு செம்மறியாடுக்கத்துகிறதும், திருப்பாடுகளை ஞாபகப்படுத்தும்படியால் மற்றெவ்வித காரியங்களும் அவரைக் கண்ணீர்விடச் செய்வதற்குப் போதுமானவைகளாயிருக்கும். ஒருநாள் அவர் வியாதியா யிருக்கையில் யாதொரு பத்திக்கடுத்த புத்தகத்தை வாசிக்கும்படிக்கு ஒருவர் ஆலோசனை தந்தபோது:—" சிலுவையில் அறையுண்ட சேசுநாதர்தாமே யெனக்குப் புத்தகமா[illegible]நக்கின்றார்." என்றார். மேலும் திருப்பாடுகளைக் குறித்து அடிக்கடி நினைக்கும்படிக்குத் தனது சந்நியாசிமார்களுக்குப் புத்தி சொல்லி வருவார். எவன் சிலுவையிற் சேசுநாதரைத் தியானிக்கையில் தேவசிநேகம் பற்றியெரியாதிருக்கிறானோ அவன்பரிச்சேதம் அவரை நேசிக்கவறியான்.

நேசவொழுக்கம்.

நேசப் பிரகரணம்.

௧

[illegible] தயே திவ்விய சேசுவே, தேவரீர் முப்பத்துமூன்று வருஷகாலம் வேலைகளிலும் வருத்தங்களிலுஞ் செலவழித்தீர், சகல மனிதரையும் இரட்சிக்கும்படிக்கு உமது திருவிரத்த மெல்லாஞ் சிந்தி ஜீவனையுந் தந்தீர், கடைசியாய் அவர்கள் உம்மை நேசிக்கும் பொருட்டு ஒன்றையும் மட்டுக்கட்டாதிருக்க, மனிதர்கள் அதை யறிந்திருந்தும் எப்படி உம்மை நேசியாதிருக்கக்கூடும்? அப்படி அவர்களில் அநேகர் உம்மை நேசியாதிருக்கிறார்கள். அந்த நன்றிகெட்டவர்களில் நானும் ஒருவனல்லவோ? என்ற சேசுவே அதற்காக நான் விசனப்படு [illegible] இரக்கமாயிரும், நான் உமக்குச் செய்த நிந்தைகளுக்குப் பரிகாரமாக என் இருதயத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும். என் சர்வேசுரா! நான் அதை உமக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். அது நன்றிகெட்டதாயிருந்தபோதிலும் அதற்காக விசேஷமாய் மனஸ்தாபப்படுகின்றது. [illegible] உம்மை அவமதித்ததற்காக [illegible] அதிகமாய் மனஸ்தாபப்படுகிறேன். மெய்யாகவே மனஸ்தாபப்படுகிறேன். [illegible] முழு ஆத்துமத்தோடே உம்மை நேசிக்கிறேன். ஓ! எனது ஆத்துமமே குற்றவாளிபோற் கட்டுண்ட ஒரு தெய்வத்தை!! கட்டியடிக்கப்பட்டு, ஆக்கினைப் பண்ணப்பட்டு, உனது இரட்சணியத்திற்காகச் சிலுவையில் அறையுண்ட ஒரு தெய்வத்தை!!! நேசிப்பாயாக. என் இரட்சகரே! என் தேவனே! மெய்யாகவே உம்மை நேசிக்கிறேன். எப்போதும் உம்மை நேசிக்க மனதாயிருக்கிறேன். உம்மை நேசிக்கிறதை ஒருபோதும் மறந்து போகாதபடிக்கு நீரெனக்காகப் பட்டபாடுகளை யெல்லாம் எப்போதும் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்வேன். என் இரட்சகராகிய சேசுநாதரைக் கட்டின பரிசுத்த கயிறுகளே! நீங்கள் சேசுநாதரோடு என்னைக் [illegible]

முதல் அதிகாரம்.

கட்டுங்கள். அவருடைய ஆராதனைக்குரிய சிரசில் [illegible] முடியாகச் சூட்டப்பட்ட முட்களே நான் சேசுநாதர் பேரில் வைத்திருக்கும் நேசத்தால் என் [illegible]த்தைக் காயப்படுத்துங்கள். சேசுநாதரை யூடுருவின சங்கைக்குரிய ஆணிகளே, நான் சேசுநாதரோடு ஐக்கியமாய்ச் சீவிக்க [illegible] மரிக்கும் பொருட்டுச் சிலுவையில் என்னையும் அறையுங்கள். [illegible] சேசுநாதருடைய விலாவை யூடுருவின [illegible] நேசத்தில் என்னையும் மயக்குவிப்பாய். [illegible] சேசுநாதருடைய மரணமே என்னை யெவ்வித [illegible] செய்யக்கடவாய். [illegible] சேசுநாதருடைய பாதங்களை [illegible] என்னை விழுங்கக் காத்திருக்கும் [illegible] என்னை மீட்டருளுங்கள். ஏனெனில் ஓ! [illegible] சேசுவே [illegible] உம்மை நேசிக்க [illegible] ஆனால் [illegible] உம்மை நேசிக்க மனதாயிருக்கிறேன். எப்போதும் உம்மை நேசிக்க [illegible] இரட்சகரே என்னைக் காத்து [illegible] உம்மோடு [illegible] மாக்கியருளும். உம்மை விட்டு ஒருபோதும் பிரிந்து போக விடைகொடாதேயும். ஓ மரியாயே! பாவிகளுக்கு அடைக்கலமே என் [illegible] இரட்சகரின் தாயே.—தனது [illegible] ஆதரவைத் தேடி ஓடிவருகின்றவோர் பா[illegible]யும் [illegible] செய்யும். சேசுநாதர் [illegible] எனக்கு [illegible] கொண்டிருக்கும் நேசத்தைப் பார்த்து எனக்குதவி செய்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

முதலதிகாரம் முற்றிற்று.

✠

இரண்டாம் அதிகாரம்.

சேசுக்கிறிஸ்துநாதர் மிகவும் பரிசுத்த பலிபீடத்தின் [illegible]விய அநுமானத்தை யேற்படுத்துகையில் நமக்குக் காண்பித்தருளிய நேசத்தின் மிகுதியும் நமது அன்புக் கேவ்வளவு பாத்திரமாயிருக்கிற தென்கிறதின் பேரில்.

1\. நமது திவ்விய இரட்சகர் தமது மரணம் [illegible] தென்றறிந்து, மரிக்குமுன்னமே தம்முடைய அன்பின் [illegible] யாளத்தைக் கூடுமானமட்டும் மிகுதியாய்க் காண்பிக்க [illegible] சித்தமானதினால் மிகவும் பரிசுத்த பலிபீடத் தேவத்திரவியா நுமானத்தை ஸ்தாபித்தருளினார். "மரணமேரத்தி லளிக்கப்பட்ட நேச அடையாளமானது இருதயத்தில் அதிகமாய்ப் பதிந்து மிகவுமென்மையாய், மதிக்கப்படுகின்றது; இம்முகாந்திரத்தைப் பற்றியே சிநேகிதர் வழக்கமாய் மரணமேரத்தில் [illegible] நேசருக்கு அவர்கள் மட்டில் தங்களுக்கிருந்த பற்றுதலின் குறிப்பாக இயாதோர் [illegible] யதனைக் கொடுக்கிறார்கள்" என்று அர்ச். [illegible] பெர்நர்தீனென்பவர் வசனிக்கிறார். ஆனால் எனது சேசுவே இவ்வுலகத்தினின்று நீர் புறப்பட்டபோது உமது நேசத்தை [illegible] எங்களுக்கு என்ன [illegible]த்தீர்? உம்மைத்தானேயல்லோ தந்தருளினீர், உமது சரீரத்தையும் இரத்தத்தையும் உமது ஆத்துமத்தையும் தேவசுபாவத்தையும் [illegible] சொல்லவேணுமாகில் யாதொன்றும் மீதிவையாமல் உம்மையே முழுதும் தந்தருளினீர்.

2\. "[illegible] தேவத்திரவியாநுமானத்தில் சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் [illegible]ம்மட்டில் வைத்திருக்கும் நேசத்துக்

குரிய சர்வாஸ்திகளையும் ஏராளமாகத் தந்திருக்கிறு[illegible] என்று திரிதேந்தென்னு நகரிற் கூடிய [illegible] தாரண [illegible] ருச் சங்கமானது வசனிக்கின்றது. அப்போஸ்தலரான அர்ச். சின்னப்பர் சொல்லிக்காண்பிக்கிறது போல [illegible] னிதர்கள் அவரைக் கொல்ல வேணுமென்று [illegible]க்கும் அன்றிரவில் தானே இக்கொடையை யளி[illegible]ருளினார். இரட்சகருக்கு நமது மட்டிலுண்டான [illegible] சத்தின் மிகுதியால் நம திரட்சணியத்திற்காக [illegible]ப்பது போதுமென் றிராமல் [illegible] பெரியதோர் காரியஞ் செய்யத் திருவுளமாகி மரிக்கு முன்னமே தமது சரீரத்தைப் போசனமாக[illegible]த் தந்தருளினார்.

3\. நே[illegible]மொன்றே சேசுநாதர் தம்மை முழுமையும் நமக்குத் [illegible] ரச்செய்வித்ததால் அந்த [illegible] வத்திரவியாநுமானத்தை அர்ச். தோமாசென்பவர், "நேசதேவத்திரவியாநுமானம்" என்று அழைப்பதுமன்றி, இந்த நேசத்தைக் குறித்துச் சந்தேகப்படுவோமாகில் "இரட்சகர் [illegible] தஸ்தா[illegible]க்குறையில் நம்மை நோக்கிக் கிறீஸ்துவ ஆத்துமாக்களே நமது நேசத்தின் [illegible]டிற் சந்தேகப்படுவீர்களா[illegible]ல் இந்தத் தேவத்திரவியாநு[illegible] பா[illegible]ங்கள், அதில் நம்மை முழுமையும் உங்களுக்குத் தருகிறோம், இப்பேர்க்கொத்த அடைமானத்தைக் கைய்யில் வைத்துக்கொண்டோமுங்களை நேசிக்கிறோமோ, மிகவும் உங்களை நேசிக்கிறோமோ வென்று நீங்கள் சந்தேகப்படக் கூடாது." என்று சொன்னாற்போலே இந்தத் தேவத்திரவியாநுமானத்தில் ஓரடைமானத் [illegible]க்காணும்படி அதைச் சிநேக அடைமானமென்று [illegible] சொல்லுகிறார். சிஷ்டிப்பு, இரட்சிணியம், [illegible] ப்பு, மகிமைமுதலிய ஆண்டவருடைய மற்றக் கொடைகளெல்லாவற்றையும் இந்தக் கொடையானது அடக்கிக்கொண்டிருக்கிறதினால் அர்ச். பெர்[illegible] தன் பவர் இந்தத் தேவத்திரவிய அநுமானத்தை "[illegible] சேர்[illegible]

"கண்ணேசம்" என்றழைக்கிறார், மேலும் திருச்சபை
சொல்வதாவது: பரிசுத்த தேவநற்கருணையானது சேசுக்கி
றிஸ்துநாதருடைய நேச அத்தாட்சியா யிருக்கிறது
மன்றி அவர் நமக்குத்தரச் சித்தமாயிருக்கிற மோ
நேசவடைமானமாகவு மிருக்கின்றது. இதினிமித்த
மே அர்ச். பிலிப்புநேரி யென்பவர் இப்பரிசுத்த தே
வத்திரவியநுமானத்திற் சேசுக்கிறிஸ்துநாதரை
"நேசம்." என்னும் பெயரைவிட வேறு பெயர் கொ
ண் டழைக்கவறியார். அவ்வாறேயவருக்குத் தே
வ நற்கருணை கொண்டு வந்தபோது இதோ "என்
னு நேசம், என் னேசத்தை யெனக்குத் தாருங்கள்."
என்று வியந்துரைத்தார்.

4. மனிதர் தம்மை நேசிக்கும்பொருட்டு சேசுநாதர்
சேசுநாதர் செய்தருளிய அன்புமுறைக் கதனங்களை
யுலகம் என்றும் வெளிப்படுத்தத் திர்க்கதரிசியானவ
இசாயியா சென்பவர் மனதாயிருந்தார். மனுமகவதா
ரஞ்செய்த வார்த்தையானது நமக்குப் போசனமா
கும்பொருட்டு அப்பத்தின் குணங்களுக்குள் தம்மை
வைப்பாரென்றார். யார் இதைக் கருதியிருப்பார்கள்?
என்னே! "கன்னுமாமிசத்தைப் போசியுங்கள் இரத்த
த்தைப் பானம்பண்ணுங்கள் என்று சொல்லுகிறபடி
த்தியம் போற் காணப்படுகிறதில்லையா!" என்று அர்ச்.
அகுஸ்தினென்பவர் வசனிக்கிறார். சேசுகிறிஸ்துநாதர்
இந்தத் தேவத்திரவியநுமானத்தைக் குறித்துத்
தமது சீஷர்களிடத்தில் முதல்விசை பேசினபோது
அந்த அவர்களிற் பலர் நம்பாமல் தமதுமாமிசத்தைப்
போசிக்கநமக்கெவ்விதமாய்க் கொடுக்கக்கூடுமென்று
சொல்லி அவரைவிட் டகன்று போனார்கள். ஆனால்
மனிதர் கருதவும் நம்பவுங் கூடாததைச் சேசுகிறிஸ்
துநாதருடைய நேசமானது கருதிச்செய்தது. அவர்
தமது சீஷர்க்காயும், அவர்கள் போல் நம்மேல் நேச
மாய்ச் சேர்க்கி வாங்கிப் புசியுங்க ளென்று திருவுளப

பற்றினார் ஆனால். ஓ! உலகவிரட்சகரே நீர் பரிசுத்த நே
சமே எங்களுக்கெவ்வித போசனங் கொடுக்கச் சித்
தமா யிருக்கின்றீர்? அதற் காண்டவர் சொல்லுகிற
தாவது:—நமது சரீரத்தைத் தானே! பூலோகத்துக்
கடுத்த சாப்பாட்டை யல்ல, நம்மைத் தானே, நம்
மை முழுமையுந்தானே உங்களுக்குத் தருகின்றோம்.
என் றுரைக்கின்றார்.

5. பரிசுத்த இவ்வியாற்கருணையில் நமக்குத்தம
மையளிக்க அவருக்கெவ்வளவோ ஆசையிருக்கின்
றது. அவரிந்தத் தேவத்திரவியநுமானத்தை ஸ்தா
பிக்கவிராத்திரி, "இந்தப்பஸ்காவை உங்களுடனே
போசிக்கவெவ்வளவோ ஆவல் கொண்டிருந்தோம்."
என்று திருவுளம்பற்றினார். அர்ச். லவுரேன்ஸ்யூஸ்தி
னியானவர் குறிப்புச் செய்வதுபோல, அந்த வார்த்தை
கள் அவர் நமது மட்டிற் கொண்டிருந்த அளவற்ற
நேசத்தை மிகவுந் தெளிவாய்க் காண்பிக்கின்றது. சக
லரும் அதை யெளிதாகப்பெற்றுக்கொள்ளும்பொரு
ட்டு அப்பத்தின் குணங்களைத் தெரிந்துகொண்டார்.
அருமையும் விலையுயர்ந்ததுமான பதார்த்தத்தின்
குணங்களில் தம்மைத்தருவாராகில் எளியவர்களுக்கு
க்கிடையா திருக்கும் ஆனதால் சகலருஞ் சுலபமாய்
அடிக்கடி பெறும்படிக்குச் சொற்ப விலையுள்ளதும்
எங்கும் அகப்படக் கூடியதுமான கோதும்பையப்
பத்தில் தம்மைத்தரத் திருவுளமானார்.

6. பரிசுத்த இவ்வியாற்கருணையில் அவரைப்பெற்
றுக்கொள்ளும் ஆசையை நமக்கு மூட்டும்பொருட்டு
இந்தப் பரலோக விருந்தையும் இரசத்தையுங் குறித்
துப் பேசுகையில் "நமது நேசரே வந்துபுசித்துப் பான
ம்பண்ணுங்கள்." என நம்மை யேவுகின்றதுமன்றி "இ
தை வாங்கிப் புசிப்பீர்களாக." என்று நமக்குக் கட்ட
ளையும் செய்திருக்கிறார். "நமது மாமிசத்தைப்
புசிக்கிறவன் நித்திய சீவியத்தையுடைத்தா யிருக்கி

ருன். "[illegible]றுசொல்லி மோட்சத்தின் வார்த்தைப்பட
டுத்து நம்மை யழைக்கிறார். கடைசியா யதைப்பெ
ற்றுக்கொள்ள மனமில்லாதவனை நரகத்தில் தள்ளு
வோமென்று மிரட்டுகிறார். இவ்வழைப்பு, வார்த்
தைப்பாடு, மிரட்டலெல்லாம் பலிபீடத்[illegible]த்திரவி
யானுமானத்தில் தம்மை நமக்குத்தர அ[illegible]ருக்கிருக்
கும் ஆசையினின்[illegible] பிறக்கின்றது.

7. ஆனால், இவ்வி[illegible]த்கருணையில் சேராதவை
நாம பெற்றுக்கொள்ளும்படி அவரிவ்வளவு ஆவலுட
னே ஆசிக்கக் காரணமென்ன? நேசிக்கப்பட[illegible]வா
ருனை யெப்போதும் இச்சித்து, அதனுடனொன்றித்து
ப்போக வேணுமென்கிறது சிநேகத்துக்கு[illegible] பா
யிருக்கிறதே அதற்குக் காரணம். [illegible]யான
சிநேகிதர் ஒரே மனிதனைப்போல ஒன்றித்திருக்க ஆ
சித்திருப்பார்கள். சர்வேசுரனுக்கு நமது மட்டிலுள்
ள நேசம் அளவற்ற தாகையில் நாம்மோட்சத்தில்
அவரை யடைந்திருக்கச் சித்தமானதுமன்றி யிவ்வுல
கத்தில் முதலாய்த் திவ்வியநற்கருணையில் அப்பத்
தின் குணத்தில் அன்னியோன்னிய வொற்றுமைப்பால
நம்முடனொன்றித்திருக்கச்சித்தமாயினர். நாமவரைப்
பாராதிருப்பது மெய்யானாலும் அவர்நம்மைப்பார்
த்துக்கொண்டே யிருக்கிறார். மெய்யாகவே பிரசன்
னமா யிருக்கிறார். உள்ளபடியே நாமவரை உட்கொ
ள்ளும்படிக்குப் பிரசன்னமாயிருக்கிறார். ஆனால்நாம
அவரை ஆசிக்கும்[illegible]க்கு மறைந்திருக்கின்றார். நாம
நமது சொந்[illegible]தேசத்[illegible]க்குச் செல்லுமளவும்[illegible]சுக்
கிரீஸ்துநாதர் நமக்கு முழுமையும் சொந்தமா[illegible]
க்கவு நம்முடன் பூரணமா யொன்றித் திருக்கவுஞ்
சித்[illegible]மா யிருக்கின்றார்.

8. [illegible]மனிதனாகிறதும் மனிதர்களுக்காக மரிக்கிற
தும் [illegible]சுக்கிரீஸ்து நாதருடைய நேசத்துக்கு [illegible]ற்ப
மாயி[illegible]த்திருலோகமில்லொவ்வொருவ[illegible]

[illegible]மையுந் தரும் வழி[illegible] [illegible]கேட்[illegible].இ
[illegible]யியே பலிபீடத் தேவத் திரவி[illegible]ரனுமானத்
தைப்[illegible]த்தார். பரிசுத்ததேவநற்கருணையி[illegible] சேசு
நாதர் [illegible]மத்துடன் ஏக பந்தனமாகின்றார். ஆத்
துமமா[illegible] சேசுநாதருடனே பந்தனமாகின்றது. இ
ந்தப்பந்தனமான[illegible]து வெறும்பட்சமாய் மாத்திரம் இ
ராமல் உள்ளபடியே எதார்த்தமுள்ளதா யிருக்கின்ற
து. இவ்விஷயத்தைக் குறித்து அர்ச். பிரான்சீஸ்குசா
லேசியார் சொல்[illegible]றவை[illegible]கள், "இந்தத்தேவத்திர
[illegible]னுமானத்தி[illegible] வேறெவ் விடத்திலும்
[illegible]வளவு[illegible]ம் நேசமுமுள்ளவராய் நமதாண்டவர்
தோன்றுகிறதில்லை. இவ்வகையாய்ச் சொல்லக்கூ
மாயி[illegible]திலம்மை யொன்றுமில்லாமையாக்கி ஆ
துமாக்களை [illegible]ருவுகிறதற்கும் விசுவாசிகளிருத
த்துடன் பந்[illegible]ப் போகிறதற்கும்போசனமாய்ப்
போகின்றனன்றார். சேசுநாதருக்கு நமதுமட்டிலு
ண்டான நேசத்தின் ஆவலால் நாம் அவருடன் ஏகரு
மொரேபொருளுமாய்ப் போகும்படியான வகையாய்
நம்முடன் ஏகோபித்துக்கொள்ளச் சித்தமானார்.

9. "ஓ! எங்க ளாத்துமங்களின் திவ்வியபத்தா
வே, [illegible]த்தநேசதேவத் திரவிய அனுமானத்தால் உம
திருதயமு மெங்களிருதயமும் பிரிக்கப்படாத[illegible]கை
யா யொன்றித்து ஏக இருதயமாகும் படிக்குச் சித்
தமானீரே." என்று அர்ச். லவுரேன்ஸ், ஜூஸ்தினி
யானியார் வியக்கியானிக்கின்றார். [illegible]ர்ச். சீமேயோன்
ர்கர் [illegible]ளப்பவர் சொல்லுகிறதாவது[illegible] "சேசுக்கிறீ
ஸ்துநாதர் போசனத்தின் சாயலிற் ஏம்[illegible]த்தருளின
தில் போசனங்கள் அவைகளை யுண்பவர்களுடனே
யொன்றித்துப் போவதுபோலே நம்முடன் முழு
தும் ஒன்றிப் பாகும் பொருட்டுத் தம்மைத் தந்தரு
ளுறபடியால் தமதுநேசத்தைப் பூரணமாக்கினார்.
[illegible]கிறார். [illegible] நமதாத்துமங்களுடன் பந்தனமாவதற்

கு[illegible] [illegible]ஸ்தா[illegible] [illegible]கெவ்வளவோ பிரிய[illegible]
னின் [illegible]. ஒருநாள் அவர் தமதுமட்டிற் பி[illegible]மாணிக்
கமென் [illegible] ஆழியக் காரியாகிய இப்பிரே[illegible] மரிகரு
தம்மாள், தேவ நற்கருணை வாங்கின பி[illegible] அவனை
நோக்கி, ஈமது நமாரத்தியே யுனக்குள்[illegible]குமிருக்
கும் தேத்திரான வொருமிப்பைப் பார்த்து நம்மை
நேசிப்பாய் அப்போது நேசத்தா லெப்போதும்
ஏகசிந்தை இனியொருபோதும் பிரியாதிருப்போம்
என்று திருவுளம்பற்றி[illegible]

10. நன்மைவாங்குகையில்சேசுக்கிறிஸ்துநாத[illegible]ரு
டன் ஐக்கியமாகிப் போகிறதினால் முழுதும் நேசம்
பொருந்திய இக்கடவுளுடைய விச்சைப்படிக்குத்தக்
கவாயித்தத்துடன் நன்மைவாங்குகிறதைவிட இவ்வு
ல[illegible] மேன்மையான இரு இருதயந்[illegible]ரு அதிகப்பிரி
யமான காரியஞ்செய்யக் கூடாது. "பாத்திரமா
ன" என்று சொல்லாமல் "தகுதியான ஆயத்தத்து
டன்." என்று சொன்னதற்குக் காரண மேதெனில்
பாத்திரமாயிருக்க[illegible] [illegible]மாகில் [illegible]நன்மைவாங்கக்
கூடும்: ஒருவ[illegible] [illegible]லத்தை வாங்க வேண்டுமா[illegible]தெய்வ
மாத்திரம் [illegible]த்திரமா யிருக்கலாம். ஆனால்தகுதியா
ன வென்னும்இவ்வார்த்தையைப் பிரயோகி[illegible] போ
[illegible] ஆகித்தகப்பனுடைய கிற்பாக்கி[illegible] மாமிசத்தைப்
பொருந்தியிருக்கிறவோர் கிற்பாக்கிய அடிப்படைக்கு
தகுதியான வாயத்த மென்று சொல்லுகிறேன்.
இப்படிப்பிரசா[illegible]ருந்து சேசுக்கிறிஸ்துநாதரு
[illegible]ய நேச[illegible]ல் வள[illegible] வேணுமென்னும் மிகுந்த ஆ
சையுட[illegible] நன்மைவாங்குவது வழக்கமாய்ப் [illegible]
தமா யிருக்கின்றது. நேசத்தால் தானே சேசுக்கிறி
ஸ்துநாதர் தேவ நற்கருணையில் தம்மை நமக்குத்
தருகிறதினால் நேசத்தி[illegible]ல் மாத்திரமே யவரைப் பெ
ற்றுக்கொள்ளவும் வேணுமென்று அர்ச். பிரா[illegible]ஸ்
கு சலேசியார் வசனிப்பார். ஆனால் அடிக்கடி

[illegible]வாங்[illegible] வேண்டியதே[illegible] அபூருபமாய் [illegible]ன்னை
வா[illegible] வேண்டியதோ? இதில் தனது [illegible]
ருவா[illegible]ரு[illegible]ய ஆலோசனையைப் பி[illegible] செல்ல
[illegible]தென்று சொல்லுகிறேன். மேலும்1679ம்
வருஷ[illegible] இன்னொசென்சியூ[illegible] என்னும்
பாப்பானவர் தமது தீர்மானப் பத்திரிகையில் விவ
ரித்துரைப்பது போலே, ஆத்தும குருவ[illegible]
டிக்கடி நன்மை வாங்கலாமென்று தீர்மானிக்கையில
[illegible]யவிவேகம், [illegible]மையா[illegible] மற்றெவ்வித அந்தஸ்
[illegible]லும் அறநெ[illegible]டங்கலல்ல வென்று அ
[illegible]துகொள்[illegible]க் கடவார்கள்.

11. [illegible]லகத்தில் நன்மை வாங்குவதைவிட அதி
விலாபமா[illegible] [illegible]ரியம் ஒன்று மிருக்கக்கூடாது. நி
[illegible]ய [illegible] சேசுக்கிறீஸ்து நாதரைத் தயா
[illegible]த்திகளுக் [illegible] சொந்தக்காரனாக ஸ்தாபித்
[illegible]தலாற் சேசுநாதர் தேவநற்கருணைவழியாய்
ஒரு [illegible]த்தில் எழுந்தருளி வரும்போது தே
வ[illegible]த்தின் அளவற்ற பொக்கிஷத்தை
[illegible]ந்தம்முடன் கொண்டு வருகி[illegible]தைப்பற்றி ந
ன்மைவாங்கினபின்பு சகல நன்மைகளும் அதனோடே
எனக்கு வந்திருக்கின்றன வென்று சொல்லக்கூடும்.
"தேவநற்கருணை யென்னுந் தேவத்திரவியானு
[illegible] ஆத்துமாக்களை யர்ச்சிக்க மிகவும் வல்லமை
யுள்[illegible] வழிப்பாடு"என்று அர்ச். தெலீஸ்என்பவர்கற்
பிக்கின்றார். "ஒரு [illegible]வருஷம் வெ[illegible]ண்ணீரும் [illegible]
முள் [illegible] சாப்பிட்டு [illegible]திருப்ப[illegible] விட
[illegible] நன்மை வாங்குவதினால் அதிக [illegible]பமடை[illegible]
றார்கள்." என்று அர்ச். [illegible]சியூஸ் பெரியே
என்பவர் வசனிக்கின்றார்.

12. "நன்மைவாங்குதலானது அற்ப பாவங்களில்
நின்று மீட்டுச் சாவான பாவங்கட்டிக்கொள்ளாதபடி
க்குக் காக்கிறது." என்று [illegible]தேந்தென்னும் சுவிற்

[illegible] திருச்சங்க மானிடவசரிக்கின்றது, [illegible] [illegible] விதனுனவன் இத்தேவத் திரவிய [illegible] [illegible] அற்ப பாவங்களை யழிக்கின்றது நேசப் பிரகாணி [illegible] செய்ய ஏவப்படுகிறுேல் [illegible] ப்பிதங்களினின்றும் மீட்கப் படுகிருேம் [illegible] தேவநற்கருணை வாங்கும் போது நம்மிடத்தில் [illegible] தமதிகரித்து [illegible] இஷ்டப்பிரசாதமான தி கனம [illegible] னின்று [illegible] மைக் காப்பாற்றுகிறதினுல் [illegible] சாவான பாவத்தினின்று காப்பதற்ப படுகிருேம். இம்முகார்த்தத்தைப் பற்றி [illegible] செஞ்சிரு செல்லும் பாப்பினவர் [illegible] து.—சேசுக்கிறிஸ்துநாதர் தமது திருப்பாடுகளைக் [illegible] பாவக்கொடுங் கோன்மையினின்று நம் [illegible] மைக் காப்பாற்றின ரென்றும், ஆனல் தேவநற்கரு [illegible] பாவஞ்செய்கிற [illegible] வல்லமையை அடக்கி மீட்கிருர் [illegible]

13. இத்தேவத்திரவியானுமான [illegible] ஆத்துமாக்களிடத்தில் [illegible] முட்டுகின்றது [illegible] நேசமாயிருக்கின்றது, இந்நேசமானது [illegible] பற்றுதல்களை யெல்லாம் கம திருதயத்தினின்று சுட்டெரிக்கத்தக்கதா [illegible] [illegible] கின்றது. இவ்வக்கினியைத் [illegible] [illegible] நாதர் உலகத்துக்குக் கொண்டுவந்தார் [illegible] நமது இருதயங்களிற் பற்றி யெரிகிறதையிட [illegible] ஆசைவருகிறதில்லை [illegible] [illegible] கற் [illegible] வழியில் [illegible] கொ [illegible] [illegible] ருதய [illegible] வலவேர தேவ [illegible] [illegible] [illegible] யமாட்டாதா? அர்ச். [illegible] யேன் கத்தரீனம்மாள் ஒருக்கால் தேவநற்கருணை யெழுந்தருளிய [illegible] சமயத்தில் ஓர் அக்கினியுண்டை ரூபத்தில் பிரகாசதலக் கண்டு இத் தெய்வீக அக்கினியால் [illegible] இருதயம்

[illegible] பெரியார் [illegible] பதைப்படி யென்று [illegible] [illegible] க்கள் [illegible] தவரா யிருக்கின் [illegible] [illegible] சம்மானுடைய முகமான்று கண்டாம [illegible] [illegible] கண்பதித் தூப்பேர் [illegible] கையார் பிரகாச [illegible] டியதா யிருக்கும். [illegible] கருணையா [illegible] [illegible] த்தில் முட்டும் [illegible] குறியால் அப்ப [illegible] ரிசுத்த [illegible] வை விட்டேப்புற [illegible] [illegible] கு கேக்கமுள்ள [illegible] யப் போகிருேம்.

14. [illegible] தேவநற்கருணை வாங்கினபின், ஆத்துமத்தி [illegible] முட்ட [illegible] கேசமிகுதியால் அவ்வாத்தும மா [illegible] [illegible] தானே மறந்துபோகிற [illegible] [illegible] [illegible] கப்பட்ட சர்வபொருட்களையும் மறந்து [illegible] [illegible] ஆனல் சிலர் தேவசிநேக மென்னிடத்தில் [illegible] [illegible] ருப்பதாக வுணர்கிறதினுல் [illegible] [illegible] மாய் [illegible] கிறே யென்பார்கள் [illegible]. [illegible] ரோசன் என்பவர் இதற்கு மறுப்பாகச் சொல்லு [illegible] [illegible]: "என்ன! உனக்குக் குளி ரிருக்கிற போது [illegible] நெருப்பை [illegible] டு போகவேணு மென்கிறுயோ [illegible] ஆனல் அதற்கு விரோதமாய் [illegible] போகவேண்டு [illegible] [illegible] க்க விரும்புவாயாகில் நீ குளிரடி [illegible] இருக்கிறதைப் பற்றி இத்தேவத் திரவியானுமான [illegible] [illegible] டி பெறவேண்டியது." என்றார். [illegible] [illegible] யாதியா யிருக்கிறார்களோ அவ்வளவு [illegible] வைத்தியன் அவசரமுண்டு. அர்ச். பிராஞ்சிஸ் [illegible] [illegible] லசியார் [illegible] லோத்தே யென்னும் [illegible] புத்தகம் 21ம் அதி [illegible] மக்குக் கற்பிக்கிறது [illegible] —"அடிக்க [illegible] கவேண்டியவர்கள் [illegible] [illegible] ரண்டுவிதமான [illegible] பூ [illegible] [illegible] சாங் [illegible] த்தில் [illegible] வும், உத்தம [illegible] [illegible] ன்களா யிராதவர்களோ வெனில் [illegible] [illegible] [illegible] மடையவும் அடிக்கடி [illegible] வாங்க வேண்டும்" என்று கற்பிக்கிறார். ஆனல் அடிக்கடி

[illegible] வாங்கவேணுமாகில் [illegible] ச்சியசி[illegible]டவ ளுத்
ம்[illegible]க்கிரீஸ் நாதர் மட்டிலு[illegible] நேசத்தை
[illegible] [illegible] வளரப்பண்ணவும் மிகுந்த ஆசை கொ
ண்டிருக்கவேணும். அர்ச். மெக்தில்தம்மாளே நோ
க்கி "நீ நன்மைவரு[illegible]கயில் ஒரு [illegible]
எவ்வளவு நேச[illegible]க்குச் சத்தியுள்ளதோ[illegible]
வு நேசத்தை[illegible] பேரிற் கொண்[illegible]ருக்க வே
[illegible]சப்பம். [illegible]ப்படி யிருக்கவேணுமெ
ன்றுசிப்பாயோ அப்படி [illegible] அந்த நேசத்[illegible]பெற்
றுக்கொள்வாய்." என்றார்.

நேசப்பிரகரணம்.

நேசத்துக்குரிய சேசுவே, [illegible] நேசத்துக்
குப் பாத்திரமான சிநேகதேவனே, [illegible]ணுட்மை
நேசிக்கப் பண்ணுவதற்காக இன்னம் நீர் செய்யவே
ண்டுவ தென்னவென்று சொல்லும். நீர் மெனி[illegible]
னதும், எங்கள் சிற்புரக்கியங்களு[illegible] [illegible] உ
மக்குப் போத[illegible] யிருக்தது. உம் [illegible] மக்
தபல் உமதிரத்த மெல்லாம் எங்களு[illegible] சித்தி
மிகவுங் கொடிய துரோகிகளுக்குக் [illegible]கப்
[illegible] சிலுவையின் பேரில் சேர்க்கா[illegible]சிக்கி
றது உமக்குத் திருத்தி வருத்தாமல் இன்[illegible] எங்
களுக்குப் போசன மாகவும், எங்[illegible] நல்[illegible]
ரமும் பத்தனமாகவும் [illegible] [illegible]ணைக்[illegible]
[illegible]த்தமானீரே, [illegible] உம்மிடத்தில் கேட்
[illegible]ன், காட்களுமை [illegible] இ[illegible]ம் நீர். [illegible]
[illegible]ன்னவென்று [illegible]ளம் பற்றியரு
ளும். ஐயோ [illegible]வுலகத்தில் [illegible] மநேசியாம
ட்டால் எங்களுக்குச் சாவு. உம்மை நேசியாததால்
எங்கள் மனம் எவ்வளவோ திர்ப்பமாய் உபாதனைப்
படுகின்றது என் மதுர சேசுவே. உம்மை நேசியா

இரண்டாம் அதிகாரம்.

[illegible]ல் அதிகமாயும்[illegible] நேசியாமல் மரிக்க மனமில்லை
[illegible]கு இவ்வள[illegible] துரோகஞ் செய்தநேன் மனஸ்
தாப[illegible]படுகிறேன். அந்த மனஸ்தாபத்தினுற் சாகவ்
[illegible]ரும்[illegible]றேன் மெய்யாகவே யிப்போது சகல வஸ்
[illegible]க்க[illegible]க்குமேலாக [illegible] நேசிக்கிறேன். என்னை
[illegible]கிறதற்தானே அதிகமாய் நே[illegible]கிறேன். என்
பற்றுதல்களை யெல்லாம் உமக்கு [illegible]ம்பண்ணு
கிறேன். ஆ என்றுவ[illegible] இந்த [illegible]
த்தை நீரே யெனக்குத் தந்தீர். அதிற் பிரமாணிக்க
மு யிருக்கவும் பலத்தக்தருளும். நேசுவே! யென்
[illegible]சேசுவே [illegible] நீர் ஒருவரே யெனக்குப் போதும். இ
ப்போது உம்மை நேசிக்க என்னை யிழுத்தீரோ[illegible]
[illegible]யும் விட்டுவிடுகிறேன். உமதுமட்டில்மா
த்திரம் பற்றுதலா யிருக்கும் பொருட்டுச் சகலத்
தையும் [illegible]க்கிறேன். நீர்மாத்திர[illegible]யெனக்குப்
போதும் [illegible] மரியாயே, [illegible]வேஸ்வர[illegible]டைய
மாதா[illegible] எனக்காகச் சேசுநாதரை வேண்டி [illegible]
[illegible]த்தருக்கி யருளும். இவ்வளவற்புதங்க
[illegible]செய்கிறீர். பாவிகளைப் பரிசுத்தப்படுத்துகி
ன்றவிர[illegible]ன்று இதை யடை[illegible]
[illegible]மென்சேசு.

[illegible]ம் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

மூன்றாம் அதிகாரம்.

சேசுகிறிஸ்துநாதர் நமக்காய்ப் பிறந்த [illegible] நேசமும், அவர் நமக்காகச் செய்தருளிய சகல [illegible] தியானிக்க வேண்டிய மிகுந்த நம்பிக்கையின் பேரில்.

1. இரட்சகர் பூலோகத்தில் தோன்றுமுன்னமே [illegible] தாவிதிராசாவானவர் — தமது நம்பிக்கையெல்லாம் அவரிடத்தில் வைத்து, "உமது திருக்கரங்களில் என்னாத்துமத்தை யொப்புக் கொடுக்கிறேன். சத்தியமுள்ள [illegible] சர்வேசுரா, என்னை மீட்டருளினீரே" என்று அவரை நோக்கிப் [illegible] வார். சர்வேசுரன் மனிதனா [illegible] தானே இரட்சகர் மீதில் இவர் [illegible] நம்பிக்கை வைத்திருப்பாராகில் அவர் [illegible] இரட்சணியத்துக்காகச் செய்ய வேண்டிய [illegible] செய்தருளினார் என்றும் [illegible] நாம் சேசுநாதர் மட்டில் எவ்வளவோ [illegible] நம்பிக்கை வைக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். ஆகையால் [illegible] தீர்க்க தரிசியின் வார்த்தை [illegible] நம்பிக்கையுடனேயும் இடைவிடாமலும் [illegible] உச்சரிப்போமாக.

2. நமது பாவங்களினிமித்தம் நித்தியமரணத்துக்குத் [illegible] ப்பட்ட முழுதும் இடமுண்டானாலும் சேசுகிறிஸ்து [illegible] பேறுகளால் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கப் பலத்த முகாந்திரம் உண்டாயிருக்கின்றது [illegible] அளவற்றதாகவும், நம்மை யழிக்கும் பாவங்களுக்கிருக்கும் வல்லமையை விட நமக்காகப் பெற்ற அப்பேறுகளுக்கு இ[illegible]

[illegible] தவகையில் அதிக வல்லமை யிருக்கின்றது. [illegible] செய்கையில் நரகத்துக்குப் பாத்திரவான்களா[illegible]ளே. ஆனால் நமது இரட்சகர் நமது பாவங்களைச் சுமந்து தமது பாடுகளால் அதைப் பரிகரிக்க வந்தருளினார்.

3. நாம் பாவஞ்செய்த அச்சணமே சர்வேசுவரன் நித்திய மரணத்துக்கு நமது தீர்வை சாதனமெழுதுகின்றார். ஆனால் சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் என்ன செய்தருளினார்? அவர் இந்தச் சாதனத்தை யெடுத்து, தமது சிலுவையில் ஒட்டி, தமது உதிரத்தினாலே [illegible] அதைக் குலைத்துப் போட்டார். ஆனதைப் பற்றி அவர் இந்தத்தீர்மானத்தை யழித்த [illegible] மன்னிப்பையும், பொறுத்தலையும் நித்தியஇரட்சணியத்தையும் [illegible] நமது தீர்வைக்கும் நம்பிக்கை கொள்ளா[illegible] பார்க்கக்கூடாதவர்களாயிருக்கிறோம்.

4. [illegible] மன்னிப்பவனைக் குற்றஞ்சாட்ட [illegible] த்தத்துக்கு இருந்த வல்லமை [illegible] சர்வேசுவரனிடத்தில் நமக்காக மன்றாடச் சேசுக்கிறீஸ்து [illegible] பேசி இரக்கத்தை [illegible] ருடைய விரத்தத்துக்கு எவ்வளவோ அதிக வல்லமை யிருக்கின்றது. நிற்பாக்கிய பாவிகளே! [illegible] சேசுநாதர் பாவிகளுக்கும் [illegible] சமாதானஞ் செய்ய [illegible] பொறுத்தல் [illegible] தமது இரத்தமெல்லாஞ் சிந்தினார் [illegible] போகக்கூடாதிருக்கிறது [illegible] எவ்வளவோ பாக்கியம் [illegible] இரட்சகருடைய [illegible] உங்கள் பட்சமாய் மன்றாடிப் பேசி [illegible] இந்த விலையுயர்ந்த இரத்தத்தின் குரலினாலே அவசியமாய்க் கவிழ்ந்துபோகின்றது.

5. நமது பாவங்களுக்கெல்லாம் ஓர் கடி[illegible]
க்கொப்பிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோ[illegible]
றதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் நமக்குத்
தீர்வை யிடுகிறவரார்? ஆண்டவர் நமதிரட்[illegible]
தானே நமக்குத் தீர்செலுத்த நியமித்த படியால்
நாதலடைவோம். மேலும் அர்ச். சின்னப்பர் [illegible]
மைத் தைரியப்படுத்துகிறதற்காக "நமக்குத் தீர்வை
யிடவேண்டியவரிதிகர்த்தா? நமதிரட் சகரமே,
அவர் கஸ்டம் மிக்கியமரணத்துக்குத் தீர்வையிடா
ணைம் நமக்காக மரிக்கத் தாமேதமக்குத் தீர்வை
யிட்டுக்கொண்டார். அவர் திருப்பிக்கு [illegible] உயிர்
த்தெழுந்தாமல் இன்னமும் நமது இரட்சணிய
த்துக்காகப் பரலோகத்தில் தமது பிதாவாகிய சர்
வேஸ்வரனிடத்தில் மன்றாடிக்கொண்டிருக்கிறார்"
என்று [illegible] தோமாசென்பவர் சொல்
லுகிறார். "பாவிகளே என் [illegible]
[illegible]த்தை வருவருப்பீர்களாகில் உங்களைத்
தீர்வையிடாதிருக்கும் பொருட்டு [illegible]
னை யெப்படித் தீர்வையிடக்கூடும்? நீங்கள் [illegible]
[illegible]டிப்போகையிலும் உங்களைத் தேடிப் பரலோ
கத்தினின்று இறங்கி வந்த அவருடைய திருப்பாதத்
தைநோக்கி நீங்களே போகையில் உங்களை அவர்
எவ்விதமாய்க் கைவிடுவார்.

6. நமது பலவீனத்தால்வரும் தந்திரங்களில் அ
கப்பட்டுப் போவோமென்கிற பயம் நேரிடும்போது,
[illegible] அர்ச். சின்னப்பர் கற்பிக்கும் அவ்[illegible]த்
தைக்கேளுங்கள்—"சிலுவையில் [illegible]
[illegible] பார்த்துக் கேட்டு நன்றாக
ப்போராடுவோம். அவர் தமது சிலுவையிலின்று [illegible]
ஒத்தாசையையும் ஜெயத்தையும் முடியையும் தரு
வார் ஆனால் நாம் முன்னமே பாவத்தில் விழுந்தி
ருந்தோமாகில் இரட்சகருடைய காயங்களையும் நீ

[illegible]மானங்களையும் [illegible] பாதகராலும், அவரு
டைய [illegible]த்தாசையைக் கேளார் [illegible]
[illegible] நேரிட்டது. ஆனால் இதுமுதல், நமதுபே
[illegible] நம்முள் [illegible]சத்தைப்பற்றி அவர்பட்ட
[illegible]றையும் நினைக்கிறது மல்லாமல், அவரிட
த்தில், ஆதரவாக வோடும்போது நம்மை ஆதரிக்க
அவருக்கு இருக்கும் திவரத்தையும் நினைப்போமா
கில் மெய்யாகவே நமது சத்துருக்களால் [illegible]செயிக்க
ப்படமாட்டோம்." சர்வேஸ்வரனுடைய [illegible] நமக்
[illegible] மன்றாடுகிறதைக் கொண்டு பசாசை நடுங்க
[illegible]க்கூடா யிருக்கையில் அதற்கேன் இவ்வ
ளவு பயப்படுகிறார்கள் என்பதைக் கண்டு [illegible]
டவில்லை." [illegible] அர்ச். தெரேசம்மாள் சொல்லு
வார். ஆனாலும் தானே சொல்லியிருக்கிறது போ
[illegible] சர்வேஸ்வரனிடத்தில் மாத்திரமே நமது நம்பி
க்கையாவும் வைக்கும் பொருட்டாக நமதாட்டி
ருள்ள நம்பிக்கையை விட்டுவிடா திருப்[illegible]
நமது [illegible]எல்லாம் ஒன்றுக்கு முதவாது.

7. [illegible]களும், [illegible]பிடத் தேவத்திரவிய[illegible]
மும் நமக்கு நம்பிக்கையும் நேசமும் ஏருவிக்கின்ற
இரண்டு பெரிய பரம இரகசியங்களா யிருக்கின்றன.
விசுவாசமானது அவைகளின்மட்டில் உறுதிவருத்தி
[illegible]க்கா விட்ட[illegible] அவைகளை நம்பவழியார்கள். என்
னே! சர்வ வல்லமையுள்ள கடவுள் மனிதனாகிறதும்,
நமது [illegible] வாருக்கிறதும், [illegible]
[illegible] ஒரு [illegible]மரத்தின் பேரில் அன்பாய்ப்பட்டு
[illegible]! எத்தனை பூமியிலிருக்கும் புழுவும்
அவருடைய திவ்விய சன்னிதானத்துக்கு விரோதி
களுமான நமது பாவங்களைப் பரிகரிக்கவும், நம்மைக்
காப்பாற்றவுமல்லோ? இதுவே அவருக்கின்னம் அ
[illegible]மாயிருக்க சிலுவையின் பேரில் நமக்காகப்ப
[illegible] சரீரத்தைத் தானே நம்முடன்முழு

மையும் ஒன்றித்துப் பேசும் பொருட்டு
னாக ஏசுநாதர் பாச்சித்தமாயிருக்கிறார். லவே
ஓ! பரமகடவுளே! இவ்விருபுறமிசகயினோரும்
மனிதர்களுடைய இருதயங்களெல்லாம் கைத்
எரித்துத்தகனித்துப் போடவேண்டியதுமே. டேசு
க்கொத்த அக்கிரமியானாலும், மனிதர்பேரில் இவ்
வளவு பட்சம் நிறைந்தவருமாய் அவர்களுக்கு நன்
மைசெய்ய இவ்வளவு ஆவலுள்ளவருமான க
டவுளைப் பார்த்துத் தன்பாவங்களுக்காக மனஸ்தா
பப்படுவோர்களில் தனக்குப் பொறுத்தல் கிடைக்கு
மென்கிற அவநம்பிக்கைப் படுகிற பாவியும்
உண்டோ? அர்ச். பொனவெந்தூர் என்பவருக்கு எவ்
வளவு நம்பிக்கை வருத்தினதென்றால்.—"என்னிர
ட்சகர் மிகத் துக்கமாக இவ்வளவெல்லாஞ் செய்து இ
வ்வளவாகப் பாடுபட்டவர் எனக்கவசியமான இஷ்ட
ப்பிரசாதங்களைத் தராமற்போவரோ மென்று எப்படிச்
சொல்லக்கூடும்." என்பார்.

8. ஆகையால் தயாளத்தைப் பெறும் பொருட்
டுக் கிருபையின் சிம்மாசனத்தண்டையில் நம்பிக்கை
யுடனே போவோமாக.—கிறீஸ்தவர்களே, கிருபை
யின் சிம்மாசனமாகும், அதை நாடிவரும் எல்லாருக்
கும் இஷ்டப்பிரசாதங்களையும் கிருபையையும் தக
ரும் பொருட்டு ஓர் சிம்மாசனத்தில் இருக்கிறதைப்
போலே சேசுகிறீஸ்துநாதர் அதிலே சற்பிரசாதமாயிரு
க்கிறார். ஆனால் கூடியவிரைவிலே இரட்சணியத்
துக்கு அவசரமான ஒத்தாசைகளையும் பெற்றுக் கொள்ளக்
கூடுமான இப்போதே அத்தண்டையில் ஆவலாக
ஓடிவருவோம், தாமதிப்பானேன் சில வேளை அதில்
அநுகூல மணிகள் காலமிராது. ஆகையால் சேசுகிறீ
ஸ்துநாதருடைய திருவடியைக் கட்டிக்கொள்ளத்
தவிக்கும் மிகுந்த நம்பிக்கையுடனே அத்தண்டையிற்
போவோமாக. நமது நிற்பாக்கியங்களைக் கேட்க

யிராதிருப்போமாகிற் சகல ஐஸ்வரியங்களையும், இஷ்
டப்பிரசாதங்களையும் சேசுகிறீஸ்துநாதரிடத்திற்
கண்டடைவோம். அவருடைய பேறுகளானவை நமக்கு
அவசரமாயிருக்கும் சகல இஷ்டப் பிரசாதங்களுக்
கும் ஈடாயிருக்கத் தக்க சர்வேசுரனுடைய பொ
க்கிஷங்களைத் திறந்துவைத்திருக்கின்றது.

9. பாவத்தினால் பசாசானது நமக்கு வருவித்த
கஸ்டங்களைவிடச் சேசுகிறீஸ்துநாதருடைய திரு
மரணமானது நமக்கு ஏராளமான நன்மைகளைத்
தந்தது. அப்போஸ்தலரான அர்ச். சின்னப்பருடை
ய வாக்கியங்களும் இதற்கொத்ததாயிருக்கின்றன.
பாவமிருந்தவிடத்தில் இஷ்டப்பிரசாதம் மிகுந்து
மேலாகப் பெருகிற்று. இதிப்படியாகக் கொள்ள நாட்ட
அவருடைய பேறுகளின் பலத்தினாற் சகலத்தையும்
அடையலாமென்கிற நம்பிக்கையின் நமக்கில்லா
மற் போகின்றதா? தமது பேரால் சர்வேசுரனிடத்
தில் கேட்பதெல்லாம் கொடுக்கப்படுமென்று அவர்
தாமே வாக்குப்பற்றியிருக்கின்றார். இவ்விய பிதா
வானவர் நம்மைப் போலவே நேசிக்கும் தமது ஏககு
மாரனைத் தாமே நமக்குத் தந்திருக்கவேண்டினதை
த்தாராதிருப்பார்!" தமதுடன் சகலத்தையும் தந்தார்."
என்று அப்போஸ்தலரான அர்ச். சின்னப்பர் வசனி
க்கின்றார். ஆதலால் பொறுத்தலானாலுஞ்சரி, கிலை
மையானாலுஞ்சரி, தேவசிநேக மானாலுஞ்சரி, சங்
கடப்பாக்கமானாலுஞ்சரி, மோட்ச மானாலுஞ்சரி, எக்
காரணத்தைக்கொண்டும் நிராகரிக்கப் படமாட்டாது; ஆ
னால் நாமிதைக் கேட்டாலன்றோ வேண்டும். சர்வேசு
ரன் தம்மைப் பிரார்த்திப்பவர்கள் பேரில் நிறைந்த
வுதாரகுண முள்ளவராயிருக்கின்றார்.

10. சேசுகிறீஸ்துநாதருடைய பேறுகளில் நம
க்கிருக்க வேண்டிய நம்பிக்கையை மூட்டுவதற்கா
கச் சற்பிரசாதத்துக்குரிய நம் சுவாமியாகிய, அவிலா

என்பவருடைய புஸ்தகத்தினின் [illegible] சனங்களோர்கேர்.

11. "பிதாவுக்கும் நமக்கும் ஒரு [illegible] தருவிடென்பதை மறக்கவிடாதே, அவர் சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் தாமே, அவருடன் எவ்வளவு [illegible] மான கேசபந்தனங்களால் கட்டப்பட்டிருக்கிறோமெனில்,—மனிதனானவன் சாவானபாவத்தால் அதை யறுக்க [illegible] விட்டால் வேறொன்றும் அதை மூடிக்க [illegible], சேசுநாதருடைய திரு இரத்தமானது நமக்காகத் தயாளத்தைக் கூவிக் கேட்கிறது, அது [illegible] வுஞ் சத்தமிருதியால் நமது பாவ [illegible] கேட்கப்படுகிறதில்லை. சேசுக்கிறீஸ்துநாதருடைய திருமரணமானது நமது நப்பிதங்களை யெல்லாம் குலைத்துப்போட்டது, ஓமரணமே! நான் உனது மரணமாயிருப்பேன், மனிதர் பரிகாரக் குறைவினால் அழிந்துபோகிறதில்லை, ஆனால் சேசுக்கிறீஸ்துநாதரால் [illegible] ரிக்கப்பட்ட பரிகாரத்தைத் தேவத்திரவிய [illegible] னங்கள் வழியாக அடைய மனதா [illegible] மாத்திரமே யழிந்து போகின்றார்கள்."

12. "[illegible] கேடுகளைப் பரிகரிக்கத் தமது சொந்தக்காரியத்தைப் போலே சுமந்துகொண்டார், நமது பாவங்களைத் தமது பாவங்களாகச் சுமந்துகொண்டு அதற்காகச் சர்வேஸ்வரனிடத்தில் பொறுத்தல் கேட்டு நமக்காகத்தானே வேண்டிக்கொண்டால் எவ்வளவு பட்சத்துடனே வேண்டிக்கொள்வாரோ அவ்வளவு பட்சத்துடனே [illegible] யில் அன்புப்போக மனதா யிருப்பவர்கள் எல்லோரையும் நேசிக்கும் படிக்கு அவரை வேண்டிக் கொண்டார், சர்வேஸ்வரன் அவருடைய வேண்டுதலால் அன்பின் விஷயத்திலாவது, [illegible] யின் விஷயத்திலாவது ஒரேவித விதிக்குச் சேசுநாதரும், [illegible] மும் உள்ளாகும்படியான [illegible] யாய்ச் [illegible] செய்தருளினார்,

சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் பகைக்கப்படுகிறதும் பகைக்கப்படக்கூடியோ ரிருக்கிறதும் சம்பவிப்பதே, அதுபோலே [illegible] அவருடன் ஏகபந்தனமாயிருப்போமாகில் நாமும் [illegible] சிக்கப்படுவோம், எனெனில்.— [illegible] பகைக்க [illegible] நமக்கிருக்கும் சத்துருவை விட நம்மை நேசிக்கச் செய்யச் சேசுநாதருக்கு அதிக சத்தியிருக்கிறதினாலும், சர்வேஸ்வரன் பாவிகளைப் பகைக்கிறதைவிட தமது குமாரனை மிகவும் நேசிப்பதினாலும் சர்வேஸ்வரன் அவ[illegible] நேசிக்கிறதுபோலவே நம்மையும் நேசிக்கின்றார்.

13. "சேசுநாதர் தமது பிதாவை நோக்கி என் பிதாவே நீர் எனக்களித்தவர்கள் நானிருக்குமிடத்திலே தானு [illegible] மிருக்கும்படி ஆசிக்கிறேனென்று கேட்டுக்கொண்டார், மோசமான பகையைவிட்டு விலகிப் போனதால் சர்வேசுரன் நம்மைப் பரிச்சேதம் கைவிடாமல் நமதுபட்ட[illegible] ருக்கும் நேசத்தில் பெரிதான் தீப் பொறுத்தலையும் உறுதியையும் [illegible] [illegible] "ஓர் தாய் தன் பிள்ளையை மறந்துவிடக்கூடுமோ? அப்படியவள் மறப்பாளாயினும் உங்களை நம [illegible] கரங்களில் எழுதி வைத்திருக்கிறதி [illegible] போகமாட்டோம்." என்று இசாயியாஸ் சொல்லும் [illegible] தேவடு ஆண்டவர் நிச்சயிக்கின்றார். உள்ளபடி பேசும் நமது இரட்சகர் தமது திருவிரத்தத்தினாலே தமது திருக்கரங்களில் நம்மை யெழுதி வைத்திருக்கிறார். ஆதலால் ஒன்[illegible] [illegible] சுவடுபடா திரு[illegible] நம [illegible] பட்டு [illegible] த்தின் அந்தாட்சியாக [illegible] வழியில் [illegible] [illegible] ரங்களாற் ச[illegible] க்கப்படுகின்றது."

14. "சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் நமக்குத் திடனளிக்கத் தக்கபடியாக விதமாக நம்மைக் கலங்கச் செய்யமாட்டார், [illegible] நாம் முன் செய்த பாவங்களும், [illegible] ளிவிழுவோமென்னும் பயமும், பிசாசுகள் எனக்கு [illegible] வலைகளும் எனக்குப் பயமுண்டாக்குவித்தால் ம

ணைப்பிரிந்தும் சேசுநாதர் கடவுளாகிய சுபா ...த்தையடைந்தும் அவரிடத்தில் ...கையா யும் வைப்பேன். என் ரட்சகரே ... அவர்தம்மை முழுமையுந் தந்தவராக சந்தேகமின்றி யென்னை மதிக்கின்றார். என் சேசுவே அர்ச்சிஷ்... நும்மைத் தேடுகிறவர்களுக்கு ... யிரமான ... யே! எங்களாத்துமங்களின் திவ்விய ஆயனே! திருக் கிருக் கொள்ள மெய்யான ஆயனாயிருக்கும் உம் ... நம்பிக்கை வையாத ... ... நாசம் போகிறார்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை யே. நீர் தாமே எங்களை நோக்கி: "நாம் ஆண்டவர், ... தேடுங்கள், உங்களைத் ... ... வருவோம்) உங்களுக்கு ஆயத்த ... ... காமே, நிலவிலை ... நம்முடைய ... ... சுதத்திற்குச் சர்வ... ... ... ப்பிறகும் பிறகு ... ... உங்களுக் கா... ... ருந்துகிறோம், காமே ... உங்களுக்காக ... கிறவர்; உங்கள் வழக்கு நம்முடைய ... ... காமேயுங்களுக்குப் பிணையாயிருந்து; உங்கள் கடன் ... ... த்தோம், நாமுங்களுக் ... ... கொய ... யுங்களை மீட்டோம், இவ்வளவு ... விலைக்கு, உங் களை மீட்டது உங்களை ... ... காகவே யன்றி யுங்களைக் ... ... தற்காக வல் லவே ... ... வருகிற காம் ... நம்மைத் ... ... வருகிறவனை ... ... மோ! ... ... பாராத படி நமது ... ... திருப்பிக்கொண்ட ... இல்லையே! அப்படியிருக்க நம்மையாராதிக்கிறவனைக் கைவிட்டு முகந்திருப்பிக் கொள்வோமோ! உங்கள் ... ... ள பட்ச ... ... கைகளில் கப் பட்ட நம்மைப்பார்க்காமல் ... உங்களை ... ... இல்லையா ... ...?

நம்மைச் சேர்க்கிறவனை ... ... தையும், நம்மிடத்திலே ... ... வந்தவனைக் கைவிட்டதையும் எப் போதாகிலுங் கண்டதுண்டோ? நம்மைப் பரிச்சே த்தேடாதவனை ... தலாய்த் தேடிப்போகிறோமே." என்று ... ...

15. "நித்தியபிதாவானவர் தமது திருக்குமாரனை யுனக்குத்தந்தாரென்று விசுவசியாமலில் சந்தே கமில்லாத தமது திருக்குமாரனை விட மிகவும் அற்ப மாயுள்ளதெல்லா முனக்களிப்பாரென்று நம்பியிரு ... ... உன்னை மறந்துவிட்டாரென்று ... ... தமது பட்சத்தைக் கடையா ... ... பெரியவனை மான ... ... தமது திருச்சரீரத்தையும், இரத்தத்தை யும், ... தம்மை முழுதும் ... ... நமக்குத் தந்த ... ... வைத்தார்.

நேசப்பிரகரணம்.

ஓ! சேசுவே, என்னன்பே, உமது ... ... ளைக் கெவ்வளவோ நம்பிக்கைதருகின்றன; எனக்குப்பா வப்பொறுத்தலையும் மோட்சபாக்கியத்தையும் தருவ தற்குவேண்டின ... சகலவரப்பிரசாதங்க ளையும், தமது ... ... தமெல்லாவற்றையும் சித்தின சர்வவல்லமையுள்ள ... ... வேண்டும்! ஆ! என் ... ... என்னினிய நேசரே, என்னை ... ... குப்பொருட்டு ... ... என்னிரட்சகரே ... ... நேசிக்கிறேன். உம் ... சகலத்திற்கும் ... ... நேசிக்கிறேன். உம் ... ... எனக்கு ... ... என்னை முழு மையும் முழுமையும் ... ... உமக்குத்தர மனதாயிருக்கிறேன். என்மன

[illegible] எல்லாருடைய [illegible] பெற்றுக்கொள்ளும். இன்னமொருவிசை சொல்லுகிறேன் உம்மை நேசிக்கிறேன். எப்போதும் உம்மை நேசிக்க விரும்புகிறேன். உம்மை நேசிக்கிறேன் [illegible] நான் இவ்வார்த்தையை விடாமல் சொல்லிக்கொண்டிருக்கக் கடவேனாக. சீவியகாலமும் விடாமல் உம்மை நேசித்திருப்பதற்கு [illegible] சீவியத்தின் கடைசிவார்த்தையாயிருக்கக்கடவது. உம்மை நேசிக்கிறேன் உம்மை நேசிக்கிறதினால் உமக்கு அவமானஞ் செய்ததற்காக வெகுவாய்த் துக்கப்படுகிறேன். ஓ! அளவற்ற நன்மையே ஓர் நிமிஷமாகிலுந் தவறிப்போகமாட்டாமல் எத்தனைவிசை உம்மை [illegible] போனேன். இதினிமித்தம் [illegible] பெற்றிருக்கிறேன். [illegible] மாத்திரமல்ல [illegible] னவர்களையும், உம்மை நேசிக்கும் [illegible] இரக்கமுண்டாயிருக்கிறது [illegible] எனக்குக் கிடைக்கவில்லையோ? எனக்கு [illegible] தருவியென்று நம்பிக்கையுடன் காத்திருக்கிறேன். [illegible] மையாயிருக்கக் கிருபைசெய்தருளும். [illegible] கேட்டால் [illegible] உம்மிடத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். [illegible] அதை அடையவென்று [illegible] நம்பிக்கையாயிருக்கிறேன்.—ஆமென் சேசு.

நான்காம் அதிகாரம் முற்றிற்று.

✠

நான்காம் அதிகாரம்.

[illegible] நாதரை நேசிக்க நாமெவ்வளவோ கடனாளிகளாயிருக்கிறோம் என்பதின் பேரில்.

1\. [illegible] கிறிஸ்துநாதர் சர்வேசுரனாயிருப்பதால் ஏற்கனவே நமது முழுநேசத்துக்கும் பாத்திரமாயிருக்கிறார்; ஆனால் உபகாரங்களால் நம்மைப் பூரிக்கின்றார்; [illegible] நமக்குக் காண்பித்த நேசத்தினாலே நன் [illegible] தன்மையாயிருக்கிறது [illegible] நம்மை [illegible] மாய் [illegible] படியான [illegible] நம் [illegible] படுகின்றது. "நாம் [illegible] நமது [illegible] தமது நேசிக்கும்போ [illegible] மிகவும் [illegible]" என்று அர்ச் [illegible] அவருக்குமுன் மோயிசென் [illegible] கிறார்கள். யாவராலும் தாம் [illegible] மென்கிற ஆசையைக் காட்ட [illegible] நேசிக்க வேணுமென்று கட்ட [illegible] வே [illegible] விளையைத் தருகிறதைவிட [illegible] மாய் விவரிக்கக் கூடுமோ?

2\. அர்ச். [illegible] "அநேகமான முறைமை [illegible] என்று வசனிக்கிற [illegible] நேசத்துக்கு மரி [illegible] அவன் நேசியாதிருக்கக் [illegible] கூடுமோ? [illegible] இவ்வளவாக நம்மை [illegible] நேசிக்கவேண்டுமென்பதைத் [illegible] வேறென்ன [illegible] நேசிக்கும் ஒர் [illegible] வேறிருதயமானது எவ்வ [illegible] அற்பமாயிருக்கின்றது ஐயையோ! இவ்வளவேர் [illegible]

வன்[illegible]ள சேசுநாதருக்கு எதிரொத்திருக்க வேறு மார்க்[illegible] [illegible] நாதருடைய சேசுதுக்காக வேறொரு செய்வம் மரிக்கவேண்டியது [illegible] கமது பேரிலுள்ள பட்சத்தினிமித்தமாக அவர மேல் மரிக்கச் சித்தமான [illegible] பேரில் [illegible] ரோடேகூட நானும் மரிக்கப் பிரியப்பட்டு அச்சிலுவையி லறையுண்ட [illegible] நாதருடன் [illegible] திருப்ப தேன்" என்று அர்ச். [illegible] சொல்லி [illegible] கத்துரைப்பார். "நம்மை [illegible] சகலமும் மரித்த சர்வேசுரனைப் பற்றிச் ஜீவிக்கும் [illegible] அவர் காக்காக மரித்தார்." என்று அப்போஸ்தல ரான அர்ச். சின்னப்பர் வசனிக்கிறார்.

3. [illegible] மிகப் பாவியாகி உபாயங்க ளுக்கு [illegible] பயன்றும் [illegible] [illegible] சிலுவைத் தந்தனை [illegible]போகா [illegible]." என்று மக்தலேனம்மாளைப் [illegible] கமத்திற் சொல்லி இருக்கின்றார். சேசுநாதர் தமது பாடுகளை மரிதமு [illegible] நினைக்கும்படி விரும்புகிறார். [illegible] சேதம் [illegible] திருக்கிறதைக் [illegible] அவரு க்கு மிகவும் அபராதமாயிருக்கின்றது. [illegible] பயமாளப்பட்டு, அப்பட்டு [illegible]இல்லை. [illegible] ஒருவனுக்குத் தன் சிநேகிதன், [illegible] [illegible] மிகவும் [illegible] பேச [illegible] [illegible] அதன் [illegible] [illegible] எவ்வளவோ [illegible]. அத ற்கு [illegible] [illegible] வொருவன் [illegible] தன் [illegible] காகப்பட்ட அவிபத்தைக்குறித்து எப்போதும் [illegible] [illegible] பேசுகிறுனென்று [illegible] [illegible] தனக்கு [illegible] [illegible] [illegible] றம் அறியும்போது அன்பப்பட்டவன் எவ்வள விருப்பமடைவான். இவ்விதமாகவே சேசுநாதர்

தமக்காக அல்லவே நமக்காகவே தாம்பட்ட பாடு களில் அவர் அநுபவித்த கஸ்தி கிரிபுத்த [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நன்றி யறிதலுடனேயும் பக்ஷத் [illegible]னோடும் நாம் ஞாபகப் படுத்திக் கொள்ளுகிறோ [illegible] கண்டால் [illegible] சந்தோஷப் படுவார். சேசுநா தர் உலகத்தில் [illegible] [illegible]ன்று முன்னே பிதாப்பி தாக்களும், [illegible] [illegible] மற்றுமுள்ள அநேக [illegible]ங்களும் [illegible] எத்தனையோ ஆவல் [illegible]ருக்கார்கள். [illegible] அவர்கள் இவரைப் [illegible] கண்டிக்கப் பாக்கியம் பெற்றதில்லை. [illegible] காலத்தில் நமதுபேரிலுள்ள பட்சத்தினிமித்தம் [illegible] சிலுவையி லறையுண்டிரிக்கு [illegible] செய்ததையும் [illegible] பாடுகளையும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சேசுமுக் [illegible] [illegible] எவ்வளவோ ஞாப [illegible]

[illegible] பத்தைப்பற்றித்தானே சேசுநா [illegible] [illegible] முந்தினநாள் நற்கருணை [illegible] [illegible] [illegible]யானத்தைஸ்தாபித்து [illegible] [illegible] நற்கருணை வாங்கும் போது தமது பாடுகளையும், [illegible] ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேணு மென்று [illegible] [illegible]. நமக்காக அவர் அநுப [illegible] பெப்போதும் நினைக்க தமது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வேண்டிய நேசத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும்பொருட்டும் [illegible] பேரி [illegible] [illegible] [illegible] சித்தமான்றில் தமது பாடுகளை அடிக்கடி [illegible] [illegible] எவ்வளவோ நேசிக்கிறாரெ [illegible] சந்தேகமில்லை. அர்ச். பிரான்சிஸ்கு [illegible] கல்வாரியென்னும் மலையை "நேயர்க [illegible]" என்று அழைப்பார். நம்மைப்பற்றி மரிக்க [illegible] சேசுநாதரை நேசியாமல் அவர் பாடு [illegible] [illegible] கல்வாரியென்று மலையை நேசிக் கிறது கூடுமான காரியமல்ல.

5. [illegible]! சர்வேஸ்வரா! தம்மை யாவரும் நேச
கும் பொருட்டு இவ்வளவாகத் தம்மைப் பலியிட்ட
வரை ப்[illegible]ிதரேன் நேசிக்கிறதில்லை. [illegible]
து மனுஷவர்தாரஞ் செய்யு முன்னே கடவுள் [illegible]
னை நேசிக்கிறரோ வென்று மனிதன் சந்தேகப்ப
டக் கூடும், ஆனால் தேவ குமாரன் வந்து, மனிதர்
மட்டிலுள்ள பட்சத்தினிமித்தமாக மரிக்கிறத்
கும் இப்போது அதின்படிச் சந்தேகப்படக் கூடு
மோ? அர்ச். வில்லனேவர் தோமாசென்பவர் வசனி
க்குமாப்போல் "சிலுவையைப் பார்த்துச் [illegible]
இரட்சகர் அநுபவித்த கொடிய சோக்காடுகளை
மரணத்தையும் நினைத்துக்கொள், அப்போது அவ
ருடைய பக்ஷத்தின் மிகுதியின் மட்டிற் சந்தேகப்
படக்கூடாதவனாயிருப்பாய். சிலுவையிலிரட்
சகருடைய காயங்களும், நேசாதருக்கு [illegible]
வேரிலிருக்கும் நேசத்தை உரத்த சத்தமாய்ப் பு
த்தப் பேசுக்கிறது." என்று அர்ச். பெர்[illegible]
பவர் வசனிக்கிறார்.

6. ஆனால் தம்மை நேசிக்கும் பொருட்டு [illegible]
ட்சகர் தெரிந்து கொண்ட வழிகளை காம்
ர்த்தியாய்க் கண்டு பிடிக்கும்படிக்கு [illegible]
தின் பரம விசேஷத்தைப் பார்க்கும் படியாய் விசா
ரிப்போம்; [illegible] இரக்ஷணியத்துக்காக மரிக்கச் சித்
[illegible], மாசற்ற குழந்தைகள் [illegible]
வட்டகாலத்தில் தாமும் அவர்களோடு கொலையுண்
ணப்படுவதே போதுமாயிருந்தாலும், இவர் அப்ப
டிச் செய்யாமல், தம்மை நேசிக்கும்படியாக [illegible]
யுடன் பகைக்கும் பொருட்டு மரிக்குமுன் 33 வருடம்
நாம் மனிதர்களோடு சஞ்சரித்துக் கடின வேலையி
லும் துன்ப வருத்தங்களிலும் தமது நாட்களைச் செ
லவழிக்கச் சித்தமாயினர். முந்த முந்த வெற
ட்டுக் கொட்டிலில் எளியவொரு சிறுபாலனாய்ப் பிற

க்தார், பிறகு ஓர் தொழிலாளிக் கொத்தனைச் சே
[illegible] வேலைசெய்யவுங் கவனித்திருந்தார். கடை
சியாய் ஓர் குற்றவாளியைப் போலச் சிலுவையில்
[illegible]ங்கப்படத் தம்மைக் கையளித்தார். ஆனால் சிலு
வையில் மரிக்கு முன்னே மிகவுங் கொடியமரண
அவஸ்தைப் படவும் [illegible]மாக இரத்த வேர்வை
வேர்க்கவும், [illegible] ஏன்பவர் அரமனையில்
அடிகளால் கிழிப்பட்டும், கையில நாணலைப் பிடித்
த் தோளின் பேரில் [illegible] பிறச் சகலத்தையும் பொ
த்து தலையில் முள்முடி புனை படுத்தப் பட்டு
[illegible] மேடையின் இராசாவாக நடப்பிக்கப் ப
[illegible] சித்தமாயினர். திருத்தோளின் பேரிற் சிலு
[illegible] மையமாய்க் குரியதாகையாய் மர
[illegible] கட்டப்படக் கப் படவும் சித்தமாகின்
[illegible] யென்று மலையின் பேரிற் சிலுவையி ல
[illegible] தம்மைக் கையளித்தார். இதெல்லா மென
[illegible]மாய்த் தோன்றுகிறது? இவ்வளவெல்லாம்
[illegible], நயந்து நேசத்தைக் கிரகித்துக் கொ
[illegible] இத்தனை வழிபாடுகளைச் செய்
[illegible] மான கடவுள் நேசிக்கப்படப் பாத்திர
முள்ளவரோ? அல்லவோ? இதைப்பற்றி "நேசபா
த்திர் இரக்ஷணியத்துக்காக மரிக்கச் செ
த்த சர்வேஸ்வரனைப் பற்றி யென் ஜீவியகால மெல்
லாம் நேசத்தால் முழுமனதுடன் [illegible]
லவழிப்பேன்" என்று சொல்லக் குரு [illegible]
ய இப்போலே அருளப்பருக்கு நல்ல நியாயமிரு
க்கது.

"இயேசு மா[illegible] ஓர் பெரியகாரியம், அது
மிகவும் விலையுயர்ந்த காரியம்." என்று அர்ச்.
[illegible]நர் தென்பவர் வசனிக்கிறார். "தேவ சிநேகத்
தையுடைத்தா யிருக்கிறவன் சர்வேஸ்வரனுடைய
பிரேதத்துக்குப் பங்காளியா யிருக்கிறதினால் அந்தத்
தேவ சிநேகமாகிய ஞானமானது அளவற்ற பொக்

கிறைம்" என்று சலமோன் என்பவர் சொல்லுகிறார். தேவ சிநேகமானது சகல புண்ணியங்களுக்கும் பிரசாவா யிருப்பது மாத்திரமல்ல ஆருல் அது ஆருமிடத்தில் சகல புண்ணியங்களையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு காம் சர்வேஸ்வரனுடனே மென்மேலும் ஒன்றித்துப் பே ருப டி அவைகளையெல்லாம் நடப்பிக்கின்றது. "நம் நம் நேசிக்கிறவனைச் சர்வேஸ்வரன் நேசிக்கிறார்," என்று வேதபுத்தகத்தில் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறது. "இதோ தே சிநேகமானது செய்விக்கிற நேதநியாயங்களையும், அது சர்வேஸ்வரனுடனே ஐக்கியமத்தை பொருந்திக்கின்றது. சிநேக மானது சர்வேஸ்வ னைப் பிரீதிச் சகலத்தையுஞ் செய்யவும் அநுட்டிக் பல நருகின்றது. எவ்வளவு வருத்த முள்ள ழும் பட்சத்தைக் கொண்டு முடியாத காரியம் மில்லை; எனெனில் விருப்பமானது ஏனமல் இன புத்தவிப்பைப யுனைரச்செய்யாது, ஒன்றில் அந்த ப்பைத்தானே நேசிக்கச் செய்யும்" என்ற வர். அ குஸ்தி னென்பவர் வசனிக்கின்றார்.

8. "இவ்விய சிநேகமாவது ஆரு மிருதயத்தை செய்யுஞ் சக்தி யைப்பேர்க் கொத்தது." என்று அர்ச். பிரிசெல் தோம் என்பர் நமக்குக்கற்பிக்கிறார். இவ்விய சமானது ஞாத்துமத்தை வசமாக்கிக்கொண்டு கையில் நேசிக்கப்பட்ட பொருளுக்காகச் செய்யவேண்டியதெல்லாஞ் செய்யும்படியான தணியாத ஆசை விளைவிக்கின்றது. அப்படியே எவ்வளவு பிரயாசையான வேலை செய்தாலும் கொஞ்ச மில்லாமையாகத் தோன்றும். சர் னைப்பற்றி அற்பமா யுழைப்பதாகக் கவிதிப்படும். அவருக்காக மரிக்கவேண்டியிருந்தாலும் அதின் மட்டில் திருப்தியாயிருக்கும். சர்வேசுரவ் பாத்திரமாயிருக்கிறது இன்னதென்று நேசமானது காண்பிக்

கிறதினால் தான்செய்கிறதெல்லாம் எறக்குறைய வீ ரியமாக அதற்குக் காணப்படும். ஆ செய் காரியங்களெல்லாம் இவ்வளவு பெரிய எஜமானுக்கு அற்பகாரியம் என்றறிந்துகொள்வதினால் தனது கிரியைகளெல்லாங் குறைவுள்ளதென்று கண்டு வருத்தமுங் கலக்கமு ணையும்.

9. "தேவ சிநே த்தில் தவிர மற்றெவ்வித காரியத்திலெல்லிலும் ப ண த்தைத் தேடுகிறவர்கள் எவ்வளவு சம் போகிறார்கள்." என்று அர்ச். பிரான்சிஸ்கு லேசியார் சொல்லிக் காணப்படுகிறார். அந்த அர் வர் தாமே வசனிக்கிறதாவது புண்ணிய ங்கோபாங்களானது ஒயுத்த யிருக்கிறதெ று சிலர் சொல்லுவார்கள், சிலர் ந்த்திலும், சில செபத்திலும், சிலர் அடிக் யாநு மானங்களைப் பெறுதலிலும் யிருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நா னோவெனில் தன் முழுவிருதயத்துடனே சர்வேஸ் வரனை நேசிக்கிறதைவிட வேறே சாங்கோபாங்கமறியேன்." என்கிறார். தேவசிநேகமின்றி மற்றப்புண்ணியங்களெல்லாம் ஓர் கற் கு யலைப்போ லிருக்கின்றது. சர்வேசுரனுக்கு நம்மை முழுதும் கையளித்துப் போடுவோமாகில் தேவ சிநேகமென்னும் இப்புண்ணியத்தை அதின் சம்பூர ததால் அடைவோமென்பது நிஜம்.

10. ஆண்டவரொருநாள் அர்ச். தெரசம்மாளை நோக்கி, "நமக்குப் பிரியப்படச் செய்யாததெல்லாம் வீணில்," என்று திருவுளம்பற்றினர். இவ்வளவு பெரிய சத்தியத்தைச் சகலமனித ரிருதயத்திலும் ஆழமாய்ப் பதிப்பிக்கக் கூடுமானால் அல்லவோ தாயிலை. ஒரேயொரு காரியம் அவசரமாமே; இவ்வுலகத்தில் ஐசுவரியவானாகிறதும், மனிதர் மதிக்கச் செய்து கொள்ளுகிறதும், குறையின்றி வயணமாய்ச்

[illegible]றதும், மயினைப்போல வந்தஸ்தைச் சம்பாதிக்கிறதும் [illegible]இரிப்பிக்கிறதும் அவசியமல்ல; [illegible]சர்வேசுரனை நேசிக்கிறதும், அவருடைய பரிசுத்த சித்தத்தின்படியே நடக்கிறதும் மாத்திரமே அவசியமாகும். இதற்காகத்தானே சர்வேசுரன் நம்மைச் சிருஷ்டித்துக் காப்பாற்றி வருகிறார். இவ்வழிப்பாடுகளால் மாத்திரமே நமக்கு மோட்ச இராச்சியஞ் சேரக்கூடும். ஆண்டவர் நமக்குச் சொல்லுகிறதைக் கேள்: "உன்னிலேயுள்ள ஆசை [illegible]ஜயமெல்லாம் நம்மைச் சேர்க்கும்படிக்கு உன்னிருதயத்தில் ஓர் முத்திரையைப்போல நம்மைப் பதியவைத்துக்கொள்; நம்மை விட வேறுபட்சம் பிரவேசியாதபடிக்கு [illegible] இருதயத்தின்பேரிலும், நீ செய்யும் சகல [illegible] நம்மைவிட வேறு கருத்தில்லாதபடி [illegible] சரங்களின்பேரிலும் நம்மைப் [illegible] கொள்." என்கிறார். இதுவன்றி [illegible] காதனையும், அவருக்குப் பிரியப்படவேண்டும் [illegible] ஆசையையும் [illegible] மோக்ஷமாகக் [illegible] மாத்திரத்திற் புண்ணிய சாங்கோபாங்க மார்க்கத்தில் படர்ந்தேறுகிறோம்.

11. ஆதலால் நாம் சேசுக்கிறிஸ்துநாதர்பேரில் மெய்யான நேசத்தைச் சம்பாதிக்கச் சர்வமுயற்சியும் செய்யவேணும். இந்நேசத்தின் இலக்ஷணங்களாவன; 1-வது நேசம் பாடனுள்ளதாம்;—சர்வேசுரனுக்காக யாதொன்றையும் அதற்கு ஏதுவாகவே [illegible] ஆம். 2-வது நேசம் தாராளமுள்ளது;—சர்வேசுரன் மட்டில் நிறைந்த நம்பிக்கையுள்ள [illegible] அவருக்காகச் சகலத்தையும் [illegible]. 3-வது நேசம் [illegible]முள்ளதாம்;—அசமாசங்களையும் பொறுக்குமுள்ளதாதிருக்கிறதும் மிகவும் பெரிய அன்பையுமுடையதும் [illegible]. 4-வது நேசம் நிஷ்டையுள்ளதாம். சர்வேசுர

53

[illegible]னுடைய ச[illegible]த்தைக் கேட்[illegible] மாத்திரத்தில் [illegible]டிவ[illegible] 5-வது நேசம் சுத்[illegible]முள்ளதாம்; சர்வேஸ்வரன்[illegible] மாத்திரத்தை நேசிக்கப் பாத்திரராயிருக்கிறவர் மாத்திரத்தால் மாத்திரமே அவரை நேசிக்கிற ஏகனுரயத்தால் மாத்திரமே அவரை நேசிக்கும்; 6-வது நேசம் ஆவலுள்ளதாம். சகலவிருதயங்களுந் தேவ நேசத்தீ பற்றி எரிந்து தகனமாவதைக் காண விரும்பிக்கும்; ஆத்துமத்தைப் [illegible] சர்வேஸ்வரனை நேசிக்கிற பரவசமாக்கி உலகத்[illegible] சர்வேஸ்வரனை நேசிக்கிற [illegible]வகாரிபந்தவிர மற்றெவ்வித காரியங்களையும் கவனியாதது [illegible] தோற்றம்படியான வகையாய்த் தன்னை மறந்தாற்போலச் [illegible] செய்யும். 7-வது:— [illegible] ஐக்கியமுள்ளதாம். இவ்வுருவுடைய சித்தமும் [illegible] சேடிப்பிரவுடைய மனதையும் அன்னியோன்னியமாய் ஒன்றாக்கும். எப்போதும் பெருகிச் சிறந்து கொண்டு பாக்கியமான சென்மதேசத்[illegible] சர்வேஸ்வரனுடைய முழுதும் [illegible]காசித்து அவ்[illegible]திலே தனது முழுப்பலங்கொண்டு அவரைநேசிக்க [illegible]பாருட்டுப் பூலோகத்தைவிட்டு விடவேணுமென்கிற ஆசையை ஆத்துமத்தில் [illegible]ப்பிக்கும்.

12. மெய்யான தேவநேசத்தின் குணங்களையும், அதைத்தநுசரிக்கும் வழிபாடுகளையும், அர்ச். சின்னப்பரைவிட அதிகமேத்தியா [illegible]ருவருஞ் சொல்லிக் காண்பித்ததில்லை. அவர் வசனி[illegible]மாப்போலே [illegible] தேவநேசமின்றி மனிதன் [illegible] தேவநேசமில்லாதவன் மற்றெவ்வித புண்ணியங்களைச் செய்தாலும் அ[illegible]னுக்கதினால் யாதொரு பிரயோசனமுமில்லை. [illegible]மைசெய்பவரொன்றும் [illegible]ப்பெயர்கொண்ட அர்ச். கிரகோரியு [illegible] செய்[illegible]லே:— ஓரிடத்தினின்று வேறிடத்தில் மலையைப் பெயர்த்து வைக்க விசுவாசமுடைத்தாயிருந்தாலும், மனது பொருந்தி வேதத்துக்காகப் பாடுபட்டுத் தலைகொடுத்தபோதிலும், தேவ

நேசமில்லாவிட்டால் அல்லது சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்படும் பொருட்டு அவைகளைச் செய்யாவிட்டால், அவைகளெல்லாம் ஒன்றுக்கும் உதவாது. மிகுந்த அர்ச். சின்னப்பர் மெய்யான நேச மிகுதத்தோடு புண்ணியங்களை அநுசரிக்கக் கற்பிக்கிறார். நேசம் பொறுமைமுதலான நேவ புண்ணியங்களுடைய தென்று விளக்குகின்றார். சேசுகிறீஸ்துநாதர் மட்டில் நமக்கிருக்க வேண்டிய நேசம் மெய்யர்களே நம்மிட்டத் திருக்கிறதோ இல்லையோவென்று அறிகிறதற்காகவென்கிலும், இப்பரிசுத்த நேசத்தை நம்மிடத்திற் காப்பாற்றி வளரச் செய்வதற்காகவும் பிரதானமாய் நாம் அநுசரிக்க வேண்டிய புண்ணியங்கள் இன்னதென்று நன்றாய்க் கண்டு பிடிப்பதற்காகவும் இனிமேலும் இப்பரிசுத்த அநுசாரத்தைக் குறித்து ஆலோசிப்போம்.

நேசப்பிரகரணம்.

மிகவும் நேசத்துக் குரியதும், நேசம்பொருந்தியதுமான சேசுவின் திருவிருதயமே! உன்னை நேசியாதவனுக்கு நிர்ப்பாக்கியம். என் சர்வேசுரா! நீர் சகல மனிதருடைய இரட்சணியத்துக்காக மிகவுங் கொடிய வாதனைகளையெல்லாம் அநுபவித்து மரித்திருக்க உமது உபகாரங்களையெல்லாம் முழுதும் மறந்து ஜீவிக்கக் கூடுமானதெப்படி! ஓ! சர்வேசுரனிடத்திலுள்ள பக்ஷத்தின் மிகுதியே! மனிதனிடத்திலிருக்குங் கருத்தொன்றுமற்ற கெட்டதனமே! ஓ! என் ஜென்மமே! மாசில்லாத செம்மறிப்புருவையைப் பார்; அவர் உன்னைப் பற்றிச் சிலுவையின் பேரில் உயிர்விடுகிறார். உன் பாவங்களுக்காகச் சர்வேசுரனுடைய நீதிக்குப் பரிகாரம்பண்ணவும், உன்னேசத்தைச் சம்பாதிக்கவுமே உயிர்விடுகிறார் உனக்குப் பொறுத்திருக்கும்படிக்கு தமது திவ்விய பிதாவைப் பார்த்து மன்றாடுகிறார்

வேண்டிக் கொள்ளுகிறாரென்று பார். நீயவரை யுற்றுப் பார்த்தால் அவரை நேசியாதிருக்கக் கூடுமோ? ஆ! எனதுயிரட்சகரே யெவ்வளவோ பொருஞ் சுபாவமே எனது இரட்சகரே! எவ்வளவோ நிர்ப்பாக்கியனாகிய நான் இத்தனை வமை நேசிக்கிறார்கள், நிற்பாக்கியனாகிய நான் இத்தனை துரோகஞ்செய்துகொண்டு உம்முடைய தாலமுமக்குத் துரோகஞ்செய்துகொண்டு உம்மை நினையாமலிருக்கக் கூடுமோயிருந்ததெப்படி! என்னை நினையாமலிருக்கக் கூடுமோ? பாத்திரமாயிருக்கிற ஆத்திவ்விய விரகக்கினி, நான் கஸ்திப்படுகிறதைவிட என்மை நினைத்து நான் கஸ்திப்படுகிறதைவிட என்மேலுமக்குண்டாயிருந்தும் பட்சத்தையுஞ் சட்டைபண்ணாமல் உமதுமட்டில், இத்தனை நன்றிகெட்டவனாயிருந்ததினால் அதிக கஸ்திப்படுகிறேன். சேசுவின் உபாதனைகளே! சேசுவினுடைய அவமானங்களே! சேசுவின் காயங்களே! சேசுவின் மரணமே. சேசுவே! சேசுவின் நேசமே! என்னிருதயமானது உங்களைப் பற்றி நிற்கக் கடவது. உங்களை நேசத்தோடு மறந்து போகாதிருக்கவும் நீங்களதை நேசத்தீயால் எரியச் செய்யத்தேடுவேனாயாய் அதில் பற்றியெரியச் செய்யத்தேடுவேனாக. என் சேசுவே, மிகவும் அழகாயுருவவும்வாருங்கள். என் சேசுவே மிகவும் அழகாயும் என்மேலான நன்மையே! உம்மை நேசிக்கிறேன் என்னேசமே யென்சர்வமே உம்மை நேசிக்கிறேன். மெய்யாகவேயும்மை நேசிக்கிறேன். எப்போதும் உம்மை நேசிக்க மனதாயிருக்கிறேன். நானும்மை விட்டுவிடாமல் உம்மையிழந்து போகவும் விடைகொடாதேயும். உமக்கு முழுதும் சொந்தமாயிருக்கச் செய்தருளும் உமது திருமரணத்தினுடையவும், திருப்பாடுகளுடையவும் பேறுபலன்களின் உதவியைக் கேட்கிறேன் என் சர்வேஸ்வரனுடைய தாயுமாகிய மரியாயே! அதற்கு உதவியாயிருந்து என் சேசுகிறீஸ்துநாதரை நானேசிக்கும்படிக்குச் செய்தருளும். என்னம்பிக்கையே யுனதுதவியை அடைந்தும்மை அண்டியிருக்கும்படி தயை புரியும். ஆமென் சேசு.

நான்காம் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

✠

ஐந்தாம் அதிகாரம்.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நேசிக்கிறவன் உபத்திரியங்களை நேசிக்கிறான் என்பதின் பேரில்.

1. பூலோகமானது பேறுதருமிடமா யிருக்கிற
தினால் உபாத்தியுள்ளவிடமாகவு மிருக்கின்றது.
நமது சென்மாந்தரமும் பிந்தியவிளைப்பாற்றியுமா
மோட்சத்தில் மாத்திரமே நாம் முழுதும் பாக்கிய
வான்களா யிருக்கக் கூடும், நாமிவ்வுலகத்தில் சொ
ற்பக்காலமாத்திரமே யிருக்கிறோம். அந்தச்சொற்ப
க்காலமும் முப்பதனை நிறைந்ததா யிருக்கிறது.
யாதாவதோர் வருத்தமநுபவிக்க வேண்டியிராதவன்
ஒருவனுமில்லை. நீதிமான்களென்கிலும் பாவிகளெ
ன்கிலுஞ் சகலருஞ் சிலுவை சுமக்கக் கடன்பட்டி
ருக்கிறோம். அதை நலமனதோடும் பொறுமை
யோடுஞ் சுமந்துகொள்ளுகிறவ னிரட்சிக்கப்படுவா
ன். அதற்கு விரோதமாய்ப் பொறுமையற்றமனத்
தோடு அதைச் சுமந்துகொள்ளுகிறவன் கெட்டுப்
போகிறான். அர்ச். அகுஸ்தினென்பவர் வசனிக்கு
மாப்போல் சரியான ஒரேவித நிற்பாக்கியங்களை
யநுபவிக்கிறவர்களுக்குள்ளே தானே சிலர் மோட்
சவிபத்தையும், சிலர் சாபத்தையும் அடைகிறார்
கள். உபாதனை யென்னும் புடத்திலேதானே ஆண்
டவரோற் படைத்தின திருச்சபையில் தானியத்தை
யும் வைக்கோலையும் பிரிக்கிறார்களென்று அவர்
தாமே சொல்லுகிறார். சோதனைகளிலே [illegible]
[illegible] சர்வேசுரனுக்கு அவைகளை யொப்புக்
கொடுக்கிறவன் மோட்சத்துக்கு நியமிக்கப்பட்ட தா
னியம். அதற்கு விரோதமா யகங்கரித்துப் பொறுமை
யற்றவனாய்ச் சர்வேசுரனை விட்டுவிலகுகிறவன் நர
கத்துக்குநியமிக்கப்பட்ட வைக்கோலாமே.

2. நமது நித்தியகதியைக்குறித்துத் தீர்மானிக்
கப்பட வேண்டிய தனித்தீர்வை நாளிலே மகிமைக்
குப் பாத்திரவான்களாய் மதிக்கப்பட வேணுமாகில்
நமது சீவியமானது சேசுக்கிறீஸ்துவினுடைய சீவி
யத்துக் கொத்ததாகக் காணப்படவேண்டும். சர்வே
சுரன் நமக்கநுப்பும் சிலுவைகளைப் பொறுமையு
டன் சகிக்கும்பொருட்டு நமக்குமாதிரிகை காட்டுவ
தற்காக வார்த்தையானது பூலோகத்திலிறங்கினது.
துன்பங்களில் நமக்குத் தைரியம் வருத்தும் பொ
ருட்டுச் சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் பாடுபடச் சித்தமாயி
ருந்தார். அவர் தமது சீவிய கால முழுமையும் எவ்வ
ளவோ அவமான வருத்தங்களை அநுபவித்துக் கொ
ண்டிருந்தார். அவருடைய கால முழுமையும் அவ
ருக்கு வருத்தமும் உபாதனையும் நிறைந்த தாகை
யால் தீர்க்க தரிசியானவர் இவரை "நோக்காட்டு
மனிதன்." என்றழைக்கிறார்.

3. சர்வேசுரன் தமக்கு மிகவும் நேசகுமா
ரனான இவரை நடத்தியவண்ணமே இவரும்தமது
பிள்ளைகளாக ஏற்றுக்கொண்டு நேசிக்கிற நம்மை நடத்
திக்கொண்டு வருகிறார். சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் ஒரு
நாள் அர்ச். தெரேசம்மாளைப் பார்த்து, "நமது
பிரியமகளே, பூலோகத்தில் மிகவும் கஸ்தியுபாத
னைப்படுகிறவர்கள்தான் நமது பிதாவுக்குமிகவும்பிரி
யமுள்ள ஆத்துமாக்களென்றறிந்து கொள்." என்றார்.
மேலும் அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவள் கஸ்தியுபாதனைப்
படுகையில் யாதொருவன் உலகத்திலுள்ள சகல ஐஸ்
வரிய நன்மைகளையும் தந்து அத்துன்பங்களை மாற்
றிக்கொள் என்றாலும் அப்படிசெய்ய ஒருபோதுஞ்
சம்மதியாள், அவள் மரணத்துக்குப் [illegible]
[illegible]னியாஸ்திரினி யொருத்திக்குக் காணப்பட்டு பூ
லோகத்திலேதான் செய்த எல்லா நற்கிருத்தியங்
களையும்பார்க்க சர்வேஸ்வரன் மட்டில் தான்கொ

ண்டிருந்து சேசுநாதர் முழுமனதோடு நேச
சித்துக்கொள்வெக்க தப்பறரிதங்களுக்காக பிர
சுத்திலே அதிக சம்பாவனையடைக்கதாகவும், தரி
மறுபடியும் பூலோகத்தில் வந்து சர்வேசுரனுக்காக
முன் அநுபவித்த இக்கட்டு வருத்தங்களைவிட அதி
கதுன்ப துரிதங்களை அநுபவிக்கவேண்டியிருந்தா
லும் சம்மதிப்பதாகவும் வெளிப்படுத்தினான்.

4. "சர்வேசுரனை நேசிக்கிறவன் துன்பப்படு
கையில் மோட்சத்தில் பேருமடங்குலாபஞ் சம்பா
திக்கிறான் இவ்வுலகத்தில் ஒருவிதகஸ்தியும் அநு
பவியாதிருப்பது பெரிய துர்ப்பாக்கியம்." என்று
அர்ச். வின்சென்ஸியுஸ்பவுல் என்பவர் வசனித்திருக்
கிறார் "ஓர் சபையென்றும், ஓர் குடும்பம் என்கிற
பேர்வழியென்றும் இந்தத்தேறுதல்களின்றி யிருக்
கிறதையும் புகழ்ப்படுவதையும்கண்டால் அவை
கள் அதிசீக்கிரத்தில் அழிந்துபோஞ் சமயமா
யிருக்கிறதென்று சொல்லலாம்." என்று அவர்தா
மே வசனிப்பார். அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு சலேசியுஸ்
என்பவர்-தாம் யாதொருகஸ்தி அநுபவியாதிருக்கும்
போது, "சர்வேசுரன் தம்மைக்கைவிட்டார்" என்று
பயந்துகொண்டிருப்பார். அர்ச். கிறிசோஸ்தோமெ
ன்கிறவர். "யாதொருவன் துன்பப்படச் சர்வே
சுரனுக்குக் கிருபையுண்டாயிருக்குமாகில் அவனுக்
கு மரித்தோரை உயிர்ப்பிப்பதற்கு வல்லமை யளிப்
பதைவிட அதிகதிருமைசெய்கிறார், எனெனில் புது
மைசெய்கிற மனிதன் சர்வேசுரனுக்குக் கடனாளி
யாகிறான். துன்பப்படுகிறவனுக்கோ சர்வேசுரன்தா
மே கடனாளியாகிறார்." என்கிறார். சர்வேசுரனுக்காக
[illegible] அநுபவிக்கிறவன்தான் நேசிக்கும்
சர்வேசுரனுக்காக வருத்தப்படக்கூடியோர்ப்புண்ணி
யம் வேறுவரத்தைப்பெற்றுக் கொள்ளாதிருக்கும்
போது மட்டுமே போதுமான சம்பாவனையுட

கத்தென்று சொல்லத்தகும். அர்ச். சின்னப்பர்
மூன்றாம் வானமட்டும் தாம் பரவசமானதைவிடச்
சேசுக்கிறீஸ்துநாதருக்காகத் தளையுண்டது மிகுந்த
தயவென்று தாமெண்ணிக்கொண்டதாக அவர்தா
மே அடிக்கடி சொல்லுவார்..

5. "சர்வேஸ்வரன் அனுப்புகிறவைகளெல்லா
வற்றையும் பொறுமையுடனேயும் சமாதானத்துட
னேயும் அநுபவிக்கும் ஆத்துமத்தைவிடச் சர்வே
சுரனுக்குப் பிரியமுள்ள தொன்றுமில்லை. நேசமா
கிறவனுக்கு:—நேசிக்கிறவனை நேசிக்கப்பட்டவனுக்குச்
சமானமாக்குகின்றது. இரட்சகரின் திறக்கப்பட்ட
காயங்களெல்லாம் அவருக்காக நாமும்
தமாய் கஸ்திப்படவேணுமென்று நமக்குக் கற்பிக்
கும் வாய்களாயிருக்கின்றன." என்று அர்ச். பிராஞ்
சிஸ்கு சலேசியார்சொல்லுகிறார். சேசுக்கிறீஸ்துநாத
ருக்காக இடைவிடாமற் கஸ்திப்படுகிறதே அர்ச்சியசி
ஷ்டவர்களின் சாஸ்திரவிதிகளாகும். அதின்வழியாக
வே நாமும் கொஞ்சத்துக்குள் அர்ச்சியசிஷ்ட வர்களா
வோம். இரட்சகரை நேசிக்கிறவன் அவரைப்போல்
எளியனாயிருக்கவுங் கஸ்திப்படவும்நிந்தைகளையனுப
விக்கவும் ஆசிக்கிறான். சகல அர்ச்சியசிஷ்ட வர்களும்
வெள்ளைவஸ்திரமுடுத்திக்கையிற் குருத்தோலை கொ
ண்டிருக்கிறதாகஅர்ச். அருளப்பர் காட்சிகண்டார். ஆ
னால் குருத்தோலையானது வேதசாட்சிகளுக் கடை
யாளமாயிருக்கின்றது ஆனால் அர்ச்சியசிஷ்ட வர்க
ளெல்லாரும் வேதசாட்சியாயிருந்ததில்லையே அப்ப
டியிருக்கச்சகலருங் குருத்தோலைவைத்திருக்கக்காண்ப
தெப்படி? இதற்கு அர்ச். கிரேகோரியு ளென்பவர்சொல்
லும் உத்தரவாவது:—ஒன்றிற் [illegible] லேயன்றிற்
பொறுமையநுசரித்ததினாலே சகல அர்ச்சியசிஷ்ட
வர்களும்வேதசாட்சிகளாயிருக்கிறார்களென்கிறார்.
ஆதலால்நாமெல்லோரும் இவ்விரண்டிலோர்வகை

வாய் வேதசாட்சியா யிருக்கக்கூடும், அப்[illegible]யே
இருக்க வேண்டியவர்[illegible]ாகவு மிருக்கின்றோம்.

6. சேசுக்கிறீஸ்துநாத[illegible] சேசிக்கும் ஆத்து
மத்தின்பேறெல்லாம் நேசி[illegible]றதிலும் வருத்தப்படு
கிறதிலு மாத்தி[illegible] யடங்கியிருக்கின்றது. ஆண்டவர்
அர்ச். தெரேச[illegible]ளுக் கருளிச்சொன்னதாவது:—
"நமது மகளே[illegible] பேருனது ஆறுதல்களிலடங்கி யிரு
க்கிறதென்று [illegible]னக்கிறாயோ? இல்லை துன்பங்களி
லுந் தேவசி[illegible]கத்[illegible]லு[illegible]த்திரமே அடங்கியிருக்கி
ன்றது. நம[illegible] சிவியத்தை யோசித்துப்பார். அ[illegible]
கங்கிவருத்த[illegible]ம முழுதும் நிறைந்திருக்கின்ற[illegible]நமது
[illegible]குமாரத்திய மனிதர்கள் நமது பிதாவா[illegible] எவ்
வளவுநேசிக்கப் படுகிறார்களோ அவர்கள் [illegible]வ்வள
வுக்குஞ் சிலுவையைச் சுமந்துகொள்ளுகிற[illegible]கள் எ
ன்று உறுதியாயிரு. இத்தக்காயங்களைப்பார்[illegible]உனது
துயரங்களெல்லாம் இதில் ஒன்றுக்கு [illegible]விராது.
துன்பப்படாமல் நமது பிதாவினால் நேசிக்கப்படலா
மென்று நினைக்கிறது பிசகாம்" என்கிறார். இத்துடனே
அர்ச். தெரேசம்மாள் மெய்க்காறுதலாக வசனிக்கிறதா
வது:—"கடவுள் துன்பத்தையநுப்பினவுடனே அத
ற்குச்சம்பாவனையாக யாதோர் ஆறுதல் செய்யாமற்
பரிச்சேதம் விடுகிறதில்லை." என்றனள். சேசுக்கிறீ
ஸ்துநாதர் ஒருநாள் முத்திப் பேறுபெற்ற வா[illegible]
யென்பவளுக்குத் தரிசனையாகி அவளுக்குத் திருவு
ளம்பற்றினதாவது:—"நாம் நேசிக்கும் பேர்களுக்கு
அளிக்கும் சலுகைகளில் மிகப்பெரியவைகள்,
லாவது:—பரிச்சேதம் புரவுஞ்செய்யா இருக்கிறது.
2-வது:—நன்மைசெய்கிற[illegible]தற்கனவே பலத்த
வரத்தானே. 3[illegible]மட்டிலுள்ள நேசத்துக்
காகதுன்பமநுபவிக்கிறது. இதுவேநமையகளின்பூரி[illegible]
மாம்" என்றார். மேலுமவர் [illegible] சர்வேசுரனைப்பற்றி
யாதோர் நற்கிரியைசெய்யும்போது யாதொரு துன்

பத்[illegible]த்தக்கு அவர்களுக்குச் சம்பாவனை கொடுக்கி
ற[illegible]ன்று அர்ச். தெரேசம்மாள் சொல்லுவாள். அர்ச்சி
ய[illegible]ட்ட வர்கள் நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணாமல்
துன்பத்தைப்பரிச்சேதங் கைப்பற்றுகிறதில்லை. பிரா
ஞ்சுதேசத்திராசாவாகிய அர்ச். பிரகாசியார் துர்க்கி
தேசத்திலே தாம் அடிமையாயிருந்ததைக்குறித்துப்
பேசும்போது "பூலோகமுழுமையும் செயித்ததினு
லுண்டாயிருக்கக்கூடியசந்தோஷத்[illegible]ப்பார்க்கிலும்
இவ்வடிமைத்தனத்தில்சர்[illegible]களித்தபொ
றுமையைப்பற்றி அதிகசந்[illegible]தோ[illegible]ப்படு[illegible]றேன் இதற்
காக அவருக்கு நன்றியறிந்த [illegible]த்தி[illegible]ஞ் செய்கிறே
ன்" என்பார். துரோஞ்சியாவி ரா[illegible]யத்தின் [illegible]
னியான அர்ச். எலிசபேத்தம்மா[illegible] புருஷனிறந்த
போனபின்பு தன்னிராச்சியத்தை விட்டுத் தன்பிள்
ளைகளோடு துரத்தப்பட்டுச் சகலராலுங் கைவிடப்
பட்டபோது பிரான்சிஸ்கு சபையார் மடத்துக்குப்
போய்ச் சர்வேசுரன் மட்டிலுள்ள நேசத்தைப்பற்
றித் துன்பப்படுகிறதென்கிற விலையுயர்ந்த கிருபைபெ
ற்றதினாலே சர்வேசுரனுக்கு நன்றியறிந்த தோத்திர
மாக, (Te Deum Laudamus) தேவரீரைத்தோத்திரிக்கிறோம் என்
னு கீர்த்தனையைப்பாடச் செய்தாள்.

7. "மோட்சத்தைச் சம்பாதிப்பதற்காக இவ்வு
லோகத்தில் அநுபவிக்கக்கூடுமான சகல வுபாதனை
களும் மகாசொற்பம்," என்று அர்ச். கலான்ஸ் குவை
யப்பர் வசனிப்பார். இது அப்போஸ்தலரான அர்ச்
[illegible] வாக்கியங்களுக்கு ஒத்ததாம்.
[illegible]ன்னப்பருலோ[illegible]ரம் மோக்ஷானந்த வின்ப ச
ஒருநிமிஷநேர மா[illegible] வேதசாட்சிகளெல்லாரும்
த்தை யநுபவிக்கிற[illegible] நமது சிவியகா
ட்டவுபாதைகளெல்லா[illegible]
முழுமையும் [illegible]நுபவிக்கிறதாயிருந்தாலும் அது
நமக்கு மிருந்தலாபமாக இப்படியிருக்கச்சொற்பக்
காலம் நீளிக்குமுபாதனைகள் நமக்கு நித்தியபாக்கியத்

தைத் தரத்தக்கதென் றறியும்போது சர்வே[illegible]ரன்
மெக்கனுப்புஞ் சிலுவைகளை யோர் நல்லமன[illegible]டு
அங்கீகரித்துக்கொள்ளுகிற தில்லை. அர்ச். அக[illegible]த்
தென்பவர் மிகவுஞ் சிறுபிள்ளையா யிருக்கும்போது
நெருப்புமயமான தயேச்சிரஷவயவர்தலையின்மேரில்
வைப்பதாகக் கொடியவரசன் மிரட்டினபோது கடு
கடுங்குவதற்குப் பதிலா யவனைப்பார்த்து— "மோ
ட்சத்திலே ஏ[illegible] சிவில் முடிசூட்டப்படக்காணும்
பொருட்டு இ[illegible]கத்தில் அச்சிரசை யிழந்துபோ
வதைவிட [illegible]றென்ன பெரியபாக்கியமடையக்
கூடும்." என்[illegible]ர் அர்[illegible]. [illegible]ரான்சிஸ்கு சுவாவென்பவர்
சொல்லி வரு[illegible]தாவது— "நான்காத்திருக்கும் நன்
[illegible] யெவ்வளவு பெரி[illegible]னதால் எல்லாருத்திங்களெ
ல்லாம் அதினாலின்பமாய்ப் போகின்றன." என்பார்.
மோக்ஷத்தையடைய விரும்பும் யாவரும் யுத்தஞ்
செய்யவும், கஸ்திப்படவும் வேண்டும். பேரின்பச்
சம்பாவனையும் பொறுமையின்றிப் பேறம் அடையக்
கூடாதாமே. மிகவும் பெரியவெகுமானமானது மி
வும்தேர்ந்த பொறுமைக்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்
றது. உலகத்தன்மையைத் தேடுகிறவர்கள் மட்டில் மனி
தர் தங்களாற்கூடியமட்டும் பிரயாசைப்பட்டு அதிகம
திகமாய்க் குவிக்கத் தேடுவார்கள். நித்தியநன்மைகள்
மட்டிலோவெனில் மோக்ஷத்தில் ஒருமூலையில் இட
மகப்பட்டாற்போதுமென்பார்கள். இத்தெவ்வளவு பெ
ரியபயித்தியம். ஆனால் அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் இவ்வித
[illegible]ச்செய்வதில்லை. அவர்கள்சகலத்திலும் திருப்தி
[illegible]யிருந்து லௌகீகஆஸ்திகளை [illegible]தலாயிருந்து போ
வார்கள். நித்தியசம்ப[illegible]ருக்[illegible]வெனில் தங்களா
லியன்றமட்டும் அதிகமதி[illegible] சம்பாதிக்கவருந்து
வார்கள். எப்ப[illegible]வேகம் விளங்குகின்றது.

8. தற்காலச் சிலுவ[illegible]குறித்து மாத்திரமே
பேசவோ மாதில் மிகவும் பொறுமை யுடனே தன்

ப்ப[illegible]கிறவன் மிகவும் நீளிய சமாதானத்தைப் பரி
சிக்கிறு னென்பது நிச்சயம். அர்ச். பிலிப்பு நெரி
யென்பவர் சொல்வதாவது— "இவ்வுலகத்தி லுத்
தரிப்புஸ்தலமே யில்லை. ஆனால் சகலமும், ஒன்றில்
மோட்சம், ஒன்றில் நாகம். துன்ப சோதனைகளைப்
பொறுமையாய் அநுசரிப்பவனுக்கு அவைகள் மோ
க்ஷமாகவும் பொறுமை யற்றவனுக்[illegible]கோவெனில் அ
வைகள் நரகமாகவும் இருக்கின்[illegible]" என்கிறார் அ
து[illegible]ளது தானே. ஏனென[illegible] அ[illegible] [illegible]சம்மாள்
"ஆண்டவர் தனக்கநுப்பு[illegible] [illegible]வைக[illegible] முழுமன
துடனே தழுவிக் கொள்[illegible]ற[illegible] அ[illegible]துன்பங்களை
யுணருகிறதில்லைஎன்ப[illegible] [illegible]ர்ச். [illegible]ரான்சிஸ்[illegible]
சியார் மிகவுங் கொடிய [illegible]ச் [illegible]தனைகளில் [illegible]
ழ்ந்தி யிருக்கையிலே "சிலகாலத் [illegible]வக்கி நானிருப
விக்குத் தடைகளும், விரோதங்களும் இணையிடக்கூ
டாத சமாதானத்தைப் பரிசிக்கச் செய்கின்றது.
என்னுத்துமமானது சர்வேஸ்வரனுடனே கிட்[illegible]
[illegible] நிலையுள்ளதுமான அயிக்கிய மடையு[illegible]ம
ன்று அவைகள் மூர்த்தி யறிவிக்கின்றன, அதுவே
யென்னிருதயத்தில் முழுதும் பரவ[illegible] ஆசையாயி
ருக்கின்றது." என்பார். மனிதர் சர்வேஸ்வரனுட
னேயும், அவர் சித்தத்துடனேயும் ஒன்றித் திருக்
கும்போது மாத்திரமே சமாதானங் காணலாமே
யன்றி யொழுங்கற்ற வகையாய்ச் சிலக்கையில் கா
ணக்கூடாது. இந்து தேசத்துக் கநுப்பப்பட்டவோர்
குருவானவர் ஒரு குற்றவாளிக்கு ஆக்கினை [illegible]டு
கையில் [illegible]த்திமதி [illegible]சால்லுகையில் அந்தக் குற்ற
வாளி அவரை [illegible] எனது பிரியசுவாமியாரே
நான் முன்னமே [illegible] சபையிலேதானே
யிருந்தேன். அப்போது நான் அச்சபையின் ஒழு
ங்கை அநுசரித்[illegible]வுக்குத் தக்கதாகமிகத்
திருத்தியுள்ளவனாய்ச் ஜீவித்து வந்தேன். ஆனால்
அ[illegible]ல தளர்[illegible]கொள்ளத் துவக்கின மாத்திரத்

தில் அவைகள் வருத்த முள்ளவைகளா[illegible] க
ளைப் பட்டுக் கடைசியாய்த் துர்குணங் களுக்கு
வைகளிக்கும் பொருட்டுச் சுகிர்தத்தை முழு
மையும் விட்டு விட்டேன். கடைசியாய் அந்தத்து
க்குணங்கள் என்னை மிக்க கிரமத்திமான [illegible]
யிற் கொண்டு வந்து விட்டது. என்குற்றம் மற்ற
வர்களுக்கும் பிரயோசன மாகும் படிக்கு இதை
வெளிப் படுத்துகிறேன்." என்றான். இதைக் கேட்ட
குருசுவாமி [illegible] யென்பவர் [illegible]
லுவ தாவது:—'இச் [illegible] மதுர மாயிருப்ப
தைக் கசப்பாகவும் [illegible] மதுரமாகவும்
பார்த்துக் கொள். அதிலும் எப்பொழுதும் சமாதா
னமா யிருப்பாய். என் [illegible] அனுபவ தானே
வெளியில் மதுரமா[illegible] இந்திரியங்களுக்குப் பிரிய
ப்படுகின்றன, [illegible] ஆதுருவேடாகும்
குற்றமுள்ள பழுதகைப் பற்றி மனச்சாட்சியின் க
[illegible] ஆத்துமத்தில் வாயிடுகின்றது. அதற்கு வி
[illegible] சுபாவமானவைகளைப் பொறுமை [illegible]
மும், சர்வேசுரன் மட்டிலுள்ள சேசத் [illegible] க
வும் மகிழ்—அங்கீகரித்துக் கொண்டால் சொல்
லி முடியாத [illegible] ஆத்துமத்தை [illegible]
கின்றன.

9. இக்கண்ணீர்க் கணவாயிலே சோதனைகளை
யும் வருத்தங்களையும் பொறுமை யோடும், சர்வே
சுரனுக்குப் பிரியப் படவும், சகிக்கா விட்டால்
மெய்யான விருதயச் சமாதான முள்ளவர்களா யிரு
க்கக் கூடாதென்று உறுதிகொள் [illegible] கட
வோம். இதுவே பாவமாகிய [illegible] மை உட்படுத்தின
வர்கள், பூலோகத்தில் [illegible] த்துக் கொண்டிருக்கல்
திப்படுகிறதும், [illegible] விலக்கித்துக் கொண்டு
சந்தோஷமநுபவிக்கிறதும் [illegible] விஷ்டவர்களுடை
ய அர்த்தல்தாகும், குருசுவாமி [illegible] யென்
நெரி யென்பவர் தமது ஞான [illegible] வித்த

வொருத்திலைத் துன்பஞ் சகிக்கத் தூண்டும் பொரு
[illegible] "சிநேகிக்கிற விதமிதுவே" என்னும் வார்த்தை
[illegible] பாடுபட்ட சுரூபத்தின் பாதத்தில் எழுதி
[illegible] அவனுக்கு ஆலோசனை சொல்லி வந்தார்.
சேசுக்கிறீஸ்து நாதரை நேசிக்கிறோ மென்கிறதற்கு
மிகவும் உறுதியான அடையாளம் அவர் மட்டிலுள்
ள அன்பைப் பற்றி துன்பப்பட வேணு மென்னும்
ஆசையே யன்றி சும்மா வருத்தப் படுகிறதல்லவே.
அர்ச். தெரேசம்மாள் சொல்லுகிறதாவது:—"சர்வே
சுரனுக்குப் பிரியமுள்ள [illegible] யிருக்கிறோ மெ
ன்று நிச்சய முள்ளவர்கள் [illegible] யிருப்பதைவிட மேலா
னது வேறென்ன விருக்கிறது. ஆனால் ஐயையோ!
அநேகர் சிறுமை, நிந்தை, துன்பம் என்னும் பெயர்
கேட்ட மாத்திரத்தில் நடுநடுங்குகிறார்கள். இப்படி
[illegible] சில ஆத்துமாக்கள் சர்வேசுரனுக்
கிருந்தாலும் [illegible] பொருட்டுத் துன்பப்படுவதில்லையே.
குப் பிரியப்படும் பொருட்டுத் துன்பப்படுவதில்லையே
தங்கள் இன்ப மெல்லாம் வைத்து, இவ்வுலகத்திலே
[illegible] சீவிக்கையில் அற்ப ஆயுத [illegible]
[illegible] பட்டிருக்கிறதை யின்னமுங் காணலாம். இதைப்ப
ற்றிப் பத்தியுள்ளவொருவர் சொல்லியதாவது.—
"சிலுவையில் அறையுண்ட சேசுவைக் கோக்கல் அ
தை யெனக்கு எவ்வளவு பிரியமுள்ளதாய் ஆக்குதெ
[illegible] துன்பப்படாமற் பாக்கியமுள்ளவனாகக் கூட
[illegible] எனக்குத் தோன்றுகின்றது. எல்லாத்துக்
[illegible] பதிலாய்ச் சேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய சிநேகம்
போதுமா யிருக்கின்றது" என்பார். [illegible]
[illegible] யிருப்பவனுக்கு [illegible] தரும் புத்தி
யென்ன! அவருடைய சிலுவை [illegible]
[illegible] கிறதாமே. ஆனால் [illegible]
மையு [illegible] சேசுவுடனேயும் [illegible]
வேண்டிய [illegible] கட்டாய [illegible]
[illegible] வேண்டிய [illegible]

10. சர்வேஸ்வரன் அனுப்புஞ் சிலுவைகளைத்
தாழ்ச்சியோடும் பொறுமையோடும் தழுவிக்கொள்
ளுமவர்கள் அவருக்கு எவ்வளவு பிரியமுள்ளவர்
களாயிருக்கிறார்களென்று சொல்லி முடியாது. சர்வேஸ்
வரன் மட்டில் அன்பை விளைவிக்கவும், காப்பாற்ற
வும் சிலுவை மாத்திரத்தைவிட வேறே தக்கமாயில்லை,
அதாவது:—தேவ சிநேகத்தில் முன்னேறுதற்குத்
துன்பங்களிற் சர்வேஸ்வரனை சேவிப்பதே மேலான
வழிப்பாடென்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சொல்லு
வார். அர்ச். செர்த்துருத்தம்மாள் ஒருநாள் ஆண்டவ
ரைப் பார்த்து, "நானுமக்குக் கொடுக்குங்
காரியங்களில் மிகவும் பிரியமுள்ளது ஏது." என்று
கேட்டாள். அவரவளுக்கு மறுமொழியாக: "மகளே
பிரிய மகளே! யனக்கு நேரிடும் துன்பசோதனைகளை
யெல்லாம் பொறுமையோடு அநுபவிக்கிறதே நமக்
கு மிகவும் பிரியமுள்ளது." என்றார். "துன்பங்க
ளிலே ஒரு நாளைச் செலவழிப்பது:—நூறு வருஷ
மளவும் எவ்வித ஞானக் கிருத்தியங்களையும் அப்பியாசி
ப்பதைவிட மேலானது." என்று. சர்வேஸ்வரனுக்
குப் பிரமாணிக்கமுள்ள ஊழியக் காரியாகிய செயசி
ஸ் அஞ்சலினா யென்பவள் நிச்சயிப்பாள். "செல்வ
த்திலே ஆயிர முறை நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் சொல்
லுவதைவிட வறுமையிலே சர்வேஸ்வரன் என்னை
ஸ்தோத்திரிக்கக் கடவரென்று ஒரே விசை சொல்வது
நல்லது." என்று சங்கைக்குரிய குருசுவாமியாராகிய
அவிலா அருளப்பர்சொல்லுவார். துன்பங்களின்
விலை மதிப்பு முழுமையும் மனிதர்கள் அறிவாராயின்
அதிசீக்கிரம் கொள்ளைக்குரிய விஷயமாகிப் போமே.
அதாவது:—சர்வேஸ்வரனாகக் கன்றிப்படுஞ் ச
மையங்களையொருவரொருவரிடத்தி னின்று பறித்
துக் கொள்ளும்படி தேடுவார்கள். பாசி மரியமதலே
னம்மாளிடத்தில் வேதனைகள் மட்டில் எவ்வளவு பி
ரியமிருந்ததென்றால் மேற்பட்டதிற் கதிப்

படக் கூடாதானதிருநால் மரித்தலைக் காட்டிலும் நாளைக்கு
யாதிருப்பதினால் அவள் தன் சீவியகாலம் நீளித்திரு
க்கும்படி விரும்பச் செய்தது.

11. [illegible] நேசிக்கும் ஓர் ஆத்துமத்திற்கு சர்
வேசுரன் [illegible] உடனே முழுமையுமொன்றி
த்துப் போ[illegible] ? ஆனால் இந்த வுனைத வோ
ருமிப்பை [illegible] பொருட்டு அர்ச். ழேன் கத்தரீ
னம்மாள் [illegible] கேட்போமாக. சர்வேஸ்
வரனுடனே [illegible] மிம்படிக்குத் தான் மென்
னும் புடத்தி[illegible] வேண்டும். அந்தப் புடத்தி
லேதானே [illegible] நம்மிடத் திருக்கிற கெடு
தல்களை [illegible] நீக்குகிறார். நிந்தைகளை, வசை,
நிந்தை, [illegible] சிநேகிதராலும்
கைவிடப்[illegible], சோதனை, இதைப் போ
லொத்த மற்[illegible] களையும், நம்மிடத்திற் பிற
க்கும் எவ்வித [illegible] ஒழுக்கற்ற ஆசாபாசங்களையும்
முற்றும் அவித்துப் போட்டு அதைப் பரிச்சேதம்
பண்ண திருக்குமவாகச் சண்டை செய்து செ
யங்கொள்ளும் பரிசுத்தம் அவசரமாயிருக்கின்றன
துன்ப துரிதங்கள் ஆண்டவரைப்பற்றி நமக் கின்ப
மாக அன்றி அத்தியவசிய வெறுமிப்பைப் பரிச்
சேதம் அடைய மாட்டோம்.

12. சிலுவை யருளப்பர் கற்பித்தமாப்போலே
சர்வேஸ்வரனுக்குத் தன்னை முழுமையுங் கையளிக்க
ஆசிக்கும் ஆத்துமமானது [illegible] யத்திற் சந்தோஷி
க்கத் தேடாமல் சகலத்திலும் துன்பமநுபவிக்கவும்,
தன்னுச்சாயமாய்க் கொண்டு கொள்ளும் சகல வெ
றுத்தல்களையும் இன்பமுடைத்தமாய்ச் சர்வேஸ்வரனுக்
கதிக பிரியமான [illegible] வெறுத்தல்களையும்
ஆவலுடனே தழுவிக் கொள்ளவும் தேட திருவுளமி
க்க வேண்டிய தென்று மேற்சொல்லிய வாக்கியங்க
ளில் நின்றுமறியக்கடவோம். பொறுமையுள்ளவன்

...சரியமுள்ளவ னென்றும், மேலான எண்ணத்துக்குரியவ னென்றும் சலமோன் என்பவர் சொல்லியிருக்கிறார். உபவாசங்களாலும், மயிர்ச் சட்டைகளாலும், இரும்புமுனைக் கயிறுகளாலும் தன் சரீரத்தைத் தண்டித்து, இவ்வொறுத்தல்களில் அப்பியாசிக்கிறவனை அவன் தைரியத்தைப்பற்றிக் கடவுள் நேசிக்கிறார். ஆயினும் தெய்வச்செயலால் அவனுக்கு அநுப்பப்படுஞ் சிலுவைகளைப் பொறுமையோடும் சந்தோஷத்தோடும் அநுபவிக்கிறவனைக் கடவுள் அதைவிட இன்னும் அதிக மதிகமாக நேசிக்கிறார். ஆகையால், "சர்வேஸ்வரனிடத்தில் நின்றாவது அல்லது அவருடைய உத்தரவினால் மனிதர் மூலமாயாவது நமக்குவருந் துன்பங்களைப் பற்றிய ஒறுத்தலானது நமது உச்சாயத்தினால் தெரிந்துகொள்ளு மொறுத்தலைவிட அதிகவிலையுறப் பெற்றதாக எப்போது மிருக்கின்றது." என்று அர்ச். பிரான்சீஸ்கு சலேசியார் சொல்லுகிறார். நாமேதெரிந்துகொள்ளும் ஒறுத்தல்களைவிட நம்மை யன்றி நேரிடும் ஒறுத்தல்கள் சர்வேஸ்வரனுக்கு அதிக பிரியமுள்ளவைகளும், நமக் கதிக இலாபமுள்ளவைகளுமா யிருக்கின்றன. "நானாய்த் தெரிந்து கொள்ளும் ஒறுத்தல்களினால் பத்து வருஷகாலஞ் சம்பாதிக்கும் புண்ணியத்தைவிட சர்வேஸ்வர னிடத்தில் நின்றாவது, மனிதரிடத்தினின்றாவது வருந் துன்பங்களை பொறுமைக்கு அநுபவிப்பது மேலான [illegible]ம் யாத்தியம்." என்று அர்ச். தெரேசம்மாளும் கூறு[illegible]. அர்ச். பாசி மரியமதலேனம்மாள், "நான் [illegible] அவ்வளவு பெரிதானவருத்தம் உலகத்திலில்லை என்று நான் சொல்லக்கூடியதா யிருந்தாலும் அது சர்வேஸ்வர னிடத்தில் நின்று வந்ததாகில் நான் நினைத்தபிறகு இருக்கும் சந்தோஷத்துடனே அவைகளைச் சகித்திருப்பேன்." என்றாள். உள்ளபடியே ஐந்து வருஷகாலம் அவளநுபவித்த கொடிய சோதனைகளில் கலங்கின அவளது

ஆத்துமத்தைத் தணிவு படுத்திக் கொள்வதற்கு இது சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தம் என்று ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வதே போதுமானதா யிருந்தது. "ஓ! என் கடவுளே, அளவற்ற இந்தப் பாக்கியத்தைச் சம்பாதிக்க எவ்வளவு செலவழிந்தாலும் அது அற்பமாயிருக்கும்." என்று குருசுவாமியாராகிய அலோஸ்ஸேரா வென்பவர் சொல்லுகிறார்.

13. ஆண்டவருடைய நேசத்துக்கு நம்மை யோக்கிய முள்ளவர்களாக்க வேணுமென்று அவரை மன்றாடுவோமாக. உள்ளபடியே அவரை நேசிப்போமானால், பூலோகத்தி லிருக்கும் நன்மைகளெல்லாம் புகைபோலவும், ஒன்று மில்லாமைபோலவும், நமக்குக் காணப்படும், நிந்தை யவமானங்கள் இன்பமாகவும் மாறிப்போம். சர்வேஸ்வரனுக்குத் தன்னை முழுமையும் கையளிக்கும் ஆத்துமத்தைக் குறித்து அர்ச். கிறிசோஸ்தோ மென்பவர் சொல்வதைக் கேளுங்கள்:—"திவ்விய நேசத்தை உன்னத மேரையாய் அடைந்த மாத்திரத்தில் பூலோகத்திலே தாங்கள் மாத்திரம் தனியா யிருக்கிறதாக எண்ணிக் கொள்வார்கள், மகிமையாகிலுஞ்சரி, நிந்தையவமானமாகிலுஞ்சரி, ஒன்றையும் சட்டை பண்ணுவதில்லை. [illegible]த்திரங்களையும், துன்பங்களையும் அவமதிப்பார்கள். அநுபவிக்கத்தக்கதொரு யாதொன்றும் அவர்களுக்குப் பிரியமும், ஆசையும் அற்றுப்போ[illegible] ஆதரவும், இளைப்பாற்றியும் [illegible]ணுகிறதினால தாங்கள் நேசிப்பவரைச் சலியாமலும், இடைவிடாமலும் தேடுவார்கள். ஆகையால் [illegible] செய்தாலும் சரி, பொ[illegible]த்தாலும் சரி, [illegible] இருந்தாலும் சரி, வித்தினை செய்தாலும் சரி, தங்கள் நினைவு [illegible]க்குக்கிரியைகளெல்லாஞ் சேர்ந்து, அவர்கள் பொக்கிஷ மிருக்கும் இடத்தில் இருதயமும் இருக்கும். ஆனதால் தங்கள் மிகுந்த அன்புக்குரியவர் பேரிலேயே நோக்கமாயி

ருப்பார்கள்." என்றார். இவ்வதிகாரத்திற் பொறுமை
யைக் குறித்துப் பெருகப்படப் பேசினோம். இந்தப்
பொறுமையை யேசுவின் சமையத்தில் விசேஷவாகை
யாய்ப் பிரயோகிக்கவேண்டிய தென்று 15-ம் அதி
காரத்திற் சொல்லிக்காட்டுவோம்.

நேசப்பிரகரணம்.

சேசுவே என் பொக்கிஷமே என் சர்வமுமான
கட்டிக்கொண்ட பாவங்கள் உம்மை நேசிக்க என்
னை அயோக்கியனாக்க வேண்டியதாயிருந்தது, ஆ
னால் என் சர்வேசுரா உமது பாடுகளின் பேறுக
ளால் உமது பரிசுத்த நேசத்துக்குத் தக்கவனாக நீரே
செய்தருளும். எல்லாத்துக்கும் மேலாய் உம்மை
நேசிக்கவும், என்பாவத்தால் முன் உம்மை நிந்தித்த
என்னுத் துரோகத்தை விட்டுத் தூரத்திலேயே
முழு இருதயத்துடனே மனஸ்தாபப் படவும் கிரு
பை செய்தருளும். இப்போதோ என்னைவிடத் தா
ன் தேவரீரை அதிகமாய் நேசிக்கிறேன். என் முழு
இருதயத்துடன் உம்மை நேசிக்கிறேன். அளவ
ற்ற நன்மையே உம்மை நேசிக்கிறேன். இன்று
அநேகவிசை உம்மை நேசிக்கிறேன் என்று சொல்லுகி
றேனாயினும் [illegible] உம்மை நேசிக்கிறதில்
மாத்திரமே என்றென் சந்தோஷம் இருக்கின்றது. உமது
நேசத்தை விட்டுப் பிரிந்து போகக் காணாமல்
முழுதும் பயப்படுகிறேன். ஓ! என் [illegible] இரட்
சகரே! நீர் ஆமென்றும், உம்மை நேசிக்க என்னையழை
த்தும் [illegible] காண்பித்த நே
சம் [illegible] கொண்டு செய்து,
இவ்வளவு உபகாரங்களுக்குப் பின்பும் நான் நன்றி
கெட்டவனாயிருக்க விடைகொடாதேயும். முன்னால்

உமக்கு நன்றிகெட்டவனாயிருந்தேனென்பது உண்
மைதான். ஆனால் இனி உம்மை நோகவிடமாயில்லை.
எனக்கு மீதியாயிருக்குஞ் சீவியகால மெல்லாம் உ
ம்மை நேசிக்கிறதிலும், உமக்குப் பிரியப்பட நடக்கி
றதிலும் செலவழிக்க ஆவல் கொண்டிருக்கிறேன்.
சேசுவே என்னேசமே யெனக்குதவி செய்தருளும்.
உம்மை நேசிக்கவும் உமக்கு முழுதுஞ் சொந்தமாயி
ருக்கவும்விரும்புகிற [illegible]யபாவிக்கு ஒத்தாசை
செய்தருளும், ஓ மரியாயே! என்னம்பிக்கையே உ
மது திருக்குமாரன் உமக்குச் செவி கொடுக்க எப்
போதும் சித்தமாயிருக்கிறாரே எனக்காக அவரை
வேண்டி, [illegible] உத்தம மேரையாய் அவரை நேசிக்
கும் வரத்தை யடைந்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

ஐந்தாம் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

✠

ஆறும் அதிகாரம்.

சேசுக்கிறிஸ்து நாதரை நேசிக்கிறவன் மதுர குணத்தை அநுசரிப்பதின்பேரில்.

1. மதுரகுணமானது சர்வேஸ்வரனுக்குச் சொ
ந்த குணமாயிருக்கின்றது. ஆதலாற் சர்வேஸ்வரனை
நேசிக்கும் ஆத்துமமானது அவரால் நேசிக்கப்படு
கிற எல்லாவற்றையும் (அதாவது எல்ல மனித
ரையும்) நேசிக்கும். தன்னுடையன்றி மட்டும் அவர்க
ளுக்கு ஒத்தாசை செய்யவும், ஆறுதல் வருத்தவும்,
சகலத்திலுந் திருத்தி வருத்தவும் சர்வ வழிப்பாடுக
ளையுந் தேடும். பரிசுத்த சாந்தகுணத்துக்கு உபா
தியாயரும் மாதிரிகையுமாயிருந்த அர்ச். பிராந்
ஸ்கு சலேசியார் வசனிக்கிறதாவது—"தாழ்ச்சியுள்
ள மதுரகுணமானது சர்வேஸ்வரன் நம்மிடத்தில்
விருப்பமாயிச்சிக்கும் புண்ணியமாகும். ஆகையால்
அதை யெக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் அநுசரிக்
கவேண்டும்." என்கிறார். கோபத்துடனே, செய்யக்
கூடும் என்று காணப்படுகிற எல்லாக்காரியங்களையு
ம் நிறைவறச்செய். தர்க்கமின்றிச் செய்யக் கூடாத
காரியத்தைப் பாவமின்றி விட்டுவிடக்கூடுமாகில் வி
ட்டுவிடு. ஏனெனில் சர்வேஸ்வரனுக்கு விரோததுரோ
கத்தைத் தடுக்கக் கடன்பட்டிருக்கும் சந்தர்ப்ப
சமயத்திலும், கூடுமானால் அந்த வேளையிலும் தா
னே அதைத் தடுக்க வேண்டியது.

2. விசேஷமாய் எளியவர்கள் மட்டிலும், வியா
திக்காரர்கள் மட்டிலும், மதுர குணத்தைக் கொ
ண்டிருக்க வேணும். ஏனெனில் எளியவர் தங்களெ
ளிமையைப் பற்றி வழக்கமாய்த் தகாத வகையாய்

நடப்பிக்கப் படுவதினாலும், வியாதிக்காரர்கள் தங்
கள் வியாதியால் உபாதைப்பட்டு அடிக்கடி யுதவி
யற்றிருப்பதினாலும் அவர்கள் மட்டில் தயவாயிருக்
கவேணும். மேலும் தன் சத்துருக்கள் மட்டிலும்
பட்சமாயிருக்க வேண்டியது. ஏனெனில் நேசத்தாற்
பகையையும் மதுரகுணத்தாற் பிறர் செய்யும் உபா
தனைகளையும் ஜெயிக்க வேண்டும். இவ்விதமாகவே
அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் எல்லாரும் செய்து வந்தார்
கள். இவர்கள் இவ்வழியாய்த்தானே மிகவும் குரோ
தங் கொண்ட தங்கள்பகைவர்களின் பற்றுதலைச் சம்
பாதித்துக் கொண்டார்கள்.

3. "பிறருக்கு நன்மாதிரிகை காட்ட, நடத்தை
யில் மதுரகுணத்தை ஒத்தது வேறொன்று மில்லை."
என்று அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு சலேசியார் சொல்லு
வார். இவ்வழகான புண்ணியமானது அவரிடத்திற்
சகலத்திலும் விளங்கி வந்தது. அவர் சாயல், வார்
த்தை, செய்கை, அவரிருக்கும் வகை சகலமும் மது
ரகுண முள்ளதாகவே யிருந்தது. அர்ச். போல்வி
ஞ்சேஞ்சியார் "அவரைவிட அதிக மதுரகுண முள்
ள மனிதனைத் தாம் பார்த்ததில்லை." என்றும், "இர
ட்சகருடைய தயாளத்தி னுயிருள்ள சாயல் அவரி
டத்தி லிருந்ததாகக் காணப்படுகிறது." என்றும்
சொல்லுவார். பிறர்கேட்கும் யாதோர் உபகாரம்
தமது மனச்சாட்சிக்கு விரோதமா யிருக்கும்போது
அதை மறுதலிக்க வேண்டி யிருக்கையிலே அவர்
தங்கள் கேட்கும் உபகாரத்
தைப் பட்சத்தினால்
அதை விட்டாலும் சந்தோஷமாய்ப் போவார்
கள். அவர் தாமே சொல்வது போல் பிறரிடத்திலே
சம்மனசுக்களைப் போலவும் தங்கள் வீட்டிலே பி
சாசுகளாகவும் இருக்கிறவர்களைப் போலிராமல் தம
க்கு மேற்பட்டவர்கள், சரியொத்தவர்கள், கீழ்ப்ப
ட்டவர்கள் மட்டிலும் அன்னியரிடத்தி லிருப்பது

போலவே தமது குடும்பத்திலும், சகலத்திராளிட
திலும் ஒரே சொரூப சாந்தகுண முள்ளவரா யிரு
ப்பார். தமதூழியர் யாதோர் குறை செய்யும் போது
முதலாய்ப் பரிச்சேதம் கோபிக்க மாட்டார். சிலவி
சை அவர்களுக்குப் புத்தி சொல்லவேண்டியபோது
எப்போதும் மதுர வசனங்களாற் சொல்லுவார். எஜ
மான் ஸ்தானத்திலிருக்கிறவர்கள் தங்களுக்குட்பட்ட
வர்கள் மட்டில் கூடிய தயாளத்தைக் காட்ட வேண்
டியதும், யாதோர் வேலைசெய்யச் சொல்லும்போது
கட்டளை யிடுவதைவிட, கேட்டுக்கொள்வதும் மிக
வும், அவசரமாகும். "எஜமானா யிருக்கிறவர்கள்
தங்களுக்கு உட்பட்டவர்களைக் கீழ்ப்படியச் செய்
வதற்குத் தயாளத்தைவிட வேறே வல்லமையிப்பா
டில்லை." என்று அர்ச். போல்வின்சேஞ்சியார் வச
னிக்கிறார். "ஆளும் விதத்தை சகல விதத்திலுஞ்
சோதித்துப் பார்த்தேன். ஆனால் ஆதரவினாலுந்
தயாளத்தினாலும் நடப்பிப்பதை விட வேறு நல்வ
ழிப்பாடில்லையென்று கண்டுகொண்டேன்." என்று
அர்ச். ஷாந்தால் அருளம்மாள் வசனிக்கிறாள்.

4. கோபிஷ்டரா யிருப்பவர்கள் வழுவுகளைத் தி
ருத்தும்போது முதலாய்த் தயாளங் காட்ட வேண்
டியது. பலமாய்க் கண்டிப்பது வேறு, கடினமாய்க்
கண்டிப்பதுவேறு, அதெவ்வாறெனில் தவறல் மிக
முன்னதா யிருக்கும்போதும், குற்றவாளி யறிவிக்க
ப்பட்ட பிறகும் திரும்பத் திரும்பத் தப்பிதத்தில்
விழுந்த பின்பும், சிலவிசை பலத்துடனே கண்டிக்க
வேண்டியது. ஆனாற் கடுப்பேத்த விதமாகவும், கோ
பச் சத்தத்தோடும் கண்டிக்கக் கூடாது. அப்போ
து நன்மை செய்வதைவிட தின்மையையே அதிக
மாய்ச் செய்வதாயிருக்கும். இந்தக் கைப்புள்ள மு
யற்சியைத்தானே அர்ச். இயாகப்பர் கண்டிக்கிறா
ரென்னத்தகும், கண்டிப்பினால் தங்கள் குடும்பத்

தை யெல்லாம் மரியாதையில் வைத்திருப்பதாகப்
பாராட்டி, இவ்விதமாகத் தானே நடப்பிக்கவேணு
மென்று சொல்லுகிறவர்களு முண்டு. ஆனால் அர்ச்.
இயாகப்பர் அதற்கு முழுதும் விரோதமாக "அபூர்வ
மாயாதோர் விஷயத்தில் குற்றத்தின் கனத்தை
யுணரச் செய்யும் பொருட்டுக், கொஞ்சங் கடுமை
யாய்ப் பேசவேண்டி யிருந்தாலும் கடைசியிலே
தயாளமான சில வார்த்தைகளைச்சொல்லி முடிக்க
வேணும்." என்று சொல்லுகிறார். "சமரித்தான்
செய்ததுபோலே, இரசத்தாலும் எண்ணெயாலும்
காயத்தைக் குணமாக்க வேணும், ஆனால் எண்ணெ
யானது மிகுதியாயிருக்குமேலும், எண்ணெ மிதப்
பதுபோலே நமது சகல கிருத்தியங்களிலுந் தயாளமா
னது மேற் கொண் டிருக்க வேண்டியது." என்று
அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசியார் சொல்லுவார்.
"கண்டிக்கப்பட வேண்டிய பேர் விழிசிவந்து கோ
பமாயிருக்கையிலே அது தணியு மளவுங் கண்டனை
யை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். அப்படி நிறுத்தா
விட்டால் அது கோப மூட்ட மாத்திரமே மென்மே
லும் உதவியா யிருக்கும். வீடு பற்றி யெரியும்போ
து அதைத் தணிக்கப் பிரயாசைப்பட வேண்டுமொ
ழிய அத்தியின் மேல் இன்னமும் விறகு போடலா
காது." என்று சக்கியாசியும், மேன்பாடுள்ள குருவு
மாகிய அர்ச். அருளப்பர் சொல்லுகின்றார்.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் தாமே இவ்வித தயாள
த்தை நமக்குக் கற்பித் திருக்கிறார். இயாகப்ப
ரும் அருளப்பரும் தங்களை தேசத்தினின்று தங்க
ளைத் துரத்தின சமரித்தரைச் சேசுநாதர் கண்டி
க்க வேணு மென்று கேட்டபோது தம்முடைய
சீஷர்களைப் பார்த்து, "எந்தப் புத்தி யுங்களைத்
தூண்டி விடுதென் றறியீர்கள். ஆ! இது என்ன
புத்தி. இது நம்முடைய புத்தி யல்லவே. நம்முடை

யபுத்தி மதுரமும் தயாள மு[illegible]ளது மாமே, ஆத்
துமாக்களை யழித்துப்போட நாட வந்த தில்லை. ! அ
வைகளைக் காப்பாற்ற மாத்திரமே வந்தோம். நீங்க
ளோ அவைகளை யழிக்க வுடன் படுத்துகிறீர்கள்.
பேசாதே யுங்கள். நம்முடைய கருத்துக்கு விரோ
தமான இவ்வித மனுக்களை யினிமேற் கேளாதே
யுங்கள்." என்றார். உள்ளபடியே, சோரம்போன
ஒரு பெண்பிள்ளையை எவ்வளவு மதுரகுணத்தோ
டு நடப்பித்தார். இனிப்பாவஞ் செய்ய வேண்டா
மென்றவளுக் கறிவித்துச் சமாதானமா யவளை [illegible]
ப்பி விட்டார். இவ்வித மதுரமே சமரி[illegible]ளைத்
திருப்பினது. அவளிடத்தில் மூந்த [illegible]த் தாகத்
துக்குத் தண்ணீர்கேட்டார். பிறகு அவளைப் பார்
த்து ஓ! உன்னிடத்தில் தாகத்துக்குத் தண்ணீர்
கேட்கிறது யாரென்றறியாயோ? என்றார். கடைசி
யாய் "காத்திருக்கப்பட்ட மெசியாஸ்நாமே." என்று
வெளிப்படுத்தினார். அக்கிரமியாகிய யூதாஸென்ப
வனை மனந்திருப்ப எவ்வளவோ மதுர வசனத்
தை உதவிக் கொண்டார். அவன் தமது பந்தியில்
அமு துண்ணும்படி யேற்றுக் கொண்டு அவனு
டைய கால்களைக் கழுவிக் கடைசியாய் அவனுக்
காட்டிக் கொடுக்கப்படப் போகிற நேரத்திலே தா
னே அவனை நோக்கி யூதா ஸென்பவனே முத்தி
கொடுத்தோ நமக்குச் சதிசெய்கிறா யென்றார். த
மை மறுதலித்த இராயப்பரை எப்படி வசப்படுத்
தினா ரென்று கவனிப்போமாக. அவரைக் [illegible]
மற் பெரிய குருவினுடைய வீட்டினின் [illegible]
ம்போது [illegible] பட்சத்துடனே அவரை யுற்றுப் பார்
த்ததினால் மனமிளகச் செய்தார். உடனே யிவர்
மனம் நொந்து தமது நிர்விசார பாதகத்தையுந் தாம்
செய்த கிரிகைக்காகத் தம்முடைய சீவியகால முழு
தும் அழுது கொண்டிருந்தார்.

6. கடுமையா [illegible]விதைவிடச் சாந்த குணத்
தா லதிக மடைய[illegible]ம். அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசி
யார் "நவா வெள்ளுங் கொட்[illegible]டையை விட அதிக
கசப்புள்ளது வே[illegible]ல்லாவிட்டாலும் அதிலே நித்தி
ப்புச்செய்த பிறகு அது மதுரமும் பிரியமுள்ளதுமா
யாவது போலவே கண்டனையானது எவ்வளவு பிரி
யமற்றதாயினும் அதை மதுரத்துடனேயும், தயாள
த்துடனேயுஞ் செய்யும்போது பிரியமும் பிரயோ
சனமு முள்ளதாய் ஆகின்றது." என்கிறார். அர்ச்.
போல்விஞ் சேஞ்சியார் தம்தாயுள் நாளில் மூன்று
விசை மாத்திரங் கடுமையாய்க் கண்டித்ததாகவும்,
அப்[illegible] கண்டிக்கத் தமக்கு நல்லதியாயிருந்ததாக
வும், ஆ[illegible]ம் அத்தக் கண்டிப்பின் முகிவு கெடுதலா
யப் போனதினால் அதின் மட்டில் விசனப்பட்டதாக
வும், அதற்கு விரோதமாக மதுரவசனங்களால்தாம்
நடத்தினவைகளுக் கெல்லாம் நல்ல சக்தி யுண்டா
யிருந்ததென்றுங் கற்பிக்கின்றார்.

7. அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசியார் தனக்குவே
ண்டிய தெல்லாம் மதுரவசனத்தால்மற்றவர்களிடத்
தில்கின்றடைவார். பின்னும் இதினாலே மிகவும் பிடி
வாதமுள்ள பாவிகள் முதலாய்த் திருந்தும்படி நேரி
ட்டது. அர்ச். போல் விஞ்செஞ்சியார் தாம் அனுப்
பின வேத போதகர்களுக்குப் படிப்பித் தருளின
பாடங்களில் இதுவும் ஒன்[illegible]ம். இவர் "தாட்சணி
யமும், நேசமும், தாழ்ச்சி[illegible]ம் மனிதர் இருதயங்களை
வசப்படுத்தவும், மனதுக்கு மிகவும் அருவருப்புள்ள
[illegible]யங்களை முதலாய்த் தழுவிக் கொள்ளச் செய்
யவும் ஆச்சரியமான பலனுள்ளவைகளா யிருக்கின்
றன." என்பார். ஒரு தருணத்தில் இந்த அர்ச். வர்
தமது கூட்டத்திலுள்ள ஒரு குருவான[illegible]வரை யொ
ரு பெரும்பாவியை மனந்திருப்ப வனுப்பினார். ஆ
னால் அக்குருவானவர் [illegible] பிரயாசைக்குத் தக்க
பலனில்லாதது கண்டு அந்த அர்ச். வரைப்பார்

த்து நீரோ அதற்குப் பிரியப்பட வேணுமென்று
கேட்டுக் கொண்டார். அப்படியே இவர் எத்துகொ
ண்டுபோய் அவனைத் திருப்பினார். "என்னிருதயம்
வெற்றியடைந்தது இந்த அர்ச். [illegible]வருடைய மதுரகு
ணத்தினாலும் அன்பினாலுமேயாம்." என்று அப்பா
[illegible]ரனே வெளிப்படுத்தினான். மேலும் இவ்விஞ்செ
ஞ்சியார் தாம் அனுப்புவிக்கும் வேத போதகர் மன
ந்திரும்பும் பாவிகளைக் கனிவாய் நடப்பிக்கிறதை
க்கண்டு சகிக்க மாட்டாதவராய் "பசாசானது சில
குருக்களுடைய கடுமையினால் ஆத்துமாக்களையழி
க்க வழிதேடிக்கொள்ளுகிறது" என்றெச்சரிப்பார்.

8. யாவரோடும் எக்காலத்திலும், எவ்விடத்தி
லும், மதுரமுள்ளவர்களாகவும், தயையுள்ளவர்களா
கவுமிருக்கவேண்டும். அர்ச். பெர்னர்துபயர் சொ
ல்லுமாப்போலே தங்களுக்கு ஆகவேண்டியசகலகா
ரியங்களும் நிறைவேறுகிறபரியந்தம் தயையும், மது
ரமும் உள்ளவர்களாயிருக்கிறதுண்டு, ஆனால் அவர்
கள் தங்களுக்குத் துன்பமும், இடுக்கமும் நேரிடுகிறகா
லையில். (மேவுஸ்.) என்னு மலையைப் போற்ப[illegible]
புகைவிட்டெரிவார்கள். பரிசுத்தவானாக ஆவலுள்ள
வன் இச்சீவியத்தில் முட்களுக்குள்-லீலியென்னும்
புஷ்பத்தைப்போலிருக்கவேண்டும். முள்ளுகள் அத்
தப்புஷ்பத்தைக் குத்தினபோதிலும் அது எப்போ
தும் லீலி மலராகவேயிருப்பதுபோல எப்போதும்
மதுரமும் பிரியமுள்ளவனாயிருக்க வேண்டியது.
சர்வேசுரனை நேசிப்பவன் தன்னிருதயத்தில் சமாதா
னத்தைக் காப்பாற்றி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது
வறுமையிலும் சரி கஸ்திசையிலும் சரி அவன் முகத்
திலெப்போதுஞ் சமாதானம் விளங்கும்.

9. அன்பு தரித்தனால் மனிதரை யதித்துக்கொள்
ளலாம். அர்ச். பிரான்சீஸ்கு சலேசியார் தான் ஸ்தா
பித்த "மாதாவின் மினவுதல்." என்னும் சபையை
மிகவும்பட்சமாய் நேசித்துவந்தார். மனிதர் அதற்குச்

செய்தவுபத்திரியங்களினால் அநேகம் விசை ஆபத்து
நேரிட்டது. ஆனால் எப்பொழுது மாருச்சமாதா
மாய்ச் சர்வேசுரனுடைய சித்தத்துக்கு மிகவுங் கீழ்ப்
படிந்து, "இச்சபை யழிந்துபோகக் கடவுளுக்குச்
சித்தமாகில் அப்படியே யாகட்டும்." என்றிருப்பார்.
அச்சமையத்தில் அவர் காவில் நின்று புறப்பட்ட
வார்த்தையாவது—சில காலமுதல் நானனுபவிக்கு
ம் [illegible]ட்களும், விரோதங்களும் ஆழ்ந்த சமாதானத்
தைப் பரிசிக்கச்செய்து, கொஞ்சத்திற் சர்வேசுரனு
[illegible] என் [illegible]த்துமம் அசித்தியமாய்ப் போமென்று
முன்னுடி பெருக்கறிவிக்கின்றது, அதுவே யென
தாத்துமத்துக்கு ஏக விருப்பமென்றார்.

10. நம்மை நிந்திக்கிறவனுக்கு மறுமொழி சொ
ல்லவேண்டியதாக இருக்கும்போதும், எப்போதும்
மதுரத்துடனே சொல்லக் கவனிக்க வேணும். ஓர்
சிறிய மதுரமான மறுமொழியானது மகாவுக்கிரமா
ன பெருங் கோபாக்கினியைத் தணிக்கப் போதுமா
னதாயிருக்கின்றது. நம்புத்திக்கலக்கமுற்றிருக்கும்
போது தகாதவகையாய்ப் பேசநேரிடும். ஆகையால்
அத்தருணத்தில் வாய்பேசாதிருப்பது மகாநேர்த்தி.
அப்படி கலக்கவேளையிற் பேசுவோமாகில் அது அ
மர்ந்த பின்பு முன் பேசின வார்த்தைகளெல்லாம்
பிசகுள்ளதென்று கண்டறிந்து கொள்ளலாம்.

11. நாம் யாதோர் தப்பிதத்தில் விழும்போது
மது மட்டிலுஞ் சாந்தத்தைக் காட்டிக்கொள்ளவே
ணும். ஒரு பிசகு செய்தபின்பு தன் மட்டிலே
தானே கோபங்கொள்வது ஆங்காரமேயன்றி அது
தாழ்ச்சியல்ல. மேலும் அதினாலே நாம் பலவீன
ரென்றும் நிற்பாக்கிய[illegible]மென்றும் நினைத்துக்
கொள்ளுகிறதும் அல்ல, ஆத்துமத்திற் கலக்கத்
தை வருவிக்கிற தாழ்ச்சி [illegible] சர்வேசுர
னிடத்திலிருந்து வராமற் பசாசிடத்தில் நின்று வரு
கிறதாக அர்ச். தெரேசம்மாள் சொல்லுவாள். பா

வஞ் செய்த பின்பு தங்கள்பேரிலே தானே கோபங் கொள்ளுகிறதினால் முன்னே செய்த குற்றத்தைவிடப் பெரிய குற்றத்தைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். அதெப்படி யென்றால்:—நாம் செய்யும் நினைக்கடமைகளையும், செபத்தையும், நன்மை வாங்குதலையும் விட்டுவிடுகிறோம். அல்லது அவைகளைச் செய்தாலும் யோக்கியமாய்ச் செய்யாமல் அநேக குற்றங்களை மென்மேலுங் கட்டிக்கொள்ளுகிறோம். "பசாசானது குழம்பின குட்டையில் மீன்பிடிக்கின்றது." என்று அர்ச். ஞானப்பிரகாசியார் சொல்லுவார். அதுமமானது கலக்கத்திலிருக்கும்போது சர்வேசுரனையும், நாம் செய்யவேண்டிய காரியங்களையும் வெகு அற்பமாக மதித்துக்கொள்வோம். ஆகையால் நாம் ஒரு தப்பிதத்தைக் கட்டிக்கொண்டால் உடனே சர்வேசுவரனுடைய சமுகத்திலே தாழ்ச்சியோடும், நம்பிக்கையோடும் மன்றாடி அர்ச். ஞானகத்தரீனம்மாள் "ஆண்டவரே யுமதுதோட்டத்தின் கனிகளைப் பாரும், உம்மை யென் முழு இருதயத்தோடு நேசிக்கிறேன், உமக்குத் துரோகஞ் செய்தேன், அதற்காக இப்போது மனஸ்தாபப் படுகிறேன், இனி யொருபோதும் அதை மறுபடியும் செய்யேன், எனக்கொத்தாசை செய்தருளும், உமது பரிசுத்த இஷ்டப்பிரசாதத்தை யெனக்குத் தந்தருளும்." என்று சொன்னதுபோல் நாமும் சொல்லி அவரிடத்தில் பொறுத்தல் கேட்போமாக.

நேசப்பிரகரணம்.

சர்வேசுரனிடத்தில் ஆத்துமாக்களை யொன்றிக்கும் பாக்கியமான பக்தர்களே! என்னையும் அவரோடொன்றிப்பித்து, அவருடைய நேசத்தைவிட்டு ஒருக்காலும் பிரிந்துபோகக் கூடாதவகையாயிருக்கப்பண்ணுங்கள். என் சேசுவே யும்மை நேசிக்கி

றேன். என் பாவங்கள் பரிகாரமாகவேண்டி நீரொரு குற்றவாளியைப்போல் கட்டப்படவும், மரணத்துக்குக் கூட்டிப்போகப்படவும், சிலுவையில் அறையப்படவும், மரணபரியந்தம் அதிலேதானே தொங்கியிருக்கவும் சித்தமானீரே. இவ்வளவு பாடுகளின் பேறுகளைப் பார்த்து உம்மைவிட்டொருபோதும் நான் பிரிந்துபோக விடை கொடாதேயும். உமக்குத் துரோகஞ்செய்ததைப்பற்றிச் சகலபொல்லாங்கையும்விட அதிகமனஸ்தாபப் படுகிறேன். உமது திவ்விய இஷ்டப்பிரசாதத்தை இழந்துகனமான பாவமாகிலுஞ்சரி, அற்பப் பாவமாகிலுஞ் சரி, யெந்தப் பாவத்தையானாலும் கட்டிக்கொள்வதை விடச் சாகப்பிரதிக்கினை பண்ணுகிறேன். என் மதுர சேசுவே யென்னை யுமக்குக் கையளிக்கிறேன். என் முழு இருதயத்துடன் உம்மைநேசிக்கிறேன்; என்னை விடத்தானேயும்மை நேசிக்கிறேன். உமக்குத்துரோகஞ் செய்தேனே அதைப்பற்றி வியாகுலத்தால் மரிக்க விரும்புகிறேன். நான் உமக்கு முழுதுஞ் சொந்தமாயிருக்கச் செய்தருளும். காணக்கூடுமான சகல ஆறுதல்களையும் வெறுத்துப் போடுகிறேன். உம்மை மாத்திரமே விரும்புகிறேன். உம்மைத்தவிட வேறொன்றும் வேண்டாம். உமது நேசத்தை எனக்குத் தந்து, உமக்குப் பிரியமாயிருக்கிறதை நான் செய்யப் பண்ணியருளும், ஓ மரியாயே! என்னம்பிக்கையே! சேசுநாதருடன் ஏகோபித்து இனியவரைவிட்டுப் பிரிந்து போவேனோ வென்று பயப்படவேண்டியிராமல், மகிமையில் ஓர் நாள் அவரைச் சுகித்திருக்கும் பொருட்டு, அவரோடு அன்னியோன்னிய பந்தனத்தில் நான் ஜீவித்து மரிக்கும்படி தயை செய்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

ஆறாம் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

ஏழாம் அதிகாரம்.

சேசுக்கிறிஸ்துநாதரை நேசிக்க விரும்புகிறவன் உலகத்தை நாடும் பெருமையுள்ளவர்களைப் போலிருக்க வேணுமென்றாசியாமல், சேசுக்கிறிஸ்துநாதரை அதிகமதிகமாய் நேசிக்கிறவர்களுக்குள்ளே தானுமொருவனாயிருக்க வேணுமென்றாசிப்பான் என்பதின் பேரில்.

1. அர்ச். கிரகோரி யூவென்பவர் சிநேகத்தின் மூன்றாங் குணத்தை வியாக்கியானம் பண்ணுகையிலே "தேவ சிநேகம் இவ்வுலகப் பெருமைகளை யிச்சியாமல், அவைகளை நீங்கிக்கு மென்பதைப் பற்றி, அவைகளைக் கொண்டிருக்கும் உலகத்தார்பேரிற் காய்மகாரப்பட அறியாததாகையால், அது காய்மகாரமுள்ளதல்ல." என்று சொல்லுகிறார், ஆதலால் நல்லதும் கெட்டதுமாகிய இருவகைக் காரியங்களைப் பகுத்தறிய வேண்டும். கெட்ட காய்மகாரமானது பிறர் கொண்டிருக்கிற வுலக நன்மைகளைப் பற்றிக் கலங்கிப் புகைகின்றது. பரிசுத்த காய்மகாரமானது உலக பெருமைகளை நோக்காமல் அவைகளை இரக்கவிரக்கத்துடனே பார்க்கின்றது. சர்வேசுரனைமாத்திரமே தேடுகின்றது. அவரை முழுமனதுடனே சேவிக்கிறதொன்றே அதற்குச் சர்வ ஆசையாகும். அதிலே தானே தன்னைவிட அதிகமாயவரைச் சிநேகிக்கிறவர்கள் பேரிலே பொறாமையாயிருக்கும் சிநேகத்தின் புத்திச் சுவாலைகளை முதலாய்ப் பெறவேணுமென்று மனதாயிருக்கும்.

2. மெய்யான விசுவாசியானவன் இவ்வுலகில் நடைப் பிடிக்க வேண்டிய ஏகவழிப்பாடு இதுவே. அந்த வழிப்பாட்டினாலே சர்வேசுரனுக்கெவ்வளவு பட்ச

த்தை வருத்துகிறதென்றால்:— அவர் உன்னத கவி. ௪-ம் அதி. 9-ம் வசனத்தில். உன் கண்களிலொன்று என்னிருதயத்தைக் காயப்படுத்துவித்ததென்று ... ஏனெனில் ஆத்துமமானது நினைவு கிரியைகளெல்லாவற்றிலும் தனக்கு நியமித்துக் கொள்ளும் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்படுகிறதென்கிற நோக்கத்தை அந்தக் கண்ணானது ரூபிகரிக்கின்றது. உலகத்தார் தங்கள் கிருத்தியங்களில் மனிதருக்குப் பிரியப்படுகிறதும், சுய மகிமைப் படுத்திக் கொள்ளுகிறதும், ஐஸ்வரியங்களைக் குவிக்கிறதும், அல்லாமலுந் தங்களுக்குத் தாங்களே திருத்தி வருத்திக் கொள்ளுகிறதும் இவைபோலொத்த வொழுங்கற்ற அநேக நோக்கங்களை யுடைத்தாயிருக்கிறார்கள். ஆனாற் கிறீஸ்துவனானவன்:—சகலத்திலும் சர்வேஸ்வரனை நோக்கவும், அவருக்குப் பிரியப்படவும் ஒரே யெண்ணமுள்ளவனாயிருந்து, சர்வேஸ்வரனைப் பார்த்து தாவீதென்பவருடனே "என் சர்வேஸ்வரா இவ்வுலகத்திலும், மோட்சத்திலும் உம்மைத் தவிர நானாசிக்கத்தக்க காரியமென்னவிருக்கின்றது. மெய்யாகவே நீரெனது பொக்கிஷமும், என்னிருதயத்துக்கேக காயகனுமாயிருக்கிறீரோ," என்று வியந்துரைப்பான். அர்ச். பொனிலெனென்பவர் ஆண்டவரைப் பார்த்து "என் சேசுவே ஐஸ்வரியரிடத்தில் அவர்கள் பொக்கிஷங்களையும், இராசாக்களிடத்தில் அவர்கள் முடியையும்பார்த்து நான் காய்மகாரப்படுகிறதில்லை. நீர் ஒருவரே யெனக்கு மகிமையும் பாக்கியமுமாயிருக்கிறீர்." என்று சொல்லுவார்.

3. நற்கிருத்தியங்களைச் செய்வது மாத்திரம் போதாது. அவைகளை நன்றாகவும் செய்யவேண்டும். நம்முடைய கிருத்தியங்கள் நல்லதாகவும், உத்தமமானதாகவு மிருக்க வேணுமாகில், சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்பட வேணுமென்னுங் கருத்துடனே அவைக

ளைச் செய்ய வேண்டியதாமே. சேசுக்கிறிஸ்துநா
தர் சகல காரியங்களையும் நன்றாகச் செய்தா ரென்
று சீஷர்கள் சொல்லுவதே அவருக்குப் பெரும்
புகழ்ச்சியா யிருக்கின்றது. அநேக கிருத்தியங்கள்
தன்னிலே தானே புகழ்ச்சிக் குரியவைகளா யிருந்
தபோதிலும், ஆண்டவருடைய தோத்திரத்துக்காக
மாத்திரமே செய்யப் படாததினால், சர்வேஸ்வரனு
டைய சமூகத்திலே ஒன்றும் பேறற்றதாகவும், அல்
லது அற்பப் பேறுள்ளதாகவு மாத்திரமே யிருக்கி
ன்றது. அர்ச்சியசிஷ்ட மரிய மதலேனம்மாள் சொல்
லி வருவதாவது:—நமது சுத்த மனதுக் களவாகச்
சர்வேஸ்வரன் நமது கிருத்தியங்களுக்குச் சம்பாவ
னை கொடுக்கிறார். அதாவது:—நமதெண்ணம் எவ்
வளவு சுத்தமா யிருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு அதிக
மாய் நமது கிருத்தியங்கள் சர்வேஸ்வரனிடத்திற்
சம்பாவனை யடையு மென்பாள். ஆதலால் நீயோ!
சர்வேஸ்வரனைப்பற்றி மாத்திரமே யொரு கிருத்தி
யஞ் செய்யக் காண்பது எவ்வளவோ அருமையா
யிருக்கின்றது. சொற்பத்தினத்துக்கு முன் பரிசு
த்த மென்னுஞ் சுகத்துடனிறந்து போன சந்நி
யாசியானவர் சர்வேஸ்வரனைப்பற்றி வெகுவா யு
ழைத்த பின்பு தன் சீவிய காலத்தின் பேரிற் சற்று
யோசித்து துக்கத்துடன் என்னிடத்திற் சொன்ன
தாவது:—ஆ! என் குருசுவாமியே எனது சீவிய
காலத்தில் நான் செய்த கிருத்தியங்கள் யாவிலும்
சர்வேஸ்வரனைப்பற்றி மாத்திரமே செய்த தொன்
றையுங் காணேனென்றார். நான் செய்யுஞ் சகலத்
தையும் விழலாக்கி நமது கிருத்தியங்களின் பலனிற்
பெரும் பங்கை யிழக்கச் செய்யும் சுயபட்சமானது
சபிக்கப்படக் கடவது. சர்வேஸ்வரனுக்காக மாத்
திரமே யுழைப்பதற்குப் பதிலாக இவ்வுலகமகிமை
அல்லது லாபம் அல்லது தன் சொந்தச் சார்பு இ
வைமேல் நோக்கமாயிருப்பதினால் பிரசங்கி, பாவசங்

கீர்த்தனக்குரு, வேதபோதகர் இவர்களுடைய அ
லுவலைப்போலொத்த மிகப்பரிசுத்தமான அலுவல்
களில் முதலாய் மிகவு முழைத்து அற்பமான சம்
பாதிக்கும்படி நேரிடுகின்றது.

4. "அடிக்கடி நீங்கள் செய்யும் நன்மையை மனி
தர் பிரிதிக்காகச் செய்யாதபடி பார்த்துக்கொள்ளுங்
கள். இல்லாவிட்டாற் பரமபிதாவினிடத்தினின்று
சம்பாவனையடைய மாட்டீர்கள்." என்று நமதாண்
டவர் திருவுளம்பற்றி யிருக்கிறாரல்லோ? "தன் பிரி
யத்துக்குத் திருத்தி வருவிக்க வுழைக்கிறவன் ஏற்க
னவே அதினாலே சம்பாவனை யடைகிறான், ஆனால்
அந்தச்சம்பாவனை எப்பேர்க்கொத்ததென்றால் சொ
ற்பத்திலே ஒழியும் புகைபோல ஆத்துமத்துக்கு யா
தொரு லாபமும், திருப்தியும் தராமலும், இல்லாம
லும் அணைப்பொழுதில் அழிவுள்ள திருத்தியை மாத்
திரம் தரக்கதா யிருக்கின்றது. சர்வேஸ்வர
னுக்குப் பிரியப்படுவதற்காக வுழைக்காமல் வேறே
நிமித்தியத்தைப்பற்றி யுழைக்கிறவன் தன் பிரயாச
த்தின் பலன்களை அடித்தையில்லாத சாக்கில்
வைத்ததற் கொப்பாகும். அதைத் திறந்து பார்க்
கும்போது அதிலொன்றுங் காணக்கூடாதவனா யிரு
ப்பான்." என்று அக்கேயென்னுந் தீர்க்கதரிசியான
வர் வசனிக்கிறார். அதினால் மிகவும் வருந்தி யுழை
த்த பின்பு தான் கருதிய எண்ணப்படி சித்தியாவிட்
டாற் கலக்கமும் ஏக்கமும் உள்ளவனாகிறான். சர்
வேஸ்வரனுடைய மகிமை யொன்றே அவனுக்கு
நோக்கமல்ல என்பதற்கு அதுவே அடையாளமா
கும். தேவ தோத்திரத்தைப் பற்றி மாத்திரமே யு
ழைக்கிறவன் தன் காரியம் அநுகூலமடையா விட்
டாலும், இவன் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்படுகிற
தென்கிற நேரான கருத்தினால் மாத்திரம் செய்த
தைப்பற்றித்தான் இச்சித்திருந்த முடிவை யேற்கன
வே யுடைத்தபடியால் கலங்காதிருப்பான்.

5. ஞான காரியங்களிற் கவனித் திருக்கு மனி
தன் சர்வேஸ்வரனைப்பற்றி மாத்திரமே செய்கிறா
னென்று அறியக் கூடுமான அடையாளங்கள் யா
தெனில், 1-வது:—தானநுகூல மடையாதபோது
சர்வேஸ்வரனுக்கு அது சித்தமில்லாததைப் பற்றித்
தானும் அதைவிரும்பாதபடியாற் கலங்காதிருந்தால்,
2-வது:—மற்றவர்கள் செய்யும் நன்மைகளைக்குறித்
துத் தானே அந்தச் செய்தாற்போலே சந்தோஷப்
பட்டால், 3-வது:—இன்ன அலுவல்வேண்டுமென
ன்றறியாமல் மேலாற் குறிக்கப்பட்ட வேலை
யை மாத்திரமே ஆசையோடு ஏற்றுக்கொண்டால்,
4-வது:—தன் கிருத்தியங்களிற் புகழ்ச்சியும் நன்றி
யறிவு முபசாரமுந் தேடாவிட்டால், அதிற் பிழை
பிடிக்கும்போது கஸ்திப்படாமற் சர்வேஸ்வரனுக்
குத் திருப்தி வருத்தினதினால் மாத்திரமே மகிழ்ச்
சியா யிருந்தால், புகழப்படும்போது அதைப் போதுங்
கவன மடையாமற் சங்கைக்குரிய அவிலா அருளப்
பர் விண் சலாக்கியத்துக்குச் சொன்ன மறுமொ
ழிபோல, "இக்கிரியை யாவையுஞ் சர்வேஸ்வர
னுக் கேற்கனவே சேர்த்து விட்டேன், நீ தாமதப்ப
ட்டு வந்தாய் ஓடிப்போ," என்று சொன்னால் இ
வைக ளெல்லாம் சர்வேஸ்வரனுக்காக மாத்திரமே
செய்ததற்கு அறிகுறியாமே.

6. இம்மேனாயகத்தாலே பிரமாணிக்கமுள்ள
ஊழியனைப்போல் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியமாயிரு
க்கிறதின் மட்டில் அகமகிழ்ந்து, ஆண்டவருடைய
ஆனந்தத்திற் பிரவேசிக்கிறார்கள். "சர்வேஸ்வரனுக்
குப் பிரியமா யிருக்கும் யாதொரு காரியத்தைச்
செய்கிறதென்னும் பாக்கியம் நமக்குக் கிடைக்கு
மாகில் இதைவிடத் தேடவேண்டியதேது." என்று
அர்ச். கிறிசொஸ்தோ மென்பவர் வசனிக்கிறார்.
சிஷ்டிப்பானவுக்கள் சிஷ்டகருக்குப் பிரியமா யிரு

க்கிறதைவிட அதிக மேலான வேறொரு சம்பாவனையு
மேலான பாக்கியமுஞ் சம்பாதிக்கக் கூடுமோ?

7. சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் தம்மை நேசிக்கும் ஆத்
துமத்தினிடத்திற் கேட்குங் காரியம் இதுவே யாம்.
"ஆத்துமமானது சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்படும்
பொருட்டாக மாத்திரமே தவிர மற்றொன்றைப்பற்
றியும் எத்தக்காரியத்தையும் பரிச்சேதமாய்த் தொடங்கிச்
செய்யா திருக்கவும், சர்வேஸ்வரனே தன்னினைவுக
ளுக்கும், கிருத்தியங்களுக்கும், எப்போதும் ஏக வி
ஷயமா யிருக்கவும் தன்னிருதயத்தின்பேரிலும் கை
களின்பேரிலும் முத்திரைபோலத் தம்மைவைத்துக்
கொள்ளச் சித்தமா யிருக்கின்றார். அர்ச்சியசிஷ்ட
வர்களில் தானும் ஒருவனா யிருக்க விரும்புகிறவன்
சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்படுகிறதென்கிறதைவி
ட வேறொன்றை வைக்கக் கூடாது." என்று அர்ச். தெ
ரேசம்மாள் வசனிக்கிறாள். சர்வேஸ்வரனுக்காகச்
செய்யப்பட்ட எத்தக்கிருத்தியமும் தன்னிலே யெ
வ்வளவு அற்பமானாலும் சகலத்தையும் பார்க்க மிக்க
விலையுள்ளதாயிருக்கும். அதற்குரியாயமேதெனில் சர்வே
ஸ்வரனுக்குப்பிரியப்படவேணுமென்னுங் கருத்தோ
டு செய்வதெல்லாம் சர்வேஸ்வரனுடனே நம்மை
ஒன்றித்து நித்திய நன்மைகளை நமக்கு வருவிக்குந்
தேவசிநேகக் கிரியையாமே.

8. "சுத்த எண்ணமானது இரும்பைத்தங்கமாற்
றும். அதாவது:—வேலை, இளைப்பாற்றி, விளையாட்
டு இவைகள்போலொத்த மிகவும் தாழ்ந்தகிருத்தியங்
களைப்பரிசுத்ததேசமென்னும் பொன்னுக்மாற்றியபோ
டக்குங் குணத்தையுடைய பரம இரசவாதமாம்.
என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆதலால் எப்போதும்
இவ்விதசுத்தஎண்ணத்தோடு நடக்கிறவர்கள் உத்த
ரிப்புஸ்தலத்தின் சுவாலைகளில் அகப்படாமல் நேரே
மோட்சத்துக்குப் போகிறார்கள்." என்று அர்ச்.

பாசி, மரியமதலேனம்மாள் கருதுவாள். ஞான போக்கிஷம் 4-ம் காண்டம் 1-ம் அதிகாரத்திற் சொல்லியிருக்கிறதாவது:—ஓர் அர்ச். வனவாசியானவர் ஒவ்வொரு கிருத்தியத்தின் துவக்கத்திலும், வானத்தை நோக்கிக் கண்களை யேறெடுத்துப் பார்ப்பார். அவரிடத்தில் அதற்கு நியாயங் கேட்டபோது மறுமொழியாக "எனது நோக்கத்தை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன்." என்பார், என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதற்கு அர்த்தமேதெனில் வேட்டைக்காரன் பாவனையாகச் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்படுகிறதாயிருக்க தன்னோக்கம் தவறிப்போகாவண்ணம் தன்னுடைய விஷயமான கட்டளைப் பார்த்துக்கொள்ளுகிறதாகும் [illegible] ஒவ்வொரு கிருத்தியத்தின் துவக்கத்திலும், அக்கிருத்தியத்தின்போதும் முதலாய்ச் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்பட வேணுமென்னும் எண்ணத்தை அடிக்கடி புதுப்பித்துக் கொண்டு, செய்யவேண்டியதாமே.

9. தங்கள் கிருத்தியங்கள் யாவிலுஞ் சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்தை மாத்திரம் [illegible] தடுகிறவர்கள் அவருடைய பிள்ளைகளுடைத்தாயிருக்கும் இப்பரிசுத்த மனச் சுதந்தரிக்கத்தைக் கொண்டிருப்பார்கள்; அந்த மனச்சுதந்தரிக்கமானது சுயபட்சத்துக்கும், மகப்பிரீதிக்கும் உள்ள எவ்வித அருவருப்புக்கும் விரோதமாய்ச் சேசுக்கிறீஸ்துநாதருக்குப் பிரியப்படுகிறதெல்லாவற்றையும் அங்கீகரிக்கச் செய்யும். தேவ சிநேகமானது யாவற்றிலும் சமாதானத்தை ஸ்தாபிக்கும். மதுரமானதும் கசப்பானதும் [illegible] எல்லாம் சரியானதாக்குவிக்கும். சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்[illegible] மாத்திரமே செய்யும் பொருட்டுத் தனது பற்றுதல்களை வெறுத்துப்போடும். பெரியதும் பிரியமானதுமான காரியங்களிலே எவ்வளவு அமரிக்கையுடனே கவனிப்பார்களோ

அவ்வளவு அமரிக்கை யுடனே அற்பமும், பிரியமற்றதுமான காரியங்களிலும் கவனிப்பார்கள். தாங்கள் கவனிக்கும் காரியங்கள் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறதென்கிறதே அவர்களுக்குத் திருப்தியாயிருக்கும்.

10. சர்வேஸ்வரனுக்கு ஊழியஞ் செய்யவிரும்புகிறவர்கள் அநேகருண்டானாலும், தங்களுக்குப் பிரியப்படும் இன்னின்ன அலுவலில், இன்ன விடத்தில், இன்னின்ன கூட்டாளிகளுடனே, இன்னின்ன [illegible] சந்தியிலே அவருக்கு ஊழியஞ்செய்வார்களே யன்றி அப்படியில்லாவி[illegible]யில் அவருக்கு ஊழியஞ் செய்கிறதில்லை, அல்லது ஒன்றில் அசந்துஷ்டியாக மாத்திரமே ஊழியஞ் செய்வார்கள். அவர்கள் மனச்சுதந்தரிக்க முள்ளவர்களாயிராமல் சுயபட்சத்துக்கு அடிமைகளாயிருக்கிறார்கள். அதைப் [illegible] தங்கள் செய்யும் நன்மைகளிலே முதலாய்ப் [illegible] சேசுக்கிறீஸ்துநாதருடைய சுமையானது அவர்களுக்குப் பாரமாய்ப் போகிறதினாலே யெப்போதும் ஏக்கமுற்றிருப்பார்கள். ஆனால், ஆண்டவரை மெய்யாகவே நேசிப்பவர்களோவெனில் அவருக்குப் பிரியப்படுகிறதைச் செய்யவும், அவருக்குப் பிரியமாயிருக்குமேனாச் செய்யவும், அவைகளைச் செய்யவுஞ் சந்தோஷப்படுவார்கள். [illegible] மகிமைகளிலும், மேன்பட்டான அந்தஸ்துகளிலும் எப்படித் திருப்தியாயிருப்பார்களோ அப்படியே தாழ்மைகளிலும், பிரபல்யமில்லாமைகளிலும் திருப்தியுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். சேசுக்கிறீஸ்து [illegible] செப்பவன் செய்வது [illegible] உண்மையா[illegible] நமது மகிமைக்கும், சார்புக்கும் ஒத்ததாயிருக்கும் [illegible] தொழில்களை இச்சிக்கச்செய்கிற சுயபட்சத்தின் ஏவுதல்களுடனே போராடிக் கொண்டு நாம் செய்யவேண்டியதும் அதுவே.

11. ஞானக்கிருத்தியத்தின் மட்டிலும் அப்பே ர்க்கொத்த சாங்கியமா யிருக்கவேண்டியது. ஆண்டவர் நம்மை வேறுகாரியத்துக்கு அழைக்கும்போது முன் செய்த காரியங்களை விட்டுவிடவேணும். அவாரேலேனாறுங் குருசுவாமியார் ஒருநாள் வேலையில் மிகவுங் கவனித் திருக்கையில் தனித்து வேண்டிக்கொள்ளா விட்டால் ஆண்டவர் கிருபை அற்றுப் போமென்று நினைத்தார். ஆனால் ஆண்டவர் அவரைக்கண்டித்து "நாமும் உன்னை நம்முடனே வைத்துக்கொண் டாவிட்டா [illegible] மது ஊழியத்துக்கு உதவிக்கொள்ளுகிறதே உனக்குப் போதுமா யிருக்க வேண்டியது." என்று அருவுளம்பற்றினர். மேம்பா லென்கிலும், பிறவிக்க மென்கிலும் தங்கள் [illegible]க் கடுத்த காரியங்களை விட்டுவிடக் கட்டாயம் [illegible] றும்போது கஸ்திப் படுகிறவர்களுக்கு இதுவேயொ ருபுத்தியா யிருக்கின்றது. இந்தக் கலக்கம் [illegible] சர்வேஸ்வரனிடத்தில் நின்று வாராமல் [illegible]சத்தினாலும், பசாசினாலும் வருகிறதென்பது நிச்சயம். சர்வேஸ்வரனுக்குப்பிரியப்பட்டு மரிக்கிறது தான் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய முக்கிய போதனையாகும்.

நேசப்பிரகரணம்.

ஆ என் சர்வேஸ்[illegible]ரா! என்னிருதய முழுமைய[illegible] [illegible]கே கையளிக்கிறேன். ஆனால் ஐயோ! நான் மக்கு [illegible]ப்புக் கொ[illegible]க்கும் இருதயம் எப்போக்[illegible] [illegible]து. இவ் விருதய[illegible]மை நேசிக்கிறது[illegible]கா கச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்க அடிக்கடி உமது [illegible]ரில எதிர்த்து நின்றதே. ஆ என் சேசுவே யிப்போது நீரதைப் பார்க்கிறீர். அது உமக்குத் துரோகஞ் செய்ததற்காக மன[illegible]தாபப்பட்டு உம்மையே நேசிக்கின்றது. என் திவ்[illegible] இரட்சகரே தேவரீரை நிந்தித்

ததற்காக மனஸ்தாபப்படுகிறேன். எனக்காகச் சிலுவையின்பேரில் மரிக்க வும்மை உடன்படுத்தின நேசத்துக்குக் கைம்மாறாக என் முழு விருதயத்துடனேயும், முழு ஆத்துமத்துடனேயும், என்முழுப்பலத்தோடும் உம்மைநேசிக்கும்படியான அவ்வளவு நேசம் எனக்குண்டாகச் செய்தருளும். என்னாத்துமத்துக்கு மெய்யான ஏக நேசரே! என்னைவிட அதிகமாயும்மை நேசிக்கிறேன். உமதிடமாக யாரைநேசிக்கவிரும்பக்கூடும்? என்னிரட்சணியத்துக்காக உம்மைப் போலத் த[illegible]னைக் கொடுத்த தார்? அப்படியிருக்க வும்மை நேசியா[illegible]? ஆ! இரா [illegible]க்க[illegible]ணீர் சிந்தாமல் எனபழைய நன்றிகெட்ட [illegible]தை நினைக்கக்கூடாதே நான் எவ்வளவு நிற்பா[illegible]கியன். நான் நிர்மூலமாய்ப் போனேன். ஆனால் நான் இழந்துபோன சீவியத்தை உமது இஷ்டப் பிரசாதத்தி[illegible]ல் அளித்தீரென்று நம்பி யிருக்கிறேன். என் துமே[illegible]ன நன்மையே! உம்மை நேசிக்கிறதிலே மாத்திரம் [illegible]னது சீவியத்தைச் செலவழிக்க மனதா யிருக்கிறேன். அளவற்ற நேசமே உம்மை நேசிக்கச் செய்தருளும். அதைவிட வேறொன்றையும் உம்மிடத்திற் கேட்கிறதில்லை. ஓ மரியாயே! என்றதாயாரே உமது ஊழியர்களில் ஒருவனாக என்னை யேற்[illegible] கொண்டு, உமது திருக்குமாரனுக்கு சேசுநாத[illegible] க்குடைய ஊழியர்களி லொருவனாக என்னையும் அங்கீகரிக்கச் செய்தருளும். — ஆமென் சேசு.

ஏழாம் அதிகாரம் முற்றிற்று.

✠

எட்டாம் அதிகாரம்.

சேசுக்கிறிஸ்துநாதரை நேசிக்கிறவர் அசமந்தத்தோடு விலகி, புண்ணியசாங்கோபாங்கத்தை நாடுகிறார். அதையடைகிற வழிப்பாடுகளாவன:—

1-வது:—ஆசை, 2-வது:—பிரதிக்கினை,

3-வது:—தியானம்,

4-வது:—திவ்விய நற்கருணை பெறுதல்,

5-[illegible]ருதுவமாம்.

1. சிநேகமானது தேவசிநேகத்தில் வளர்ந்[illegible] கேட்டையாவதற் கவர்களைப் பரிசுத்தத் தனத்துக்கு ஏற்றதான பிரதனைகளை யெல்லாவற்றையும் [illegible]ப் போடுமென்றது. தேவசிநேகமானது [illegible]வும் [illegible]ாதமான புண்ணியங்களை ஓர் ஆத்துமத்திற் சேர்ப்பிக்கு தென்று அர்ச். சின்னப்பர் [illegible]ிக்கிறார். சிநேகமானது சாங்கோபாங்கத்தை விரும்புகிற [illegible] தவசினைகம், இஷ்டப்பிரசாதம், ஆத்துமம் முதலான சகலத்தையும் இழந்து போகும்படியான ஆபத்துக்குள்ளாக்கி விடக் கூடிய அசா[illegible]த்தை யருவருக்கின்றது.

2. தவிர்க்கக்கூடுமானதும் தவிர்க்கக்கூடாததுமாகிய இருவகை அசமந்த முண்டு. தவிர்க்கக்கூடா[illegible]த அசமந்தமானது [illegible]ச்செய்பவர்களை முதலா[illegible] விட்டுவிட்டதில்லை. [illegible]கொரு அபர்வ பலவீனத்தாலும் மெய்யான மனமில்லாமலும் கட்டிக்கொள்ள[illegible]காகிய அயனத்தின்போது பாக்கு, உள்ளத்திலிருக்கும் சில கலக்கம், உபயோகமற்ற வார்த்தைகள், [illegible]ின் வேடிக்கை, பார்வைவெண்ணத்தை யடைய வேணும் என்[illegible]பானத்திலும், பொசிப்பி

ளான கொஞ்சப் பிரியம், கூடிய சுறுதியில் அடக்காத ஆசாபாசத்தின் கொஞ்சப் பற்றுதல். இதைப்போலொத்தவைகளும் அதிலடங்கின. தாமே [illegible] இந்தத் தப்பிதங்களை யெல்லாம் நம்மாலியன்ற மட்டும் தவிர்க்கவேண்டும். ஆனால் பாவத்தினாலே [illegible]டாகு மநுஷ பலவீனத்தைப்பற்றி அவைகளை [illegible]வற்றையும் விலக்குவது நம்மாற் கூடாத காரியமாகையால் அவைகளைக் கட்டிக்கொண்ட பின் அவைகள் சர்வேஸ்வரனுக்கு முழுதும் அருவருப்பானதினால் மெய்யாகவே அவைகளை அருவருக்கவேண்டியவர்களாயிருந்தாலும் முந்தின அதிகாரத்திற் சொல்லி [illegible] திருப்பேராக இருந்தது போல அதி[illegible] ஆ[illegible] பிரான்சீஸ்கு சலேசியார் "இந்த மிருகா[illegible]க்கம் சமாதானக் கர்த்தராகிற சர்வேஸ்வரனிடத்திலிருந்து வராமல் ஒன்றிற் பிசாசினால், ஒன்றிற் சுயாட்[illegible]யினால், ஒன்றில் நமது மட்டிலே தானே நாம் கொண்டிருக்கும் எண்ணத்தினால் உண்டாகின்றது." என்று வசனிக்கிறார்.

3. இவைகளி[illegible] இவைகளை உடனே தள்ளிப்போட்டு அவைகளைச் சட்டைபண்ணாம லிருக்கவேணும். அவ்வர்ச்சியசிஷ்டவர் தாமே சொல்லுவதுபோல, இப்பழுதுகளை ஆலோசித்து மனதுபொருந்திச் செய்யாததினால் விசேஷ முயற்சியின்றியே அழிந்துபோகின்றன. மனஸ்தாபம் அல்லது சிநேகப் பிரகாரம் அதற்குப் போதுமாயிருக்கும். சங்கைக்குரிய [illegible]கன்னியாஸ்திரி மரியவென்பவள் ஒருநாள் ஒரு அக்கினி [illegible]யுண்டடையைக் கண்டாள், அவளுடைய சுற்றிலிருக்கிற சிறு துரும்புகளை அந்த அக்கினி ஓர் நிமைப்பொழுதில் சாம்பலாக்கிப்போட்டது. [illegible] திவ்விய நேசத்தினுடைய மிகுந்த பத்தியுள்ள திருத்தியமானது முழுதும் பலவீனத்தாற் செய்த குற்றங்களா அனைத்தையும் அழித்துப்பேடுகிறதென்று அர்

றாற் காட்டச் சர்வேஸ்வரனுக்குச் சித்தமில்லாமை யினாலே தன்னுடைய [illegible] இருக்கமான வு தேவ இரக்கத்தைக் குறித்தும் அவ்விதமாகச் சொல்லி அவ்வப்பிரதி நினைக்குற்றங்களுக்கான ஆ வுடைய பெ[illegible] தாமுறுக்கின்றது. இப்படியுள்ள குற்ற முள்ள[illegible]ளாயிருந்தும் மெய்யான சாங்கோபாங்க மானது [illegible] மாத்திரமே காணப்படுமே யொழிய சா[illegible] பாங்கத்துக்கு அதாவது சாங் கோபாங்கத்தில் [illegible]டப்படுகிறது அவைகள் பரிச்சேதத் தடையா யிருப்பதில்லை.

4. தவிர்க்க[illegible] அசமந்தமாயிருப்பவ [illegible] பாவங்களுக்கு ஒரு த[illegible]மே. பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்க்கிறதும், தேவாலய[illegible] [illegible]யைக் கொண்டு வெளியில் விலகக் கூடுமான பான மனது பொருந்திச் செய்கிற அற்ப[illegible]ங்க ளைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறவர்கள் இவ்வி[illegible] அசமந் தில் இருக்கிறார்கள். அர்ச். தெரேசம்மா[illegible] சொல்லி வருவதாவது—மனது பொருந்திச் செய்யும் பாவ ங்கள் எவ்வளவு அற்பமானாலும் சர்வேஸ்வரன் உன் னை அதிலின்று காக்கக் கடவார் என்பாள். அவ் வித குற்றங்களாவன:—மனது பொருந்திச் சொல் லும் பொய், அற்பப் புறணி, வசை, கடின வசனங் கள், பிறசேதத்துக்கு விரோதமான பரிகாசம், மதிக் கப்படவேணுமென்னும் ஆசை, ஆண்பிள்ளை பெண் பிள்ளை மட்டிலாவது, பெண் பிள்ளை ஆண் பிள்ளை மட்டிலாவது வைத்திருக்கும் மிதமிஞ்சின பட்சம் இவை முதலானவைகளாமே. இன்னமும் அர்ச அர்ச்செபெஷ்டவன் தானே விசனிப்பதுபோலே மேற் சொல்லிய குறைகளெல்லாம் புண்ணியங்களென் னப்பட்ட பாவையும் பயித்த பின்பு மாத்திரமே பகிரங்கமாகும் [illegible]னதால் மிகவும் பயப்பட வே ண்டிய பிறபுழுக்களாமே. ஆத்துமமானது அதி[illegible]

பெரிய குற்றத்தைக் கட்டிக் கொள்ள ஆயத்தப் படும் பொருட்டுப் பிசாசானது அற்பக் குற்றத்தை புகவிக் கொள்ளுகின்றது.

5. மனம்பொருந்திச் செய்யும் அற்[illegible]க் கொத்த குற்றங்கள் ஏரா[illegible]ளமான தேவப்பிரசாத[illegible]யும், இஷ்டப்பிரசாதங்களையும், மனவாறுதல்களையும் நம்மை விட்டு அகற்றிப் போடுவதினால் [illegible]வைகளைக் கட்டிக் கொள்வதின் மட்டில் எச்சரிக்கையாயிருப்போமாக. அப்ப[illegible] [illegible] பத்திக்கடுத்த கிரு[illegible]களால் வருத்தமும் சலிப்பு முண்டாகக் [illegible]க்கும். பிறகு[illegible], திவ்விய[illegible] வார[illegible]தல், திவ்விய நற்கருணைச் சந்திப்பு, நவநா[illegible] [illegible]ட்டம் இவை முதலானவைகளை விட்டு விடுவார்கள். கடைசியாய் நிற்பாக்கியமான அநேக ஆத்துமாக்களுக்குச் சம்பவித்ததுபோலே யெல்லா வற்றையும் விட்டுவிடுவார்கள்.

6. நிசமந்தமுள்ள ஆத்துமாக்களைச் சர்வேஸ் வரன் திரட்டும் பிரட்டலைப் பார். நீ குளிர்ச்சியுள்ளவ னுமல்ல, கொதிப்புள்ளவனுமல்ல, குளிர்ச்சியுள்ளவனுயில் உனக்கு அற்பப்பிரயாசங்காயிருக்கும். ஆனால் வெ துவெதுப்புள்ளவனாயிருக்கிறபடியால் உன்னை வாந்தி பண்ணத் துவக்குவேனென்கிறார். உள்ளபடியே வெதுவெதுப்புள்ளவனாயிருக்கிறதை விடத் தேவ இ ஷ்டப்பிரசாதம் நீங்கிக் குளிர்ச்சியுள்ளவனாயிருக்கிற து ஒருவகையில் அதிக நலமாயிருக்கும். ஏனெனில் குளிர்ச்சியுள்ளவனா யிருப்பவன் தன் மனச்சாட்சி யின் கண்டனைகளால் விழித்துத் தன்னடக்கையை மாற்றிக் கொள்ளுவான். அதற்குவிரோதமாய் வெ துவெதுப்புள்ளவன் அறிவின்றி தன்னைத் திருத் திக் கொள்ள நினையாமல் தனது [illegible]சகுகளில் உறங் கிக் குணப்படும்படியான எவ்வித நம்பிக்கையையும் கொடுக்கிறதில்லை. வாலக்கத்துக்குரிய [illegible]ய்துப்போன்

என்றால் குருசுவாமியானவர் தமது சீவியகாலத்தில் அநேகத்த குற்றங்களைக் கட்டிக் கொண்டதாகவும், ஆனால் அவைகளுடன் ஒருக்காலும் சமாதானஞ்செய்ததில்லையென்றும் சொல்லுவார். தங்களுக்குக் கேட்டானங்கள் குற்றங்களுடனே சமாதானஞ் செய்து கொண்டவர்களும் உலக விசேஷமாய்ச் சுயபட்சம், விநோதவாக்கியம், உலோபத்தனம், வெறுப்பு ஆண்பிள்ளை பெண்பிள்ளை மட்டிலும் பெண்பிள்ளை ஆண்பிள்ளை மட்டிலும் வைக்கும் மிகுந்த பட்சம் இவைகளுடனே சமாதானம் செய்யும்போது அவைகளுக்கு கேட்டானமுள்ள பொழுது அந்த விசாரணையின்று அவ்வளவு வெளிப்படையாய்ச் சொல்லுமிடத்திலே அப்பேர்க்கொத்த ஆத்துமாக்களை சரியாய் இழுத்துக்கொண்டுபோக ஒரு மயிரிழை போதுமானதாயாம் என்கிறதினால் மிகவும் பயப்படவேண்டியிருக்கின்றது. அல்லது அவர்கள் சாங்கோபாங்கமதை விடாமல் திவ்விய இஷ்டப் பிரசாதத்துக்குப் பிரமாணிக்கமுள்ளவர்களாயிருப்பார்களேயாகில், சர்வேசுவரன் அவர்களுக்கு நியமித்திருக்கும் மேன்மையான முடியை இழந்து போவார்கள். பட்சியானது தன்னை நிறுத்தி வைக்கக் கூடிய பாசமானது பிராதமத்திரத்திற் பறந்துபோவதுபோலவே ஆத்துமமானது பாசத்தை இல்லாமற் பற்றுதலாயிராமலிருக்கும்போது உடனே சர்வேசுவரனுடைய மடியிற் பறந்து செல்கின்றது. ஆனால் கட்டுண்டிருக்கையில் சர்வேசுவரனை நோக்கி பறப்பதைத் தடுக்க ஒரு நூலிழைமயென்கிறதும் போதுமானதாயிருக்கும். எத்தனையோ ஞானிகள் சில அற்பப்பற்றுதலை யகற்றிப்போடப் பிரயாசைப்படாததினால் அரச்சியசிஷ்டவர்களாகாதிருக்கிறார்கள்.

7. சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் மட்டில் காட்டிருக்கும் நேசச்சிறுமையால் ஞானசுகமெல்லாவற்றுக்கும்

உண்டாகின்றன. சிலர் தங்கள்மட்டிலேதானே பூரண எண்ணமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். சிலர் தங்கள் மனதுக்கு விரோதமான ஒவ்வொரு சம்பவத்திலும் கோபமுறுவார்கள். சிலர் சுவக்கியம் பண்ணிக்கொள்ளுகிற முகாந்திரம் வைத்து ஒறுத்தல் செய்யாதிருப்பார்கள். சிலர் உள்ளத்தில் மிகவும் பராக்குள்ளவர்களாய்ச் சர்வேசுவரனுடைய ஊழியத்துக்குப் புறம்பானதும் தங்கள் மனப்போக்குக்குத் திருப்திதரமாகிறக் கருதியுள்ளதும் ஆகிய சம்பாஷணைகளை ஆசைப்படுதலுடனே கேட்பார்கள். கடைசியாய்ச் சிலர் பிறர் தங்களுக்குச் செய்வதாக நினைத்துக் கொள்ளும் அநியாயத்தின் மட்டில் எல்லாருக்கும் துக்கப்படுத்தச் செய்வதல்லது பொறுத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டிய அடக்கத்தை இழந்துபோவார்கள். காரியங்கள் தங்களாசைக்களவாக அநுகூலமடைகிறதற்கும் அடையாததற்குத் தக்கபடி அவர்களுக்கு மிகுந்த சந்தோஷமானது களிப்பாக அல்லது கோபமாக மாறிப்போம். இவ்வகையான பேர்கள் எல்லாரும் ஒன்றில் சேசுக்கிறீஸ்துநாதரைப் பரிச்சேதம் நேசிக்கிறதில்லை, ஒன்றில் வெகு அற்பமாய் நேசித்து மெய்யான பத்தியைக் கனவீனப்படுத்துகிறார்கள்.

8. ஆனால் இந்த நிற்பாக்கிய அசமந்த ஸ்திதியிலிருந்து புறப்படும் பொருட்டுச் செய்ய வேண்டியதென்ன? அசமந்தமுள்ள ஓராத்துமமானது தனது பழைய பத்தியைப் பற்றிக்கொள்வது மிகப் பிரயாசையாயிருந்த போதிலும் மனிதனாற் கூடாதகாரியம் சர்வேசுவரனால் ஆகுமென்று ஆண்டவர் திருவுளம் பற்றியிருக்கிறபடியால் சர்வேசுவரனை மன்றாடவேண்டிய வழிபாடுகளைச் செய்வதினால் அநுகூலமடையலாம். இவ்வசமந்தத்தை விட்டுவிட்டுச் சாங்கோபாங்கத்தில் முன்னேறும் பொருட்டுச் செய்ய

வேண்டியவழிப்பாடுகளாவன:—1-வது:—சங்கோ
பாங்கத்தின் மட்டில் ஆசை, 2-வது:—அதை அ
டைவதற்காகத் தன்னாலியன்ற மட்டும் பிரயாசைப்
படுவே னென்கிற பிரதிக்கினை, 3-வது:—தியானம்,
4-வது:—அடிக்கடி தேவ நற்கருணை வாங்குதல்,
5-வது:—செபம். ஆகிய இவைகளாமே.

9. சங்கோபாங்கத்தின் மட்டில் ஆசை மூர்த்தி
ன வழிப்பாடாகும். பரிசுத்த விரு[illegible]ங்களானவை
பூலோகத்தி லின்று நம்மை மயாத்தும் இச்சைக
ளைப்போ லிருக்கின்றன. எம்[illegible]. இலோ
தான் [illegible] வசனிக்குமப்போ
லே [illegible] மட்டில் இருக்கும்
எவ்வித ஆசையும் ஒரு வகையிலே சங்கோ[illegible]பாங்
த்தைநோக்கி நடக்கப் பலன் தருகின்றது. [illegible]
பட்சத்தில் அச்சாடையை அதிக இன்பமு[illegible] இலேசு
மாகச் செய்விக்கின்றது. சங்கோபாங்கத்தின் மட்
டில் மெய்யான விருப்பங் கொண்டிருக்கின்றவன்
தானுக்கு நன் கொஞ்சம் விருத்தியடைந்து அப்
படியே தாங்கிச் செய்து வரு[illegible]யில் கடைசி
யாய் அதில் வந்து சேருவான். அந்த விரோத
மாக அவ்வாசை யில்லாதவன் எப்பொழுது[illegible]
[illegible]ன்னைவிட அதிக பழுதுள்ளவனாகித்
தாய்க் கண்டுகொள்வான். 'கிறிஸ்தவ மார்க்கத்
தில் முன்னிடாதிருக்கிறது பின் வாங்கிறதாகும்,'
என்று அர்ச். அகுஸ்தீனென்பவர் வசனிக்கிறார்.
முன்னிட்டுப்போகப் பிரயாசைப் படாதவனைக் கெ
ட்டுப்போன சுபாவமானது இழுக்கிறதினால் அவன்
பின்னிட்டுப் போகிறான்.

10. "நாமெல்லாரும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாயிரு
க்கச் சர்வேசுரனுக்குச் சித்தமில்லையென்று சொ
ல்வது பெரிய பிசகாகும். நாமெல்லோரும் நம
யில் ஒவ்வொருத்தருடைய அந்தஸ்திலும் நமது

தன்றப் படிக்கும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாயிருக்கச்
சர்வேசுரனுக்குச் சித்தம்.'' என்று அர்ச். பென்னா
பர் திருவுளம்பற்றியிருக்கின்றார். ''சந்நியாசி, சம்
சாரி, குருவானவர், வியாபாரி, சேவகன், மற்றத்
தொழிலாளிகள் முதலிய ஒவ்வொருவரும் தங்கள்
அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாக
வேண்டியதாமே. நமது நினைவுகள் மேன்மையுள்ள
வைகளாயில் அநேக அநுகூலங்கள் நமக் குண்டா
கும்.'' என்று அர்ச். தெரேசம்மாள் நிச்சயிக்கின்று
ள். நமது [illegible]பினப்படுத்தாமல் சர்வேசுரனு
டைய [illegible]தாசையையும் நமது [illegible] பிரயாசை
யையு[illegible]கொண்டு [illegible] அர்ச்சிய
சிஷ்ட[illegible]ர்களுடைய சங்கோபாங்கத்தை எட்டலாம்
என்று [illegible]ம்பி யிருக்கவேண்டும். சொற்பக் காலத்தில்
வெகு[illegible]ய் விருத்தி யடைந்தவர்கள் எக்காலத்திலு
மிருந்தார்கள். அதை நிறைவேற்றுகிறதினால் சர்வே
ஸ்வரனுக் கெவ்வளவு திருத்தி யாகிறதோ அவ்வள
வாகவே ஆசையின் பேரிலுந் திருத்தியுள்ளவரா[illegible]
ருக்கிறாரென்றார். சர்வேஸ்வரன் தம்மை நேசிக்க
மிகவும் ஆ[illegible]வர்களுக்கு மாத்திரமே மேலான
கன்[illegible]செய்கின்றார். இச்சீவியத்தில் ஒவ்வொ
ருவனும் செய்யும் நற்கிரிகைகளுக்குச் சம்பாவனை
யளிக்கத் தவறமாட்டார். உதாரமுள்ள[illegible]தம
து மட்டிலே தானே நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயிருப்
பார்களேயாகில் அவர்களை நேசிக்கின்றார். இவ்வர்ச்
சியசிஷ்டவள் சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நேசிக்க எவ்வ
ளவு ஆசையுள்ளவளாயிருந்தாளென்றால் ஒருநாள்
ஆண்டவரைப் பார்த்து "மற்றவர்கள் மோட்சத்தி
லே என்னை விட அதிக மேன்மையுள்ள அந்தஸ்தி
லிருக்கக் காண்கிறது எனக்கு ஆயாசமல்ல. ஆயி
னும் என்னைவிட யாதொருவன் உம்மை அதிகமாய்
நேசிப்பதைக் காண[illegible] சகிப்பது எப்படியென்று என
க்குத் தெரியவில்லை.'' என்றாள்.

11. முழுதும் தைரியமுள்ளவர்களா யிருப்போ
மாக. சர்வேஸ்வரன் முழுமனதோடு தம்மைத் தே
டுகிறவர்கள் மட்டில் நல்லவராகவும், உதாரகுணமு
ள்ளவராகவு மிருக்கின்றார். மெய்யாகவே அர்ச்சிய
சிஷ்டவர்களாக ஆசைப்படுவோமாகில் எந்தக் கா
ரியமும், செய்த பாவங்களுந் தானே அதற்கு நம்
மைத் தடங்கல் செய்யக் கூடாது. அர்ச். தெரே
சம்மாள் "மேன்மையான ஆசை கொள்வதும்,
அர்ச்சியசிஷ்டவர்களைக் கண்டு பாவிக்க விரும்புவ
தும் கர்வமென்று பசாசானது நமக்குத் தோற்றுவி
க்கின்றது. ஆ[illegible] பெரிய காரியங்களைச் [illegible]ய்ய நம்
மைத் தூண்டு[illegible] மிகவு மிலாபமுள்ள [illegible]ரமே.
ஏனெனில் உடனே அவைகளை நிறைவேற்ற [illegible]த்து
மத்துக்குப் பலமில்லா விட்டாலும் அவை [illegible] வெ
குவாய் நிறைவேறும்படியான உதாரமுள்ள பலமு
டைத்தானதா யிருக்கும்." என்று சொல்வாள். சர்
வேஸ்வரனை நேசிக்கிறவர்களுடைய நன்மைக்காகச்
சகலமுங்கூட வொத்தாசை செய்குமென்று அர்ச.
சின்னப்பர் திருவுளம்பற்றியிருக்கின்றார். அதனோடு
விரித்துரையிற் சொல்லியிருக்கிற[illegible]து:—சர்வே
ஸ்வரனுக் கிவ்வளவு துரோகஞ்செய்த[illegible] அவர்
நம்மைப் பூரிப்பித்த வுபகாரங்களைப் பார்க்கை[illegible]
[illegible]க்கொண்ட பாவங்களி னினைவானது நம்
மைத் தாழ்ச்சியுள்ளவர்களாகவும், நன்றி யறிதலுள்
ளவர்களாகவும் செயவிக்கிறபடியால் அந்தப் பாவங்
கள் முதலாய் நாம் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாகிறதற்கு
ஒத்தாசை செய்கிறதென்று சொல்லி யிருக்கின்றது.
பாவியானவன் நினைக்கவேண்டியதாவது:—என்னா
லாவ தொன்றுமில்லை நா[illegible]தவிர வேறொன்றுக்கும்
நான் பாத்திரவா னல்ல. ஆயினும் தம்மை நேசிக்க
வேண்டிக் கொள்ளும் ஒவ்வொருவனுக்கும் செ[illegible]
கொடுப்பதாக வார்த்தைப்பா[illegible] செய்த அளவற்
நன்மைச் சொரூபமான சர்வேஸ்வர னிடத்தில்

எனது காரிய மிருக்கின்றது. ஆகையினாலே நித்
திய மரணத்தினின்று என்னை மீட்டதினாலும், என்
னைப் பரிசுத்தப் படுத்தவும் அதற்காகத் தமது
ஒத்தாசை தரவும் சித்தமா யிருப்பதினாலும் என்
சுய பலத்தைக் கொண்டு நான் அர்ச்சியசிஷ்டவனு
கக் கூடாவிட்டாலும் என்னை பலப்படுத்துந் தேவா
நுக்கிரகத்தைக் [illegible]கொண்டு அர்ச்சியசிஷ்டவனுகக் கூ
டுமென்று நினை[illegible]கவேணும். நம்மிடத்தில் ஆசைகள்
[illegible]ர்வேஸ்வரன்பேரிலான்றிப் பூரண
பிறக்கும்போ[illegible]கொண்டு அவைக[illegible] நிறைவேற்றப்
[illegible]மான [illegible] இவ்வாறு [illegible]களில் யாதொன்
பிரயா[illegible]சப் படுவோம். இவ்வாறு[illegible]
[illegible] அநுசரிக்கக் கூடாதிருக்கும்போ[illegible]தேவசித்த
த்தை [illegible]மைக்[illegible]போம்வோம். அவருடையசித்தம் நம
து மனதுக்கு மேற்பட்டதா யிருக்க வேண்டியது.
அர்ச். மரியமதலேனம்மாள் சர்வேஸ்வரனுடைய
சித்தமின்றிச் சாங்கோபாங்கத்தை யடையவதிலும்
இல்லாதிருக்க ஆசிப்பாள்.

12. சர்வேஸ்வரனுக்குத் தன்னை முழுமையுங்
கையளிக்கிற[illegible] பிறிக்கினையானது சாங்
[illegible]த்தை யடைவதற் கிரண்டாம் வழியா
[illegible] சாங்கோபாங்கத்துக் கழைக்கப்பட்[illegible] அ
[illegible]ரும். சாங்கோபாங்கத்தின் [illegible] கொண்டிருக்கும் பேர்களுண்டா
யிலமட்டில் ஆசை[illegible] [illegible] பிரதிக்கினை [illegible]
[illegible] அவர்கள் [illegible] [illegible]
லே தங்கள் அசம[illegible]த்திலும் பழுதிலுஞ் சிவித்துக்
கொண்டிருக்கின்றார்கள். சாங்கோபாங்கத்தின் மட்
டில் ஆசையுள்ளவர்களாக மாத்திரம் இருப்பது
[illegible] [illegible]வேணுமென்கிற [illegible]
[illegible] [illegible] எத்தனை
பிரதிக்கினையும் வேண்டியிருக்கின்றது
[illegible] பெயரிடத்தில் யிருக்க ஆசை யிருந்தாலும்
[illegible] நடந்து [illegible] பாதையில் ஓடி மு
[illegible]ண்டவர் [illegible] [illegible]யாதிருக்கிறார்கள். [illegible]
[illegible] [illegible] ஆசைகளைக் [illegible]
[illegible]

தானே "சோம்பேறிகளே யவைகள் கொல்லுகின்றன," என்று வசனிக்கிறார். சோம்பேறியானவன் ஆசைகளிற் களைத்துப் போனாலும் அர்ச்சியசிஷ்டவனாகும் பொருட்டுத் தன் அந்தஸ்துக்குத் தக்கவழிப்பாடுகளைத் தேடிக்கொள்ள வேணுமென்று பரிச்சேதம் தியான கிருணையுஞ் செய்யாமல், இவ்விடத்தை விட்டு வனாந்திரத்துக்கு, அல்லது வேறு மடத்துக்குப் போகக் கூடுமானால் அவ்விடத்தில் என்னை முழுமையும் சர்வேஸ்வரனுக்குக் கையளிப்பேன் என்பான். இப்படியாகச் சொல்லிக்கொண்டு, தனக்கு அசாத்தியமான ஒரு [illegible] சகிக்கக் கூடாதிருப்பான்; அற்ப வி[illegible]தத்தை முதலாய்ச் சகிக்க மாட்டாதிருப்பான். [illegible] கவனித்திருப்பான். போசனப்பிரியம், அகங்காரம் முதலிய அநேக தப்பிதங்களில் விழுவான். கைப்பியாய் அங்கே யிருக்கக்கூடுமானால், இங்கே போகக்கூடுமானால் என்று இவ்விதமாய்ப் பெருமூச்சு விட்டுச் [illegible] கொண்டிருப்பான், ஏனெனில் இப்படிக் [illegible] ஆசைகள் தன்னிடத்தில் நிறைந்தவனாய்த் தன்னு [illegible] அசத்து சித்தின் [illegible] றபடியினால் அவைகள் அவனுக்குப் பிரயோ[illegible] அதிக இக்குள்ளதாயிருக்கின்றன. அர்ச். [illegible] சலேசியார் "யாதோர் அழுவனில் அல்லது யாதோர் அந்தஸ்தில் இருக்கிறவன், அதற்கொத்ததான ஸ்வியத்தைவிட வேறுவகைச் ஸ்வியத்தை யென்கிலும், அவ்வந்தஸ்துக் கொவ்வாத வேறு [illegible] யென்கிலும் ஆசிக்க வேண்டாம். இவ்வித நினைவானது இருதயத்தைப் பரக்கப் பண்ணிக் கடமைக் [illegible] களில் அயர்ந்து போகச் செய்யும்." என்பார்.

13. ஆதலால் சாங்கோபாங்கத்தை ஆசிக்கவும், அதை அடையும் வழிப் பாடுகளைத் தெரிந்து கொண்டதின் செய்யவும் வேண்டும். அர்ச். தெரேசம்மாள்

வசனிப்பதுபோலச் சர்வேஸ்வரன் நம்மிடத்தில் நல்ல பிறதிக்கினை மாத்திரமே கேட்கிறார். மற்றதல்ல பிறதிக்கினை [illegible] தமது பேரிற் சுமத்திக்கொள்வார். பிறதிக்கினையற்ற ஆத்துமாக்கள் மட்டில் பசாசுக்குப் பயமில்லை. நமமைச் சாங்கோபாங்கத்துக்குக் கூட்டிப்போம் வழிப்பாடுகளைத் தேடிக்கொள்ளச் செய்வதற்குத் தியானமானது உதவியா யிருக்கின்றது. ஆனால் சிலவி[illegible] வெகு நேரம[illegible] தியானம் செய்கிறார்கள், [illegible] ஒன்றும் [illegible] கட்டுகிற தில்லை. இதைக் குறித்து அர்ச். [illegible] அர்ச்சியசிஷ்டவள் தானே "சர்வேஸ்வர[illegible] யாதோர் பெரியகாரியமும் செய்ய நிர்ணயிக்காமல் அநேக வருஷமளவும் தியானஞ் செய்வதைவிட நற்குணங்களை விளைவிக்கத்தக்கதான அற்ப நேரஞ் செய்யும் தியானத்தை அதிக மேலாகப் பாவிக்கின்றேன். சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்பட வேண்டுமென்னும் கருத்தில் யாதோர் காரியத்தைச் செய்ய ஆதி முதல் நிர்ணயித்திருப்பார்களேயாகில் அதெவ்வளவு [illegible] உள்ளதாகிலும் அதற்குப் பயப்படமாட்டார்களென்று பரிட்சித்தேன்." என்று சொல்லுகிறாள்.

14. ஒரு பாவமானது எவ்வளவு அற்பமாயிருந்தாலும் அதைக் கட்டிக் கொள்வதை விட இறந்து போகிறது உத்தமமென்று முக்த முந்தத் திர்மானம் பண்ணவேணும். சர்வேசுரனுடைய ஒத்தாசையின்றி [illegible] தந்திரங்களைச் செயிக்க நம்மா லியலாதென்கிறது உள்ளது, ஆனாலும் முக்த முந்த நம்மாற் கூடியது [illegible] போராட வேணுமென்று சர்வேஸ்வரனுக்[illegible] [illegible] சித்த முண்டாயிருக்கின்றது. அப்படி செய்த பின்பு நமது பலவீனத்துக்கு உதவிசெய்யவும், நாம் ஜெயம்பெறவும், சர்வேஸ்வரன் தமது இஷ்டப் பிரசாதத்தை யளித்தருளுகின்றார். பின்னும் குறித்திருக்கிறபடி அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசியாருடைய

வாக்கியங்களுக் கொத்த வண்ணமாய்த் தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்தைக் கொண்டிருக்கிறோ மென்றும் உறுதியை அந்தப் பிரதிக்கினையானது தருகிறது, சகல விக்கினங்களையும் அகற்றித் [illegible] முன்னிடச் செய்கின்றது. அவ்வாக்கியங்களாவ தேதெனில் :—தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்தோ டிருப்பதாக இவ்வுலகத்தில் நாம் கொண்டிருக்கக் கூடுமான மிகவும் பெரிய நிச்சயமானது சர்வேசுவரன் பேரிலுள்ள மெய்[illegible]த்தி லடங்கியிராமல் அவருடைய சித்தத்[illegible] அற்பமும் புறக்கற்ற [illegible] த்திலும் கனமான [illegible]லேயென்கிலும் அற்ப பாவமென்கிலும் பரிச்சேதம் இதற்குச் சம்மதிக்கிறதில்லை யென்கிற கெட்டியான பிரதிக்கினையிலுமே அடங்கியிருக்கின்றது. அதாவது :—இவ்வுறுதியானது விண்பயமல்லாத மிகவும் நுணுக்கமான மனச்சாட்சியில் அடங்கியிருக்கின்றவைக ளென்பதாமே, அர்ச்சியசிஷ்டவனாகிறதற்கு நுணுநுணுக்கமுள்ளவரா[illegible]க்கவேண்டும். அதற்கு விரோதமாய் விண்பயமானது [illegible]ப் பொல்லாங்குள்ள பழுதா யிருக்கின்றது. ஆதலால் [illegible] குருவானவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்து வீணான, நியாயமற்ற, அச்சமாயிருக்கும் [illegible] பயத்தைச் செயிக்க வேண்டும்.

15. உத்தமதேத்திரமான காரியங்கள் யாவற்றையும், அதாவது :—சர்வேசுவரனுக்குப் பிரியமா ருப்பதுமன்றி அவருக் கதிக பிரியமா யிருக்கிற [illegible] றையாவது நீக்கி வையாமல், சகலத்தையும் [illegible] ரித்து கொள்ளுகிற தென்று பிரதிக்கினை பண்ணிக் கொள்ள வேண்டும். இது முக்த முத்த சர்வேசுவரனுக்கு முழுதும் சொந்தப் பொருளா யிருக்கச் சகித்து, அவருக்குத் தன்னை முழுமையும் கையளித்து விட்டதாக உறுதியான பிரதிக்கினை செய் [illegible] வைக்கவும், இதை அடிக்கடி புதுப்பிக்கவும்

அர்ச். பிரான்சிஸ்கு சலேசியார் உடன்படுத்துகிறார். அர்ச். அவிலம்மாள் பிலவேந்திரர் "அநுதினமும் சாங்கோபாங்கத்தில் விருத்தி [illegible]டையேன்," என்று சொல்லிக் கொண்டார். ஆகிலும் அர்ச்சியசிஷ்டவனாகிறதற்கு இவ்வகையாய்ச் சேர்த்துக்கொள்ளத் தேவையில்லை, ஆனால் சாங்கோபாங்கத்தில் அநுதினமும் சில அடி முன்[illegible]ட வேண்டும். மூழு இருதயத்துடனே சாங்கோ[illegible]ங்கத்திற் பிரவேசி[illegible]பார்களேயாகில் அதில் விருத்[illegible] செய்யும் [illegible] அதிக மகிமையாய் வளருவதாக உணர்வார்கள். [illegible]ங்க, அநுதினமும் [illegible]வான பிரகாச [illegible] ஒரு புண்ணியமுந் தங்களுக்கில்லை யென[illegible] ஒரு நன்மையுஞ் செய்வதில்லை யென்றும் எப்பொழுதும் நம்புவார்க ளாகையால் விருத்தி [illegible]களவாய் அவ்வாசை பலப்படுகிற தென்றும் அர்ச். லோரான் ஜூஸ்தினி யென்பவர் நிச்சயிக்கின்றார். அவர்கள் செய்யும் நன்மை மெத்த அட்சமா யிருந்தாலும் அது மிகவும் பழுதுள்ளதாய் அவர்களுக்குக் காண[illegible]றதி னால் அதைப்பெரிதா யெண்ண மாட்டா[illegible]ள். ஆதலால் அயர்மல் சாங்கோபாங்[illegible] சம்பாதிக்க எப்போதும் வருந்தி[illegible]ர்கள்.

16. "நாளையென்று காத்திராமல் செய்த நிர்மாணத்தை உடனே நிறைவேற்ற வேணும். பின்னால் [illegible]ளாத நிறைவேற்ற நமக்குக் காலமிருக்கு மென்றுயாருக்குத் தெரியும். ஆதலால் நீ தக்ஷணமே செய்யக்கூடுமா யிருப்பதைச் செய்யத் தாமதம் பண்ணாதே." என்று எக்கிளேசியாஸ் தென்னும் வேதாகமத்திற் சொல்லும் புத்தியைப் பின் செல்லக் கடவாய். இ[illegible]ரு நியாய மேதெனில் மறுலோகத்தில் நன்மை செய்ய வென்கிலும் பேறடைய[illegible]வென்கிலும் காலமுமில்லை, வழிப்பிரயோகமில்லை. மரணத்துக்குப் பின்பு [illegible]னது ஆனதே. ஒரு கன்னியாஸ்திரி மிகவும் [illegible]

மத்தத்துடனே பேசித்து வந்தாள். அப்போது இரா
ணியிலுள்ள என்னும் குருவானவர் அங்கிருக்கும்
பட்டணத்தில் ஞான வொழுக்கம் வைத்திருக்கும்
தக் கன்னியாஸ்திரி தன்னு அசாங்க ஸ்திதியை வி
ட்டு விட மனமில்லாமல் மூத்த மூக்கச் சட்டையாக
நடுக்கத்தோடிருந்தாள். ஆனால் முத்தி புத்தி கேட்ட
உடனே போய்ப் பிரசங்கியின் காலில் விழுந்து அவ
ரைப் பார்த்து "பெரிய குருவே அப்படியே இப்போதே
யென்னை அர்ச்சிஷ்டி ஆக்குகிறேன்!" என்று சொன்
னாள். அவ்விதமாகவே எட்டு மாதத்துக்குப் பிறகு
சர்வேஸ்வரனுடைய கிருபையால் அர்ச்சியசிஷ்டத்
தனத்தின் உச்சத்தில் மரணமடைந்தாள்.

17. "சொல்லேன் … க்கு … அர்ச். பி
காருபெர்நூலையார் அனேகமும் காலையில் இன்
று சர்வேஸ்வரனுக் கூறியருஞ்செய்யத்துவக்குகிறே
ன்." என்று இடைவிடாமல் சொல்லிவருவார். இம்மே
னையுடையே யெப்பவே ஒரு நன்மையும் செய்யாத
… செய்யவேண்டும். உள்ளபடியே சகலத்
தையும் சர்வேஸ்வரனைப் பற்றிச் செய்ய வேண்டு
மென்பது நமது … ல் அவரைப் பற்றிச்
செய்வதெல்லாம் ஒன்றுமில்லாமையாக விருக்கின்ற
து. ஆகையால் அனுதினமும் சர்வேஸ்வரனுக்கு நம்
மை முழுதுக் கொடுக்கிறதென்று பிரதிக்கினை பண்
ணிக்கொள்வோம். அர்ச்சியசிஷ்டவர்களெல்லாம் பொ
ருட்டு மெய்யாகவே உழைக்கிறவர்கள் அப்படியாயிரு
க்கிறதினால் மற்றவர்களென்ன செய்வார்களென்று
யோசிக்க வேண்டாம். அர்ச். பேர்க்தென்பவர் …
ளிப்பதுபோல … மனிதர்களைக்கண்டு பய
பிக்க விரும்பாமையால் எப்போதும் …
போல … பிள்ளைகளாயிருப்போம். சகலத்தை
யும் அடையும் பொருட்டுச் சகலத்தையும் ஜெயிக்க
வும், சகலத்தையும் வெறுக்கவும்வேண்டும். "சர்வே

ஸ்வரனுக்கு … நமது முழுமையும் கொடுத்துவிடா
ததினால் அவர் தமதருள் முழுமையும் நமக்குக் கொ
டுக்கிறதில்லை" என்று அர்ச். … சம்மாள் சொ
லுவாள். நமது இரக்ஷகராகிய சேசுக்கிறீஸ்துநாதர்
தமதிரத்தத்தையும், சீவனையும் நமக்குத் தந்திருக்கை
யில் அவருக்காக நாம் செய்வதெல்லாம் மிகவும் அ
ற்பமாகுமே. சர்வேஸ்வரனுக்காக நாம் செய்யக்கூடு
மாயிருக்கும் யாவற்றையும் ஆண்டவர் நமக்காகச்
செய்ததை ஒரே துளி யிரத்தத்துக் கிணையிட்டுப் பார்க்
கையில் அணுவளவுமாத்திரமேயிருக்கின்றது. தமக்
கொன்றையு மிராகரிசதமல்ல நம்மை யுண்டுபடுத்
தும் பொருட்டாக மிகுதியாயாமல் தம்மைமுழுமை
யும் கையளித்த கடவுளுக்குப்பிரியப்பட வேண்டிய
விஷயத்தில் அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் யாதொன்றை
யும் கணக்கும் பண்ணுகிறதில்லை. "சர்வேஸ்வரன்
நம்மை முழுமையும் உனக்குத் தந்தாரே உன்னை
முழுமையும் அவருக்குத் தருகிறது நீதியல்லவா?"
என்று அர்ச். இசிதோர் … என்பவர் …
ரு. "நம்மில் ஒவ்வொருவரும் அவரை நேசிக்க
த்திரமே ஜீவிக்கும் பொருட்டு … எல்லோருக்
காகவும் மரித்தருளினார்." என்று அப்போஸ்தலரா
கிய அர்ச். சின்னப்பர் வசனிக்கிறார்.

18. அர்ச்சியசிஷ்டவனாகிறதற்கு மூன்றுமவசி
யமாயிருக்கும். நித்திய சத்தியங்களைக் குறித்
து ஒருக்காலும் தியானம் பண்ணாதவன் புதுமை
யின்றிப் பிதிர்வலனாய் … இருக்கக்கூடாது. அதற்கு
க்காரணமென்னவென்றால் தியானமில்லாவிட்
டால் வெளிச்ச மற்று அந்த காரத்தில் நடக்கிறார்க
ளென்பதாம். விசுவாசச் சத்தியங்கள் … தியா
னத்தின் வழியாக ஆத்துமக் கண்களினாலே காணக்கூ
டுமெல்லாமல் சரீரக் கண்களாற் கண்டு பிடிக்க இய
லாது. இவைகளையெல்லாம் தியானியாதவன்

வைகளைப் பார்க்கிறதில்லை யென்கிறதினால் இருளில்
நடக்கின்றான்—இவ்வித அந்தஸ்திலிருக்கையில் பஞ்
சேந்திரியங்களுக்கு உரிய வஸ்துக்களில் கவனிக்கிற
தும், அநித்திய நினைவுகளை யவாவுகிறதும் சுலப
மாயிருக்கும். "நம்மிடத்தில் ஒரு பற்றுமில்லை யெ
ன்று நமக்குத் தோன்றின போதிலும், தியானத்தில்
போது சர்வேஸ்வரன் செய்தருளும்போல நமது
ஆத்துமத்தை விளக்கின மாத்திரத்தில் அவையெல்
லாம் வெளியரங்கமாகின்றது." என்று அர்ச். மெக்
தேசம்மாள் வசனிக்கின்றாள். "ஒரு பொழுதும் தி
யானம் செய்யாதவன் தன்னை யறியாததினாலே
தன்மட்டில் அருவருப்புள்ளவனா யிருக்கிறதில்லை."
என்று பெர்நர் தென்பவர் கருதுகிறார். தியானமா
னது ஆத்துமத்தின் பற்றுதலை யொழுங்குபடுத்தி,
நமது கிருத்தியங்களைச் சர்வேஸ்வரனை நோக்கி நடப்
பிக்கின்றது. ஆனால் அதில்லாவிட்டால் பூலோக
த்தின் பேரிற் பட்சம் பிடிக்கவே கிருத்தியங்களும்
பற்றுதலுக் கொத்ததாகி விடுகின்றது. அதினாற் சக
லமும் அலங்கோலமாகின்றது.

19. ஓர் கன்னியாஸ்திரி தியானத்தி லிருக்கை
யிலே பசாசானது வேறொரு கன்னியாஸ்திரியை வ
ழக்கமான தியானத்தை விட்டுவிட்டுச் செய்ததாகப்
பாசாட்டி வந்ததைக் கேட்டு, பிறகு அந்தப் பசா
சானது இந்த முதலநுகூலத்தினால் தைரியமடைந்
து கனமான தப்பிதத்துக்குச் சம்மதிக்கும்படி இன்
னமும் அநேகந் தந்திரம் பண்ணி வந்ததாகக் கா
ட்சியிற் கண்டாள். உடனே அவளுக் கறிவித்து அ
தில் விழும் பதத்தினின்று அவளைக் காப்பாற்றுவிட்
டாள். அவள் [illegible] விழுந்திருப்பாள். "தியானத்தை
விட்டுவிடுகிறவன் ஆகாசத்தில் ஒருமிருகம் அல்லது
பசாசுக்குச் சமானமாகப்போகிறான்." என்று அர்ச்.
தெரேசம்மாள் சொல்லுவாள்.

20. "தியானத்தை விட்டுவிடுபவன் சேசுக்கிறி
ஸ்துநாதனை விக்கிப்பதையும் விட்டுவிடுவான். தியா
னமானது [illegible] தேவ சிநேகமாகிய அக்கினியைப் பற்றி எரியச் செ
ய்யும் சூளையா யிருக்கின்றது. தியானத்தை அப்பி
யாசித்துக் கொள்ளாதவன் ஆத்துமத்தைச் சர்வே
ஸ்வரனிடத்தில் ஒன்றிக்கிற இன்பமான பந்தனத்
தை விழுத்துப்போகிறதினால் அந்த அசமந்தஸ்திதியில்
பசாசானது விஷக்கனியை அவன் புசிக்கச் செய்
வது ஆச்சரியமல்ல." என்று அர்ச். பொலோனியக
த்தெரேசம்மாள் வசனிப்பாள். இதற்கொத்தவண்ணமாக அர்ச். தெரேசம்மாள் "தியானத்தில் நிலைமை
கொண்டிருப்பவனைக் கெடுதலில் உடன்படுத்தும்ப
டி பசாசானது எவ்வளவு பிரயாசைப்பட்டாலும்
சர்வேஸ்வரனுடைய விசேஷகிருபையால் இரட்சணி
யத்தின் துறைக்குத் தப்பாமல் வந்துசேருவான். தப்
பால் தியானமார்க்கத்தில் நடக்கிறவன் தாமதப்ப
ட்டு வந்தாலும் தவறாமல் வந்து சேருவான். இந்த
ஞானக்கிருத்தியத்தில் நிலைகொண்டிருக்கும் ஆத்து
மத்தைத்தான் இழந்துவிட்டதாகப் பசாசறிகிறதினா
லே ஆத்துமங்கள் தியானத்தை விட்டுவிடும்படியா
கப் பசாசு இவ்வளவுபிரயாசைப்படுகின்றது." என்று
வசனிக்கின்றாள். தியானத்தினால் வரும் நன்மைக
ள் இவ்வளவென்று கணக்கில்லை. தியானமானது—நல்
ல நினைவுகளையும், பக்தியுள்ள பற்றுதல்களையும், பல
த்த ஆசைகளையும், சர்வேஸ்வரனுக்குத் தன்னை மு
ழுதும் கையளிக்க வேணுமென்கிற கெட்டியான
பிரதிக்கினைகளையும் ஆத்துமத்துக்குத் தருகின்றது.
அதன் பிறகு ஆத்துமமானது பலவித இன்பங்க
ளையும் சந்தோஷங்களையும், பற்பல [illegible] ஆசாபாசங்க
ளையும் ஆண்டவருக்குப் பலியிடுகின்றது.
"தியானத்தை வெகுவாக அப்பியாசியாமல் விட்டால்
மேலான சாங்கோபாங்கம் உண்டாயிருக்கிறதில்
லை." என்று அர்ச். ஞானப்பிரகாசியார் சொல்லி யிரு

வார். ஆகையினாலே இவ்வாக்கியத்தை மட்டில் கவனம் பண்ணக் கடவோம்.

21. தேவ சிநேகத்தின் மதுரங்களைச் சுகிக்கிறதென்கிற கருத்தோடே தியானஞ் செய்யக் கூடாது. அப்படி செய்வது ஒன்றில் காலத்தை வீண்போக்கடிக்கின்றதாயிருக்கும். ஒன்றில் அப்பிரயோசனம் அடைவதாயிருக்கும். அதற்கு விரோதமாய்ச் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்படும் பொருட்டு தாவது — அவருடைய பரிசுத்த சித்தத்தை அறிந்து அதை நிறைவேற்ற அவரிடத்தில் இஷ்டப்பிரசாதத்தைக் கேட்பதற்கு மாத்திரம் தியானஞ் செய்ய வேணும். "ஆறுதலின்றிச் சிலுவை சுமக்கும் போது சாங்கோபாங்கத்தை நோக்கிப் பறந்து போகிறார்கள்," என்று சங்கைக்குரிய சுவாமியாராகிய தோம் அந்துவான் தேரேஸ் என்பவர் சொல்லுவார். "உணர்வுள்ள ஆறுதலில்லாத தியானமானது ஆத்துமத்துக்கு மிகவும் இலாபமுள்ளதாயிருக்கின்றது, ஆனால் ஆறுதலைக் காணாததினால் தியானத்தை விட்டுவிடும் ஆத்துமத்துக்கு நிற்பாக்கியம். தியானத்தை விட்டுவிடும் ஆத்துமமானது பசாசின் உதவியின்றித் தானே தன்னை நரகத்தில் விழத்தாட்டிக் கொள்வது போலாகிறது," என்று அர்ச். தெரேசம்மாள் வசனிப்பாள்.

22. "தியானமானது எப்பொழுதும் சர்வேஸ்வரனை நினைக்க வழக்கப் படுத்துகின்றது, மெய்யான அன்பன் தான் நேசிக்கும் பேரை எப்போதும் ஞாபகப் படுத்திக் கொள்வான்," என்று அர்ச். தெரேசம்மாள் வசனிக்கின்றாள். இதைப்பற்றித் தானே சர்வே…ம்மை நேசிக்கும் பேர்கள் தமது நேசத்தை மற்றவர்களிடத்தில் மூட்டும் பொருட்டுத் தம்மைக் குறித்தும், தம்மை நேசிக்கும்பேர்கள் மட்டில் தமக்கிருக்கும் அன்பைக் குறித்தும் பேசு

றதில் அவர்கள் சந்தோஷத்தைக் காண்கிறது அவருக்கெவ்வளவு பிரியமென்று தியானம் செய்கிறவர்கள் அறிகின்றதினால் அவரைக் குறித்து இடைவிடாமற் பேசுகின்றார்கள். சேசுக்கிறிஸ்துநாதர் தமது ஊழியர்கள் சம்பாஷணை செய்கையில், எப்பொழுதும் பிரசன்னமாயிருக்கிறார். தம்மைக் குறித்துச் சந்தோஷத்துடனே சம்பாஷணை செய்யக் காண்கிறதில் அவருக்குப் பிரியமிருக்கின்றது.

23. இன்னமும் தியானமானது சர்வேஸ்வரனோடே தனித்துச் சம்பாஷணை செய்வதற்காகவும், அவசரமான வெளிக் காரியங்களில் உள்ளடக்கத்தைக் காப்பாற்றுகிறதற்காகவும், ஏகாந்தத்தின் ஆசையைப் பிறப்பிக்கச் செய்கின்றது. குடும்பத்தின் கவலைகளையும், இப்படிதலால் சுமக்கும் கடமைகளையும் அவசரமான காரியங்களென்று சொல்லுகிறேன், ஏனென்றால் தியானஞ் செய்வோர்கள் ஏகாந்தத்தை நேசிக்கவும், மனது பொருந்தியதும் வீணானதுமான காரியங்களாற் பராக்காகாதிருக்கவும் வேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் சர்வேஸ்வரனுடன் ஐக்கியத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குப் பலத்த வழிப் பாடாகின்ற ஒடுக்கத்தின் புத்தியை யிழந்துபோவதாயிருக்கும். சேசுக்கிறிஸ்துநாதரை நேசிக்கும் ஆத்துமமானது சகல சிஷ்டிகளுக்கும் அடைக்கப்பட்ட தோட்டமாயிருக்க வேண்டும். சர்வேஸ்வரனை நாடாத நினைவுகளை யென்கிலும், காரியங்களை யென்கிலும் தன்னிருதயத்தில் ஏற்றுக் கொள்ள வொண்ணாது. சகல வஸ்துக்களுக்கும் தங்கள் இருதயங்களைத் திறந்து வைத்திருக்கும் பேர்கள் பரிச்சேதம் தங்களை நேசிக்கிறதில்லை. அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் தங்…லுக்கு ஆத்துமாக்களைச் சம்பாதிக்கையிலும் தங்கள் வேலைகள் மத்தியிலும் பிரசங்கம் செய்கையிலும் பாவசங்

கீர்த்தனங் கொடுக்கையிலும், சமாதானஞ் செய்கை
யிலும், ஜெபிக்கையிலும் எப்பொழுதும் ஒழுக்கமாகவே
யிருப்பார்கள். அநேக சாஸ்திரியாகும் பொருட்டு
மிகவும் படித்தாலும் மெய்யான சாஸ்திரமானது
சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நேசிக்கிறதுதான். இது அர்ச்
சியசிஷ்டவர்களுடைய சாஸ்திரமானபடியால் அதி
ல்லாவிடில் சாஸ்திரிகளாகிறது மில்லை, அர்ச்சிய
சிஷ்டவர்களாகிறது மில்லை. இவ்விய சேசமானது
சாஸ்திரத்தையும் மற்றச் சகல நன்மைகளையுந் தரு
கின்றது. அர்ச். பெற்க்மான்ஸ் அருளப்பர், படிப்
பின்மட்டில் விசேஷ பிரியமுடையவரா யிருந்தபோ
திலும் அந்தப் படிப்பானது தம்முடைய ஞான வி
ருத்தியைத் தடை செய்ய அவர் விட்டதில்லை. கு
ருவானவர் மற்றவர்களுக்குத் தேவமுறைமையைக்
கற்பிக்க வேண்டியவரா யிருக்கிறதினால் அதைப்
படித்திருக்க வேண்டியது. ஆனால் சாஸ்திரத்தின்
மட்டில் முதலாய் மட்டிட்டதந்த ஞாபகப் படுத்
திக் கொள்ளவேணும். படிப்பிற் காலத்தைச் செல
வழிக்கும் பொருட்டுத் தியானத்தை விட்டுவிடுவது
அப் படிப்பால் சர்வேஸ்வரனைத் தேடாமல் தன்
னைத்தானே தேடுவதாய்க் காண்பிக்கின்றதாகும். சர்
வேஸ்வரனைத் தேடுகிறவன் தற்காலம் அவசரமில்
லாதிருக்கையில் தியானத்தை விட்டுவிடுவதைவிடப்
படிப்பை விட்டுவிடுவான்.

24. தியான மின்றிச் செபமில்லை ஆகையால்
தியானஞ் செய்யாமை மிகவும் பெரியபொல்லாங்கா
யிருக்கின்றது. ஆனால் செபமானது இரட்சணியத்துக்
கு முழுதும் அவசரமாயிருக்கின்றது. அதைக்குறித்து
நாமே செய்த புஸ்தகங்களில் விசேஷமாய் "செப
மென்னும் பெரிய வழிப்பாட்டைக் குறித்து." என்கிற
பேர்கொண்ட புஸ்தகத்தில் அடிக்கடி பேசியிருக்கி
ன்றோம். சர்வேஸ்வரனுடைய கிருபையைத் தர

மற்றெவ்வகையில் தேவ சிநேகத்தைக்
கொண்டால் ... சர்வேஸ்வரனியத்தில் கிலைமை
காப்பாற்றக்கூடும்? சர்வேஸ்வரனிடத்தில் அவர் அதை எப்படிகேட்
டிருபக் கேளாவிட்டால் அவர் அதை எப்படி அவரிடத்தில் அதைக்
கேட்கக்கூடும்? தியானமின்றி எப்படி அவரிடத்தில் அதைக்
கேட்கக்கூடும்? தியானமின்றிப் புண்ணியங்களைக்
காப்பாற்ற சர்வேஸ்வரனுடனே சம்பந்தங் கொண்
டிருப்பதெப்படி. தியானமின்றி ஆத்துமத்துக்குள்ள
அவசரங்களையும், இரட்சணியத்துக் குண்டாகும் ஆ
பத்துகளையும் தந்திரங்களைச் செயிப்பதற்கான வழி
வகைகளையும் காண்கிறதில்லை. ஆதலாற் செபத்தின்
அவசியத்தை நன்றா யறியாமல் அதை விட்டுவிடுகிற
வர்கள் ... நேர்த்தியும் ... போகின்றார்கள்.

25. ... துடைய முடிவுகளாகிய சாவு தீர்
வைகரம் மோக்ஷம் என்னும் நான்கையும் அடிக்
கடி தியானிப்பது மிகவும் பிரயோஜனமா யிருக்கின்
றது. ஆனால் விசேஷமாய் மரணக் கட்டிலின் பே
ரில் படுத்துக் கொண்டு, கையிற் பாடுபட்ட சுரூபத்
தைப் பிடித்துக் கொண்டு நித்தியத்திற் பிரவேசிக்
கும் தறுவாயி லிருப்பதாக உருபித்துக் கொண்டு
அவருடைய மரணத்தைக் குறித்து தியானிப்பது அவருடைய
... மரிக்கவேணு மென்கிற ஆசை கொண்டி
ருப்பவனுக்கு ஆண்டவருடைய திருப்பாடுகள் மிக
வும் உபயோகமுள்ளவைகளாம். கல்வாரி யென்னும்
... யிருப்பதினால் அவ்விட
த்தில் ... அநுவலா யிருக்கிறார்
... பெப்போதும் ... "
... என்று அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சவேரியார் வச
... நமக்காகவும், நம்மைப்பற்றியும், பரிச்
சிக்கின்றார். ... நோக்குவதை விட ... மிடத்தில்
... ஓர் கடவுளை ... வேறெந்தக் காரியம் தகு
... தைத் தூட்டுவதற்கு ... இரட்சகருடைய காயங்கள் ஒவ்
... ருக்கலாம். ... இருதயங்களை
... மிகவும் ... ஒவ்வொரு அர்ப்பாக
... க் காயப்படுத்தத்தக்க

இருக்கின்றன. இவ்வுலகத்திற் கல்வாரி யென்னும்
மலையின்மேல் வாசம் பண்ணுகிறவனே பாக்கியவா
ன். ஓ! பாக்கியமும்! நேசத்துக் குரியதும்! விலை
யுயர்ந்ததுமாகிய மலையே! யார் உன்னை விட்டகல
க்கூடும். உன்னைத் தங்கள் பிரியாத வாசஸ்தலமாகத்
தெரிந்து கொள்ளும் ஆத்துமாக்களை நேசத்தாற்
பற்றித் தகனிக்கின்றாய்.

26. சாங்கோபாங்கத்துக்கு வந்து சேரும் நிலை
மையை யடைய காலாம் வழிப்பாடானது:—அடி
க்கடி திவ்விய நற்கருணை வாங்குதலாமே, ஓரத்
துமமானது பலிபீடத் தேவத் திரவிய அநுமானத்
தை அடிக்கடி பெறுவதைப் பார்க்கிலும் சேசுக்
கிறீஸ்துநாதருக்கு அதிகபிரியமான காரியம் ஒன்று
செய்யக் கூடாதென்று 2-ம். அதிகாரத்தில் ஏற்கன
வே சொல்லி யிருக்கிறோம், மிகவும் அடிக்கடி நன்
மை வாங்குகிறவர்க ளிடத்தில் பரிட்சையால் வி
ளங்குமாப்போல நன்மை வாங்குவதைவிடச் சாங்
கோபாங்கத்தை யடையவதற்கு அதிகசோன வழி
ப்பா டொன்று மில்லை யென்று அர்ச். தெரேசம்
மாள்கருதுகின்றார். அடிக்கடி அநுதினமுந் தானே
நன்மை வாங்கும் வழக்கத்தை வேதபாரகர் புகழ்ந்
தார்களென்று 1679-ம் ஆண்டிலான 11-ம் இன்னோ
செஞ்சியூஸ்என்னும் பாப்பாண்டவருடைய கற்பனை
யானது ரூபகப்படுத்துகின்றது. திவ்வியநற்கருணை
யானது அநுதினத் தப்பிதங்களில் நின்று நம்மைக்
காக்கிறதோடே சாவான பாவத்தி னின்றும்
நம்மைக் காக்குதென்று திரிதேந் தென்னும் நகரிற்
கூடிய சாதாரண திருச்சங்கமானது வசனிக்கின்ற
து. "அடிக்கடி நன்மை வாங்குதலானது கமைகள்
ளாக விருக்கும் ஆசாபாசப் பற்றுதல்களையும், அடிக்
கடி கட்டிக்கொள்ளும் கோபத்தையும், போகபற்று
தலையும் அருவருக்கச் செய்கிறது." என்று அர்ச்.

பேர்நார் தென்பவர் நிச்சயிக்கின்றார். "நன்மை வாங்
குதலானது பசாசின் வலை யழித்துப் போடுகிறது,
து, பின்னும் இது புண்ணியங்களின் பேரில் மிகுந்
த பற்றுதலையும், அவைகளை யநுசரிக்க மிகுந்த தீவி
ரத்தையும் வருத்துவித்து; மிக்க சமாதானத்தைத்
தந்து, சாங்கோபாங்க மார்க்கத்தை யெளிதும் மதுர
முமுள்ளதாகச் செய்விக்கின்றது." என்று அர்ச்.
ஜான்சொஸ்தோம் அருளப்பர் வசனிக்கின்றார். சே
சுக்கிறீஸ்துநாதர் தமது நேசத்தைக் கொண்டு நம்
மை முழுமையும் தம்முடன் ஏகோபித்துக் கொள்
ளும்படிக்குத் தம்மை முழுமையும் நமக்குத் தந்த
ருளுகிற தேவ நற்கருணை யென்னுந் தேவத்திரவி
யாநுமானத்தைப்போல நம்மில் திவ்வியநேசம் பற்றி
யெரியச் செய்விப்பது வேறொரு தேவத்திரவிய அ
நுமானமு மல்ல. "ஆத்துமாக்கள் சர்வேஸ்வரனு
டைய நேசத்தில் மென்மேலும் விருத்தி யடைய
இவ்வளவு பலத்தைக் கொடுக்கிற தேவத் திரவியா
நுமானத்தைப் பசாசானது மிகவும் பகைக்கிறதினு
ல் ஆத்துமாக்கள் அடிக்கடி நன்மை வாங்காதபடி
செய்பவன் பேய்த்தொழிலைச் செய்கிறான்." என்று
சங்கைக்குரிய குரு சுவாமியாராகிய அவிலா அரு
ளப்பர் சொல்லிவருவார்.

27. தகுந்த வகையாய்த் திவ்விய பந்தியில் அ
ணுகுவதற்கு இரண்டு வகையுள்ள ஆயத்தம் வேண்
டும். அடிக்கடி இன்னமும் நிதமுந் தானே நன்மை
வாங்குவதற்குச் செய்ய வேண்டிய தூரவாயத்தத்
திற்கு முந்தமுந்த வொழுங்கற்றதும் மனது பொருந்
தினதுமான எவ்வித பற்றுதல்களையும் நீக்கிப் போ
டவும், 2-வது:—மிகுந்த தியானஞ் செய்யவும், 3-வ
து:—தன்னிந்திரியங்களையும், ஆசாபாசங்களையும்,
இச்சைகளையும்
அடக்கவும் வேண்டும். "தனது ஆ
த்துமாவைச் செபித்துச் சாங்கோபாங்கத்தின் நிலை

[..]மையில்வெருவாய் சிலநாள்பின்பு அநுதினம் நன்மை வா[ங்]கலாம்." என்று அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசியார் "அநுதினமும் நன்மை வாங்குவதினாலே பத்தியிலும் தேவ சிநேகத்திலும் விருத்தியடைவதாகக் கண்டுகொண்டபிறகும் அநுதினமும் நன்மைவாங்கலாம்." என்று அர்ச். தோமா மெல்புறூம் கற்பிக்கின்றார்கள். "விசுவாசிகள் தாங்கள் நன்மை வாங்குவதினால் அடையும் இலாபத்துக் களவாகப் பாவசங்கீர்த்தனக் குருவானவர் அவர்கள் நன்மை வாங்கத் திட்டம்பண்ண வேண்டியது." என்று 9-ம் இன்னொசென்சியூஸ் என்னும் பாப்பாண்டவர் வசனிக்கின்றார். திட்டின ஆயத்தமானதே நன்மை வாங்க வேண்டிய காலையில் தானே நன்மை வாங்குவதின் பேரில் குறைந்தது அரைமணி நேரமாவும் [..]ன்று செ[ல]வழியில் அடங்கியிருக்கின்றது.

28. நன்மை வாங்கின பின்பு அதில் நின்று நிறைவாய்ப் பலனடையும் பொருட்டுக் கூடிய மட்டும் அதிக நேரம் நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்யவும் வேண்டியது. குரு சுவாமியாரகிய அவிலா அருளப்பரும், அர்ச். பாசிமரியமதலேனம்மாளும், அர்ச். தெரேசம்மாளும் "நன்மைவாங்கினபின்பு இருக்குங் காலத்தை இஷ்டப் பிரசாத பொக்கிஷங்களைச் சம்பாதிக்குங் காலம் என்றும், தேவ சிநேகம் பற்றியெரிய மிகவுந் தகுதியான காலம் என்றும், உன்னதபட்சிமையுடைய தேவனை நல்லவகையாய் வே[..] செய்வதற்கு இதனால் உண்டாகிற சத்தி [..] வரக் கையால அவருடனே சம்பாஷணை செய்யும் [..]வ்வளவு நேர்மையான சமயத்தை விடக்கூடாதொ[..]ன்றுமா." என்று சொல்லுகின்றார்கள்.

29. சில கோரமைந் தினமுள்ள ஆத்துமா[க்க]ள் தங்கள் ஆத்தும குருவானவர் அடிக்கடி நன்மை வாங்க வேண்டுமென்று புத்தி சொல்லும்போது

தாங்கள் அதற்குப் பாத்திரமுள்ளவர்களல்லவென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நன்மை வாங்குவதற்கு எவ்வளவு தாமதம் பண்ணுகின்றாயோ அவ்வளவுக்குப் பாத்திரமற்றவனாயிருக்கிறாயென்றறியாயோ? எ[ன்]னெனில் நன்மை வாங்காவிடில் பலமற்றவனாய் இன்னும் அதிக தப்பிதங்களைக் கட்டிக் கொள்வாய். உன்னுடைய ஞான குருவானவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவருடைய கட்டளையை நடப்பிக்க விட்டுவிடு. பிசுகுகள் முழுதும் மனது பொருந்தியதாயிராதவனாயில் நன்மை வாங்குவதற்குத் தடையாயிராது. உன் தாதனம் குருவானவருக்குக் கீழ்ப்படியாதிருப்பதே உன் தப்பிதங்களிற் பெரிதான தப்பிதமாகும்.

30. ஆனால் தாழ்மையாயுச் சிவித்தேனே யென்று சொல்வாயாக்கும். இருக்கட்டும்! மிகவும் வியாதியாயிருப்பவனுக்கே விசேஷமாய் வைத்தியனும், ஔஷதமும், அவசரமென்றறியாயோ? இனி, திவ்விய நற்கருணையிலே சேசுக்கிறிஸ்துநாதர் வைத்தியனும், ஔஷதமுமாயிருக்கின்றாரல்லவோ? ஆனால் என்னுடைய பாவசங்கீர்த்தனக் குருவானவர் அடிக்கடி நன்மை வாங்கச் சொன்னதில்லையென்பாயாக்கும், அவர் அப்படி சொல்லாமற் போனாலும் அதற்கு உத்தரமளிக்க வேண்டுமென்று அவரிடத்திற் கேள். சிலவிசை அது கர்வமாய்த் தோன்றுமென்பாயோ? அவருடைய ஆலோசனைக்கு விரோதமாய்ச் செய்வாயாகில் அது [கர்]வமாகுமன்றி அவரிடத்தில் தாழ்ச்சியுடனே கேட்பது கர்வமல்ல. இத்தப்பாம் அப்பத்தின்பேரில் பட்சமாயிருக்க வேண்டுமென்று சேசுநாதர் கேட்கின்றார். இன்று நன்மை வாங்கினேன், நாளைக்கு நன்மை வாங்குவேன் என்று நினைக்கிற இந்த நினைவானது பாவத்தை விலக்கவும் புண்ணி[யங்களை]ச் செய்யவும் எவ்வளவோ வல்லமையுள்ளதாயிருக்கின்றது.

ஆனல் என்னிடத்தில் இருந்த பத்தியிருப்பதாக
உணரவில்லையென்று சிலவியாகூலஞ்சொல்வார்கள். அவர்
களையுள்ள பத்தியைக் குறித்துப் பேசுவோமாகில்
அது அவசரமேயல்ல, சர்வேஸ்வரன் தாம் மிக
வும் ஆதரிக்கும் ஆத்துமாக்களுக்கு முதலாய் எப்
போதும் அதைத் தருகிறதில்லை. சர்வேஸ்வரனுக்கு
முழுதும் சொந்தமாயிருக்கவும், அவரை யெப்போ
தும் அதிக மகிமையாய்ச் சேவிக்கவும் உறுதியுள்ள பத்தி
யுள்ள மனுஷன்டானுல் அதுவேபோதும்: "உணர்
வுள்ள பத்தியில்லாததினுலே நன்மை வாங்காதிருப்
பவன் குளிரில்லாமையால் நெருப்பருகே போகமாட்
டேன் என்பவனைப் போற்செய்கிறான்," என்று ஜெர்
சோனென்பவர் சொல்லுகிறார்.

31. ஐயோ எத்தனையோபேர்கள் அநேக ஒக்க
த்துடனேயும், உலகக் காரியங்களிலுள்ள பற்றுதலை
யின்னும் அதிகமாயகற்றவும் விலக்க மனதாயிராத
தால் அடிக்கடி நன்மை வாங்காதிருப்பார்கள். அடிக்
கடி நன்மை வாங்கினுல் பரமகிமையையடைய வே
ணுமென்னும் ஆசை, சிலாக்கியம், போசனப்பிரிய
மிவைகள் மட்டிலும் செல்வத்தின்மட்டிலும், வீண்
சம்பாஷணையின் மட்டிலும், உள்ள பற்றுதல் முதலி
யவைகளும், தங்களுக்குப் பொருந்தாதென்று மகன
று இந்திரியங்களை அதிக மகிமையாயொறுத்தல் செ
ய்யவும், உலகத்தை யின்னும் அதிக மகிமையாய் வெ
றுக்கவும் வேணுமென்று அறிந்திருக்கிறதினுலே தா
னே இப்பரிசுத்த பந்திக்கு அடிக்கடி வருக வெட்
முள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள், இப்போர்க்கொத்த ஆ
த்துமாக்கள் இவ்வித அசமந்த ஸ்திதியிலிருக்கு மள
வும் அடிக்கடி நன்மை வாங்காதிருக்கவேண்டியவர்கள்
ளாகிலும் தங்களிரட்சணியத்தை ஆபத்துக்குள்
ளாக்க மனதிராவிட்டால் அதிக வுன்னத ஜீவியத்து
க்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கையில் இவ்வித அசமந்த

ஸ்திதியிலிருந்து வெளிப்படத் தங்களாற் கூடிய மட்
டும் [illegible] படவேணும்.

32. ஞான விதமாய் வாங்கும் நன்மையைத் திரி
தேந்தென்னும் நகரிற் கூடின சாதாரண திருச்சங்
கமானது மெய்யாய்ப் புகழ்ந்து சகல விசுவாசிக
ளும் அதை அநுசரிக்க வேணுமென்று ஏவுகிறதி
னுலே [illegible]து பத்தியைக் காப்பாற்ற அதிக தகுதியுள்
ளதாயிருக்கின்றது. ஞான விதமாய் நன்மை வாங்
குதலாவது:— ஆராதனைக்குரிய தேவத்திரவியாநு
மானத்திற் சேசுக்கிறிஸ்துநாதரை வாங்க வேணுமெ
ன்கிற மிகுந்த ஆசையி லடங்கியிருக்கின்றது. இதினு
லே தானே அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் ஒரு நாளைக்கு அ
நேகவிசை அவ்வித நன்மை வாங்க மனதாயிருப்பா
ர்கள். அதை யநுசரிக்க வேண்டிய விதமாவது:—
"என்னாண்டவராகிய சேசுக்கிறீஸ்துநாதரே! சற்பிர
சாதத்தில் மெய்யாகவே எழுந்தருளி யிருக்கிறீரே!
உம்மைசேவிக்கிறேன், உம்மை அபேட்சிக்கிறேன், என்
னாத்துமத்தி லெழுந்தருளிவாரும், உமதுபேரில்முழு
தும் பற்றுதலுள்ளவனாயிருக்கிறேன், உம்மை விட்
டுப் பிரிந்துபோக விடை கொடுக்காதிருக்க உம்மை
மன்றாடுகிறேன்." என்றாவது:— அல்லது இன்னும் அ
திக சுருக்கமாய்ச் செய்யவேணுமாகில் "என்னாண்ட
வராகிய சேசுக்கிறீஸ்துவே! என்னிடத்தில் எழுந்த
ருளிவாரும். உம்மை ஆசிக்கிறேன், உமது பேரிற்பற்
றுதலாயிருக்கிறேன், நானும் நீரும் எப்போதும்
[illegible]கோபித்திருப்போமாக." என்றாவது இவ்வகையா
ன வார்த்தைகளால் வேண்டிக்கொள்ளலாம். இப்படி
யே நாளொன்றுக்கு அநேகவிசை அதாவது:— தியா
னஞ் செய்கையிலும், தேவ நற்கருணையைச் சந்திக்
கையிலும், பூசையிலேகுருவானவர் தேவநற்கருணை
யுட்கொள்ளுகையிலும் அவ்வித ஞான நன்மை வா
ங்கலாம். முத்திப் பேறு பெற்ற சி[illegible]வை அஞ்சலிக்

கம்[...]ள் "இம்மையாய் ஒரு காசோ[...]குள் [...]சக விக்[...] கன்மையாக்க எனது பாவ ச[...] [...]ரு யானவர் கற்பியா விட்டால் என்று [...]றகையிட்டா சொல்லு நினைக்கிறேன்." என்பான்.

33. சங்கோபாங்கத்தை அடையவும் சேசுக்கிறிஸ்துநாருடைய சேத்தைப் பெறவும் உண்டான சகல வழிப்பாடுகளிலும் மிகவும் அரியமான வழிப்பாடாகிற செபமானது:—[...] [வழிப்பா]டாகும். செபத்திலே தானே சேசுக்கிறிஸ்[து நா]தர் நமக்கு நமது பேறுள்ள சேசத்தை யுயிர்க்கின்றார். சிஷ்யர்களைப்பார்த்து:—நீனதுசேய[...] க்கு விருப்பமான எல்லாங்கேள். அவைகளை யெல்லாம் உனக்குத் தருவேன் என்று [...]ருல் அதை விடப் பட்சத்துக்கு வேறு பெரிய அடையாளம் தரக் கூடுமோ! இம்மையாகவே ஆண்டவர் நமக்குத் திருவுளம்பற்றி யிருக்கின்றார். அவர் இப்பேர்க் கொத்த வகையாய் வார்த்தைப் பாடு கொடுத்தபின்பு சர்வேஸ்வரனிடத்தில் நின்று சகலவையும் பெறுவிக்கச் செபத்துக்கு மிகவும் வல்லமை யுண்டென்பதற்குச் சந்தேக மில்லை. வேண்டிக் கொள்பவன் தனக்கு மனதா யிருப்பவைகளை யெல்லாஞ் சர்வேஸ்வரனிடத்தில் அ[டை]கிறான். "செபத்தில் நிலை கொண்டிருக்குமளவும் தேவ[ன]ருடைய தயாளம் குறைவுபடாது." என்று அர்ச். அகுஸ்தினென்பவர் வசனிக்கிறார்: நாம் வேண்டிக் கொள்ளும்போது நாது வேண்டுதல் வருமுன்னே தாமே ஆண்டவர் தம்மிடத்தில் நாம் கேட்கத் தயவையளிக்கிறார்." என்று அர்ச். ஜிரோனிமுஸ் அருளப்பரும் வசனிக்கிறார். ஆதலால் நாம் கன்மானரிக் வறிஞரா யிருப்போமாகில் அதைக்கேட்டு அ[வ]ருடைய தரித்திரத்தாலி ருப்போம். [ஆனா]ல் கேடுபெரியபாத்திரமே அதை

பற்றி மு[றை]யி[ட] வேண்டியவர்களா யிருக்கிறோம். [...]நேசயால[...]ம் இரக்கத்துக்குப் பாத்திரவான்களா யிருக்கிறோம். அதெப்படியெனில் ஓர் மகாராசனை நோக்கி ஒரு தரித்திரவான் கேட்டுக்கொண்டால்மாத்திரம் அ[வ]ர் இவன்மேல் இரங்கி இவனுக்குத்தேவையுள்ள [எல்]லையுங் கொடுக்க உடன்படுவான். ஆ[னா]ல் அத்தரித்திரன் தனக்குவேண்டியவைகளைக் கேட்காமலிருந்து விட்டால் எப்போதும் தரித்திரனாகவே யிருப்பான். அவனுமிரக்கத்துக்குப் பாத்திரவானா வதெப்படி? அப்படியே சர்வேஸ்வரன் தம்மைநோக்கி மன்றாடுபவன் எவனோ அவனை ஐசுவரியனாக்க முழு சித்தமாயிருப்பதாக அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். சின்னப்பர் வசனிக்கிறார்.

[...] மெய்யாகவே தாழ்ச்சியுள்ள வேண்டுதலானது சர்வேஸ்வரனிடத்தில் நின்று சகலத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றது. அது இரட்சணியத்துக்கு எவ்வளவு பிரயோசனமுள்ளதா யிருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கும் அவசரமுள்ளதாகவு மிருக்கின்றது. ஏனெனில் தர்மங்களைச் செய்யவேண்டுமாகில் சர்வேஸ்வரனுடைய ஒத்தாசை முழுதும் அவசியமா யிருக்கிறதென்பது நிச்சயம். அதுமாத்திரம் மூர்க்கமா யிருக்கையில் சர்வேஸ்வரன் [...] [...]லருக்கும் போதுமானபட்டுக் கொடுக்கிற இவ்வித [பி]ரசாதங்கள் அவைகளைச் செயிப்ப[த]ற்கு போதுமான பலத்தைத் தருகின்றது. [ஆகி]லும்:— நமது கெட்டசார்பைப்பற்றி அவைகள் நமக்குப் போதாமல் விசேஷ அநுக்கிரகம் வேண்டியிருக்கின்றது. இதப்படி யிருக்கையிலே வேண்டிக் கொள்பவன் இந்த இஷ்டப்பிரசாதத்தை மென்மேலும் அடைவான். வேண்டிக் கொள்ளாதவனோ அழிந்துபோவான். தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்தில் மரிக்கும் பேறு கட்டு முடிவுவரையில் நிலையா யிருப்பதற்கு வேண்

டிய தேவ அநுக்கிரகமானது இரட்சணி[ய]க்கு முழு
மையவசரமாகும். அர்ச். அகுஸ்தி[னெ]ன்பவர் "வே
ண்டிக்கொள்ளுகிறவனுக்குமாத்திரம் [ச]ர்வேஸ்வரன்
அதைத்தருகிறார்." என்றார். இச்சிவ[ஸ்த]வின் அநுக்
கிரகப் பிரசாதத்தைக்கேட்பவர்கள் [அ]பூபமா யிருப்
பதினாலேதான இரட்சணியமடைகிற[வ]ர்களின் தொ
கையும் மிகச்சொற்பமா யிருக்கிறது

35. செபஞ் செய்யவேண்டுமென்கிற கற்பனை
யின அவசரத்தினாலே மாத்திரமல்ல அதாவது:—
வேத சாஸ்திரிகள் சொல்லுமாப்போல் செபமானது
இரட்சணியத்துக்கு வேண்டியதான ஒரு [சாதன]மு
றையில் சர்வேஸ்வர னிடத்திலே கேளாதிருந்தால்
ச[ர்வ]பாவங் கட்டிக்கொள்ளுவார்களென்கிறதினா
லே அவசரமா யிருப்பதுந்தவிர ஒரு போது[ம் வே]
ண்டிக் கொள்ளாதவன் இரட்சணிய மடையக்கூடா
தென்கிறதினாலும் செபம் அவசரமா யிருக்கிறது.
அதற்கு நியாயமேதெனில்:—தேவ இஷ்டப்பிரசாத
மின்றி இரட்சணியமடையக் கூடாதவர்களா யிருக்
கிறோம் சர்வேஸ்வரன் தம்மை மன்றாடுகிறவர்களு
க்கு மாத்திரமே அந்த இஷ்டப் பிரசாதத்தைத்தரு
கின்றார். நாம் இடைவிடாமல் தந்திரவலையில அகப்
பட்டுச் சர்வேஸ்வரனுடைய இஷ்டப்பிரசாத[த்தை]
[இழ]ந்து போகத்தக்க ஆபத்தி லிருப்பதினாலே மன்[றா]
[ட]வேண்டியதும் இடைவிடாததா யிருக்கவேண்டிய
து. இந்[த] நிமித்தியதைப்பற்றி மனிதனானவன்
வேண்டிக்கொள்வது அவசரமென்று அர்ச். தோமா[ஸ்]
என்பவர் வசனிக்கிறார். அதைக் குறித்துச் சே
சுகிறீஸ்துநாதரும திருவுளம்பற்றி யிருக்கிறார். ம
றுபடியும் அர்ச. சின்னப்பரும் அதைக்குறித்துத் தி
ருவுளமபற்றி யிருக்கிறார். நமக்காகச் சர்வேஸ்வரனி
டத்தில செபிக்க கேட்பதை விட்டு விடுவோமாகில்
பசாசானது நம்மையச் செயங்கொள்ளும். திரிதேச

[தே]ன்னும் [செய்]ய[க்]கூடிய சாதாரண திருச்சங்கப்போ
[த]கப்படிக்கு [சர்வேஸ்வரனுடைய] [த]யையின் இஷ்டப் பிரசாதத்துக்குச்
[த]ததாப் [பா]த்தியவானகளாகக் கூடாவிட்டாலும்
ஒரு வகையி[ல] செபத்தினால அதற்குப பாத்திரவா
ன்களாகலா[ம்] "ஆண்டவா தமது இஷட்ப் பிரசா
[த]த்[தை] நம[க்]களிக்கச் சித்தமா யிருந்தபோதிலும்,
[த]ம்[மை] வே[ண்]டிக் கொள்ள வேணுமென்று கேட்கி
றார், [அவர் கதவைத் தட்டுகிறவர்க]ளை அலட்டவும் ஒருவகையில அவ
[ரை]ப் பலவந்தம்பண்ணவும் அவருக்குச சித்தமுண
்டென்று அர்ச். கிரகோரியூல் வசனிக்கின்றார். "சர
்வேஸ்வரன் [தம]து அநுக்கிரகத்தைக் கேட்கையில
[மிகுந்த] தயையுள்ளவராகையால் மனிதாக
ளுக்குத் தம்மை யளித்து, தமது நன்மைகளி[னா]ல
[அவர்களைப்] பூரிப்பிக்க அபேட்சிப்பதினால நமது வே
[ண்டுதலைக்] கையேற்றுக் கொள்ளுகிறது மன்றி ஒரு
வகையில் அதின் மட்டில நன்றி யறிந்தவராகவும
இருக்கிறார்." என்று அர்ச். பாசி மரிய மதலேனம்
மாள் திச்சயிக்கின்றாள், ஆனால தமமை வேண்டிக்
கொள்ளவேணுமென்று கேட்கிறார். அப்படியே தம்
மைப் பிரார்த்திக்கிறார்களென்று காண்கையில் அ
வருக்கிருக்கும சந்தோஷ மிகுதியால அதறகாக நன்
றியறிந்த உபசாரஞ் செய்கின்றார்.

38. தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்தில் மரண[மடையுமட்டும் நிலை]
[த்]தி[ரு]க்கொண் டிருக்க விரும்புவோமா[கில் இ]ரப்
போர செய்வதுபோலே நமக்கொத்தாசை செயயச்
[ச]ர்வேஸ்வரனை வேண்டிக் கொள்ளும் பொருட்டு
எப்போதும் வாய் திறந்து கொண்டு:—என மதா
சேசுவே என்பேரிலிரக்கமா யிரும். பரிச்சேதம உம்
மைவிட்டு அகலவிடாதேயும. ஆண்டவரே யெனக்
கொத்தாசையாக வாரும. என் சர்வேஸ்வரா என[க்கு]
[உ]தவிசெய்தருளும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்க
வேண்டும். பூர்வீகத்தி லிருந்த, வ[னா]ந்தர தபசிகள

சுவாமியைப் பார்த்து — ஆண்டவரே [illegible]னக்குத
வி செய்தருளும், உதவி செய்யத் தி[illegible]யும் தாமதம்
பண்ணுவீராயில் விழுந் தழிந்து போ[illegible]வ மென்று
சொல்லிவருவதே அவர்களிடைவிட[illegible] வேண்டுத
லாயிருக்கும். தந்திரங்களின்போது விசேஷமாக
அப்படி வேண்டிக் கொள்ளவேணும். இதை [illegible]சட்
டைசெய்பவன் அழிந்து போவான்.

37. செபத்தினமட்டில் முழு[illegible]க்கையுள்ள
வர்களாயிருப்போமாக சர்வேசுவரன் தம்மைவேண்
டிக்கொள்பவருக்குச் செவி கொடுப்போமென்று
வார்த்தைப்பாடு கொடுத்திருக்கிறார்.
[illegible]தகப்பட்டாயிருப்போம். ஆண்டவ ரிடத்தில
[illegible]ம் கேட்கும் தயை யெல்லாவற்றையும் [illegible]க்களிக்
கத் தாமே தம்மை யுடன் படுத்திக் கொண்டு[illegible]
தால் சுவறிப்போகவும் கூடாது. சர்வேசுவரனை
வேண்டி யாதாமொரு உதவியைக் கேட்கும்போது
செவி கொடுப்பாரென்று முழு நம்பிக்கை கொண்
டிருப்போமாகில் மன்றாடியதெல்லாம் அடை
வோம். சேசுகிறீஸ்துநாதர் தாமே இவ்வாறாகத் திரு
வுளம்பற்றியிருக்கிறார்.

38. ஆனால் நான் பாவியாயிருக்கிறேன், அவர்
[illegible]யின்னப்பத்தைக் கேட்க நான் பாத்திர[illegible]
ல[illegible]ன்று யாதொருவன் சொல்லுவான். அக்கும்
அருளவனைக் குறித்துச் சேசுநாதர் திருவுளம்பற்றி
யிருப்பதென்னவென்றால் "கேட்பவன் எவனாகிலும் சரி அ
வன் அதைப் பெறுவான். புண்ணியவானாயினும் சரி,
பாவியாயினும் சரி, கேட்பவன் எப்போதும் தான் கேட்
டதைப் பெறுவான்" என்று திருவுளம்பற்றி
யிருக்கின்றார். செபத்தில் பலனை [illegible]—நமது பே
றுகளால் வராமல் நம்மைப் பிரார்த்திப்பவர்
களுக்குச் செவிகொடுப்போமென்று வார்த்தைப்பாடு
கொடுத்த சர்வேசுவரனுடைய தயாளத்தினின்று

உண்டாகின்றது. செபத்தின் பேரில் நமக்குப் பிரிய
முண்டாகும்படிக்கு நமது இரட்சகர் திருவுளம் பற்
றினதாவது:—"பாவிகளே இதுவரைப் பிரசாதங்களை
யடைய உங்[illegible]ளிடத்தில் பேறில்லை. ஆனாலும் நீங்கள்
அவைகளைக் [illegible]கேட்கும்போது நமது நாமத்தால் அதா
வது—நம[illegible] பேறுகளாலும், நமது நேசத்தாலும்,
என் பிதாவினிடத்திற் கேளுங்கள், மனதுள்ள தெ
ல்லாம் கேளுங்கள். அவைகளை அவர் உங்களுக்களி
ப்பார்." என்றார். ஆனால் நமது நாமத்தால் அல்லது
அர்ச். தோமாவென்பவர் வியாக்கியானஞ் செய்வதுபோ
[illegible]லே இரட்சகருடைய நாமத்தால் என்னும் வார்த்தை
[illegible] செய்வீர்களாக. அதாவது [illegible] அந்த
வார்த்தைப்பாடானது இலௌகீக நன்மையைப் பற்
றிச் [illegible]யப்படாததினால் நாமவரிடத்திற் கே[illegible]ம்
[illegible]ரங்கள் இரட்சணியத்தைச் சார்ந்திருக்க வேண்
டியதாமே. அவைகள் நமதிரட்சணியத்துக்குப் பிர
யோசனமாயிருக்குமளவாக மாத்திரமே சர்வேசு
வரன் அவைகளை நமக்களிப்பாரன்றி மற்றப்படியல்ல
வே. ஆகையால் இலௌகீக நன்மைகளைக் கேட்கும்
போது இவைகள் நமது ஆத்துமத்துக்குப் பிரயோ
சனமாயிருக்குமென்கிற விஷயத்தில் மாத்திரமே
கேட்கவேணும். ஞானவரங்களையோ வெனில் மு
ழு நம்பிக்கையுடனே சர்வேசுவரனை நோக்கி:—என்
னாண்டவரே என் சர்வேசுவரா சேசுகிறீஸ்[illegible]
ருடைய நாமத்தால் இந்தத் தந்திரத்தில [illegible]மீட்
டருளும், பரிசுத்த நிலைமையைக் கட்டளையிட்டரு
ளும், உமது நேசத்தைத் தந்தருளும், மோட்சத்தை
அளித்தருளும் என்று சொல்லக்கடவோம். அவை
க[illegible]சேசுகிறீஸ்துநாதரிடத்திலும், அவருடைய
நாமத்தாலும் அதாவது:—அவருடைய பேறுகளா
லும் கேட்கலாம். அவர் தாமே அவ்வாறு கற்பித்தி
ருக்கிறார். அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் அநுக்கிரகப்பி
ரசாதங்களைப் பகிர்ந்திடுபவளாயிருக்கிறதினால் அவ

ளிடத்திலும் ஆதரவாகப்போகத் தவறியிருப்போம்.
சர்வேசுரன் மாத்திரமே வரப்பிரசாதத்தைத் த
ருகின்றவரா யிருந்த போதிலும் அர்ச். கன்னி
மரியமமாளுடைய வழியாய் அவைகளைத் தருகின்றார்.
அந்தம்மாள் நமக்காக வேண்டிக்கொள்வாளாகில் அ
வளுடைய சகலமன்றாட்டுக்களும் பரிச்சேதத்தவிரா
மல் ஏற்றுக்கொள்ளப் படுவதினாலே அநுகூலமடை
வோமோ?" என்று பயப்பட இடமில்லை.

நேசப்பிரகரணம்.

என் நேசவே! என்னேசமே! நான் என் முழு இ
ருதயத்துடன் உம்மைநேசிக்கவும், அதிக மகிமையுடன்
அர்ச்சிக்கப்படவும் ஆசித்துக் கொண்டே
இச் சமயத்திலும், நித்தியத்திலும் நான் உம்மைச்
சிநேகித்து, உமக்குப் பிரியப்படும்பொருட்டு நீரொரு
வரே அர்ச்சிக்கவும் பாத்திரரா யிருக்கிறீர். ஆனால் என்
னாலாவ தொன்று மில்லை. சகலமும் உம்மாலாகும்.
நான் அர்ச்சியசிஷ்டவனா யிருக்க உமக்குச் சித்தம்
என்று அறிந்திருக்கிறேன். உமது இஷ்டப்பிரசாத
உதவியால் மனோக்கியமானது உம்மை நேசிப்
பெருமுயற்சிசெய்து உம்மைமாத்திரமே நே
சிக்கின்றதை ஏற்கெனவே கண்டு கொள்ளுகிறே
ன், இனிமேலுக்காகவே நினைக்கவேயில்லை, நானு
மக்கே முழுதுஞ் சொந்தமா யிருக்கத் தேவரீருக்
குச் சித்தமாயிருப்பது போலவே நானும் உமக்கே
ய சொந்தப் பொருளா யிருக்க வேறு ஒன்றை ஆ
சைப்படுகிறேன். ஆதலால், தேவரீர் என்னிடத்தில்
வாழ்ந்தருளி வந்து, நீர் என்னுடனேயும், நான் உம
துடனேயும் ஏகோபித் திருக்கச் செய்தருளும். ஆ
மென்னுடையவரே! அனாதியா யனந்தமாயிருப்பவரே! நா
னத்துடனே நீர் என்னை நேசிப்பதினாலே இவ்வளவு

உருக்கமுள்ள உம்மைவிட்டு மற்ற யாரை நான் நே
சிக்கக் கூடும். உமது நேசமானது இவ்வுலகத்திலுள்
ள எல்லா நன்மைகளுக்கும் மேலான நன்மையாயி
ருக்கிறதென்று எண்ணிக் கொள்ளுகிறேன். நீரொருவ
ரே யெனது சர்வப்பற்றுதலுக்கும் ஏகவிஷயமா யிருக்
கின்றீர். எனதுயிர் இஷ்டகரே என திரட்சகரே, எனக்கா
க உதிரஞ்சிந்தி மரித்தவரே, என்னம்பிக்கையே, என்னை
உமது சகலவருத்துகிறவரே, என்னம்பிக்கையே, என்னை
சமே, என்சாரமுமே உமது நேச முழுமைக்கும்
நான்பாத்திரவானாகும் பொருட்டாக எல்லாவற்றை
யும் விட்டுவிடுகிறேன். இதுவரையில் நான் எவ்வளவு
கொடிய பாவங்களைக் கட்டிக் கொண்டிருந்த போதி
லும் இப்பின்மட்டில் அவைகளைப் பெருக்கப்
படமாட்டேன். ஆ! எனது பிரியநேசவே மனந்
திரும்புகிறவனுக்குப் பொறுத்தல் கொடுக்க உமது
வாக்குத்தத்தம் பண்ணின தற்கிரேன் றறிந்திருக்கிறேன். இப்போ
து என் முழு இருதயத்துடனேயும், முழு ஆத்துமத்
துடனேயும், கடைசியா யென்னைவிடவும்தானே உம்
மை அதிகமாய் நேசிக்கிறேன். எனது மேலான நன்
மையா யிருக்கிற வும்மை நிந்தித்ததைப்பற்றிச் சக
லத்துக்கு மேலான மனஸ்தாபப் படுகிறேன். நான்
இனி யெனக்குச் சொந்தப் பொருளாயிராமல் உமக்
கே சொந்தப்பொருளா யிருக்கிறேன். ஆ! என் சர்
வேசுவரா என்னிருதயத்தை உமக்குப்பிரியமானபடி
நடத்தியருளும். நீரெனக்கனுப்பச் சித்தமாயிருக்
கிற வியாதி, வருத்தம், அவதி, நிந்தை, அவமானம், வறு
மை, உபத்திரவம், துன்பதுரிதங்கள் முதலிய சகல
சோதனையும் உமக்குப்பிரியப்படும் பொருட்டாகவே
ஏற்று கொள்ளுகிறேன். இன்னமும் நீரெனக்கு நிய
மித்திருக்கின்ற மரணத்தையும் சகல துன்பதுரிதச்
சிலுவைகளையும் நல்ல மனதோடே ஏற்று கொள்ளு
கிறேன். உம்மை மிகவும் நேசிக்க அனுக்கிரகந் த
ருவீரானால் அதுவே போதும். என்னுத்துமத்துக்கு ஏக
நேசமாகிய என் சர்வேஸ்வரா கடந்துபோன துரோ.

கங்களுக்கு நேசத்தைக் கொண்டு பிரசாம்பண்ண
இஷ்டப் பிரசாதத்தையும் பலத்தையுமெனக்குத் தத்
தருளும். ஆ! மோட்சத்துக்கு வாசல்லியே! அர்ச்.
மரியாயே! சர்வேஸ்வரனுடைய மாதாவே! பாவிகளு
க்காக மிகவும் வல்லமையுடன் மனுப்பேசுகிறவளே,
உமது மன்றாட்டின் பேரில் என்னம்பிக்கையாவும்
வைத்திருக்கிறேன்.—ஆமென்சேசு.

எட்டாம் அதிகாரம்.

[illegible]தாம் அதிகாரம்.

[illegible]னை நேசிக்கிறவன் தன்னுடைய நற்
குணங்களின் [illegible]ட்டில் கர்வமடையாமல் தன்னைத்
தாழ்த்[illegible] நிந்திக்கப்படுவதில் சந்தோஷ
[illegible]வான் என்பதின்பேரில்.

1. புகைக்க[illegible]டானது வெளியிலே பெரிதாய்க்
[illegible] அது இழிந்த யாத்திரத்தில் அதி
ரணப்பட்டாலும் [illegible]ய் விட்டே அதின் பருமனா
னது ஆச்சரிய[illegible] ஆங்காரியின் நிலைமையும்
யக் கீழ் விழுவதுபோல ஆங்காரியின் நிலைமையும்
[illegible]வாறே யாகும். சர்வேஸ்வரனை நேசிப்பது[illegible]
[illegible] தாழ்ச்சியுள்ளவனு யிருப்பான் [illegible]
ப்பாவே தாழ்ச்சியுள்ளவனு யிருப்பானெல்லாரு
கத்துள் மிருக்குமாகில் தனக் கிருப்ப தெல்லாரு
சர்வேஸ்வரனால் வந்த தென்றும் தன்னிலே நா
னே! சிரிப்பொருளும்! பாவமும் அன்றி வேறொன்
றுமில்லையும் கொண்டிருப்ப தில்லை யென்றும் அறிந்து
கொள்ளுகிறதினால் கெறுவ மடைகிறதில்லை. ஆத
லால் சர்வேஸ்வர னிடத்தில் நின்று எவ்வளவுக்கு
[illegible]மாய்ச் சனுவடைகிறானோ அவ்வளவுக்குத்
தன்னைத் தாழ்த்தித் தான் அதற்கு அயோக்கியன்
என்று உணர்ந்து கொள்வான்.

2. அர்ச். தெரேசம்மாள் சர்வேஸ்வரன் தனக்
குச் செய்த விசேஷ கிருபைகளைக் குறித்துப்பேசும்
பேர்து "ஓர் வீடானது விழவிருக்கும் சமயத்தில்
மனிதர்கள் எப்பக்கத்திலும் அதற்கு முட்டுக் கொ
டுக்கும்போல் சர்வேஸ்வரன் என் மட்டில் செய்
கிறார்" என்று வசனிப்பாள். யாதோர் ஆத்துமமா
னது சர்வேஸ்வர னிடத்தில் நின்று யாதொரு சந்நி
தியைப் பெற்றுக்கொள்ளுகையில் கண்ணீரும் இரு
தயத்தில் மிருக்க உணர்வும் சேர்ந்த திவ்விய நேசத்

மை ஆதன வேகமாய் அநுபவிக்கும். அப்போது தான் செய்த சில நற்கிருத்தியங்களைப் பற்றிச் சர்வேஸ்வரன் இப்படிச் சன்மானஞ் செய்கிறாரென்று நினைக்காமல் எச்சரிக்கையாயிருக்கிறதுமன்றித் தம்மை விட்டு அகலாவண்ணம் இவ்வளவு நன்மையாய்த் தன்னைச் சர்வேஸ்வரன் நடத்துகிறாரென்று மிகச் சந்தோஷங் கொண்டு தன்னைத் தாழ்த்த வேண்டியது. அப்படிச் செய்யாமல் அந்தச் சலுகைகளைப் பற்றித் தான் மற்றவர்களைவிட சர்வேஸ்வரனுக்கு அதிகமா யூழியஞ் செய்கிறதினால் அவ்வித சலுகையடைந்திருப்பதாக நினைத்து, சற்றுப் பெருமையடைந்தால் அதுவே சர்வேஸ்வரன் தம்முடைய சலுகையெல்லாவற்றையும் எடுத்துவிட்டுப்போடச்செய்யும். ஓர் கட்டுக்கோப்பைக் காப்பாற்ற வேணுமாகில் அஸ்திவாரமும் கூரையும் அவசரமாயிருப்பதுபோலவே நமது சுகிர்தமென்கிற கட்டுக்கோப்புக்கு நம்மிலே தானே நாம் ஒன்றுமில்லாமையாகவும், ஒன்றுஞ் செய்யக் கூடாதவர்களாகவும் இருப்பதாக அறிந்துகொள்ளச் செய்கின்ற தாழ்ச்சியாகிய அஸ்திவாரமும், நமது நம்பிக்கை யாவும் வைக்க வேண்டிய சர்வேஸ்வரனுடைய சகாயமாகிற கூரையும் அவசரமாமே.

3. சர்வேஸ்வரனிடத்தில் நின்று அதிகமாய்ச் சலுகையடையும்போது நம்மை மென்மேலுந் தாழ்த்திக்கொள்ள வேண்டும். அர்ச். தெரேசம்மாள் யாதோர் விசேஷ நன்மை பெற்றுக் கொள்ளும்போதெல்லாம் தான் கட்டிக் கொண்ட தப்பிதங்களை நினைத்துக்கொள்வாள். இதைப்பற்றி ஆண்டவர் அவளை அதிகமதிகமாய் மேன்மைப்படுத்திக் கொண்டுவந்தார். ஓர் ஆத்துமமானது இஷ்டப்பிரசாதங்களுக்குத் தான் அயோக்கியமுள்ளதென்று நினைக்கக்கொள்ளுமளவுக்குச் சர்வேஸ்வரன் அதை ஐஸ்வரியமுள்ளதாக்குகின்றார். முத்த முத்தப் பாவியும் பிறகு அர்ச்சியசிஷ்

டவளுமான [illegible]யென்பவள் சர்வேஸ்வரன் சமுகத்தில் தாழ்ந்து அவருடைய திருநாமத்தை உச்சரிக்க அயோக்கியமுள்ளவளாக நினைத்ததினால் என் சர்வேஸ்வரா என்று சொல்லத் துணியாமல் "எனது [illegible] பேரிரக்கமாயிரும்." என்று சொல்லி வருவாள். இப்பேர்ப்பட்ட தாழ்ச்சிக்குச் சம்பாவனையாக அவளுக்குப் பரலோகத்திலே ஓர் பெரிய சிம்மாசன முஸ்திப்புச் செய்யக் கண்டதாக அர்ச். இயரோணிமுஸ் என்பவர் சொல்லுகிறார். அர்ச். கெருத்தோண்ம[illegible]தம்மாள் சர்வேஸ்வரனிடத்தில் நின்று நூதனமான ஆறுதல்களைக் கைப்பற்றுகையில் அவரைப் பார்த்து "என்னுண்டவரே நான் கட்டின விதத்தை யெப்படிமறந்துபோனீர்! நானுமக்குச் செய்த இவ்வளவு துரோகங்களுக்கும் இம்[illegible]யாகவோ கூலிகொடுக்கின்றீர்." என்று வியந்துரைப்பாள். அதற்குச் சர்வேஸ்வரன் மறுமொழியாக—ஓராத்துமமானது தம்மை சேவித்துத் தமக்குத் துரோகஞ் செய்ததற்காக மிகவும் மனஸ்தாபப் படும்போது இசாயியாவென்பவரைக் கொண்டு திருவுளம் பற்றினது போலே அவனுடைய தப்பிதங்கள் யாவற்றையும் மறந்துபோய் மோக்ஷத்திற்பத்திச் சுவாலகருக்கு நடுவில் அவனுக்கோர் பெரிய சிம்மாசனம் முஸ்திப்பு செய்திருக்கிறதைப் பாரென்றுரைத்தார். ஓ தாழ்ச்சியின் மதிப்பெவ்வளவென்று கண்டுபிடிக்கக் கூடுமாயிருந்தாலல்லவோ தாவின். உலகத்தின் சகல ஆஸ்திகளையும் சம்பாதிப்பதை விட ஓர் தாழ்ச்சிப் பிரகாரஞ் செய்வது அதிக உத்தமமாகும்.

4. "சகலமனிதரிலுங் கடைகெட்ட வனாக உ[illegible]பாவித்துக் கொள்ளாவிட்டால், மற்றவர்கள் [illegible]னிலு மேலாவெண்ணப்பட ஆசியாவிட்டால் சாங்கோபாங்கத்தில் விருத்தியடைந்திருப்பதாக நம்பாதே." என்று அர்ச். தெரேசம்மாள் வசனித்திருக்

றுள். இவ்விதமாக இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவள் செபவேளைக்கு ரண்டு வந்தது மாத்திரம் போதுமென்றிரா மல்தானே அவ்விதமாக நடந்துவந்தாள். சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் அவளைப் போலவே செய்து வந்தார்கள். அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு அசிசியென்பவரும் அர்ச். பாசிபிக மதலேனம்மாளும் இன்னும் மற்றவர்களும் தங்களைமகா பாவிகளெனப் பாவித்து கடபடற்றவகையாய் நடந்துவந்தார்கள். பூமியானது நங்கள் பாதத்தின் கடியிலே பிளந்து போகாமல் தங்களைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பதின் மட்டில் ஆச்சரியப்படுவார்கள். மிகவும் இளம்பிராய முதற் கொண்டு அர்ச்சியசிஷ்டத்தனமாய்ச் சிறந்து வந்த சங்கைக்குரிய அவிலா அருளப்பர் மரணவஸ்தையாயிருக்கும்போது அவருக்கு உதவிசெய்து கொண்டிருந்த குருவானவர் மேலான காரியங்களை அவருக்குச்சொல்லி அவரை அர்ச்சியசிஷ்டவராகவும் மிகுந்த மேன்மையான சந்நியாசியாகவும் அவரைப் புகழ்ந்து வந்தார். ஆனால் சங்கைக்குரிய சாமியாராகிய இந்த அவிலா வென்பவர் அவரை நோக்கி, "என் குருவே மரணத்துக்குத் தீர்வையிடப்பட்ட பாவிக்குச் செய்வது போல என்னத்துக்காகவும் மன்றாடக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், ஏனெனில் நானிருக்கிறநிலைமைக்கும் அதுதானே," என்றார். அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் தங்கள் சீவியகாலத்திலும், மரணத்தின் போதும் தங்கள் மட்டிற் கொண்டிருந்த எண்ணம் இதுவே.

5. மரணபரியந்தம் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கவும் நம் இரட்சணியமடையவும் மனதாயிருப்போமாகில் அம்மட்டாய் வே நடந்துகொள்ளவும் சர்வேசுரனிடத்தில் நம்பிக்கைவைக்கவும் வேண்டியது. கெறுவியானவன் தன்சுயபலத்தின்மட்டில் நம்பிக்கை வைப்பதினாலே கீழே விழுகிறான், தாழ்ச்சியுள்ளவனோவெனில் சர்

வேசுரனை மாத்திரம் நம்பியிருப்பதினால் தனக்கு மிகவும் பலத்த தந்திரங்கள் நேரிட்டபோதிலும் தன்னைப் பலப்படுத்தக்கூடுமானவரைக் கொண்டு சகலமுஞ் செய்யக்கூடும் என்றுசொல்லி அவைகளுடன் யுத்தஞ்செய்து விழுந்துபோகாதிருக்கிறான். பிசாசானது நமக்குச் சிலவிசை துணிவும் சிலவிசை அவநம்பிக்கையும் வருத்துகின்றது. நாம் விழுந்துபோகும் ஆபத்திலிருப்பதில்லை யென்று பசாசு சொல்லும் போது தானே மிகவும் பயப்பட வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம், ஏனெனில் சர்வேஸ்வரன் ஒருநிமிஷமாத்திரம் நம்மைக் கைவிட்டுவிடுவாராகில் நாசமாய்ப் போவோம். அது அவநம்பிக்கைவருத்துமாகில் சர்வேஸ்வரனை நோக்கி மிகுந்த நம்பிக்கையுடனே என்னு சர்வேஸ்வரா! உமதுமட்டிலேதானே எனது நம்பிக்கையாவும் வைத்திருக்கிறேன் ஆகையால் கலங்கமாட்டேன் ஒருபொழுதும் உமது இஷ்டப்பிரசாதத்தை இழந்து போகமாட்டேன் என்று சொல்லுவோம், பரிசுத்த தாழ்ச்சியைத் தந்தருள வேண்டுமென்று ஆண்டவரை நோக்கி யெப்போதும் வேண்டிக்கொள்வோம், மரணபரியந்தம் நமது மட்டில் அவநம்பிக்கையும், சர்வேசுரன் மட்டில் நம்பிக்கையுமுள்ள ஜெபப் பிரகாரணங்களைச் செய்து வருவோம்.

6. ஆனால் தாழ்ச்சியுள்ளவனா யிருப்பதற்குத் தன்மட்டிலே தானே நீச எண்ணமுடையவனா யிருப்பதும், நமது வறுமையெல்லாம் அறிந்து கொள்வதும்போதாது. தோமாஸ் அ கெம்பி யென்பவர் சொல்லுகிறபோலே மெய்யாகவே தாழ்ச்சியுள்ளவனாயிருப்பவன் தன்னைத்தானே நிந்திப்பதுமன்றி மற்றவர்களால் நிந்திக்கப்படவும் ஆசிப்பான் "இருதயத்தில் மதுரமும் தாழ்ச்சியுங் கொண்டிருக்கிறோம், நம்மிடத்தில் அதைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்" என்று சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் திருவுளம்பற்றினபோது தமது

மாதிரிகையை நாமும் பின்பற்றவேண்டுமென்று நித்
தமநயினாரல்லவோ? உலகத்திலேயாரொருவன் தான்
மெத்தவும் பாவியாயிருக்கிறதாக வெளிக்குச் சொல்
லி, புறத்தியார் தன்னை நிந்திக்கும் போது கோபித்
துக் கொண்டால் அவன்வாயினால்மாத்திரம் தன்னைத்
தாழ்வுள்ளவனாகக்காட்டி இருதயத்தில் அப்படி யி
ல்லை என்று எண்பிக்கிறான். "நிந்தையின் மட்டிலே
சகிப்பில்லாதவன் புண்ணியங்களைச் செய்து வந்தபோ
திலும் மெய்யாகவே அவன் சாங்கோபாங்கத்துக்கு
மிகவும் அகன்றவனாயிருக்கிறான்." என்று அர்ச். தோ
மாவென்பவர் வசனிக்கின்றார். அர்ச். தேவதாயார்
அர்ச். பாசி மரியம்மதலே னம்மாளுக்குத் தாழ்ச்சி
யைப்படிப்பிக்கும்படி அர்ச். இஞ்ஞாசியாரை அநு
ப்பினபோது அவருக்குத் தந்தபாடமேதெனில்:—
தாழ்ச்சியானது நாம் இகழ்ந்து கொள்ளும்படிக்குச்
செய்கின்ற சகலத்தின் மட்டிலும் நாம் மகிழ்ந்துகொ
ள்வதில் அடங்கியிருக்கின்றன என்பதாம். மோக்
ஷமான நிந்தை யின்போது அசந்துஷ்டி யநுபவித்
தால் ஞானநு. மேலாங்ஷமான அதின் மட்
டில் மகிழ்ச்சி வேணும்.

7. நமது ... கர்த்தராகிய சேசுக்கிறீஸ்
நாதர் அநுபவித்த நிந்தை அவமானங்களையும், கடு
ணபாடுகளையும் யோசிக்கும்போது அவரையும் அ
வரநுபவித்த துன்பதுரிதங்களையும் எப்படி நேசியா
திருக்கக் கூடும். மேலும் தாழ்ச்சியைக் கற்பிக்கும்
பொருட்டாகவே அவர் நமது பீடத்தின்பேரில் ஓட்
டோலகமும், மகிமையும் உள்ள காட்சியாக ஸ்தாபி
கப்பட்டிருக்கச் சித்தமாகாமல் அவர் உள்ளமின்
நிந்தை அவமானமுள்ள ஸ்திதியை நாம் எப்பொழு
தும், நமதுகண்களுக்கு எதிரே பார்த்துக்கொண்டிரு
க்கும் படிக்குத் தாம் சிலுவையிலறையுண்டிருக்கும்
வண்ணமாக ஸ்தாபிக்கப்படச் சித்தமாயினர். அர்ச்

சியசிஷ்டவர்கள் நிந்திக்கப்படுகையில்இந்தயோசனை
யானது அவர்களுக்குள்ள துக்கங்களை யெல்லாம்
சந்தோஷமாக மாற்றி, அவர்களைப் பூரிக்கச் செய்
தது. சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் ஒருநாள் தமது தோளின்
பேரிலே சிலுவை சுமந்துகொண்டு சிலுவையருளப்
பருக்குக் காணப்பட்ட போது அவர் ஆண்டவனை
ப்பார்த்து "ஆ என்னாண்டவரே நீரோல்பேரிலுள்ள
பட்சத்தைப் பற்றி யிவ்வளவாக நிந்தைபட்டிருக்
கையிலே உமது பேரிலுள்ள நேசத்தைப்பற்றி நா
னும் துன்பப்படவும், நிந்திக்கப்படவும் கேட்டுக்கொ
ள்வதைவிட வேறொன்றுங் கேளேன்." என்றார்.

8. "அவமானங்களைப் பொறுமையுடனே சகி
ப்பது:—தாழ்ச்சிக்கும் மெய்யான புண்ணியத்து
க்கும் உரைகல்." என்று அர்ச். பிரான்சிஸ்கு சலே
சியார் வசனிக்கின்றார். பத்தியை ... டாடித் தியா
னஞ் செய்வதிலும், அடிக்கடி ... வாங்குவ
திலும், உபவாசமா யிருப்பதிலும், ... தவிலும்
பழகியிருக்கும் ஒருவன் ஒருவன், கடுஞ்சொல்
இவை முதலியவைகளைச் சகிக்கமாட்டாதவனாயி
ருந்தால் அவன் தாழ்ச்சியும் புண்ணியமும் இலலா
த வெற்றுப் பாத்திரமென்று ... மாத்திரமே முடிவுகட்
டவேண்டு மல்லோ? சேசுக்கிறீஸ்து நாதரை நே
சித்து, தன்னைப்பற்றி இவ்வளவாக அநுபவித்த அவ
ருடைய நேசத்துக்காக ஓர் நிந்தை முதலாய்ச் சகி
க்க அறியாதவன் வேறென்ன செய்ய அறிவான்?
நிந்தைகளை இம்மட்டாக அருவருப்பதினால் அவ
ர்வசீயம் ... உலகத்துக்கு மரிக்கவில்லை யென்ப
தற்கும், உள்ளிடத்திலே தாழ்ச்சியில்லை யென்பத
ற்கும், இரட்சகனா மாதிரிகையாக எடுத்துக்கொள்
ளவில்லை யென்பதற்கும் திஷ்டாந்தமா யிருப்பதா
கக் கிறீஸ்துநாதரநுசாரமென்னும் புத்தகத்திற் சொ
ல்லியிருக்கின்றது. சர்வேஸ்வரனுக்காகத் துன்பப்

படும் பொருட்டு அடியும் காயங்களும் நமக்கு நேரி
டாவிட்டாலும் சிற்சில வார்த்தைகளை யென்கிலும்
சகித்துக் கொள்ளக் கடவோம்.

9. அடிக்கடி நன்மைவாங்குகிற வொருவன் அ
ற்ப நிந்தையுள்ள யாதொருவார்த்தைக்காகக் கோபி
த்துக் கொள்வானாகில் அவன் மற்றென்ன நன்மாதி
ரிகை காட்டாநிறான்? அதற்கு விரோதமாய்த் தன்
னை அவமானப் படுத்துகிறவனைத் தணிக்கும் பொ
ருட்டு நிந்தைகளுக்குப் பதிலாகத் தயாளமான வா
ர்த்தைகளைச் சொல்பவனாவது, அல்லது மறுமொ
ழி சொல்லாமலும், முறையிடாமலும் மாற்றமின்றி
மலர்ந்த முகத்தோ டிருப்பவனாவது எவ்வளவோ
நன்மாதிரிகை யுள்ளவனா யிருக்கிறான். தாழ்ச்சியு
ள்ளமுமா யிருப்பவன் தனக்குத் தானே பிரயோ
சனமுள்ளவனா யிருப்பது மன்றி அவனுடைய மகிமை
மான கருணை நன்மாதிரிகைகளினாலே பிறருக்குந்
தானே உபயோகமுள்ளவனா யிருக்கிறான். ஆனால்
"எப்போது மெளிலை தாழ்ச்சியா யிருக்க வேண்டிய
தி எந்தச் சமயத்திலே தாழ்ச்சியை அநுசரிக்க
வேண்டியது என்று கிறீஸ்துசாதாநுசாரம் என்
னும் புத்தகத்திற் சொல்லி யிருக்கின்றது. பிறர்சொ
ல்வதைக் கேட்பார்கள், நீ சொல்வதை நிந்திப்பா
ர்கள், மற்றவர்கள் கேட்கும் காரியம் கொடுக்கப்
படும், நீ மன்றுங்காரியம் நிராகரிக்கப் படும், மற்ற
வர்கள் சகலராலும் பாராட்டப் படுவார்கள், உன்
னைக்குறித் தொருவரும் பேசார்கள், மற்றவர்கள் அ
லுவலுக்கு யோக்கியராகத் தெரிந்து கொள்ளப் படு
வார்கள் நீ ஒன்றுக்கும் உதவாதவனாகத் தள்ளப்படு
வாய். இவைகளையெல்லாம் விசுவாசியானவன் தன்
னைச்செபித்து சமாதானமா யிருக்கிறானோ இல்லை
யோ என்று அறியும் பொருட்டுச் சர்வேசுவரனால்
அனுப்பப்படும் சோதனைகளாகும். சந்தோஷமான

து சிலவிசை கஸ்தியாக மாறினாலும் சகலத்தையும்
மவுனமாய்ச் சகித்துக் கொள்வாயாகில் வெகுவரங்
களைச் சம்பாதித்துக் கொள்வாய்.

10. "மெய்யாகவே தாழ்ச்சியுள்ளவனா யிருப்ப
வன் எவ்வளவுக்கு நிந்திக்கப்படுவானோ அவ்வளவுக்கும்
அவன் தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்வான்," என்று
அர்ச். ஞானதால் அருளம்மாள் வசனிப்பாள். உள்ள
படியே தான்பாத்திரமுள்ளவனா யிருக்குமளவாகப்
பரிச்சேதம் நிந்திக்கப்படவில்லை யென்று நம்பிக்கொள்
வதினால் அது மெய்தானல்லோ. இம்மேரையகச்
செய்பவனைச் சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் பாக்கியமுள்ளவ
னென்று அழைக்கின்றார். வங்கிஷ பதிகளைப்போல
எண்ணப்பட்டவர்களை யென்கிலும், சங்கிக்கப்பட்ட
வர்களை யென்கிலும், புகழப்பட்டவர்களை யென்கி
லும், சாஸ்திரிகளை யென்கிலும், வல்லமையுள்ளவர்
களை யென்கிலும், பாக்கியமுள்ளவர்கள் என்று அ
ழைக்கிறதில்லை. ஆனால் மனிதரால் சபிக்கவும் உபா
திக்கவும் அவமானப் படுத்தவும் படுகிறவர்கள் சகலத்
தையும் பொறுமையுடன் அநுபவித்தால் அவர்களுக்
காக மோக்ஷத்தில் பெரியசம்பாவனை முஸ்திப்பு செ
ய்திருப்பதினாலே அவர்களையே பாக்கியவான்களெ
ன்று திருவுளம்பற்றி யிருக்கின்றார்.

11. ஒரு சிரேஷ்டர், அல்லது முதன்மையான
வர் யாதாமொரு தப்பிதத்துக்காகக் கண்டிக்கும்
போது விசேஷமாய்த் தாழ்ச்சியை அநுசரிக்கவே
ண்டும். சிலர் தங்களைத் தொடாதிருக்கு மட்டும் அ
மரிக்கையுள்ள முள்ளம்பன்றியைப்போல மதாரமுள்
ளவர்களாகக் காணப்பட்டு, ஒரு சிரேஷ்டர் அல்ல
து சிநேகிதன் யாதொருபிசகைப்பற்றிக் கண்டிக்கத்
தொடங்கின மாத்திரத்தில் முட்களைச் சிலுப்பினாற்
போல தாங்கள் செய்ததை ஆக்ஷேபிப்பார்கள், அல்
லது அதற்கு நியாய மிருப்பதாக எண்ணிக் கொள்

வார்கள். தங்கள் தப்பிதத்தைக் குறித்து அறிவிக்கிறவனைத் தங்கள் சத்துராதிகளைப்போல் பார்த்து, காயங் கட்டும் ரண வைத்தியனைக் கோபிக்கும் பிணியாளியைப்போல் கடுகடுப்பார்கள். அர்ச். கிறிசோஸ்தோ மென்பவர் "அர்ச்சியசிஷ்டவனாகவும், தாழ்ச்சியுள்ளவனாகவும் இருக்க மனமுள்ளவன் மற்றவர்கள் தன்னைத் திருத்தும்போது கீழ்ப்படிந்து, தன்பேரிலுள்ள தப்பிதத்தை யுணர்ந்து பிரலாபிப்பான். ஆனால் ஆங்காரியானவனோ பிரலாபித்தாலும் மற்றவர்கள் தன் குற்றத்தைக் கண்டு கொண்டதினாலே பிரலாபித்து அதினால் கலங்கி மறுத்துத்தாரஞ் சொல்லித் தனக் கறிவிப்பவன் பேரில் கோபங் கொள்வான்." என்கிறார். "அர்ச்சியசிஷ்டவனாவதற்கு மெய்யாகவே மனதுள்ளவன் அபத்தமாய்க் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டாலும் பரிச்சேதம் அதை மெய்ப்பிக்க முயலமாட்டான்." என்று அர்ச். பிலிப்புநேரி யென்பவர் வசனிப்பார். அப்படியிருந்தாலும் துர்மாதிரிகையைப் போக்குவதற்காக அதை விவரித்துக் காட்ட அவசரமாயிருக்கையில் அச்சந்தேகத்தை நீக்கி வைக்க வேண்டியது. அநீதமாய்க் கண்டிக்கப்பட்டும் மெய்ப்பித்துக் கொள்ளாமல் மவுனமாயிருப்பது சர்வேஸ்வரனுடைய சமுகத்தில் மெய்யன் பேர மிகுதியான பேறடையக் கூடியது. அர்ச். தெரேசம்மாள் "பக்திப் பிரசங்கங் கேட்பதைவிடத் தன்னை மெய்ப்பித்துக் கொள்ளாதிருக்கையில் சிலவிசை சங்கோபாங்கத்தில் அதிக விருத்தியடைகின்றார்கள். ஏனெனில் மன்னித்துக் கொள்ளாதிருக்கையில் இருதயத்தின் கதர்தரிக்கத்தையடையவும், தங்கள்பேரில் நன்மையோ, தின்மையோ ஏது சொன்னாலும் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படா திருக்கவும் ஆரம்பிக்கின்றார்கள்." என்பாள்.

தேசப்பிரகரணம்.

௧. மாம்சமாயின வார்த்தையே எங்கள் மட்டிலுள்ள நேசத்தினிமித்தம் இவ்வளவு அவமானத்தையும், நிந்தையையும் நீர் சுமந்துகொள்ளச்செய்த புண்ணியமாகிற வுமது தாழ்ச்சியின் பேறுகளால் கெறுவத்தினின்று என்னை மீட்டு உமது தாழ்ச்சிக்குப் பங்காளியாக்கியருள வும்மை மன்றாடுகிறேன். எத்தனையோவிசை நரகத்திற்குப் பாத்திரமான நான் எனக்குச் செய்யும் நிந்தை அவமானங்களுக்காக எப்படி முறையிடக்கூடும். ஆ என்து திவ்வியசேசுவே, பாடுகளை யநுபவித்தபோது நீரடைந்த இவ்வளவு நிந்தை அவமானங்களின் பேறுகளைக் கொண்டு உம்மைப் ...ாற் பூலோகத்தில் ஆழ்ந்த தாழ்ச்சியிற் சேர்த்து ...க்க உமது இஷ்டப்பிரசாதத்தைத் தந்தருளும். உமது நேசத்தைப்பற்றிச் சகலராலும் நிந்திக்கப்படவும், கைவிடப் படவும் மனதாயிருந்தாலும் உம்மையன்றி ஒன்றுஞ் செய்யக் கூடாதவனாயிருக்கிறேன். ஆ! என்து மேலான நன்மையே! உம்மை நேசிக்கிறேன். இன்னம் ஒருவிசை உம்மை நேசிக்கிறேன் ஆ! என்னாத்துமத்துக்கு ஏக அன்பனே நீர் மாத்திரம் என்னைக் கைவிடாதிருப்பீராகில் நிந்தையானாலும் சரி, சதிமார்க்கமானாலும் சரி, உபத்திரவமானாலும் சரி, வறுமையானாலும் சரி, வரட்சியானாலும் சரி, கைநெகிழ்தலானாலும் சரி, கடைசியாய்ச் சர்வத்தையும் உமதிஷ்டப்பிரசாத உதவியைக் கொண்டு அநுபவிக்க நிர்ணயித்திருக்கின்றேன். ஒருபோதும் உம்மைவிட்டகன்று போக விடைகொடாதேயும். உமக்குப் பிரியப்பட ஆசையும், பத்தியுள்ள நேசமும், அன்புங்களிலே சமாதானமும், விரோதமுமைகளிலே மன அமைதியும் தந்தருளும். என்

பேரிரக்கமாயிரும், நான் ஒன்றுக்கும்பாத்திரமாயி ராவிட்டாலும் உமது விலேயுயர்ந்த இரத்தத்தால் என்னை மீட்டருளினீரே உம்மிடத்தில் நின்று சகலத்தையும் அடைவேனென்று நம்பியிருக்கிறேன் ஓமரியாயே! என்னிரக்கினியே! என் தாயே! நீர்பாவிகளுக்கு அடைக்கலமாயிருக்கின்றீரே உம்மிடத்திலும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்றேன்.—ஆமென்சேசு.

ஒன்பதாம் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

✠

பத்தாம் அதிகாரம்.

சேசுக்கிறிஸ்துநாதரை நேசிப்பவர் அவரை விட வேறொன்றையும் நேசியார் என்பதின்பேரில்.

1. சேசுக்கிறிஸ்துநாதரை நேசிப்பவன்:—பிறர் தன்னை நேசிக்கவும், மதிக்கவும் தேடான். தனது நேசத்துக்கு ஏக விஷயமாகிய சர்வேசுரனுடைய கண்களுக்கு நல்லவனாய்க் காணப்பட மாத்திரமே விரும்புவான். அர்ச். அகுஸ்தீனுநாதர் "லௌகீகமகிமையாவும் பசாசின் காரியம்" என்று வசனித்திருக்கின்றார். சத்துராதியானது ஓராத்துமம் தன்னை மதிக்கச் செய்து கொள்ள வேணுமென்னும் ஆசை வைத்திருக்கும்போது அதை நரகத்துக் கிழுத்துக் கொண்டுபோக முஸ்திப்புச் செய்கின்றது. அதெப்படியெனில் அதினால் தாழ்ச்சியை இழந்து எவ்வித நிற்பாக்கியங்களிலும் விழும்படியான ஆபத்துக்குள்ளாகிப் போகின்றது. ஆண்டவர் தாழ்ச்சியுள்ளவனுக்குக் கைதந்து. ஆங்காரிக்கு இடறு செய்வதாக அர்ச். யாகப்பர் நிச்சயிக்கின்றார். இவனுடைய வேண்டுதலுக்கு முதலாய்ச் செவி கொடுப்ப தில்லை. இதிப்படியாகையில் மனிதர்கள் தன்னை மதிக்கவேண்டுமென்று பேராசைப் படுவதும், தான் அடையும்மகிமைகளிற் பிரியப்படுவதும் சந்தேகமற கெறுவத்தின் குணமாகும்.

2. "அர்ச். பிரான்சீஸ்கு சபையின் விரத்தனாகிய ()ஸ்தேன் என்பவன் பிறரால் மதிக்கப்பட வேணுமென்னும் ஆசையைத் தன்னிலே வளர்த்து வந்ததினால் அவனுக்கு நேரிட்டதை அருவருந்து நடுங்காமல் வாசிக்கக்கூடுமோ? இவ்விரத்தன் எவ்வளவு

சாங்கோபாங்கத்தை அடைந்திருந்தானென்றால்:— நான்காம் எடுவர்டென்னும் பட்டப்பெயருடையவர், அவனுடைய அர்ச்சியசிஷ்டதனத்தின்மட்டில் மேலான எண்ணங்கொண்டு அவனை ஆலிங்கனம் செய்து அவனைத் தமதருகில் உட்காரச்செய்தார். இவ்வளவு மேலான மகிமைபெருமானத்தால் அவன் கெறுவங்கொண்டிருந்ததை அவனுடைய சிரேஷ்டராகிய கப்பேஸ்திரான் அருளப்பர் கண்டு அவனை நோக்கி "நீ புறப்படும் போது ஒரு சம்மனசாக இருந்தாய் திரும்புகையில் ஒரு பிசாசாக யாகிறாய்." என்றார். அவனுடைய அகங்காரம் நாளுக்குநாள் வளரவே பிறர் தன்பேரில் மிக்க எண்ணங் கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்பினான். பிறகு ஒரு சந்நியாசிமடாக் கத்தியார்க்குத்திச் சாகடித்து, சந்நியாசத்தைக் வெ[illegible] விட்டு, கேப்பிடோலென்னும் தேசத்துக்கு ஓடிப்போய் அவ்விடத்தில் இன்னும் வெவ்வேறு தப்பி[illegible]க் கட்டிக்கொண்டு, கடைசியாய் அவைகளுக்குப் பா[illegible]ந்த லடையாளமாவும், தபசு செய்யாமலும் பிறாச்சாவிலேயிருந்தபடியே இறந்து போனான். ஆனதினால் இது போலவே அர்ச்சியசிஷ்டவர்களென்று எண்ணப்பட்டு வந்த சலமோன், தெர்த்துல்லியன், ஓரிஜேன் என்பவர்களைப் போலொத்த அநேகரைப் பற்றி "இலிபானென்னும் மலையிலுள்ள அலுவிருக்ஷங்கள் விழுந்தன. என்று பேசக் கேட்கும்போது அவர்கள் சர்வேசுரனுக்குத் தங்கள் இருதய முழுமையும் ஒப்புக்கொடாமல் கெறுவமென்னும் வைத்துத் தங்களிடத்தில் வளர்த்து வந்தார்கள் என்பதற்கும், அதினாலே கெட்டார்கள் என்பதற்கும் திருஷ்டாந்தமாகுமென நாமறிந்து கொள்ளவேண்டியது." என்று தேவதாசனென்பவர் நியாயத்தோடே சொல்லி வருவார். ஆதலால் உலகம் நம்மைப் பார்த்து மதிக்கவேண்டுமென்னும் ஆசை நம்மிடத்தில் எழும்பப் பார்க்கையில் நாம் நடுநடுங்குவோமாக.

உலகமானது நமக்கு யாதோர் மகிமை செய்கையில் அது தானே நமது கேட்டுக்குங் காரணமானதினால் அதின் மட்டில் பிரியங் கொள்ளாமல் எச்சரிக்கையா யிருக்கக் கடவோமாக.

3. "வீண் மகிமையைச் சம்பாதிப்பதின் மட்டில் விசேஷமாய் எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கடவோம். அதின்மட்டிற் பற்றுதலா யிருப்பவன் பரிசுத்தமெய்ஞ்ஞானத்தை அடையான்." என்று அர்ச். தெரேசம்மாள் வசனிப்பாள். அநேகர் ஞானவிதமாய்ச் சீவித்தபோதிலும் அதே காலத்தில் மதிப்பின் விக்கிரகாராதனை செய்பவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். புண்ணியத்தின் சாயல்மாத்திரமே அவர்களிடத்திலே இருக்குமாகையால் தாங்கள் செய்யும் சகல கிருத்தியங்களிலும் பிறர் மதிக்க வேண்டுமென்னும் ஆசை அவர்களுள்ளத்தில் மிகுந்திருக்கின்றது. மற்றவர்கள் அவர்களைப் புகழாதிருந்தால் தாங்களே தங்களைப் புகழ்ந்து கொள்ளுவார்கள். ஒரே வார்த்தையிற் சொல்லவேண்டுமாகில் தற்புகழ்ச்சி விரும்புவோர் மற்றவர்களைவிட நல்லவர்களாய்க் காணப்பட விரும்புவார்கள். அவர்களுடைய கீர்த்திக்கு அற்பப்பழுது வருத்தினாலோ உடனே துக்கமுற்று நன்மையாங் குதலையும், மற்றப் பத்திக் கடுத்த கிருத்தியங்களைச் செய்வதையும் விட்டுவிடுவார்கள். இழந்துபோன மானத்தை மறுமடியும் அடைந்ததாக எண்ணுமளவும் அவர்களுக்கு இளைப்பாற்றியிராது. ஆனால் சர்வேசுரனை மெய்யாகவே நேசிப்பவர்கள் இவ்வித நினைவு கொண்டிரார்கள். மேலும் தங்களுக்குப் புகழ்ச்சி வருவிக்கும் யாவற்றையும் விலக்கிப்போடுவதுமன்றி பிறர் தங்களைப் புகழும்போது கஸ்திப்பட்டு, நிந்திக்கும்போது மகிழ்ச்சி யடைவார்கள்.

4. "நான் சர்வேசுவரனுடைய கண்களிற் காணப்படுந் தன்மையைவிட அதிகமொன்றும் என்னி

டத்தில் இல்லை." என்று அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு அஸ்ஸீஸ் என்பவர் வசனிப்பார். நிந்தைக்குரியவர்களாய்ச் சர்வேஸ்வரனால் நிர்மாணிக்கப்படுகிறவர்கள் மனிதரால் மதிக்கப்படுவதினால் என்னபிரயோசனம். சர்வேஸ்வரன் நம்மை நேசிப்பாராகில் மனிதர் நிந்தை நம்மையென்ன செய்யலாம். மனிதர்களின் புகழ்ச்சி நமது அக்கிரமங்களுக்கு நேரிடத் தக்க ஆக்கினைகளில் நின்று நம்மை விடுவிக்க மாட்டாது. அவர்கள் இகழ்ச்சி நமது நற்கிரியைகளுக்குத் தக்கபேறைப் பறித்துக் கொள்ள மாட்டாது. அர்ச். தெரேசம்மாள் "ஆ! எனது சர்வேஸ்வரா உமது கண்களுக்கு நாங்கள் பெரியவர்களாகவும், குற்ற மற்றவர்களாகவும் காணப்படுவோமாகில் சிஷ்டிப்பினால் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டாலும் நிந்திக்கப்பட்டாலும் எங்களுக்கு பெரிய காரிய மல்ல." என்பாள். அர்ச். பியசிஷ்டவர்கள் ஏகாந்தத்திலும் நிந்தையிலும் பிறப்பதைவிட வேறொன்றுக்கும் ஆசைப்படுவதில்லை. மற்றவர்கள் நமது பேரில் மிசித எண்ணங் கொண்டிருக்கும்போது நமக்கென்ன தீங்கு செய்கிறார்கள் அம்மாதிரியான வெண்ணமே ஒவ்வொருவரும் உடைத்தா யிருக்க வேண்டியது. நாம் கெட்டவர்களா யிருப்பதாய் அறிந்து கொள்ள வேண்டி யிருக்கையில் மற்றவர்கள் நம்மை நல்லவர்களாகப் பாவிக்க வேண்டுமென்று ஆசிக்கின்றோமே.

5. மறைவுள்ள சீவியமானது சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை முழுஇருதயத்தோடு நேசிப்பவர்களுக்கு மிக்க ஆதாயத்தைத் தருகின்றது. நமதாண்டவர் தமது சீவியகாலத்தின் முப்பது வருஷமளவும் வேலைக் கூடத்தில் ஏகாந்தத்திற் சீவித்துத் தாமே அதின் மாதிரிகை காட்டச் சித்தமாயினார். மனிதர் எண்ணத்துக்குத் தப்பித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் வனவாசத்தைத் தேடிப் போனார்

கள். அர்ச். விஞ்செஞ்சியு பெர்ணப்பர் "மற்றவர்கள் நம்மை மயிலைப்பாராட்டிப் பேசவும் நமது நடத்தையைப் புகழவும், சகலத்திலும் அநுகூலமடைகிறோமென்று சொல்லவும், வேணுமென்கிற ஆசையானது:—நாம் சர்வேஸ்வரனை மறந்து போகச் செய்து, நமது மிகவும் பரிசுத்தமான கிருத்தியங்களை யெல்லாங்கெடுத்து, ஞானசீவியத்தில் முன்னிட்டுப்போகாமற் மற்றெல்லாவற்றையும் விட அதிக தீங்கு செய்யத்தக்க பொல்லாப்பா யிருக்கின்றது." என்பார்.

6. சேசுக்கிறீஸ்துநாதருடைய நேசத்தில் விருத்தியடைய விரும்புவோமாகில் நமதுசுய எண்ணத்தின் மட்டில் நமக்கிருக்கும் ஆசையை அழிக்கவேண்டும். ஆனால் அப்படி யழிக்க மனதாயிருப்பாயாகில் அர்ச். ப்ரசிமரியமதலேனம்மாள் கற்பிக்கின்ற தக்கேள்! மதிக்கப்படவேணுமென்கிற ஆசையுள்ள பேர்மானது:—சகல ரிடத்திலும் நல்ல கீர்த்தியுள்ளவனா யிருக்க வேணு மென்கிறதில் அடங்கி யிருக்கின்றது. அப்படியிருக்க அதின் மரணமானது ஒருவருந் தன்னை யறியாதபடி மறைந்து கொண்டிருப்பதில் அடங்கி யிருக்கின்றது. இவ்வித மரணத்துக்கு வந்து சேருமளவும் மெய்யான தேவ தாசர்களா யிருப்பதில்லை யென்பது உறுதி.

7. நாம் மனிதர்களுடைய கண்களுக்குப் பிரியப்பட வேணும் என்கிற பேராசையையும், விசேஷமாய் மற்றவர்களையாள வேணுமென்னும் ஆசையையும் விலக்கிப் போடக் கடவோம். அர்ச். தெரேசம்மாள் இந்தப் பேராசையானது தனது மடத்திற் பிரவேசிக்கக் காண்பதைவிட அந்த மடமானது சகல கன்னியாஸ்திரிகளோடு பற்றி யெரிந்து போவது தாவிலை யென்று கோருவாள். சிலவிசை தனது மடத்தில் யாதொரு கன்னியாஸ்திரி முதலாளியாக ஆசையுள்ளவளா யிருப்பதாகக் கண்

டால் ஒன்றில் அவளைமடத்தைவிட்டு வெளியேதுரத்திவிடவாவது அல்லது எப்போதைக்கும் அடைத்துவைக்கவாவது மனதாயிருப்பாள். அர்ச். பாசிமரியமதலேனம்மாள் சொல்லி வருவதாவது. மெஞ்ஞானியின் மகிமையானது எவ்விடத்திலும் கடைசியிடந் தேடுவதிலும் மற்றவர்களை விட (மேலாயெண்ணப்படுவதில் அருவருப்புற்று இருப்பதிலும் அடங்கியிருக்கிற தென்பாள். "தாழ்ச்சியில் சிரேஷ்டராயிருங்கள்." என்று அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். சின்னப்பருடைய இவ்வாக்கியப்படிக்குச் சர்வேஸ்வரனை நேசிக்கும் ஆத்துமத்துக்குள்ள போராசையெல்லாம் மற்றவர்களைவிடத் தாழ்ச்சியில் மேலிட்டுப்போக வேண்டு மென்றே இருக்க வேண்டியது. கடைசியாய் ஒரே வார்த்தையிற் சொல்ல வேண்டுமாகில் சர்வேஸ்வரனை நேசிப்பவனுக்குச் சர்வேஸ்வரன் மாத்திரமே நோக்கமாயிருக்க வேண்டியது. ()

நேசப்பிரகரணம்

எனது சேசுவே! தேவரீருக்குப் பிரியப்பட வேணுமென்கிற மிகுந்த ஆசையை அடியேனுக்குத் தருளும். சர்வசிஷ்டிப்புக்களையும், என்னையுந்தானே முழுதும் மறந்துபோகச் செய்தருளும். என்னாத்துமத்துக்கு ஏக நேசமாகிய உம்மால நான் சிநேகிக்கப்படாமல் மற்றச் சகலராலும் நேசிக்கப்படுவதால் எனக்குண்டாகும் லாபமென்ன? என் மதுரசேசுவே! எங்களிருதயத்தை உமது வசமாக்கிக் கொள்ளும்பொருட்டு, நீர் உலகத்தில் வந்தீரே! நான் என்னிருதயத்தை உமக்குத்தர அறியாதிருந்தால் நீரே அதை வசப்படுத்தி உமது நேசத்தால் நிரப்பி இனி உம்மைவிட்டு அகன்று போக விடைகொடாதேயும். நான் உமக்குத் துரோகஞ் செய்தது, உள்ளதுதான்

ஆயினும் இப்போது என் முழு இருதயத்துடனே மனஸ்தாபப் படுகின்றேன். என் பாவங்களின் நினைவு ஒன்றே என்னை உபாதிக்கின்றது. ஆனாலும் உமது தயாளம் அளவற்றதென்றும், உம்மை நேசிக்கும் பாவியை நீர் தள்ளிப்போடுகிற தில்லையென்றும் நினைக்கும் போது எனக்கு ஆறுதலா யிருக்கின்றது. எனதுநேச இரட்சகரே என்னாத்துமத்தின் ஏகநேசமே! உம்மை நிந்தித்தது மெய்யே, ஆயினும் இப்போது உம்மை என்னைப்பார்க்கிலுந் தானே அதிகமாய் நேசிக்கிறேன். என்னை முழுதும் உமக்கே கையளிக்கிறேன். உம்மை நேசிக்கவும், உமக்குப் பிரியப்படவும் வேணுமென்கிறதை விட எனக்கு வேறொரு ஆசையுமில்லை. நீர் இவ்வாசையைக் கையேற்று அதை அதிகரிப்பித்து லௌகீக நன்மைகள் மட்டிலுள்ள பற்றுதல்கள் எல்லாவற்றையும் நாசமாக்கிப்போடும். நீர் நேசிக்கப்படுவதற்கு மிகவும் பாத்திரமாயிருக்கின்றீர். நான் உம்மை நேசியாதிருப்பதைப் பற்றி என்பேரில் அதிககடன் சுமந்திருக்கின்றது. ஆ! என்னாண்டவரே! இதோ நான் உமக்கு முழுதுஞ் சொந்தமாயிருக்க விரும்புகிறேன். என்னைப்பற்றியே நீர் சிலுவையின் பேரில் மரித்தபடியால் உமது நேசத்தைப்பற்றி உமக்குப் பிரியமாயிருப்பதற்கு எல்லாவற்றையும் சகிக்க விரும்புகிறேன். நான் அர்ச்சியசிஷ்டவனா யிருக்கச் சித்தமா யிருக்கின்றீர். என்னை அர்ச்சியசிஷ்டவனாக்கவும் கூடுமா யிருக்கிறீர். என் நம்பிக்கை முழுமையும் உம்மிடத்தில் வைத்திருக்கிறேன். ஓ! மரியாயே. என் சர்வேஸ்வரனுடைய மாதாவே, உமது அடைக்கலத்தின் பேரிலும் நம்பிக்கையா யிருக்கிறேன்.—ஆமென்சேசு.

()

பத்தாம் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

✠

பதினேராம் அதிகாரம்.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரைச் சிநேகிப்பவர் சுய காரியங்களைத் தேடான். எம்பதின் பேரில்.

1. சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை உத்தமமேனையாகச் சிநேகிக்க விரும்புகிறவன், சர்வேஸ்வரனையன்றி மற்றதையும், சகல சுய நேசத்தையும் தன்னிருதயத்தினின்று துரத்திப் போட வேண்டும். தன்னைத் தானே பரிச்சேதத் தேடாமல் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்படுவதை மாத்திரமே தேட வேண்டும். சர்வேஸ்வரனை உன் முழு இருதயத்தோடே சிநேகியென்று ஆண்டவர் சொல்லுகையில் சுயநலவெறுப்பைத் தானே நமக்குக் கற்பிக்கின்றார். சர்வேஸ்வரனை நமது முழு இருதயத்தோடே சிநேகிக்கும் பொருட்டு மூர்க்கமுக்த இலௌகிக காரியங்களையெல்லாம் நம திருதயத்தினின்று துரத்திப் போடவும், இரண்டாவது தேவசிநேகத்தால் அதை நிரப்பவும் வேண்டும். ஆனால் அற்ப மேனும் உலகப் பற்றுகளை உடைத்தாயிருக்கும் இருதயமானது சர்வேஸ்வரனுக்கு முழுதும் சொந்தமாயிருக்கக் கூடாது. ஆகையால் "சிஷ்டிப்பை எவ்வளவுக்கு அதிகமாய் நேசிப்போமோ அவ்வளவுக்கும் சர்வேஸ்வரனை அற்பமாய் நேசிப்போம்." என்று அர்ச். பிலிப்புநேரி யென்பவர் வசனிப்பார். இலௌகிக காரியத்தின் மட்டிலுள்ள பற்றுதலெல்லாவற்றிலும் நின்று மெதிருதயத்தைச் சுத்திகரஞ் செய்வதெப்படி? ஒறுத்தலினாலும், எவ்வித சிஷ்டிப்பின் பேரிலும் உள்ள பற்றுதலை யகற்றுவதினாலும், அதைச் சுத்திகரஞ் செய்யலாமே. சர்வேஸ்வரனைத் தேடியும் அவனைக் கா

ணமாட்டாமல் முறையிடுகிற சில ஆத்துமாக்களுக்
கு அர்ச். தெரேசம்மாள் மாறுத்தாரமாக "சிஷ்டிப்
பில் நின்று உங்க ளிருதயத்தை யகற்றி, உங்கள்
கடவுளைத் தேடுங்கள். அப்போது அவரைக் காண்
பீர்கள்." என்று வசனித்திருக்கின்றாள்.

2. சிலர் தாங்கள் அர்ச்சிக்கப்பட மனதாயிருக்
தாலும் தங்களுக்கு இஷ்டமானவிதமாய் அர்ச்சிக்கப்
பட விரும்புவது நிற்பாக்கியமாயிருக்கின்றது. சேசுக்
கிறீஸ்துநாதரை நேசிக்க விரும்பினாலும் தங்கள் காட்
ப்படிக்கு அதாவது தங்கள் பிரியங்களையும், உபோ
வனையிலுள்ள வீண் சிலாக்கியத்தையும், போசனப்
பிரியத்தையும் வெறுக்காமல் அவரை நேசிக்க விரு
ம்புகின்றார்கள். சர்வேஸ்வரனை நேசித்தாலும் தாங்
கள் நினைக்கிற யாதொன்று தங்களுக்கு அநுகூ
லப்படா விட்டால் இலேசமுற்றிருப்பார்கள். தங்
கள் கீர்த்திக்கு யாதோர் அற்பபழுது வருத்துகிற
வர்களை மிகவும் கோபிப்பார்கள். தங்களுக்கு நேரி
ட்டிருக்கும் யாதோர் வியாதி குணப்படா விட்டால்
பொறுமையற்றிருப்பார்கள். இவர்கள் சர்வேஸ்வரனை
நேசித்தாலும் ஐசுவரியம், மகிமை, வீண் சிலாக்கியம்
இவைகள் பேரில் ஆவலுள்ளவர்களா யிருப்பார்கள்.
பிறர் தங்களை வங்கிஷபதிகளாகவும், விவேகிகளாக
வும், மற்றவர்களைவிட நல்லவர்களாகவும் பாவிக்க
விரும்புவார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் தியானஞ்செ
ய்தாலும் அடிக்கடி தேவத்திரவியாநுமானங்களைப்
பெற்றாலும், அவர்கள் இருதயத்திற் பிரபஞ்ச ஆசை
நிறைந்திருக் கின்றமையால் அதில் நின்று அற்பப்
பலன் மாத்திரஞ் சம்பாதிப்பார்கள். ஆண்டவர் அ
வர்களிடத்திற் பேசுவது வியர்த்தமென்று காண்பதி
னால் அப்படிப்பட்டவர்க ளிடத்திற் பேசுகிறது முத
லாயில்லை. அவர் ஒருநாள் அர்ச். தெரேசம்மாளைப்
பார்த்து "அனேக ஆத்துமாக்க ளிடத்திலே பேச

ழிரு

நமக்குச் சித்தமுண்டாயிருந்தாலும் நமது குரல்கே
ட்கப்படாத படிக்கு உலகமானது மிகுந்த சத்தஞ்
செய்கின்றது." என்று திருவுளம்பற்றினார். ஐயோ!
அவர்கள் உலகத்தை விட்டுச்சற்றே விலகியிருப்பா
ர்களாகில் அவர்களுக்கு எவ்வளவு நலம்! ஆதலால்
லௌகிகப் பற்றுதல் நிறைந்திருப்பவன் தன்னிடத்
திற்பேசும் சர்வேஸ்வரனுடைய குரலைக்கேட்கச் ச
க்தியுள்ளவனல்ல. இந்திரியங்களுக்குரிய காரியங்க
ளின் பேரில் பற்றுதலா யிருப்பவனுக்கு எவ்வள
வோ நிற்பாக்கியம்! நூருசேன் இவைகளாற் கவர் கெ
ட்டுச் சேசுக்கிறீஸ்நாதரை நேசியாமல் விட்டுவிடு
கிறதும், அழிந்து போகிற நன்மைகளை யிழந்து போ
காதபடிக்கு அளவற்ற நித்திய நன்மையை யிழந்
து போகிறதும் எவ்வளவோ ஆபத்து. ஒருவன் அ
ழிவுக்குரிய நன்மைகளைப் பின்சென்று ஓடும்போ
து அவனே அழிந்து போவது நிச்சயந்தானே யென்று
அர்ச். தெரேசம்மாள் வசனிப்பாள்.

3. சேசுகிறீஸ்துநாதரைத் தேவர்களில் ஒருவ
ராய் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதென்று திபேரென்
னும் உரோமாபுரி அஞ்ஞானி இராயன் செனசங்
கத்தாரிடத்திற் கேட்டபோது அந்தச் செனசங்கத்
தார் அதற்கு மறுமொழியாக "சேசுநாதர் தம்மை
யன்றி வேறொருவரையும் ஆராதனைசெய்ய வொண்
ணாது என்று சொல்லுவதினால் கெறுவமுள்ள தெ
ய்வமா யிருக்கிறார். ஆகையால் அவரை வணங்கச்
சம்மதிக்கமாட்டோம்." என்றார்கள். சர்வேஸ்வரன்
தாம் ஒருவரே ஆராதிக்கப்படவும், நேசிக்கப்படவும்
சித்தமா யிருப்பது மிகவும் உண்மை தானே. அவர்
அதற்குப் பாத்திரமா யிருக்கிறதினாலேமாத்திரம் அ
ப்படிக் கேட்கிறாரேயன்றிக் கெறுவத்தினாலல்லவே.
அவர் நம்மை மிகவும்நேசிக்கிறபடியால்நமது அன்பு
முழுமையுங் கேட்கின்றார். நமது மட்டில் மாத்திர

மே வைக்கவேண்டிய பட்சத்துக்கு வேறொரு வஸ்
துவும் பங்காளியாகச் சகிக்கிறதில்லை. போட்டியின்
றித் தாமொருவரே நேசிக்கப்பட வேண்டுமென்று
இவர் ஆசிக்கிறவ ராகையால் யாதோ இருதயத்தில்
ஒரு சிஷ்டிப்புக்கு ஏதாகிலும் பங்கிருக்கிறதென்று
இவர் கண்டாலும் போது அப்போஸ்தலராகிய அர்ச்.
இயாகப்பர் சொல்லுமாப்போல அதின்மட்டில் ஒரு
வகையிற் காய்மகாரப் படுகிறார். ஆண்டவரை மெய்
யாகவே நேசிக்கும் ஆத்துமமானது சேசுக்கிறீஸ்து
நாதருடைய நேசத்தை மாத்திரமே அதிற் காப்பற்
றிக் கொண்டிருக்கும்படிக்கு எவ்வித லௌகிகபட்
சத்துக்கும் தன்னிருதயத்தை யடைத்து வைத்
திருக்க வேண்டுமாகையால் அதை ஆண்டவர் அ
டைக்கப்பட்ட தோட்டமென் றழைக்கிறார். சேசுக்
கிறீஸ்துநாதர் நமது சர்வபட்சத்துக்கும் பாத்திர
மாயிருப்பதையும், அவர் மிகுதியாய் நம்மை நே
சித்தையும், இன்னமும் நம்மை நேசிக்கிறதையும்
அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் செவ்வையாய்க் கண்டு பிடி
க்கின்றார்கள். அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசியார் "சர்
வேஸ்வரனுக்குச் சொந்தமா யிராத அற்ப நாமம்பி
ரை முதலாய் என்னிருதயத்தில் இருப்பதாகக்
கண்டால் உடனே அதை அறுத்து எறிந்து போடு
வேன்." என்று சொல்லுவார்.

4. தாவீதரசனானவர் புறாவைப்போல் தனக்
குச் சிறகுகள் வேண்டுமென்றாசிப்பார் அதாவது:—
சர்வேஸ்வரனுடைய மடியிற் பறந்துபோய் அதில் இ
ளைப்பாறும் பொருட்டுச் சர்வபிரபஞ்சப் பற்றுதலும்
அகன்று சுத்தமான ஓர் இருதயம் வேண்டுமென்று
ஆசிப்பார். அநேகோத்தமாக்கள் சர்வேஸ்சுரனிடத்
திற் பறந்து போம்படிக்கு முழுதும் பூலோகத்தை
வெறுத்தவர்களா யிருக்க விரும்புவார்கள். அப்படி
யே அவர்கள் முழுதும் வெறுத்திருப்பார்களாகில்

புண்ணியத்தில் மிகவும் விருத்தியடைவார்கள். ஆனால் தங்களிருதயத்தில் யாதொன்றிலும் அற்ப ஒழுங்கற்ற பற்றுதல் வைத்திருப்பதினாலும், அதை விட்டுவிடப் பிரயாசப் படாதிருப்பதாலும் சாங்கோபாங்க மார்க்கத்தில் ஓடியென்கிலும் முன்னிடாமல் தங்கள் நிற்பாக்கியத்தில் உழன்று கிடக்கின்றார்கள். அர்ச். சிலுவை யருளப்பர் "ஒரு வஸ்துவானது எவ்வளவு அற்பமா யிருந்தாலும் அதின் மட்டில் மிகுந்த பற்றுதலுள்ள ஆத்துமமானது அநேக புண்ணியங்களைக் கொண்டிருந்த போதிலும் சர்வேஸ்வரனுடனே உத்தம விதமாக ஐக்கியமாக மாட்டாது. ஏனெனில் பட்சியானது ஓர் பலமான நூலால் கட்டப்பட்டிருந்தாலுஞ் சரி பஞ்சை நூலால் கட்டப்பட்டிருந்தாலுஞ் சரி அதின் தளை யெவ்வளவு பலவீனமுள்ளதா யிருந்தபோதிலும் அதை அவிழ்த்துக் கொள்ளும் பரியந்தம் கட்டுண்டு பறக்கமாட்டாதிருக்கும்." என்பார். புண்ணியங்களிலும் இஷ்டப்பிரசாதங்களிலும் சம்பத்துள்ள ஆத்துமாக்கள் தங்களை நிறுத்தப்பண்ணும் நூலை அறுக்கக்கூடுமான வோருதாரமுள்ள முயற்சி செய்வது போதுமாயிருக்க அற்பப் பற்றுதலை வெறுக்கத் தைரியமில்லாததைப்பற்றித் தேவ ஐக்கியத்துக்கு [illegible]ர்ந்து சேரக் கூடாதிருப்பதைக் காண்கிறது கஸ்திக்குரியதாயிருக்கின்றது. அப்படியே செய்வார்களாகில் அவர்களும் இஷ்டப்பிரசாதத்தின் அளவற்ற பொக்கிஷத்தைச் சம்பாதிக்கக் கூடும். சர்வேஸ்வரனும் அவைகளில் நிரஞ்சனரா யிருப்பார்.

5. சர்வேஸ்வரன் தம்மை முழுமையும் தனக்குத் தர வேண்டுமென்று யாசிக்கும் ஒருவன் தன்னை முழுமையும் சர்வேஸ்வரனுக்கு ஒப்புக் கொடுக்கக் கடவான். என தன்பர் தம்மை முழுமையும் எனக்குத் தந்தார். நானும் என்னை முழுமையும் அவ

ருக்குத் தந்தேன். சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் நம்மை மிகவும் நேசிப்பதினால் நமது நேச முழுமையும் வேணுமென்கிறார். அந்த நேசத்தை முழுமையாகக் கொடாவிட்டால் அவருக்குத் திருப்தியில்லை. அர்ச். தெரேசம்மாள் தனது மடங்களி லொன்றுக்கு முதலாளியா யிருந்த வோர் கன்னியாஸ்திரிக்கு. "மடத்தி லிருக்கும் ஆத்துமாக்கள் தங்களை முதலாய் மறந்துபோக விரும்பும் காய்மகாரமுள்ள வோர் அரசனுக்குப் பத்தினிகளா யிருக்கவேண்டியபடியால் சிஷ்டிப்பின் மட்டிலுள்ள எவ்வித பற்றுதலையும் அவர்களிடத்தில் நின்று அகற்றிப் போடும்படியான வகையாய் நடப்பிப்பாயாக." என்றெழுதினள். அர்ச். பாசிமரிய மத்தலேனம்மாள் தன் மடத்தில் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருந்த ஒருத்தி பக்திக் கடுத்த வோர் சின்ன புஸ்தகத்தின் மட்டில் மிகவும் பற்றுதலா யிருந்தா ளென்றும் ஓர் நியாயத்தைப்பற்றி அவளிடத்தில் நின்று அதை வாங்கிக்கொண்டாள். சில ஆத்துமாக்கள் கிரமப்படி தியானஞ் செய்து தேவ நற்கருணையைச் சந்தித்து நன்மைவாங்கி வந்தபோதிலும் யாதோர் லௌகீகபற்றுதல் அவர்களிடத்தில் மேற்கொண்டிருப்பதினால் ஒன்றில் விருத்தியடைகிறதேயில்லை அல்லது அற்பமாக மாத்திரமே விருத்தியடைகிறார்கள். இவ்வகையாய்ச் சீவித்து வருவதினால் எப்போதும் நிற்பாக்கிய நிலைமையிலிருப்பது மன்றிச் சகலத்தையும் இழந்து போகத்தக்க ஆபத்திலும் இருக்கின்றார்கள்.

6. ஆதலால் தாவீதிராசாவைப்போலே நமதிருதயத்தைப் பூலோகத்தின் மட்டிலுள்ள எவ்வித பற்றுதலில் நின்றும் சுத்தமாக்க வேணுமென்று சர்வேஸ்வரனை வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி யிராவிட்டால் நாம் அவருக்குப் பூரணமாய்ச் சொந்தமா யிருக்கக்கூடாது. சேசுக்கிறீஸ்துநாதருக்கு மெய்

யான சேஷரா யிருக்கவேணுமாகில் எல்லாவற்றையும் வெறுத்துவிடவேணுமென்று அவர்தாமே திருவுளம்பற்றுகின்றார்; அதைப்பற்றித்தானே பூர்வத்திலிருந்த வனவாசிகளிடத்தில் யாதோ ரிளைஞன் வந்து தன்னை அக்கூட்டத்திற் சேர்த்துக்கொள்ள வேணுமென்று கேட்கும்போது அவர்கள் "இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் நிரம்பும்படியாக வுனதிருதயம் வெறுமையா யிருக்கின்றதா?" என்று முந்த முந்தக் கேட்பார்கள். அர்ச். செர்த்துருதம்மாள் ஆண்டவரைப்பார்த்து அவர் தன்னிடத்தில் சித்தமா யிருப்பதைத் தெரிவிக்க வேணுமென்று வேண்டிகொள்ளுகையில் ஆண்டவர் அவளுக்குத் திருவுளம்பற்றினதாவது:—"உன்னிடத்தில் மெய்க்குச் சித்தமா யிருப்பதெல்லாம் எதெனில் சிஷ்டிப்பானது உன்னிருதயத்தி லிராமல் இது வெறுமையா யிருக்க வேண்டும்," என்றார். ஆதலால் சர்வேஸ்வரனைப் பார்த்து நமது முழு இருதயத்துடனே என்னாண்டவரே! சவுக்கியம், ஆஸ்தி, மேன்மை, மகிமை, புகழ்ச்சி, சாஸ்திரம், ஆறுதல், நம்பிக்கை, ஆசை இன்னுந் தானே தேவரீரிடத்தில் நின்று நான் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடுமான இஷ்டப் பிரசாதங்கள், உபகாரங்கள் முதலிய எல்லாவற்றையும்விட அதிகமா யும்மை நேசிக்கிறேன், ஒரே வார்த்தையிற் சொல்ல வேண்டுமாகில் என்னாண்டவரே யும்மை யல்லாத எந்த வஸ்துவுக்கும் மேலா யும்மை மதிக்கிறேன். என் சர்வேஸ்வரா! உம்மைத் தவிர வேறெந்த வஸ்துவைத் தந்தாலும் எனக்குப் போதாது. நீர் மாத்திரமே யெனக்கு வேண்டும், வேறொன்றும் வேண்டாம், என்று சொல்லக் கடவோம்.

7. இருதயமானது:— சிஷ்டிக்கப்பட்ட வஸ்துவில் நின்று வெறுமையான மாத்திரத்தில் தேவ சிநேகமானது அதை நிரப்பவருகின்றது. "பொல்லாங்

கான சமயங்களை உன் கண்களி னின்று அகற்றிப் போடு. உடனே ஆத்துமமானது சர்வேஸ்வரனை தேடி அவரை நேசிக்கும்." என்று அர்ச். தெரேசம்மாள் வசனிப்பாள். அதுள்ளது தானே. ஏனெனில் ஆத்துமமானது நேசியாமல் ஜீவிக்க அறியாது. ஒன்றில் சிஷ்டகரை நேசிக்கவேண்டியதா யிருக்கின்றது. ஒன்றில் சிஷ்டிப்பை நேசிக்கவேண்டியதா யிருக்கின்றது. சிஷ்டிப்புகளை நேசியாவிட்டால் மெய்யாகவே சிஷ்டகரை நேசிக்கும். கடைசியா யெல்லாவற்றையும் சம்பாதித்துக் கொள்ளும்பொருட்டு எல்லாவற்றையும் வெறுத்துப் போடவேண்டும். அர்ச். தெரேசம்மாள் தனது உறவின் முறையார்களி லொருவன்மட்டில் வைத்திருந்த பக்ஷம் யோக்கியமானதா யிருந்தபோதிலும் அந்தப் பக்ஷம் நிலைத்திருக்குமளவும் சர்வேஸ்வரனுக்கு முழுமையும் சொந்தமா யிருந்ததில்லை. ஆனால் அந்தப் பட்சத்தை முழுமையுந் தள்ளிப் போட்ட மாத்திரத்தில் சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் அவளைநோக்கி "தெரேசே! இப்போது நீ நமக்கு முழுமையும் சொந்தமா யிருக்கிறாய் நாமும் உனக்கு முழுமையும் சொந்தமா யிருக்கிறோம்." என்று திருவுளம்பற்றப் பாத்திரமுள்ளவளானாள். இவ்வளவு நல்லவரும் நேசத்துக்குரியவருமா யிருக்கிற ஆண்டவர் அளவற்ற பட்சத்துக்குப் பாத்திரமானவரானபடியால் அற்ப வஸ்துவா யிருக்கிற நமது இருதயத்தைப் பகர்ந்து கொடுக்க நாம் அவருக்கும் சிஷ்டிப்புகளுக்கும் மனதா யிருப்ப தெப்படி! சங்கைக்குரிய ஜுயிலே துப்போக் தென்பவர் சர்வேஸ்வரனைப்பார்த்து ஆண்டவரே சகலத்துக்குமேலாகவும், ஆஸ்தி மகிமை, தாய் தகப்பன்மார், சிநேகிதரைவிடவும் அதிகமா யும்மை நேசிக்கிறேனென்று சொல்லுகையில் ஆண்டவரே பூமியிலே குப்பைச் சகதிகளும் புழுக்களை விட வதிகமா யும்மைச் சிநேகிக்

கிறே னென்று சொல்வதாக அவருக்குத் தோன்று மாகையால் வெட்கப்படுவார்.

௪. ஆண்டவர்தம்மைத் தேடுகிறவன்பேரில் காவது:—சர்வேஸ்வரனைமாத்திரம் தேடுகிறவன்பேரில் அளவற்ற வகையில் நல்லவராயிருக்கிறாரென்று தீர்க்கதரிசியாகிய ஜெரேமியா என்பவர் வசனித்தார். அளவற்ற நித்திய நன்மையாகிய கடவுளைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு இருதயத்திற்குப் பரிச்சேதம் நிருத்திவருத்தாததும் சீக்கிரத்தில் அழிந்துபோவதுமான நன்மைகளை யிழந்துபோவது எவ்வளவோ பாக்கியமான நஷ்டம். எவ்வளவோ இலாபமான சேதம்! ஓர் மன்னவான் ஒருவனத்தில் வேட்டையாடப் போனபோது அவ்விடத்தில் ஒரு ஏகாந்தி உலாவிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு அவரைப்பார்த்து நீரார்? எங்கே போகிறீர்? என்று வினவினான். அதற்கந்த ஏகாந்தி அந்த மன்னவனைப் பார்த்து:—துரையே நீரித்த வனாந்தரத்தில் என்ன செய்கிறீ ரென்று கேட்க, இவன் வேட்டையாட மிருகங்களைத் தேடுகிறே னென்று சொன்னான். அந்த வனவாசியானவர் நான் சர்வேஸ்வரனைத் தேடுகிறேனென்று சொல்லி மறைந்து போனாராம். அவரைக் கண்டு பாவித்துச் செழிப்பின் பேரிலுள்ள எவ்வித பட்சத்தையும் நமதிருதயத்தினின்று தூரத்தினாலே இச்சீவியத்திற் சர்வேஸ்வரனை நேசிக்கவும் அவருடைய சித்தத்தின்படி நடக்கவும் அவரைத் தேடுவது மாத்திரமே நமது ஏககுறியா யிருக்க வேண்டும். உலக நன்மைகளை நேசிக்க வேணுமென்று தந்திரம் சேர்கையில் உலக நன்மைகளும் பெருந்தன்மைகளும் மாலை வேளையில் மறைந்து போகத்தக்க சகியும் புகையு மல்லாமல் வேறென்ன வென்று சொல்லிக் கொள்வோம். ஆ! என்னாண்டவராகிய சேசுக்கிறீஸ்துநாதரே! உமது பேரிலுள்ள பட்சத்தைப்பற்றிச் சகலத்தையும் விட்டுவிட்டேன். உம்மை மாத்திரமே நேசிக்கிறேன். நீர் ஒருவரே யெனக்குப் போது மென்று சொல்லக் கூடினவனே பாக்கியவான்.

௫. தேவசிநேகமானது ஆத்துமத்தை முழுமையும் வசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும்போது அவ்வாத்துமமானது சர்வேஸ்வரனுக்கு முழுதுஞ் சொந்தமாயிருக்கிறதற்கு விக்கினம் பண்ணக் கூடுமான லௌகிக காரியங்க ளெல்லாவற்றையும் தேவானுக்கிரகத்தைக் கொண்டு தானே யுரிந்து போடுகின்றது. அர்ச். பிரான்சீஸ்கு சலேசியார்:—"வீடுபற்றி யெரியும்போது சன்னல் வழியாகச் சாமான்களை யெறிந்து போடுவார்கள். அதாவது ஒருவன் தன்னை முழுமையாகச் சர்வேஸ்வரனுக்குக் கையளிக்கும்போது ஆச்சாரிய குருவானவரும் போதகரும் தன்னைத் தூண்ட வேணு மென்று காத்திராமல் தானே எவ்வித லௌகீக பற்றுதலையும் உரிந்துபோடத் தேடுவான்." என்பார். "தேவசிநேகமானது சர்வேஸ்வரனைமாத்திரமே நாம் கொண்டிருக்கச் செய்யும்படிக்குச் சர்வத்தையும் நம்மிடத்திலின்று உரிந்துபோடுகின்றது." என்று செஞ்ஞூரி யென்கிற குருவானவர் சொல்லுவார், ஓரைசுவரியவான் சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் மட்டிலுள்ள நேசத்தைப்பற்றித் தன்னாஸ்திகள் யாவற்றையும் விட்டுவிட்டு மனம்பொருந்தித் தரித்திரனானார். அவருடைய சிநேகிதர்களி லொருவன் அவர் இம்மேரையாய்ச் செய்வதற்குக் காரணமேதென்று கேட்டபோது அவ்வைசுவரியவான் தன் சாக்கிலிருந்த சுவிசேஷ புஸ்தகத்தை யெடுத்துக் காட்டி "என்னாஸ்திகளை யெல்லாம் பறித்துக் கொண்டது இதுதான்." என்றார். ஆத்துமமானது ஆண்டவரிடத்திலே தனதன்பு முழுமையும் வைத்திருக்குமேயாகில் அது ஐஸ்வரியம், சந்தோஷம், மேன்

மை, மகிமை, செங்கோன்மை முதலிய சகலத்தையுஞ்சித்தது, சர்வேஸ்வரனை விட வேறொன்றையும் விரும்புகிறதில்லை. அதின் வாயிலின்று "என்னாண்டவரே, நீரொருவர்மாத்திரமே எனக்குவேண்டும், வேறொன்றும் எனக்குக் கவையில்லை." என்னும் வார்த்தை எப்போதும் பிறக்கும் அர்ச். பிரான்சிஸ் சலேசியார் "சர்வேஸ்வரனுடைய பரிசுத்த அன்பானது சகலத்தையும் நேசமாக்கும் பொருட்டுச் சர்வேஸ்வரனையிராத எல்லாவற்றையுந் தவிர்த்துப் போடும். ஏனெனிற் சர்வேஸ்வரனுடைய அன்பைப் பற்றிச் செய்வதெல்லாம் நேசமாகின்றது." என்கிறார்.

10. தேவசிநேகமானது ஒரிருதயத்தை ஆகுதியாக்கிக் கொள்ளும்போது சர்வ சிஷ்டிப்புகளையும், மறந்துபோம்படியான வகையாய் மயக்கிப் போடுகின்றது. குடிமயக்கமுள்ளவன் செத்தவனைப்போற் கிடக்கிறான் அவன் பார்க்கிறதுமில்லை, கேட்கிறதுமில்லை, பேசுகிறதுமில்லையே, திவ்விய அன்பால் மயங்கிக்கிடக்கும் ஆத்துமத்தின் அந்தஸ்தும் அப்படிக்கொத்ததாமே. இவ்வுலோகக் காரியங்களின் மட்டில் அதற்கொரு தோற்றமும் இருக்கிறதில்லை. சர்வேஸ்வரனை மாத்திரமே நினைக்கவும், சர்வேஸ்வரனைக் குறித்துமாத்திரமே பேசவும், சர்வேஸ்வரனுக்காக மாத்திரமே கிரிகைச் செய்யவும் விரும்பும். ஒரே வார்த்தையிற் சொல்ல வேண்டுமாகில் தன் கிருத்தியங்களெல்லாமும், தன் நேச முழுமையும் சர்வேஸ்வரனுக்கு மாத்திரமே சொந்தமாயிருக்க வேணுமென்று கோரும். பரிசுத்த வுன்னத கவிகளில்:—ஆண்டவர் நித்திரை செய்கிற நமது ஆசைநாயகியை யெழுப்ப வேண்டாமென்கிறார். அப்படியே செசுக்கிறிஸ்துநாதர் நேசிக்கும் ஆத்துமத்தின் இட்டதுமான நித்திரையாவதென்னவெனில்:—அர்ச். பசிலென்பவர் சொல்வதுபோலே சர்வேஸ்

வரனைச் சேர்ந்ததை மாத்திரமே கவனிக்கும் பொருட்டும், அர்ச். பிரான்சிஸ்குடனே கூட "என்னாண்டவரே ஆஸ்தி, மேன்பாடு உலகபாக்கியம் இவையெல்லாம் ஆகிறதென்ன! என்னாண்டவரே, என் பொக்கிஷம் யாவும் நீரே." என்று சொல்லக் கூடும் பொருட்டும், சர்வ சிஷ்டிப்புக்களையும் மனம்பொருந்தி யெப்பொழுது மறந்துபோவதே அந்த நித்திரையாம். ஐயா! என்னாண்டவரே, என் சர்வமே என்னும் இவ்வார்த்தைகளின் பலமுழுமையும் நன்றாய்க் கண்டுபிடிக்கின்றோமோ? தேவ நேசிகனுக்கு அவைகளை யிளைவிடாமல் திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதை விட மதுரமுள்ளதொன்றுமில்லையே.

11. ஆதலால் சர்வேஸ்வரனுடனே முழுதும் பந்தனமாகும் பொருட்டுத் தன்னை முழுமையும் சிஷ்டிப்புக்களைவிட்டு அகற்றிப்போடுவது அவசரம். விசேஷமாய்ப் பந்துக்கள் மட்டிலுள்ள வொழுங்கற்ற பட்சத்தை வெறுத்துப்போடவேணும். செசுக்கிறிஸ்துநாதர் திருவுளம் பற்றினதாவது:—தன தினத்தாரைப் பகையாதவன் நம்மிடத்தில் வந்து நமக்குச் சீஷனாயிருக்கக் கூடாதென்றார். இனத்தார் மட்டிற் பகையேதுக்கு? பலதடவையிலும் நமதாத்துமத்துக்கு நம்மினத்தாரைவிடப் பெருஞ்சத்துராதிகளில்லையென்பதே அதற்கு முகாந்திரமாகும். அர்ச். சார்லு பொரோமியார் தமதினத்தார் வீட்டுக்குப்போனபோதெல்லாந் தம்மிடத்திற் பத்திக்குறைவுகண்டதாகச் சொல்வார். அந்தோனி மார்தோசா வென்னும் குருவானவரிடத்தில் நீரேன் பந்துக்கள்வீட்டில் நெருங்குவதில்லையென்று கேட்பவர்களுக்குச் சந்நியாசிகளின் பத்திகுறைகிறதற்குக் காரணம் பந்துக்களின் வீட்டைவிட வேறொன்றுமில்லையென்று பரிட்சையாலறிந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுவார்.

12. இயாதோரந்தஸ்த்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய சமயத்தில் தமது தாய் தகப்பன்மார்களுக்குக் கீழ்ப்படியக் கடனில்லை யென்பது நிச்யம். இயாதொருவன் சன்னியாச அந்தஸ்துக்கு அழைக்கப்பட்டுத் தாய் தகப்பன் அதற்குத் தடை செய்வார்களாகில் அவர்கள் தங்கள் சுய பிரயோசனத்தைத் தேடி அவனுடைய ஞான நன்மைக்குத் தீங்கு செய்ய மனதா யிருப்பதினால் அவர்கள் மனதை விட்டுச் சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்தின்படி செய்ய வேண்டும். தாய்தகப்பன்மார்களுக்குத் தங்கள் பிள்ளைகள் வீட்டை விட்டகலா திருந்தாலே போதும். அதற்காகத் தங்கள் பிள்ளைகள் நரகத்துக்காளாய்ப் போகவும் சம்மதிப்பார்க ளென்று அர்ச். பேர்நார் தென்பவர் வசனிக்கிறார்.

13. இன்னம் அதிசயத்துக்குரிய காரியமேதெனில்:—தெய்வ பயமுள்ள தாய் தகப்பன் முதலாய்த் தங்கள் பிள்ளைகள் சன்னியாசத்துக்குச் சர்வேஸ்வரனால் அழைக்கப்பட்டு அதிற் பிரவேசிக்க மனதா யிருக்கையில் அதைத் தடுக்கக்கூடிய விக்கின மெல்லாஞ் செய்கின்றார்கள். அவர்கள் அப்படி செய்யும்போது சிலவிசேஷித்த சமயந்தவிர மற்றச்சமயங்களிற் சாவானபாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்களென்னத்தகும். ஆனால் அந்தவாலன் சன்னியாசியாகாவிட்டால் இரட்சண்ணியமடைய மாட்டானோ? உலகத்திலிருப்பவர்க ளெல்லோரும் நரகத்துக்குப் போகிறார்களோ? என்று இயாதொருவன் கேட்பானாக்கும். அதற்கு நாம் சொல்லுகிறதாவது:—சன்னியாசத்துக் கழைக்கப்படாதவர்கள் தங்கள் அந்தஸ்தின் கடமைகளைச் சமுத்திரையா யநுசரித்து இரட்சண்ணிய மடைவார்கள். ஆனால் அவ்வந்தஸ்திற்கு அழைக்கப்பட்டுச் சர்வேஸ்வரனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள் இரட்சண்ணிய மடையக்

கூடுமானாலும் ஆண்டவர் ஒவ்வொரு அந்தஸ்துக்கும் அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு நியமித்திருக்கும் விசேஷ அநுக்கிரகங்கள் அவனுக்குக்கிடைக்கமாட்டாதாகையால் மகாவருத்தத்தோடுமாத்திரமே இரட்சண்ணியமடையலாம் தானழைக்கப்பட்டிருக்கும் அந்தஸ்திற் பிரவேசியாதவன் திருச்சபையிலே தன்னிடத்தைவிட்டு வழுவின அவயவத்தைப்போலிருக்கிறான் என்றும், ஆகையால் அவன் தனதுகடமைகளை நிறைவேற்றுகிறதும் தன்னையிரட்சிக்கிறதும் மகா அருமையா யிருக்கின்றது என்றும் வேதசாஸ்திரியான அல்போர்த்தென்பவர் சொல்லுகிறார்

14. அந்தஸ்தைத் தெரிந்துக்கொள்ளுதலானது பிரதானசக்கரமாம் என்று சிலானதென்னும் குருவானவர் சொல்லுகிறார். ஒரு கெடியாரத்திலுள்ள சக்கரம் ஒன்று கெட்டுப்போனமாத்திரத்தில் மற்றவையெல்லாம் அலங்கோலையாவது போலவே தனது தேவநியமிப்பைத் தவிர்த்துப் போம்போது சீவிய முழுதும் அலங்கோலையா யிருக்கின்றது. எத்தனையோ நிற்பாக்கியவாளர் தங்கள்தாய்தகப்பனுக்குக் கீழ்ப்படியும் பொருட்டுத் தங்களழைப்பை யிழந்து [illegible]டுதியாய்ச் சீவித்துத் தங்கள் குடும்பத்துக் கிழிவானார்கள். ஒரு வாலனானவன் தன் தகப்பன்மட்டிலிருந்த மரியாதையினாலே சன்னியாசியாகாதிருந்தான். ஆனால் அவன் வளர்ந்த பிறகு தகப்பனோடு சண்டை செய்து தனது கையாலேதானே அவனைக் குத்திக்கொன்று நீதிசக்கரத்தால் மாண்டுபோனான். வேறொரு வாலன் மடத்துக்குப் போய்ச் சன்னியாசத்திற் பிரவேசித்துத் தனழைப்புக்குத் தக்கவண்ணம் நடவாமல் பத்திக்கடுத்த கிருத்தியங்களையெல்லாம் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் விட்டு சன்னியாசத்தையும் ஒழித்துக் கடைசியாய்த் தாறுமாறில் விழுந்தான். ஒருநாளிராத்திரி துர்ச்சடத்தையுள்

ள வோரிஸ்திரியின் வீட்டினின்று புறப்படும்போது
சக்களவு ஒருவனுற் கொலை யுண்டான். குருக்
கள் அவன்குரற் சத்தங்கேட்டு ஓடிவருமுன் இறந்
து போனன். இப்பேர்க் கொத்த திஷ்டாந்த மெவ்வ
ளவோ சொல்லிக் காட்டலாம்.

15. மேலான ஜீவியத்தைத் தெரிந்து கொள்
ளும் விஷயத்திலே தாய் தகப்பன்மார் பிள்ளைகளு
க்குச் சத்துருக்களாய் இருப்பதினலே அதற்கழை
க்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் தாய் தகப்பன் ஆலோ
சனையைக் கேட்க அவசியமில்லை யென்று அர்ச்.
தோமாசென்பவர் புத்தி சொல்லுகிறர். பிள்ளைகள்
தங்கள் அழைப்பின் பேரில் தாய் தகப்பனுடைய ஆ
லோசனையைக் கேட்கக் கடன் பட்டிருக்கும் போ
தே விசேஷமாய்த் தாங்கள் அதை நிறைவேற்ற உத்
தரவு கொடுக்கமாட்டார்களென்றும், அதற்குத்தடை
செய்வார்களென்றும் பயப்பட இடமிருக்கையிலே
அவர்களிடத்தில் உத்தரவுகேட்டு அதை அடைகிற
வரையில் காத்திருக்கக்கடனுமில்லை. அர்ச். தோமாஸ்
அக்கெம்பிசென்பவரும், அர்ச். மலக்சாந்தார் இரா
யப்பரும், அர்ச். சவேரியாரும், அர்ச். லூயிஸ் பெலத்
ராக்தோ என்பவரும், இன்னும் மற்ற அநேகரும் தங்
கள் தாய்தகப்பன்மார் இடத்தில் அறிவிக்காமல்முத
லாய் சந்நியாசத்துக்குட் பிரவேசித்தார்கள்.

16. ஆனல் தங்கள் தாய் தகப்பன்மார் மனது
க்கு ஒத்தாப்போம் பொருட்டுத் தாங்கள் அழைக்க
ப்படுஞ் சன்னியாசத்துக்குட் பிரவேசியாதிருக்கும்
போது மாத்திரம் தன்னைறி தவறிப்போகத் தக்க
ஆபத்துண்டாகிறதில்லை. ஆனல் தங்கள் தாய் தகப்
பன்மார்களுக்குச் சந்துஷ்டி வரும்படிக்கு அழைக்
கப்படாமல் குருத்துவ அந்தஸ்திற் பிரவேசிப்பவர்
களும் அப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்குட் படுகிறர்கள்.
இந்த மேலான அந்தஸ்துக்கு அழைக்கப்பட்டார்க

ளென்பதற்கு மூன்று அடையாளங்க ளுண்டு, அ
தின் முதலாவது:—கல்வி, 2-வது:—சர்வேஸ்வர
ஸை மாத்திரமே தேடுகிற தென்கிறமேலான எண்
ணம், கடைசியாய் நல்லொழுக்கமாமே. பரிட்
சிக்கப்பட்டு முறைப்பாடற்ற நடத்தையுள்ளவர்களு
க்கு மாத்திரமே திருப்பட்டங் கொடுக்கலாமென்று
திரிதெந்தென் னும் நகரிற்கூடிய திருச்சங்கமானது
மேற்றிராணி மார்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கின்ற
து. ஒரு மேற்றிராணியார் பட்டம் வாங்கப்போகிற
வருடைய நடத்தையின்பேரிற்கேட்கும் வெளி அத்
தாட்சி இவைகளாயிருந்தாலும், உள்ஒழுக்கமும்பழு
தற்றிருக்க வேணும் என்பதற்குச்சந்தேகமில்லை, இ
இல்லாமல் வெளி நடத்தையானது மாயமன்றி வே
றென்ன ? அத்திருச் சங்கமானது 12-ம் அதிகார
த்திற் பட்டம் பெறப்போகிறவர்கள் யோக்கியமுள்
ளவர்களா யிருக்க வேணு மென்று சொல்லுகின்ற
வி பட்டம் பெறுகின்றவர்களுடைய நன்னடத்தை
யைச் சோதிக்கும் பொருட்டுத் தானே ஒவ்வொரு
பட்டத்துக்கு இடையிலும் சிலகாலம் செல்லவே
ண்டுமென்று கட்டளையிட் டிருக்கின்றது.

17. அர்ச். தோமாசென்பவர் அதற்குச் சொ
ல்லும் நியாயமாவது பட்டம் பெறுவோர் பெற்றுக்
கொள்ளும் ஒவ்வோர் பட்டத்திலும் பலிபீடத் தே
வத்திரவியானுமானத்திற் சேசுக்கிறிஸ்து நாதருக்கு
ஊழியஞ் செய்கிறதென்கிற மேலான அலுவலுக்கு
நியமிக்கப்படுகிறர். ஆதலால் திருவூழியருடைய
அர்ச்சியசிஷ்ட தனமானது ஒரு சந்நியாசியினுடை
ய அர்ச்சியசிஷ்டத் தனத்தை மேவிடவேண்டியதா
யிருக்கின்றது அர்ச். தோமாஸென்பவர் இவ்விடத்
தில் விசேஷமாய்ப் பட்டம் பெறப் போகிறவர்களைக்
குறித்துப் பேசுகின்றர். பட்டம் பெற முன்னமே
தானே அர்ச்சியசிஷ்டவர்களா யிருக்கவேணுமென்

கிறார். சந்நியாசஅந்தஸ்துக்கும், குருபட்ட அந்தஸ்
துக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தையுங் காண்பிக்கிறார்.
ஏனெனிற் சன்னியாசத்திலே தங்கள் நற்குணங்க
ளைச் சுத்திகரிக்கின்றார்கள். திருப்பட்டங்களைப் பெ
றுவதற்கோ வெனில்:—ஏற்கனவே பரிசுத்தர்களாயி
யும், அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாயியும் இருக்க வேண்டிய
தாமே. இவ்வர்ச்சியசிஷ்டத் தனமானது பட்டம்
பெறுவதற்குமுந்தியிருக்க வேண்டியதென்று வெவ்
வேறிடங்களில் அர்ச். தோமா சென்பவர் சொல்லு
கிறார், அது அவசர மென்றும் எண்பிக்கிறார். அப்
படி அவசரமா யிருப்பது பட்டம் பெற்றவர் தமது
அலுவலை யோக்கியமாய் நடத்தமாத்திர மல்ல. சே
சுக்கிறீஸ்து நாதருடைய ஊழியர்களில் சேர்க் தெ
ன்னப்படவும் . யோக்கிய மாகும்படிக்குந் தானே
அது அவசர மென்றும், தேவத்திரவி யானுமானத்
தால் வரும் இஷ்டப்பிரசாதம் விழலாகாமல் இன்ன
மும் மேலான பேறுகளைச் சம்பாதிக்க உதவியா யி
ருக்கு மென்றும் முடிவு கட்டுகிறார்.

18. தங்கள் சீவியம் ஏற்கனவே மெய்யாக நற்
சீவியமா யிராமல் திருப்பட்டம் பெறுகிறவர்கள்
தேவ அழைப்பின்றி மேலான அந்தஸ்துக்கு ஏறு
வார்களாகில் கொடிய பாவத்துக் குள்ளாவார்கள்
என்று நாமெழுதின வேத சாஸ்திரத்திலே மெய்ப்
பித் திருக்கிறோம். ஏனெனில் விசேஷமாய் மோக
விஷயத்தின் மட்டி லுள்ள துர் வாழ்க்கையைவிட்
டகலாமல் திருப்பட்டம் வாங்குகிறவர்கள் சர்வேசு
ரனால் அழைக்கப்பட்டவ ரென்று சொல்ல வொண்
ணாது. அந்தருணத்தில் யோக்கிய வண்ணமுள்ள
வரா யிருப்பதும் பாவப் பொறுத்தல் ஆசீர்வாதம்
கொடுக்கப்படத்தக்க மனஸ்தாப முள்ளவரா யிருப்
பதும் போதாது. அத்திருப்பட்டங்களைப் பெறும்
பொருட்டு ஏற்கனவே தானே வெகு காலம் தவக்கி

ன்மேலாயாய்ச் சீவிக்க வேண்டும். இல்லா விட்
டால் அர்ச். ஆன்சேல் மென்பவர் சொல்லுமாப்
போலே தேவ நியமிப்பின்றிப் பரிசுத்த ஊழியத்தி
ல் பிரவேசிக்குந் தணிவைப்பற்றியும் அபெல்லி யென்
பவர் சொலலுமாப்போல இப்படிப்பட்ட விஷயத்
தில் நரகத்தில் விழும் பெரிய ஆபத்துக் குள்ளாகிற
தினாலும் ஒரு சாவான பாவங் கட்டிக் கொள்ளுகி
றார். மேலும் சோதே வென்பவர் குருத்துவ மெ
ன்னுந் தேவத் திரவியானு மானத்தைக் குறித்துப்
பேசும்போது பட்டம் பெறுகிறவ ரிடத்தில நிச்சய
மாய அர்ச்சியசிஷ்டத்தனங் கட்டளை யுள்ள தென்
று சாதிக்கின்றார். சான்ஷே சென்பவருடையவும்,
ஒல்மா னென்பவருடையவும், சலாமாங்கு பள்ளிக்
கூடத்திலுடையவும் அபிப்பிராய மிதுவே. ஆத
லால் நாமிப்போது பேசிவந்தது ஒரு சாஸ்திரியின்
தனி அபிப்பிராயமாய் மாத்திரமிராமல் அர்ச். தோ
மா சென்பவருடைய போதகத்தின் பேரிலும் ஊன்
றின பொதுக் கருத்தாமே.

19. இவ்விஷயத்துக்கு வேண்டிய நற்குணங்க
ளின்றிப் பட்டம் பெறுகிறவர் சாவான பாவத்தைக்
கட்டிக் கொள்ளுகிறதுமல்லாமல் பட்டம் பெறுபவ
ருடைய நன்னடத்தையின் மட்டில் கூடிய வுறுதி
யிருக்கும் பொருட்டுப் போதுமான சோதனை யில்
லாமற் பட்டங் கொடுக்கும் மேற்றிராணியாரும்,
தனது இருதயத்தை நெடுங்காலம் சோதியாமல்
திருப் பட்டங்களைப் பெற மனதா யிருக்கும் வா
டிக்கைப் பாவிக்குப் பாவப் பொறுத்தல் கொடுக்
கிற ஆத்தும குருவும், கடைசியாய்த் தங்கள் பிள்
ளையின் துர் நடத்தையை யறிந்தும் தங்கள் குடும்
பத்துக்கு ஆதரவா யிருக்கும்படியாகத் திருப்பட்
டங்கள் வாங்கச் சர்வபிரயாசையும்படுகிற தாய்தகப்பன்
மார்களும் சாவான பாவங் கட்டிக் கொள்ளுகிறார்

கள், தேவ தோத்திரத்தையும் ஆத்துமாக்களின் இ
ரட்சணியத்தையும் பெருவிக்கமாத்திரமே சேசுக்கி
றிஸ்துநாதர் குரு அந்தஸ்தை ஸ்தாபித்தாரன்றி இ
லௌகிகத்தார் குடும்பத்தைத் தாங்கும்படி ஸ்தாபி
த்ததில்லை. சிலர் குரு அந்தஸ்தை ஒருத்தியோகத்
தைப்போல் அல்லது சம்பளமும் வருமானமுமுள்
ள யாதொரு தொழிலைப்போல் பாவித்து மோசம
போகிறார்கள். ஆகையால் சில தாய் தகப்பன்மார
தங்கள் குடும்பம் எளிமையா யிருக்கிறதென்றும்
அதற்கு என்ன வழி செய்கிறதென்று தெரியவில்லை
யென்றும் காண்பித்து, முட்டாள் அல்லது தூர்மா
ர்க்கன் என்றறிகிற தங்கள் பிள்ளைக்குப் பட்டங்
கொடுக்க மேற்றிராணியா ரிடத்திற் கேட்டுக் கொள்
ளும்போது மேற்றிராணியார் அவர்களுக்குச் சொ
ல்லவேண்டிய மறுவுத்தாரமாவது:—"மது பிள்ளை
களே குரு அந்தஸ்தானது திருச்சபைக்கு நன்மை
வருவிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதேயன்றி, குடு
ம்பங்களின் எளிமைக் கொத்தாசை செய்ய ஏற்ப
டுத்தப்பட்ட தல்ல. ஆகையால் நீங்கள் விரும்பு
கிற இப்பேர்க் கொத்த முகாந்திரங்களெல்லாம் இ
வர்கள் ஆத்துமத்தின் அழிவுக்குக் காரணமா யிருப்
பது மல்லாமல், இவர்கள் குடும்பமும் நாசமும் அ
ழிந்து போகக் காரணமா யிருப்பதினால் உங்கள் வா
ர்த்தைக்குச் செவி கொடுப்ப தில்லை." என்று அனுப்
பிவிட வேண்டியது.

20. தங்கள் குடும்பத்திற்கு மத்தியில் சிலக்
குங் குருக்களோவெனில்:—தங்கள் தாய் தகப்பன்
மார்கள் பரிசுத்த ஊழியத்தை அட்டை செய்ய
வும் குடும்பத்துக் கதிக வருமானம் வருவிக்கப் பிர
யாசைப்படவும் கேட்பார்களாகில் இனிய இரட்ச
கர் தமது மாதாவுக்குத் திருவுளம் பற்றினதை அ
வர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். கமது பிதாவைச்

சேர்ந்த காரியங்களைப்பார்க்கவேணுமென்று உங்களு
க்குத் தெரியாதா? நான் குருவாக்கும், பணத்தைக்
குவிக்கிறதும், மகிமையைச் சம்பாதிக்கிறதும், குடு
ம்பத்தை நடத்துகிறதும் என்னுடைய லல்லவே. ஏ
காந்தமா யிருக்கிறதும், தியானஞ் செய்கிறதும், படி
க்கிறதும், ஆத்துமாக்களுக் குதவி செய்கிறது மாத்
திரமே யென்னுடைய லாகுமென்று சொல்லவேண்
டும். ஆனால் குடும்பத்துக்கு ஒத்தாசை செய்யமிக்க
அவசரமாயிருக்கையில் தன்னுடையவும், பிறருடை
யவும் இரட்சணியப் பணிப்புக்குப் பிரதிகூல மிரா
தபோது தன் சகோதரர்களாக உதவிசெய்யவேண்
டும். அதுவே தனக்குப் பெரியகாரியம்.

21. சர்வேஸ்வரனுக்கு முழுதுஞ் சொந்தமா யி
ருக்க மனதுள்ளவன் உலகம் மதிக்க வேணுமென்று
இச்சை கொள்ளலாகாது. ஆனால் கிறீஸ்தவ
யூரா யெத்தனையோ பேர் இவ்வெண்ணத்தைச் சம
பாதித்துக் கொள்ளும் பொருட்டுச் சர்வேஸ்வரனை
விட்டகன்று கெட்டுப்போகிறார்கள். இதற்குத் திஷ்
டாந்தமாக, இவர்களிருக்கிறதாக் குணத்
திலொன்றைக் குறித்து மற்றவர்கள் பேசக் கேட்
டால் தாங்கள் குற்றமற்றவர்களென்றும், தங்கள்
பேரிற் சொல்வதெல்லாம் பொய்யென்றும், அவ
தூறென்றும் காண்பிக்க என்னென்னவோ பிரயா
சைப்படுவார்கள். இவர்கள் யாதோர் நன்மை செய்
வார்களாகில் அதில் நின்று சில புகழடையும்படிக்
கு அதைச் சகலரும் அறிய வேணுமென்று சர்வ
முயற்சியுஞ் செய்வார்கள். அர்ச்சியசிஷ்டவர்க
ளோவெனில் இம்மாதிரியாய் நடப்பதில்லை. தங்கள்
கண்களுக்குத் தாங்கள் நீசராகக்காணப்படுவதுபோ
லவே மற்றவர்களுக்குங் காணப்படும்படிக்குத் தங்
கள் பிசகுகளைச் சகலருமறிய மனதா யிருப்பார்கள்.
சர்வேஸ்வரனுக்கு மாத்திரம் தாங்கள் பிரியப்ப

ஆசித்து அவருக்கு மாத்திரமே தங்கள் புண்ணியந் தெரிய வேணுமென்று விரும்புவார்கள். இதினி மித்தியத்தைப் பற்றியே பிரபலியமில்லா மறைவுள்ள சீவியத்தை அபரிமிதமாக நேசிக்கின்றார்கள். இரகசியத்திலே தருமஞ் செய்யவும், வேண்டிக் கொள்ளவும் படிப்பிக்கின்ற இரட்சகருக்கு இப்படிய மனதாயிருக்கின்றார்கள்.

22. விசேஷமாய்த் தன்னைவிட்டு அதாவது:— தன் சொந்த மனதைவிட்டுத் தன்னை அகற்றிக்கொள்ளவேண்டும். தன்னைத் தானே ஜெயிக்க அபிக்தவனுக்கு மற்றெவ்வித அருவருப்புள்ள காரியங்களையும் செயிப்பது வருத்தமாயிராது. அர்ச். சவேரியார் அநேகம் விசை சொல்லி வந்த புத்தியும் அதுவே. ஏனெனில் "நம்மைப் பின்சென்று வரமனதாயிருப்பவன் தன்னைத்தானே மறுத்துவிடக்கடவான்" என்று சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார். "நாமே நம்மை வெறுக்கிறதும், நமது சுயசாட்டத்தைப் பின் செல்லா திருக்கிறதுமே நாம் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாவதற்கு [illegible] வேண்டியவைகளின் சங்க்ஷேப மாகும். இதுவே சர்வேஸ்வரனிடத்தில் நின்று பெறக்கூடுமான பெரியவரம்" என்று அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு அஸிசியென்பவர் வசனிக்கிறார். "சகல மனிதரும் தங்கள் சுயமனதைவிட்டுவிடுவார்களாகில் ஒருவரும் நரகத்துக்குப் போகார்கள்." என்று அர்ச். பெர்நார் தென்பவர் நிச்சயிக்கிறார். சுயமனதானது நற்கிரிகைகளைத் தானே பழுதுள்ளதாக்குகின்றது. இதற்கு உதாரணமாக, ஓர் தபசி தனது ஆத்தும குருவானவருடைய மனதுக்கு விரோதமாக யாதொரு ஒறுத்தல் செய்யமனதாயிருக்கையில் அவ்வொறுத்தலானது சுயபட்சத்தினின்று உண்டாகிறதினால் அது பழுதுள்ளதாயிருக்கிறது. சுயமனதுக்கடிமையாயிருப்பவனுக்குக் கேடுண்டாகும். [illegible]

வன் தானடையக் கூடாத அநேக காரியங்களை ஆசிப்பான்; தனக்குப் பிரியமிராத காரியங்கள் தன்னிடத்தில் [illegible] மற்றவரிடக் காண்பான். ஆகையால் நமக்கிருக்கும் [illegible] சத்துராதி மாமிசமாகும். அதனால் நேரிடும் ஆபத்துள்ள சமையங்களை அகற்றிப் போடுவோமாக. அதெப்படியென்றால் புலன்களை ஒறுத்தல்செய்து நம்மைச் சர்வேஸ்வரனுக்குக் கையளிப்போமாக. இதினால் அந்த யுத்தம் ஒழிந்து போம். ஐஸ்வரியங்களின் பேரிலுள்ள பற்றுதலானது இரண்டாஞ் சத்துருவாகும். ஆகையினாலே தரித்திரத்தை நேசிப்போமாக. இதனால் இவ்விரண்டாம் சண்டையும் ஒழிந்துபோம். மூன்றும் சத்துராதி பேராசை. இதற்குப்பதிலாக தாழ்ச்சியையும், மறைவுள்ள சீவியத்தையும் சிநேகிப்போமாக. இப்படியே இம்மூன்று போர்களும் தீர்ந்துபோம். நமது சத்துருக்களெல்லாரிலும் மிகவும் ஆபத்துள்ள நான்காஞ் சத்துராதியோ வென்றால் "சுய நாட்டம்," என்று சொல்லப்படுவதுதானே. இந்தச் சுய மனதை ஜெயிப்பதற்குச் [illegible] ஸ்வரனுடைய சித்தத்திற்கு நம்மைக் கை [illegible] ப்போ [illegible] நாம் போரும் ஒழிந்துபோம். "ஒருவன் தன் சுய நாட்டத்தை நிறுத்தி வருத்தக் கூடாதிருக்கும்போது எல்லாம் மனக்கலக்க மடைகிறதொழிய மற்றப்படி வேறொன்று மல்ல." என்று. அர்ச். பெர்நார்தென்பவர் வசனித்தார். ஆண்டவர் அர்ச். பாசி மரியமதலேனம்மாளிடத்தில முறையிட்டதாவது:—"நமது பேரிற் பத்தியைக் கொண்டிருக்க விரும்பும் ஆத்துமாக்களுண்டானாலும் அவர்கள் தங்களுக்கிஷ்டமான மேரையாயிருக்க வேணுமென்று பிரியப்படுவதினால் அதை யடையச் சத்தியற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள்." என்று அருளிச் செய்தார்.

23. சர்வேஸ்வரனை நேசிக்க வேண்டுமாகில் நமக்குப் பிரமாணப்படி நேசியாமல் அவருக்குப் பிரி

யமானபடி நேசிக்கவேண்டும். ஆத்துமமானது சர்
வேஸ்வரனுடனே ஏகபந்தனமாகவும், அ[illegible]
[illegible]ந்த நிறைந்த பந்தனமா யிருக்கவும் வே[illegible]
சகலத்தையும் உரிந்துபோட்டிருக்கவேண்[illegible]
சர்வேஸ்வரன் சித்தமா யிருக்கிறார். இவ்விஷயத்
தைக் குறித்து அர்ச். தெரேசம்மாள் "ஐக்கியமுள்
ள தியானமானது சர்வேஸ்வரனை மாத்திரமே யநுப
விக்கும் பொருட்டு இவ்வுலக காரியங்களுக்கு மு
ழுதும் மரித்தவரை யிருப்பதல்லாமல் வேறொன்றிலும்
காணப்படவில்லை." என்றாள். சர்வேஸ்வரன் மட்
டிலுள்ள நேசத்தைப் பற்றிச் சிநேகப்புக்களைவிட்டு
எவ்வளவுக் கதிகமாயாகலுமோமோ அவ்வளவுக் கதிக
மாய்ச் சர்வேஸ்வரன் நம்மைத் தமது அன்பினாற்பூரித்
துத் தம்முடன் ஐக்கியத்துக்கொள்ளுவார். அனே
கர் சர்வேஸ்வரனுடனே உத்தம விதமாய் ஒன்றித்
திருக்க ஆசித்தாலும் துன்பம், தரித்திரம், வியாதி,
நிந்தை முதலானதை யநுபவிக்க மனதாயிரார்கள்.
அப்படியே யிவர்கள் எதுவரையில் தேவ சித்தத்
துக்கு அமையாதிருப்பார்களோ அதுவரைக்கும் அ
ந்த உத்[illegible] அடையமாட்டார்கள்.
"சர்வேஸ்வரனுடன் ஐக்கியமாகும்பொருட்டுத் துன்
பதுரிதங்களை யநுபவிக்க வேண்டும்." என்று அர்ச்.
சுந்தரின் ரேன் என்பவள் சொல்லுகின்றாள். நமக்
குள்ளும் புறம்புமாயிருக்கிற கெட்ட சார்பில் நின்று
நம்மைச் சுத்தமாக்கும்படிக்குச் சர்வேஸ்வரன் அ
வைகளை யநுப்புகின்றார். ஆதலால் நிந்தை வியாதி
தரித்திரம் சோதனை இவை முதலானவைகளெல்
லாம் நமது சகல ஆசாபாசங்களையும் சண்டைசெய்
து செயிப்பதற்கும், செபதபத்தின் பலத்தைக் கொ
ண்டு சர்வேஸ்வரனுடைய முறைமைக்கு விரோத
மான எவ்வித தோற்றத்தையும் நம்மிடத்தில் நி
வித்துப் போடுவதற்கும் நமக்கு மிகவும் அவசிய
மிருக்கின்றது. துன்பதுரிதங்கள் சர்வேஸ்வரனோ

பற்றி நமக்கின்பமாகும் வரையில் அந்தத் திவ்விய
வொருமிப்பை அடைவதில்லை.

28. "சர்வேஸ்வரனுடன் உத்தமமேனாயமாயொ
ன்றித்துப் போம்பொருட்டுப் பஞ்சேந்திரியங்களை
யும், ஆசாபாசங்களையும் ஒறுத்தல்செய்யப் பழகவே
ண்டும்." என்று அர்ச். சிலுவை யருளப்பர் வசனி
க்கிறார். பஞ்சேந்திரியங்களின் மட்டிலோவென்னில
சேசுக்கிறிஸ்துநாதருடைய தோத்திரங்களை நோக்
காத சகல இன்பங்களையும் உடனே தள்ளிப்போட
வேண்டும். அதற் குதாரணமாகச் சர்வேஸ்வரனுட
னே மேன்மேலும் நம்மையொன்றிக்க வுதவாத இயா
தொரு காரியத்தைப் பார்க்க அல்லது கேட்க ஆசை
வரும்போது அதை யகற்றிப் போடவேண்டியது.
ஆசாபாசங்களைக் குறித்தோ வென்னில் துன்பப்படுகி
றதையும் நிந்தைப்படுகிறதையும்விட வேறொன்றுக்
கும் ஆசை வையாமல் மிகவும் வருத்தமும் சங்கட
மும் எளிமையுமான காரியத்தை யெப்பொழுதுஞ்
சுமந்துகொள்ளவேண்டும். ஒரே வார்த்தையிற் சொ
ல்லவேண்டுமானால் சேசுக்கிறிஸ்து[illegible] மெய்யா
கவே நேசிப்பவன் அவரோடு மாத்திரமே ஒன்றித்தி
ருக்கும் பொருட்டுச் சகல இலௌகீக நன்மைகளி
லும் உள்ள பட்சத்தை யெல்லாம் போக்கிச் சர்வத்
தையும் தன்னைவிட்டு உரிந்து போடத் தேடுவான்.
அவனுடைய விருப்ப மெல்லாம் சேசுநாதரையே
நோக்கும். சேசுநாதரையே யெப்பொழுதும் நினை
ப்பான். சேசுநாதரையே யெப்பொழுதும் நாடுவான்.
எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் எச்சமயத்திலும்
சேசுக்கிறிஸ்துநாதருக்கு மாத்திரமே பிரியப்பட வி
ரும்புவான். ஆனால் இவ்வடைவில் வந்து சேரும்
பொருட்டுச் சர்வேஸ்வரனைப்பற்றியிராத சகலபற்
றுதலையுந் தன்னிருதயத்தில் நின்று தாத்திப்போட
விடைவிடாமல் நினைக்கவேண்டும். கடைசியாயோ

ஆத்துமமானது தன்னை முழுதும் சர்வேஸ்வரனுக்களிக்கும் பொருட்டுச் செய்யவேண்டியதென்னவென்றால்:—முதலாவது சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியமில்லாததெல்லாம் விலக்கி, அவருக்குப் பிரியமானதெல்லாஞ்செய்கிறது. இரண்டாவது:—சர்வேஸ்வரன் அநுப்புவதெல்லாம் எவ்வளவு கடினமானாலுஞ்சரி பிரியமற்றதானாலுஞ்சரி ஒன்றுந்தவிராமல் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது. மூன்றாவது:—தன் மனதைவிட தேவசித்தத்தை யதிகமேலா யங்கீகரித்துக் கொள்ளுகிறது. இதுவே சர்வேஸ்வரனுக்கு முழுதுஞ் சொந்தமாயிருக்குந் தன்மையாம்.

நேசப்பிரகரணம்.

என்னாண்டவரே! என்சர்வமே, என்னன்பிகெட்டத் தன்மையும், அசட்டைத் தனத்தையும் பாராமல் உம்மை நேசிக்க இடைவிடாமல் என்னைக் கூப்பிடுகிறதை யுணருகிறேன். இதோ தயாராயிருக்கிறேன், இனி யுமக்கிடஞ் செய்கிறதில்லை. உமக்கு முழுதுஞ் சொந்தமாயிருக்க எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுகிறேன். என்னையும் என் சுயமனதையுந் தானே வெறுத்துப் போடுகிறேன். ஆ! நானும்மை நேசிக்க நீர்செய்யாமற் போனதென்ன! மெய்யாகவே யும்மை நேசிக்கிறேன். ஓ! என்மதுரசேசுவே என்னாத்துமமானது உமதுமட்டிலுள்ள நேசத்தாற்பற்றி யெரிகின்றது. உம்மைநோக்கிப் பெருமூச்சுவிடுகிறேன். என்னிரட்சண்ணியத்துக்காக நீர் துன்பப்பட்டு மரித்ததை நான் பார்த்தபின்பும் உம்மையெப்படி நேசியா திருக்கலாம். அன்பு நிறைந்த இந்தச் சிலுவை மரத்தின் பேரிலும்மைப் பார்த்திருந்தும் எப்படியென் முழு இருதயங்கொண்டு உம்மை நேசியா திருப்பேன்! மெய்யாகவே என் முழு ஆத்துமத்தோடே

னேயும்மை நேசிக்கிறேன். இச்சீவியத்திலும் நித்தியத்திலும் உம்மை நேசிப்பதைவிட வேறாசை யெனக்கில்லை. ஓ! என்னாண்டவரே, என்னேசமே, என்னம்பிக்கையே, என்பலமே, என்னாறுதலே, நானுமக்குப் பிரமாணிக்கமாயிருக்கச்செய்தருளும். சகலத்திலும் உமக்குக் கீழ்ப்படிய விரும்புவதினால் என்னிருதயத்தில் நின்று பிடுங்கிப்போட வேண்டியதை யறிந்து கொள்ளும்படிக்கு எனக்கு வெளிச்சமும், அதை நிறைவேற்றப் பலமும் தந்தருளும். என்னாத்துமத்தின் திவ்வியபத்தாவே, என்னாண்டவரே! என் சர்வமே! நீரென்னுடன் பந்தனமாகவும், என்னை முழுதும் உம்முடன் ஐக்கியமாக்கவும் உமக்கிருக்கும் ஆசைக்குத்திருப்திசெய்யும்பொருட்டு, என்னை யுமக்கொப்புக்கொடுத்து, என்னை முழுதும் உமக்கேகையளிக்கிறேன். ஆ! என்சேசுவே! என்னிடத்திலெழுந்தருளிவந்து, என்னை முழுதும் உமது வசமாக்கிக்கொண்டு, என்னினைவுபற்றுதலையெல்லாம் உம்மிடத்தில் ஸ்திரப்படுத்தியருளும். எனது சார்பு, ஆறுதல் எல்லாத்தையும், சர்வசிஷ்டிப்புக்களையும் வெறுத்துப் போடுகிறேன். நீரொருவரே யெனக்குப்போதும். என் நேசமே! என் சர்வமே! யும்மைவிட வேறொன்றையும் நினையாதிருக்கவும், உம்மை மாத்திரமே அபேட்சிக்கவும், உமக்குமாத்திரமே ஊழியஞ்செய்யவும் வேண்டிய இஷ்டப்பிரசாதத்தைத் தந்தருளும். ஓ மரியாயே! என் சர்வேஸ்வரனுடைய மாதாவே நீ யிம்மை யென்னும் வரத்தை யெனக்குப் பெறுவித்தருளும்.—ஆமென் சேசு.

பதினோராம் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

✠

பனிரண்டாம் அதிகாரம்.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நேசிப்பவன் தன்னயலா பேரில் பரிச்சேதங் கோபங்கொள், ளான். என்பதின்பேரில்.

1. பிறர் இடர் செய்யும் போது கோபங்கொள்
ளாதபடிக்குச் செய்யும் புண்ணியமானது:—சாந்த
குணத்தில் நின்று பிறக்கின்றது, சாந்தகுணத்துட
னே சம்பந்தமா யிருக்குஞ் செய்கைகளைக் குறித்து
முந்தின அதிகாரங்களில் ஏற்கனவே பேசியிருக்கி
றோம். ஆனால் அது இவ்வுலகில் இடைவிடாமல்
அநுசரிக்கப்பட வேண்டிய புண்ணிய மாகையில்
செய்பதற்க்க சில விசேஷ விபரங்களை யின்னமுங்
கூட்டிச் சொல்லுவோம்.

2. தாழ்ச்சியும், மதுரகுணமும் சேசுநாதருக்
கு விசேஷ புண்ணியங்களாமே. தாழ்ச்சியும், மதுர
முமா யிருக்கத் தம்மிடத்திற் கற்றுக் கொள்ளும்படி
அவர் தாமே நமக் கருளிச் சொல்லுகின்றார். சிறு
வைப் பனியைப் பற்றியும், தமது சிவியகாலத்திலும்,
விசேஷமாய்த் தமது பாடுகளின் காலத்திலும், கா
ண்பித்த விசேஷ மதுரத்தைப் பற்றியும் நம திரட்ச
கர் செம்மறிப்புருவை யென்று அழைக்கப்படுகிறார்.
கைப்பாசின் அரமனையிலே ஒருவன் கன்னத்தில் அ
றைந்தபோதும், ஆறுவக்காரனுக அவரை டைப்பி
த்தபோதும் இவைகளுக் கெல்லாம் சேசுநாதர் மறு
மொழியாக "நாம் கெடுதலாய்ப் பேசினோமாகில் அ
தை யெண்பி; சரியாய்ப் பேசினோமாகில் நம்மை
யேன் அடிக்க வேண்டும்," என்று மாத்திரமே திரு
வுளம் பற்றினார். அவர் மரிக்கும் பரியந்தம் இவ்வ

மறுமொழியையே சொல்லிக் காட்டி வந்தார். சிலு
வையில் அறையுண்டிருந்தபோதும், தம்மை நிந்திக்
கத் தமது பரிசுத்த நாமத்தைத் தூஷணித்த போ
தும் பொறுத்தல் கொடுக்கும்படி நமது பிதாவைப்
பார்த்து வேண்டிக் கொண்டார்.

3. தங்களை நிந்தித்து அடிப்பவர்கள் பேரிலே
கோபங்கொள்ளாமல் நிந்தை, ஆகடியம், அவதூறு,
உபாதனை, அடி, காயங்களை முதலாய்ச் சகிக்க அ
றிந்த தாழ்ச்சியும் மதுரமுமுள்ள இருதயங்கள் சே
சுநாதருக்கு எவ்வளவோ பிரியமா யிருக்கின்றது.
மதுரகுணமுள்ளவனுடைய வேண்டுதல் சர்வேஸ்
வரனுக்கு எப்பொழுதும் பிரியமாயிருக்கும். அதா
வது:—எப்பொழுதுங் கேட்கப்படும். சர்வேஸ்வ
ரன் மதுரகுணமுள்ளவர்களுக்கு மோட்சங் கொடு
ப்பதாக விசேஷமாய் வார்த்தைப்பாடு கொடுத்திரு
க்கிறார். "மோட்சமானது இவ்வுலகத்தில் நிந்திக
கப்பட்டுக் காலின்கீழ் மிதிக்கப்படுகிறவர்களுடைய
சொந்த தேசம்," என்று, குரு சுவாமியாராகிய அல
வாரே சென்பவர் சொல்லுகிறார். அது உள்ளது
தானே எனெனில் நித்திய விராச்சியத்தின் கைவ
சமானது அவர்களுக்குக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறதே
யன்றி உலகத்தார சங்கிக்கவும், மதிக்கவும் படுகிற
பெருமிக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறதில்லை. "மது
ரமுள்ளவர்கள் பாக்கியமுள்ள நித்தியத்தை யடை
வதுமன்றி, இவ்வுலகத்தில் தானே மாறாத சமாதா
னத்தை யடைந்திருப்பார்கள்" என்று தாவிதிராசா
வானவர் வசனித்தார். அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் தங்
களை அயோக்கியமாய் நடப்பிக்கிறவர்கள் பேரில் ஒ
ருபோதுங் கோபங் கொள்ளா திருப்பதுமன்றி முன்
னையிட அதிகமாய் நேசிப்பார்கள். ஆண்டவர்
அவர்கள் பொறுமைக்குச் சம்பாவனையாக அவர்க
ளுக்கு மனச் சமாதானத்தை அதிகரிப்பார். அர்ச்.

தெரேசம்மாள் சொல்லுகிறதாவது:—யாதொருவன் என்னை நிந்திக்கும்போது அவமானவேர் பட்சம் அவன்பேரி லெனக் குண்டாவதாகத் தோற்றுமென்பாள். இத்தப் புண்ணியவதிக்கு அர்ச்சியசிஷ்ட பட்டங் கொடுக்க ஏற்பட்ட காரணப் பத்திரங்களில் அவள் நேசித்த நிந்தை அவமானங்கள் அவளுக்கு மகிமைப் பட்டையம் போலான தென்று சொல்லியிருக்கின்றது. மிகுந்த தாழ்ச்சியும், தன் பேரிலே மிகுந்த எண்ணமுங் கொண்டிராமலும்; தான் சர்வ நிந்தைக்கும் பாத்திரமுள்ளவனென்கிற மன உணர்ச்சி கொள்ளாமலும் அப்பேர்க்கொத்த சாந்த குணத்தை யடைய ஏலாது. கோபியானவன் எப்பொழுதுங் கோபியாகவும் பழிவாங்க மனதுள்ளவனாகவு மிருப்பதற்குக் காரண மென்ன? தன் மட்டிலே தானே மேலான எல்லாங் கொண்டு சகலவித மகிமைக்கும் தான் யோக்கியமுள்ளவனாக நினைத்துக் கொள்ளுகிறதே அதற்குக் காரணம்.

4. பாக்கியமுள்ளவனாயிருக்கவும் இச்சீவியகாலில் தானே பாக்கியத்தைச் சுகிக்கத் துவக்கவும் வேண்டுமாகில் ஆண்டவரிடத்தில் மரிக்கவேண்டும். உலகத்தில் நாமநுபவிக்கக் கூடுமான இந்தப் பாக்கியமானது மோட்சப் பாக்கியத்துக்கு மிகவுந் தாழ்ந்ததானாலும் அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். சின்னப்பர் தமது சீஷர்களுக்கு வசனித்தபோதில இந்திரியங்களுக் கடுத்த எவ்வித இன்பங்களுக்கும் மேவிட்டுப் போகின்றது. ஆனால் இன்னுமொரு விசை சொல்லுகிறேன். நிந்தை அபதூறுகளுக்கு மத்தியிலே முதலாயிந்தச் சமாதானத்தை யடைந்திருக்க வேண்டுமாகில் ஆண்டவரிடத்தில் மரிக்கவேணும். மரித்தவன் எவ்வித சங்கைக் கேட்டையு முணரான். இவ்வண்ணமாகவே மதுரகுணமுள்ளவனாயிருக்கிறவன் பார்வையும் தோற்றமு மில்லாமல் செத்

போன ஒருவனைப்போல சகல நிந்தைகளையுஞ் சகித்துக் கொள்ள வேணும். சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை மெய்யாகவே நேசிப்பவன் சகலத்தையும் அவருடைய பரிசுத்த சித்தத்துக் கொப்புக் கொடுத்து, செல்வத்தையும்; வறுமையையும், ஆறுதலையும், துன்பத்தையும் மகிமை நிந்தையையும் ஒரு கண்ட சிரத்தையும் சம மனதுடனேயும் அங்கீகரித்துக் கொள்ளுகிறதினால் அவ்வித அந்தஸ்துக்கு வந்து சேருகின்றான். அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். சின்னப்பர் இம்மேன்மையாய்ச் செய்து வந்ததினாலே தானே, "எனது துன்ப சோதனைகளுக்கு மத்தியி லெனக்குச் சந்தோஷ மிதமிஞ்சிப் பெருகுகின்றது." என்பார். இவ்வித புண்ணிய அந்தஸ்திற்குவந்துசேருகிறவனே பாக்கியவான். அப்பேர்க்கொத்தவன் இவ்வுலகத்தின் சகல தன்மைகளிலும் விலையுயர்ந்த நீளியசமாதானத்தைச் சுகிக்கின்றான். "இருதய சமாதானத்தோடு உலக முழுமையும் இணையிட்டுப் பார்க்கும்போது இது என்ன பெறும்." என்று அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசியார் வசனிக்கின்றார். ஏக்கமுற்று இருதய சமாதானமின்றிச் சீவிப்பவனுக்கு உலக மகிமை யெல்லாமுன்மையாகவே யேதுக்குதவும்.

5. சேசுக்கிறீஸ்துநாதருடனே எப்பொழுதும் ஏகோபித்திருக்கவேணுமானால் நமக்குநேரிடும் துன்பதுரிதங்களால் கலங்கிப்போகாமல் சகலத்திலும் ஆத்தும சமாதானத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கவேணும். கலக்கமுள்ள ஆத்துமத்தில் ஆண்டவர் வாசம் பண்ணுகிறதில்லை. அர்ச். பிராஞ்சீஸ்குச் சலேசியார் சாந்த குணத்தின் பேரிலே நமக்குத் தரும் பாடத்தைக் கேட்போம். ஒருபோதுங் கோபியாதேயுங்கள். எவ்வித போக்கைக் கொண்டும் அது உங்கள் ஆத்துமத்திற் பிரவேசிக்கவிடைகொடாதேயுங்கள். ஒருவிசை நுழைந்ததாகில், அதைத்

அரத்தவும், நமது மனதின்படி யடக்கவும் நமக்கு வல்லமை யிராது. அதற்கு அவுஷதங்களாவன:— முதலாவது:—கோபம் வருகையில் வேறு காரியங்களில் நினைவைச் செலுத்தி, மவுனங்காத்து, அதை உடனே தள்ளிப் போடுகிறது. இரண்டாவது:—கடவுள் புசலடித்ததைப் பார்த்தபோது அப்போஸ்தலர்மார் செய்ததுபோலே இருதயங்களை யமர்த்தத் தாலவியுள்ள சர்வேஸ்வரனுடைய ஆதரவை நாடிப் போகிறது. மூன்றாவது:—பலவீனத்தால் கோபத்துக் கிடங் கொடுத்தாயாகில் அதை யமர்த்த உடனே இயன்றமட்டும் பிரயாசைப்படு, பிறகு உன்னைத் தாழ்த்தி உனக்குக் கோபம் வருத்தின வேட்டத்தில் மதுரத்துடனேயும், தயாளத்துடனேயும் பேசு. காயங்களைக் கிளறி இருப்பது முக்கியமா யிருப்பது போலவே மதுரத் துடனேயும், மூர்க்க மின்றியும், அவனோடு புழங்க வேண்டும். அர்ச் அர்ச்சியசிஷ்டவர் தாமே சொல்லுமாப்போல அவருடைய சுபாவத்துக்குரியமான கோபமும், சிஷ்டிப்பின் மட்டில் மிஞ்சின நேசமும் ஆகிற இவ்விரண்டு ஆசாபாசங்களையும் ஜெயிக்க மிகவும் பிரயாசைப்பட்டார். முதலின ஆசாபாசத்தைவெல்ல 12-வருஷக்காலம்போர் செய்து வந்தார். பின்பு தனது நேச முழுமையும் சர்வேஸ்வரனுக்குத் தரும்படி சிஷ்டிப்பின் பேரிலுள்ள பற்றுதலை நீக்கினதால் இரண்டாம் ஆசாபாசத்தையும் அகற்றிப் போட்டார். இம்மேனாயா யிந்த அர்ச்சியசிஷ்டவரானவர் எவ்வளவு ஆழ்ந்த உட்சமாதானத்தைச் சம்பாதித்து வந்தா ரென்றால் எப்பொழுதும் மலர்ந்த முகத்தோடிருப்பார்.

6. கோபத்தாற் கலங்கியிருக்கையில் வார்த்தைகளாலும், கிரிகைகளாலும் அதைக் காட்டவேணுமென்று சிலர் தணித்துக் கொள்ளலா மென்று நினைக்கிறார்கள், ஆனால் அதற்கு விரோதமா யந்தக் கலக்கம் அதி

ரித்துப் போகும்படியாகச் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். எப்பொழுதும் சமாதானமா யிருக்க வேண்டுமாகில் கோபக் குணமா யிராதபடிக்கு எச்சரிக்கையா யிருக்க வேண்டும். சிலவிசை கோபம் எழும்புவதாகக் கண்டால் உடனே யாதொரு பிரியமான சரித்திரத்தை வாசிப்பதினாலாவது, பாட்டு, அல்லது சம்பாஷணையினாலாவது அதை யகற்றிப் போடவேணும். இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய சர்வேஸ்வரன் திருவுளம் பற்றுகிறதுபோலே கோபமானது [illegible] தீமையுள்ளவர்கள் பேரில் அற்ப நேசமுள்ள ஒரு [illegible] ருடைய இருதயத்தில் இடம் பார்த்து [illegible] கொண்டு அதிலே வெகுகாலம் வாசம் பண்ணுகின்றது. அதற்கு விரோதமாய் மெய்யான விவேகியினுடைய இருதயத்தில் அது திருட்டுத்தனமாய் நுழைந்தாலும் அதில் நிலைகொள்ளமாட்டாமல் உடனே அதினின்று துரத்தப்படுகின்றது. [illegible] மெய்யாகவே நேசிக்கும் ஆத்துமமானது ஒருபோதும் கோபக் குணமா யிருப்பதில்லை. ஏனெனில் சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தந் தவிர வேறொன்றும் அதனிடத்தில் வாசஞ் செய்யாதாகையினாலே திருவுளத்துக்குப் பிரியமானதெல்லாம் அதனிடத்தி லிருக்கின்றது. அதினிமித்தம் எப்பொழுதும் அபரிக்கையா யிருக்கின்றது. சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தமானது சகல துன்ப துரிதங்களிலும் அதைத் தணிக்கவே சகலத்தின்மட்டிலும் எப்பொழுதும் மதுரமும் பட்சமு முள்ளதா யிருக்கின்றது. ஆனால் சேசுக்கிறீஸ்நாதர் மட்டில் மிகுந்த நேசமில்லாமல் அந்த மதுர குணத்தை யடைய முடியாது. உள்ளபடியே சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் மட்டில் மிகுந்த உருக்கமும், நேசமும் நமக்கிருக்கும்போது மாத்திரமே பிறர்பேரிலே நமக்கதிக பட்சமிருப்பதகாப் பரிட்சையினால் கண்டு கொண்டு வருகிறோம்.

7. ஆனால் இவ்வுருக்கத்தை எப்பொழுதும் உணர்ந்த போதிலும் நமக்கு நேரிடுந் தொந்தரையான காரியங்கள் யாவற்றையும் சகிக்கும் பொருட்டுத் தியானத்தில் முஸ்திப்புச் செய்துகொள்ளவேண்டும். இம்மேரையாகவே அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் செய்த யத்தினாலே நிந்தை யவமானங்களை மதுரத்துடனேயும் சமாதானத்துடனேயும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகினார்கள். துன்ப துரிதங்களைச் செயிப்பதற்கு முன்னடி. யெச்சரிக்கைப் பட்டுக் கொள்ளாவிடில் சமையத்தில் நம்மையடக்க அறியோம். கோபத்தை நீக்கிப்பைக்கொண்டு தடுக்கவேண்டுமென்று எதிர்ப் செய்வது ஆசாபாசந்தானே. அயலானிடத்தில் மூட்டப்பட்டிருக்கிற நெருப்பைக் குறாமும், கோபமுள்ள உத்தாரம் தணிக்க மாட்டாமல் அதிகரிப்பிக்க மாத்திரமே தகுதியா யிருக்கும். ஆனால் காரணமின்றித் தீங்கு செய்கின்ற அநியாக்கியனுடனே சாந்தமாயிருப்பது ஞாயமல்லவென்று யாதொருவன் சொல்வானாக்கும். அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு சலேசியார் அவனுக்கு மறு உத்தாரமாக "ஞாயத்துடனே மாத்திரமல்ல. ஞாயத்துக்கு விரோதமாகவும் மதுரகுணத்தைக் காண்பிக்க வேண்டும்." என்கிறார்.

8. இச்சமையத்தில் தயாளத்துடனே பேசப் பிரயாசைப்படவேணும். இதுவே நெருப்பை யவிக்கும் வழிப்பாடாமே. ஆனால் கலக்கமுற்றிருப்பதாக்க வுணரும்போது பேசாதிருப்பதே நல்லது. ஏனெனில் கோபத்தினால் குருடான கண்ணுக்கு நீதமும், அநீதமும் தெரிகிறதில்லை. ஆசாபாசமானது ஓர் திரையைப்போலே நமது கண்களைமூடிப்போட்டு, சரியோ சரியல்லவோ என்று பகுத்தறிய விடாதிருப்பதினால் அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு சலேசியார் இருதயங் கலங்கி யிருக்கும்போது பரிச்சேதமாய் பேசுவதில்லை யென்று தமது நாவோடு உடன்படிக்கை செய்து

கொண்ட வண்ணம் நாமும் நமது நாவுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொள்வோமாக.

9. ஆனால் கெறுவத்தை யடக்கும் பொருட்டுக் கடுமையாய்ப் பேசச் சிலவிசை அவசியம் நேரிடும். "கோபித்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் பாவத்தைக் கட்டிக் கொள்ளாதே யுங்கள்." என்று தாவீதிராசா வசனிக்கிறார். ஆதலால் பாவமில்லாமல் மாத்திரம் கோபித்துக் கொள்ளச் சில தருணங்களில் உத்தரவுண்டென்பது மெய்யே. ஆனால் இதிலே தானே பிரயாசமிருக்கின்றது. உள்ளபடியே யோசித்தால் கலகம் அடக்கும்பொருட்டு அவர்களிடத்திலே கண்டிப்பாய்ப் பேசுவதும், கடுமையாய் மறுமொழி சொல்லுவதும் தகுதியாகக் காணப்பட்டாலும் நமதுபேரில் யாதொரு தப்பிதமின்றி அப்படிச் செய்வது மிகவும் பிரயாசையென்று பரிட்சையினாலே கண்டு வருகிறோம். ஆதலால் எப்போதும் மதுரத்தோடே புத்தி சொல்லுவதும், வைராக்கியத்தின் பட்டில் மெத்த எச்சரிக்கையா யிருக்கிறதும் மிகவும் உறுதியான வழிப்பாடாகும். அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு சலேசியார் "தாம் கோபித்துக் கொண்டபோதெல்லாம் விதனப்படாதிருந்ததில்லை." என்று வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் தருகிற இந்தப் பாடத்தைக் கொண்டு நாம் பிரயோசன மடைவோமாக. கோபமூண்டிருக்கையிலே பேசாமல் வேறொரு தக்க சமயத்தில் இருதய அமரிக்கையா யிருக்கும்போது சொல்ல வேண்டிய புத்திமதிகளைச் சொல்லுவது மிகவும் உறுதியான வழிப்பாடாகும்.

10. விசேஷமாய்ச் சிரேஷ்டர்களென்கிலும் சிநேகிதர்களென்கிலுங் கண்டிக்கும்போது சாந்தகுணமுள்ளவர்களா யிருக்கவேணும். "கண்டனைக்கு அமைந்திருப்பவன் பிறர் தன்னிடத்தில் கண்டிக்கும் தப்பிதங்களுக்கு விரோதமான புண்ணியங்க

ளை நேசிப்பதாகவும், சாங்கோபாங்கத்தில் விர்த்தியடைவதாகவும் அதினாலே தானே காண்பிக்கின்றான்." என்று அர்ச். பிரான்சிஸ்கு சலேசியார் வசனிக்கிறார். இன்னமும் நம்து பேரிலே தானே மதுரமாயிருக்கவும் வேண்டியது. நாம் யாதோர் [illegible]தத்தில் விழும்போது நமது பேரில் மிதமின்றிக் கோபித்துக் கொள்வது புகழ்ச்சிக் குரிய தொன்றாகப் பசாசானது காட்டி, அதினால் நமக்குக் கலக்கம் வருவித்து நம்மை நன்மை செய்யத் திடனற்றவர்களாக்க மாத்திரமே பிரயாசைப்படுகிற தொழிய மற்றப்படியல்ல. இந்த விஷயத்தைக்குறித்து பிரான்சிஸ்கு சலேசியார் "நமக்குக் கலக்கம் வருகின்ற நினைவெல்லாம் சமாதானத்துக் காசனாகிய சர்வேஸ்வரனிடத்திலிருந்து வாராமல் பசாசிடத்தில், அல்லது சுயபட்சத்தில், அல்லது நமது பேரிலே நமக்கிருக்கும் எண்ணத்தில்நின்று வருகிறதாக நிச்சயித்துக்கொள்." என்றார். இம்மூன்றுமே நமது சர்வ கலக்கத்துக்கும் ஊற்றுக்களாதலால் நமக்கு இப்பேர்க்கொத்த நினைவுகள் வந்தால் உடனே அவைகளை நிந்தித்துத் தள்ளிப்போட வேண்டும்.

11. மற்றெந்தச் சமயத்தைப் பார்க்கிலும் பிறரைக் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கும்போது சாந்தகுணமே நமக்கு அதிக அவசரமாயிருக்கின்றது. கடுமையோடு செய்யப்பட்ட கண்டனையானது பிரயோசனத்துக்குதவாமல் தின்மைமாத்திரமே [illegible] வருத்துகிறதும். விசேஷமாய்த் திருத்தப்படவேண்டியவன் கோபமாயிருந்தால் அதிக பொல்லாங்கை விளைவிக்கும், ஆனதால் கோபந்தணியுமளவும் காத்திருக்கவேண்டும். மேலும் நாம் கோபமாயிருக்கையில் முதலாய்ப் பிறரைக் கண்டிக்கவொண்ணாது. அப்படிக் கண்டிப்போமாகில் ஆசாபாசத்தால் செய்யப்பட்ட கண்டனையைச் சட்டைபண்ண

மாட்டார்கள். இவ்வொழுங்கானது பிறர் நன்மையைச்சார்ந்தது. நமது பிரயோசனத்துக்கோவெனில் பிறர் நம்மை நடத்தும் பொல்லாதவிதத்தையும், நிந்தை, வசையையும் பொறுமையோடும், சந்தோஷத்தோடும் சகித்துக்கொள்ளுகிறதினால் சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நாம் நேசிக்கிறதாகக் காண்பிப்போம்.

நேசப்பிரகரணம்.

என் மதுர சேசுவே! என்னாத்தும சந்தோஷமே! மனிதர்களுடைய வெறிக்கும், நிந்தைக்கும், விளையாட் டெத்தினமானீரே. உம்முடைய மாதிரிகையானது உலகம் படுத்தும் நிந்தைக்கும், பாடுகளுக்கும் எங்களை யெவ்வளவோ அக்களிப்புள்ளவர்களாக்கினது. இனி யுமது நேசத்தைப்பற்றி யெவ்வித நிந்தையையுஞ் சகிப்பதாக வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கிறேன். இவ்வளவு நல்ல சங்கற்பத்தை நிறைவேற்ற எனக்கு வேண்டிய பலத்தைத் தந்தருளும். என்னிடத்திலே நீர் நித்தமாயிருப்ப தெல்லாத்தையும் நானறிந்து அனுசரிக்கச் செய்தருளும். என்று சர்வேஸ்வரா! எனது சர்வமே அளவற்ற நன்மையாயிருக்கிற உம்மைவிட்டு வேறொன்றையுந் தேட எனக்கு மனமில்லை. எனது சொந்த நன்மைகள் மட்டில் இவ்வளவு கவலையுள்ளவராயிருக்கிறீரே. உமக்குப் பிரியப்படுவதைவிட எனக்கு வேறு கவலையிராமலிருக்கும்படி செய்தருளும். உமக்குத் துரோகமாயிருப்ப தெல்லாவற்றையும் தப்பித்துக்கொண்டு, சகலத்திலும் உமக்குப் பிரியப்பட மாத்திரமே யென்னினைவு முழுமையும் நாட்டியருளும். உமதுநேசத்தை யிழக்கக்கூடுமான எந்தச்சமையத்தையும் என்னைவிட்டகற்றிப் போடும். என் மனச்சுதந்தரத்தை யுரிந்து போட்டு அதை யெப்பொழு

ளும் உமக்கு வசிகர[illegible] பண்ணி விடுகிறேன். அள
வற்ற தயாளமே யும்[illegible] நேசிக்கிறேன். எனக்கு
மிகவும் பிரிய அன்ப[illegible]! உம்மை நேசிக்கிறேன்.
மாபிசமான வார்த்தை[illegible] யென்னைவிட உம்மை
அதிகமாய் நேசிக்கிறே[illegible] என்பேரி லிரக்கமா
யிரும். பாவமானது என்னுத்துமத்திற் படுத்திய கா
யத்தைக் குணப்படுத்தி யருளும். எனது சேசு[illegible]வா!
என்னை முழுமையும் உமக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறேன்.
உமக்கு மாத்திரமே சொந்தமா யிருக்க விரும்புகி
றேன். உம்மைப் பற்றியே சகலத்தையும் அநுபவி
க்க ஆசிக்கிறேன். உம்மை யல்லாமல் வேறு ஒன்[illegible]
யெனக்குவேண்டாம். ஓ மரியாயே! பரிசுத்தக் கன்
னிகையே! என்னிரட்சகருக்கும் எனக்குந் தாயா
ரே! உம்மை நேசிக்கிறேன். உமது பேரில் என்
னம்பிக்கை யெல்லாம் வைத்திருக்கிறேன். உமது
வல்லமை பொருந்திய மன்றாட்டினால் என்னை யாத
ரித்தருளு[illegible] ஆமென்சேசு.

பனிரண்டா[illegible] அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

✠

பதிமூன்றாம் அதிகாரம்.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நே[illegible]ப்பவன்:—தீங்கு நினையான்,
அக்கிரமத்தின் மிகுதம் அகமகிழான்,
சத்தியத்தின் பேரில் சந்தோஷப்படுவான்
என்பதின் பேரில்.[illegible]

1. நேசமானது எப்பொழுதும் உண்மையுடன் ஒன்றித்திருக்கின்றது. சர்வேஸ்வரன் மாத்திரமே மெய்யான நன்மையென்று அறிந்துகொள்ளுகிறதினாலே தேவசித்தத்துக்கு விரோதமா யிருக்கிற அக்கிரமங்களை அருவருத்து அவருடைய சித்தத்தின் மட்டில் மாத்திரம் பிரியப்பட்டுக் கொள்ளுகின்றது. இதினாலே தானே சர்வேஸ்வரனை நேசிக்கும் ஆத்துமமானது பிறர் தன்னைக் குறித்து என்ன பேசுகிறார்களென்று கவனியாமல், சர்வே[illegible]ஸ்வரனுக்குப் பிரியப்பட மாத்திரமே தேடுகின்[illegible]து. உண்மைக்குத் திருப்தி செய்யக் கவனி[illegible] மனிதர்கள் தன்னைக் குறித்து என்ன நினைக்கிறார்கள், தனக்கென்ன செய்கிறார்கள் என்று கவனியாதவன் மாத்திரமே சர்வேஸ்வரனுடைய க[illegible]களுக்குப் பிரியப்பட்டவனா யிருக்கிறான்.

2. ஆத்துமமானது[illegible]னை முழுதும் வெறுத்துத் தேவசித்தத்தை மாத்திரமே பின் சென்று நடப்பதில் சர்வ அர்ச்சியசிஷ்டத[illegible]மும், சாங்கோபாங்கமும் அடங்கி யிருக்கிறதென்று எற்கனவே சொல்லி யிருப்பதை யின்னமும் விபரித்துச் சொல்ல வேண்டி யிருக்கின்றது. நாம் அர்ச்சிக்கப்பட விரும்புவோமாகில் ஒருபோதும் சுயது மனதைப் பின் செல்லாமல் தேவசித்தத்தை மாத்திரமே யெப்போதும் பின் செல்லக் கடவோம். ஏனெனில் சர்வேஸ்வ

ரன் சித்தமா யிருப்பதெல்லாத்தையும் அவர் சித்தமா யிருக்குமேனாகச் செய்கிறதிலும், அநுபவிக்கிறதிலுமே சகல கற்பனைகளும், புத்திமதிகளும் அடங்கி யிருக்கின்றது. சுயபட்சமும், மனிதர் முகப்பிரியமும், நமக்கு வருவிக்கிற அருவருப்பைச் சட்டைபண்ணாமல், சேசுக்கிறீஸ்துநாதருக்குப் பிரியமா யிருப்ப தெல்லாவற்றையும் தழுவிக் கொள்ளச் செய்கிற பரிசுத்த மனச்சுதந்தரிக்க மானபுத்தியை ஆண்டவர் நமக்களித் தருளப் பிரார்த்திப்போம்) சேசுக்கிறிஸ்துநாதருடைய நேசமானது உத்தம சமநிலையில் நம்மை ஸ்தாபிக்கும். இனிமையானதும், கசப்பானதும் எல்லாஞ் சமனாயிருக்கும். நமக்குப் பிரியமான யாதொன்றையும் விரும்பமாட்டோம். சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியமா யிருப்ப தெல்லாத்தையும் ஆசிப்போம். அற்பக்காரியமானாலும் சரி, பெரிய காரியமானாலும் சரி, பிரியமுள்ளதானாலும் சரி, பிரியமற்றதானாலும் சரி எல்லாவற்றையும் சமனான பக்தியுடனே செய்வோம். சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியமானாலே போதும் அதினால் சகலமும் நன்மையாகும்.

3. "சர்வேஸ்வரனை நேசி, பின்பு உனக்கு மனதானதெல்லாம் செய்." என்று அர்ச். அகுஸ்தீனென்பவர் வசனிக்கின்றார். சர்வேஸ்வரனை மெய்யாகவே நேசிப்பவன் அவருக்குப் பிரியமுள்ளதை விட்டு வேறொன்றுந் தேடான். அவருக்குப் பிரமாணிக்கத்துடனே ஊழியஞ் செய்வதில் மாத்திரமே அவனுக்கு முழுச் சந்தோஷ மிருக்கும். "தனது அன்பனுக்குத் திருத்தி வருத்தமாத்திரம் தேடுகிறவன் அவனுக்குப் பிரியமுள்ள தெல்லாம் செய்ய விரும்புவான்." என்று அர்ச். தெரேசம்மாள் வசனிப்பாள். உத்தம நேசத்தின் வல்லமை யெவ்வளவென்று பார். சுய, ஆபத்தையும் திருத்தியையும் மறந்துபோய்த்

தான் நேசிக்கிறவனுக்குத் திருத்தி செய்யவும், மகிமை வருத்தவு மாத்திரம் நினைக்கும். ஆ! என்னாண்டவரே! தேவரீரைப் போதுமானபடி நேசியாதிருக்கிறது எங்களுக்கு முழு நிற்பாக்கியமாமே. ஐயோ! நாங்கள் எங்கள் நடக்கையாகிலும் உம்மை மாத்திரமே நோக்கி ஒழுகுவோமாகில் கொஞ்சத்திற்குள்ளே குறிக்கப்பட்ட இடம் வந்து சேருவோம். நாங்கள் மெய்யான மார்க்கத்தைக் கவனியாததினாலல்லோ எந்நேரத்திலும் வழிதப்பி, இடறி, விழுகிறோம். ஆதலால் எங்கள் நினைவு, கிரியை, ஆசை, செபங்களாகிலும் உமக்குப் பிரியப்படவேணுமென்பதே யேக கருத்தா யிருக்கச் செய்தருளும். சகலத்திலும் உம்முடைய சித்தத்தைப் பின் செல்லுகிறதே சாங்கோபாங்கத்துக்குக் கூட்டிப்போகிற வழியா யிருக்கின்றது.

4. "நம்மில் ஒவ்வொருவரும் தன் தன் முழு இருதயத்துடன் ஆண்டவரை நேசித்து அவர் சித்தமா யிருக்கிறதினாலே எப்போதும் ஆண்டவரோடே, தேவரீர் என்னிடத்திற் கேட்பதைத் தெரிவித்தருளும், அதை நிறைவேற்றத் தயாரா யிருக்கிறேன்," என்று கபடற்ற வகையாய் மன்றாடுவோமாகில், சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நமது முழு இருதயத்துடனே நாம் சிநேகிக்கிறோமென்று சொல்லலாகும். சர்வேஸ்வரன் நமது இருதயத்தை மாத்திரம் விரும்புகிறதினாலே நாமும் அவருடைய சித்தத்தை மாத்திரம் ஆசிக்கும்போது பலந்த தன்மையை நமக்கு உறுதியா யிருக்கலாம். "தன் ஆசிக்கின்றோமென்று உறுதியா யிருக்கலாம். "தன்னை மறுத்தலும், சர்வேஸ்வரனோடு ஐக்கியமும், தேவ சித்தத்தைப் பற்றச் சகல புண்ணியங்களும் அடங்கி யிருப்பதினாலே இதுவே கிறீஸ்தவனுடைய மோக்ஷமும், சகல பொல்லாங்குகளுக்கும் அவுஷதமுமாம்." என்று அர்ச். போல்வின்

சேஞ்சியார் வசனிப்பா[illegible]. அதுவே சாங்கோபாங்கத்திற்குச் சுருக்கமாகும். சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தமின்றி ஓர் மயிரிழை மு[illegible]லாய் நமது சிரசில் நின்று விழமாட்டாதென்று ஆண்டவர் திருவுளம் பற்றுகிறார். இதற்கர்த்த மேதெனில்:—அவருடைய பரிசுத்த சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து அவருக்குப் பிரியப்படும் பொருட்டு நாம் இழந்து போகிற நன்மை அல்லது அனுபவிக்கிற கஸ்தி சகலத்துக்கும் ஏராளமாய்ப் பதிலளிப்பார். என்பதாகும். "சர்வேஸ்வரன் நமக்கனுப்பும் துன்பத்தைத் தாழ்மையோடு அங்கீகரித்துக் கொள்ளுவோமாகில் அதற்குச் சம்பாவனையாக யாதோர் பேறடையாமற்போவதில்லை." என்று அர்ச். தெரேசம்மாள் வசனிப்பாள்.

5. தேவசித்தத்துக் கமைதலானது சம்பூரணமானதாகவும், மீறில்லயாததாகவும், நீளியதாகவும், இடைவிடாததாகவும் இருக்க வேண்டும். இதுவே சாங்கோபா[illegible]த்தின் பூரணமாகும். இதுவே நமது சகல கிரிகைக[illegible]ம், ஆசைகளுக்கும், வேண்டுதல்களுக்கும் நோக்க[illegible]ா யிருக்க வேண்டும். அர்ச். தெரேசம்மாள், அர்ச். பிலிப்பு நேரியார் முதலிய அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய பரவசத்தையும், ஆநந்தத்தையும், அறியும் போது சுபாவத்துக்கு மேற்பட்ட இந்த அபிக்கியத்தை யடையவேணுமென்று நாம் ஆசிக்கிறோம். ஆனால் இவ்வாசையா[illegible] தாழ்ச்சிக்கு விரோதமா யிருப்பதினாலே இதை அகற்றிப்போடவேண்டும். "சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்துடனே நமது மனது முழுதும் ஒன்றித்திருந்தால் தான் நாம் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாவோம். அதற்கு விரோதமாய்ச் சர்வேஸ்வரனுடன் ஐக்கியமாகிறதானது:—ஆநந்தத்திலும், பரவசத்திலும், மன ஆறுதலிலும் அடங்கியிருப்பதாக நம்புவதினால் [illegible] மோசம்போகிறோம்." என்று அர்ச். தெரேசம்ப்மாள் வசனி

பாள். சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்துக்கு நமது ம[illegible]தைக் கீழ்ப்படுத்துவதிலே மாத்திரம் அந்த ஒரு மி[illegible]படங்கி யிருக்கின்றது. எந்தக்காரியத்தில் நின்று[illegible]ம் நமது மனதை அகற்றி நம்மிடத்திலுள்ள சகல[illegible]ம் சர்வேஸ்வரனுடைய மேலான சித்தத்தால் நட[illegible]தம்படும்படியான மேனையாய்ச் சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்துடன் ஏகோபித்திருக்கும் போது மாத்திரமே அந்தக் கீழ்ப்படிதல் பூரணமுள்ளதாயிருக்கின்றது. "இந்த மெய்யான அவசரமான ஒரு மிப்பைத் தானே எப்பொழுதும் ஆசித்து இடைவிடாமல் ஆண்டவரைப் பார்த்துப் பிரார்த்தித்து வந்தேன்." என்று அர்ச். தெரேசம்மாள் சொல்லுவாள். நாமும் அவ்விதமாகவே சர்வேஸ்வரனைப் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டியதாவது:—"ஆண்டவரே யென் மன முழுமையும் உமக்கே வசீகரம் பண்ணுகிறேன், உமக்குச் சித்தமுள்ளதை மாத்திரம் விரும்புகிறேன்." என்று அடிக்கடி சொல்ல வேண்டியது. ஆனால் நாம் வாயினால் மாத்திரம் சொல்லிக்கொண்டு வந்தபோதிலும் மனதுக்கு விரோதமான யாதொரு காரியம் நேரிடும்போது சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்துக்கு அமைந்திருக்கும் விதம் இன்னதென்றறியாமல் சர்வபொல்லாங்கும் நமக்கு வந்[illegible] முறையிடுகிறோம். அதினாலே நாமே துவி[illegible]க[illegible]யாக்கிக் கொள்ளுகிறோம்.

நம்மை [illegible]

6. நமக்கு [illegible] நேரிடும் சகல துன்பதுரிதங்களிலும் தேவ சித்தத்[illegible]கு முழுதும் கீழ்ப்படிந்திருப்போமாகில் நாமும் அ[illegible]ச்சியசிஷ்டவர்களாவதுமன்றி, மனிதர்களுக்குள்ளே [illegible] முதலாய்ப் பாக்கியவான்களா யிருப்போம். இவ்வி[illegible] துசாந்துவாகிய சர்வேஸ்வரன் நமக்குச் சொல்லும் புத்திமின்பிரகாரம் பிரியமுள்ளதாலும், பிரியமற்றதானாலும் நமக்கு நேரிடுவதெல்லாவற்றையும் பெற்றுக்கொள்ள வருந்துவோம். காற்

நடுத்த பக்கத்திலே இரும்புங் கொடிச் சிலைப் [illegible]ால நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம்மாறுகிறவர்களும் உண்டு. [illegible]ப் பேர்க்கொத்தவர்கள் செல்வத்திலே மதுரமுள்ள[illegible] களாகவும், அங்கரிப்புள்ளவர்களாகவும் இருப்[illegible] கள், வறுமையிலோ வென்றால் பொறுமையற்ற[illegible] களாகவும், கஸ்தியுள்ளவர்களாகவும் இருப்பார்க[illegible] இவர்கள் ஒரு பேர்ஞ் சாங்கோபாங்கத்தை ய[illegible] கிறதில்லை. செல்வகாலத்தைப் பார்க்கிலும் வறுமை கிய்தார மானதால் நிற்பாக்கியராகவும் , நிவிக்கிற[illegible] கள். "சர்வேஸ்வரன் நமக்கு அனுப்புவதெல்லாத் தையும் சரிமனதோடே அங்கீகரித்துக் கொள்ளுகி றதே இருதயச் சமாதானத்தைக்காப்பாற்றப் பெரிய வழிபாடு." என்று அர்ச். தோரோத்தே யம்மாள் வசனிப்பாள். பூர்வீகவனவாசிகள் தங்களுக்குச் சம்பவிக்கிறதெல்லாம் சர்வேஸ்வரனுடைய கரங்களில் நின்று வருவது போலே சந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொண்டதினாலே கோபித்துக்கொள்ளுகிறதுமில்லை கலிதிப் படுகிறதுமில்லை; தேவசித்தத்துக்கு முழுதும் ஒத்த பிரகாரமாய்ச் சீவிப்பவனே பாக்கியவான். சகலமும் சர்வேஸ்வரனுடைய கரங்களில் நின்று வருகிறதென்றறிந்து கொள்வதினால் அநுகூலத்திற் கெறுவமடைகிறதுமில்லை, நிற்பாக்கியத்திற் குன்றிப் போகிறதுமில்லை. சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தம் [illegible]வனுடைய ஆசைகளுக்கெல்லாம் ஏக[illegible]ங்காயிருப்பதினாலே. சர்வேஸ்வரனுக்குச் சித்தமுள்ளதைமாத்திரமே செய்வான். அவர் செய்வதை மாத்திரமே விரும்புவான். பல காரியங்களையும் செய்யத்தடங்காமல். சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியமுள்ளதென்று காண்கிறதைமாத்திரமே நேர்த்தியாய்ச் செய்யக்கவனிப்பான். ஆகையால் மேன்மையும், மகிமையுமான கிருத்தியங்களில் சுயபட்சங் கலந்து கொள்ளக் கூடுமென்றறிந்து கொள்வதினால் அவைச் செய்யாமல் விட்டுத் தன் அந்தஸ்துக்கடுத்த கடமைகள் மிகவும்

[illegible]பமானாலும் அவைகள் சர்வேஸ்வரனுக்கு மே[illegible]ாகவே பிரியமுள்ளதென்று அறிந்து கொள்வதினால் இதையே செய்து வருவான்.

7. நமது மட்டிற் சர்வேஸ்வரன் செய்யும் திட்டங்களெல்லாம் நமக்குப் பிரியமுள்ளதோ அல்லவோ என்று பாராமல் எல்லாத்திற்கும் கீழ்ப்படிந்திருப்போமாகில் பாக்கியவான்களாயிருப்போம். அர்ச். ஷாந்தாலென்பவள் சொல்லும்படிபோலே செல்வமானாலும் சரி, வறுமையானாலும் சரி, சர்வேஸ்வரன் நமக்கனுப்புவதெல்லாம் நமது பேரிலுள்ள பட்சத்தைப் பற்றியும் நமக்கு மிகுந்த நன்மையுண்டாகவும் மாத்திரமே அனுப்புகிறாரென்று யோசித்து, அவருடைய சித்தத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்து சந்துஷ்டியுடனே அங்கீகரித்துக் கொள்ளும்படியான ஸ்திதியில் எப்போதும் வந்து சேருவோம். இவ்வளவாக நம்மை நேசிக்கும் பரமபிதாவுக்குப் பிரியப்படவேணுமென்கிற ஆசையைத் தவிர வேறொன்றும் வைத்துக் கொள்ளாதபடிக்கு நமது ஆத்துமங்கள் மட்டிலும், மற்ற நமது காரியங்கள்மட்டிலும் உள்ள கவலையை அவருக்கேவிட்டு, அவருடையகரங்களில் நம்மை முழுதும் கையளிப்பதெப்போ? அர்ச். போல் விஞ்செ[illegible]சியாருடைய சிநேகிதர்கள் அவரைக் குறித்[illegible]ஞ்செஞ்சியார் எப்பொழுதும் விஞ்செஞ்சியாராகவே[illegible]ருப்பார். (விஞ்செஞ்சி என்பது ஜெயமடைகிறவன் [illegible]ன்று அர்த்தம்). ஏனென்றால் எச்சமயத்திலும் ஒ[illegible] அமரிக்கையானவராகவும், சாந்தமுள்ளவராகவ[illegible]ிருப்பார். சர்வேஸ்வரனுக்கு முழுமையும் த[illegible]மைக்கையளித் திருப்பார், ஒன்றுக்கும் பயப்படு[illegible]கிறதில்லை, சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியமாயிருப்பதை[illegible] மாத்திரமே விரும்புவார்." என்று வழக்கமாய்ச் [illegible]ல்லி வருவார்கள். அர்ச். தெரேசம்மாள் வசனிப்[illegible]துபோல் இந்தப் பரிசுத்த கையளி

ப்பில் நின்று தானே உத்தம ஆத்துமாக்கள் உவந்தா யிருக்கிறதும் இச்சீவியத்தில் ஆசிக்கக் கூடுளதுமாகிற சகல பாக்கியத்தையும் அவர்களுக்கு வருவிக்கக் கூடிய இந்த நேர்த்தியான மனச்சுதந்தரிக்கம் பிறக்கின்றது. ஏனெனில் ஒன்றுக்கும் பயப்படாமலும், உலகத்தி லிருப்பதில் ஒன்றையும் தேடாமலும், ஆசியாலும் சீவிக்கும்போது சகலமும் கைவசமா யிருக்கிற தென்னத்தகும்.

8. அதற்கு விரோதமாய் அனேகர் தங்கள் மனச்சார்புப்படிக்கு அர்ச்சியசிஷ்டத் தனத்தை யெடுத்திருக்கப் பண்ணுவார்கள். சஞ்சலமுற்றிருந்தால் தனிவாசந் தேடுவார்கள். சுறுசுறுப்புள்ள சீவியத்தின் மட்டில் பிரியமிருந்தால் போதிக்கவும், மற்றக் காரியங்களைச் செய்யவும் ஆரம்பிப்பார்கள், வேகமான குணமுடையவர்களா யிருந்தால் ஒறுத்தல், தபசு செய்வார்கள், அநேகர் வாய்ச் செபஞ் செய்வார்கள், அல்லது பரிசுத்த ஸ்தலங்களைச் சந்திக்கப் போவார்கள். உதாரத்தனத்தின்பேரில விருப்பம்வந்தால் தானஞ்செய்வார்கள், அவர்கள் அர்ச்சியசிஷ்டத்தன மெல்லாம் அவைகளிலேயே அடங்கியிருக்கும். வெளிக்கிரிகைகள் சேசுநாதர்மட்டிலுள்ள நேசத்தின்கனிகளாயிருந்தபோதிலும் தன்னை முழுதும் வெறுத்து ஆண்டவருடைய சித்தத்துக்கு [illegible]ம் ஒத்துப்போவதில்மாத்திரமே மெய்யான நேசம் அடங்கி யிருப்பதினாலே சர்வேஸ்வரனுக்கு அதிக பிரியமா யிருக்கு மென்கிற முகாந்தரத்தைப்பற்றிமாத்திரமே தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது.

9. மனிதர்கள் சர்வேஸ்வரனுக்கு ஊழியஞ்செய்ய மனதா யிருந்தாலும் தங்களுக்குப் பிரியமுள்ள அலுவலிலும், இடத்திலும், மனிதர்களோடும் சமயம்பார்த்தும், ஊழியஞ் செய்வார்களே யன்றி மற்றப்படி ஒன்றில் தங்கள்தொழிலை விட்டுவிடுவார்கள்,

ஒன்றில் வெறுப்பாக மாத்திரஞ் செய்வார்கள். இவ்விஷயத்தில் மனச்சுதந்தரிக்க முடையவர்களா யிராமல் சுயபட்சத்துக்கு அடிமையா யிருக்கிறார்கள். சுயமனதில் பற்றுதலா யிருப்பதினால் அதிக பேறு அடைவதில்லை. ஏக்கமுற்றுச் சீவிக்கிறார்கள். சேசுக்கிறிஸ்து நாதருடைய நுகத்தடி அவர்களுக்குப் பளுவாய்க் காணப்படுகின்றது. சேசுக்கிறிஸ்து நாதரை மெய்யாகவே நேசிப்பவர்கள் அவருக்குப் பிரியமாயிருப்பதையும், அவருக்குப் பிரியமாயிருப்பதினாலே மாத்திரமும் நேசிக்கிறார்கள். சேசுக்கிறிஸ்து நாதர் தங்களுக்கு மகிமையான அலுவல்களைக் கொடுத்திருந்தாலும் சரி, நீசத் தொழில்களைத் தந்திருந்தாலும் சரி, தங்களைப் பிரபலியமான அந்தஸ்திலே வைத்திருந்தாலும் சரி, மறைவுள்ள சீவியத்தில் விட்டிருந்தாலும் சரி, அவைகளை அவருக்குச் சித்தமா யிருக்கும் காலத்திலும், இடத்திலும், அவர் விரும்பும்மேரையாகவும் நேசிப்பார்கள். சேசுக்கிறிஸ்து நாதர் மட்டிலுள்ள மெய்யான நேசமானது விளைவிப்பது இதுவே. மகிமையுள்ள அல்லது மனதுக்கிஷ்டமான அலுவல்களை மாத்திரமே விரும்பும் சுயமனச்சார்போடே யுத்தஞ் செய்வது சர்வ பிரயாசை யுடனே தேட வேண்டிய காரியமாமே. இவ்வுலகத்திலே தேவ சித்தத்திற்கு விரோதமாய் மகிமைகளாலும் ஆஸ்திகளாலும் பூரிக்கப் பட்டிருப்பதினாலே இலாபமென்ன? முத்திப்பேறு பெற்ற என்றி யென்பவர் "என் சுயமனதின்படி நான் பத்திச் சுவாலகரா யிருப்பதைவிட நீசப்புழுவா யிருப்பது சர்வேஸ்வரனுக்குச் சித்தமாகில் இதையே மேலாகத் தெரிந்துகொள்வேன்." என்பார்.

10. தீர்வை நாளில் அநேகர் சர்வேஸ்வரனை நோக்கி ஆண்டவரே உமது நாமத்தால் நாங்கள் தீர்க்கதரிசனம் சொன்ன தில்லையா? பசாசுக்களை ஓட்

டின தில்லையா? அநேக ஆச்சரியமான காரியங்களைச் செய்ததில்லையா? என்பார்கள். ஆனால் அதற்கு ஆண்டவர் அவர்களுக்குச் சொல்லும உத்தாரமாவது:—"நீங்களொருபோதும் நமக்குச் சிஷர்களாயிருந்ததில்லை, நீங்களுலகத்தில் உங்கள் சுயபட்சத்தைப் பின் சென்றீர்களே யன்றி நமது சித்தத்தைப் பின் சென்றதே யில்லை, நம்மைவிட் டகன்று போங்கள்." என்று சொல்லுவார். சில குருக்கள் ஆத்துமாக்களுடைய இரட்சண்ணியத்துக்காக மிகவும் உழைத்தாலும் தங்கள் சுய பழுதுகளாகிய சகதியிலே எப்பொழுதும் மூழ்கிக் கிடக்கின்றமையால் அவர்களுக்குத்தான் விசேஷமாக அப்படி சொல்லப்பட்ட தாமே. சாங்கோபாங்கமானது:—முந்த முந்தத் தன்னை நிந்தித்துக் கொள்வதிலும், 2-வது:—சுயமனதை முழுதும் ஒறுத்தல் செய்வதிலும், 3-வது:—சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்துக்கு முழுதும் ஒத்திருப்பதிலும் அடங்கி யிருக்கின்றது. இம்மூன்று புண்ணியங்களையும் உடைத்தா யிராதவன் சாங்கோபாங்க மார்க்கத்தை விட்டுத் தவறி யிருக்கிறான். இதைப் பற்றித் தானே சர்வேஸ்வரனுடைய மகிமையை விட அவர் சித்தத்தைத் தன் கிரிகைகளுக்கு நோக்கமாக வைத்துக் கொள்வது நலமென்று ஓர் பெரிய தேவதாசன் சொல்லி வருவார். ஏனெனில் அவர் சித்தத்தை நிறைவேற்றுகையில் அவருடைய மகிமையையும் தானே வருவிக்கின்றோம். சர்வேஸ்வரனுடைய மகிமைக்காக உழைக்க விரும்பும்போதோ வெனில் அநேகந் தடவையில் மோசம்போகிறோம். சர்வேஸ்வரனுடைய மகிமையைத் தேடுகிறோ மென்று போக்கான முகாந்தரஞ் சொல்லி நமது சுயமனதைத் தானே நிறைவேற்றுகிறோம். "சர்வேஸ்வரனை நோக்கி ஆண்டவரே ஒன்றும் மீதிவையாமல் என்னை உமக்கே கையளிக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறவர்கள் அநேகருண்டானாலும்

அதை நிறைவேற்றுகிறவர்கள் கொஞ்சம் பேர் தான்" என்று அர்ச். பிரான்சிஸ்கு சலேசியார் குறிப்புச் செய்கின்றார். சர்வேஸ்வரனுக்குத் தன்னை முழுமையும் ஒப்புக் கொடுக்கிற இந்தப் பூரண கையளிப்பானது தேவேத்தனத்தால நமக்கு நேரிடும் சகலத்தையும், துன்பத்தைப் போல் ஆறுதலையும், மகிமை வெகுமானத்தைப் போலே நிந்தை அவமானங்களையும் ஒருவகைச் சமநிலை யுடனே கையேற்றுக் கொள்வதில் அடங்கி யிருக்கின்றது.

11. சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை மெய்யாகவே நேசிக்கிறார்களோ வென்பதை வறுமையிலும் துன்பத்திலும் அறிந்து கொள்ளலாம். "சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் மட்டிலுள்ள நேசத்தைப்பற்றிச் சகலத்தையும் சகித்துக் கொள்ளவும், சகலத்திலும் அவர் சித்தத்தைப் பின் செல்லவும் முஸ்திப்பா யிராதவன் அவரை மெய்யாகவே நேசிப்ப தில்லை." என்று அர்ச். தோமாஸ் கெம்பிசென்பவர் வசனிக்கிறார். அதற்கு விரோதமாய் "வருத்தங்களிலே தேவ சித்தத்துக் கமைதலா யிருப்பவன் சாங்கோபாங்கத்தை நோக்கி விரைவாய் முன்னிடுகிறான்." என்று அல்வாரேஸ் என்னுங் குருவானவர் சொல்லுவார். சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்படுகிறதாக நிச்சயமா யிருப்பதை விட வேறென்ன பெரிய பாக்கியத்தை யநுபவிக்கலாம். இதிப்படியானால் சர்வேஸ்வரன் நமக்கனுப்புஞ் சிலுவைகளைக் கீழ்ப்படிதலோடே அணைத்துக் கொள்வதைவிட வேறொன்றாலும் அவருக்குப் பிரியப்படுகிறோம் என்பது கிடையாது. ஆண்டவர் நமக்குச் செய்யும் உபகாரங்களுக்காகத் தமக்கு நன்றி யறிந்த தோத்திரஞ் செய்யவேணு மென்று கேட்கிறார். ஆனால் துன்பதுரிதங்களிலே சர்வேஸ்வரன் வாழ்த்தப்படுவதாக என்று ஒரு விசை சொல்வது

செல்வக் காலத்தில் ஆயிரம் விசை நன்றியறிந்த தோஸ்திரஞ் செய்வதைவிட மேலானதாமே.

12. வியாதி, சாமர்த்தியக் குறைவு, திடீரென வரும் நஷ்டம் இவைபோன்ற சர்வேஸ்வரனிடத்தில் நின்று நேராய்வரும் துன்பதுரிதங்களை அமைதலோடு பெற்றுக்கொள்வது மாத்திரம் போதாது, சர்வேஸ்வரனுடைய வுத்தாரத்தின்படியே மனிதர்களால் நேராய்வரும் உபாதனை, திருட்டு, வசை முதலியவைகளையும் சிரவணத்துடனே பெற்றுக்கொள்ளவும் வேணும். ஏனெனில் அவைகளும் இவைகளும் எப்பொழுதும் சர்வேஸ்வரனிடத்தில் நின்றே வருகின்றன. தாவீதென்பவரை நிந்தித்து, அவர் பேரிலே கல்லைவிட்டெறிந்த சேமேயி யென்பவனைக் கொலை செய்யவேணுமென்று அவரோடுஇருந்தவர்கள் சொன்னதற்குத் தாவீதென்பவர் என்ன சொல்லுகிறார்? "அவனை ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம், அவன் பேசுகிறபடி பேசட்டும், ஏனெனில் நான் செய்த பாவங்களுக்கு ஆக்கினையாக என்னை நிந்திக்கவும், அவமானப் படுத்தவும் ஆண்டவர் அவனுக்கு விடை கொடுத்திருக்கிறார்." என்று வசனித்தார்.

13. "நாம் செய்யும் செபங்களிலும் தியானங்களிலும் சர்வேஸ்வரனுடைய பரிசுத்த சித்தத்தைப் பின்பற்றும் பொருட்டு அவருடைய இஷ்டப் பிரசாதத்தை யடையவேணுமென்கிறதே [illegible]தேக கருத்தா யிருக்க வேண்டும்." என்று அர்ச். பா[illegible]யமதலேனம்மாள் சொல்லி வருவாள். தங்கள் தியானங்களில் நுண்ணிமையும், இன்பமுமான வுணர்வுகளை யநுபவிக்க மாத்திரமே தேடுகிற ஆத்துமாக்களும் உண்டு. ஆனால் மெய்யாகவே சர்வேஸ்வரனுக்கு முழுதும் சொந்தமா யிருக்க வேண்டுமென்று அபேட்சிக்கும் திடமுள்ள ஆத்துமாக்கள் ஆண்டவருடைய சித்தத்தை யறியவும், அதை உன்னத

மேரையாய் நிறைவேற்றப் பலத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவு மாத்திரமே அதில் தேடுவார்கள். சிநேகத்தை உத்தமமான வகையாய்ச் சம்பாதிக்க வேண்டுமானால் சகலத்திலும் சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்திற்குத் தனது மனதைக் கீழ்ப்படுத்த வேண்டியது. அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசியார் சொல்லி வருவதாவது:—"மிகவும் அருவருப்பான காரியங்களிலே முதலாய்ச் சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்திற்குப் பூரணமாகவும், சந்துஷ்டியாகவும் உங்கள்மனது கீழ்ப்படிந்திருக்குமளவும் உத்தம நேசத்திற்கு வந்து சேர்ந்தீர்களென்று நினைக்க வேண்டாம்." என்பார். ஏனெனில் அர்ச். தெரேசம்மாள் சொல்லுமாப்போலே நமது இச்சைப்பிரகாரம் சர்வேஸ்வரனுக்கு ஒப்புக் கொடுக்குங் காணிக்கையானது அவர் மனப்பூரணமாய் நம்மோடு ஏகோபித்துக் கொள்ளும்படியாகச் செய்வதில்லை. ஆனால் தியானத்தினாலும், இடைவிடாச் செபங்களினாலும், அற்ப மென்கிலும் மீதிவையாமலும், சேசுக்கிறீஸ்துநாதருக்குச் சொந்தமா யிருக்க வேண்டுமென்கிற கபடற்ற ஆசையினாலேயும் மாத்திரமே அந்தப் பரிசுத்த ஐக்கியத்தை யடையலாமே யன்றி மற்றப்படியல்ல.

14. எனது இரட்சகரின் மிகவும் நேசத்துக்குரிய இருதயமே! மனிதர்பேரில் பூரண பட்சமுள்ள இருதயமே! எங்க ளிருதயங்களைப் பூரணமா யாளப் பாத்திரமா யிருக்கும் இருதயமே! இவ்வளவு தயாளத்துடனே எம் எங்களை நேசிக்கிறபடியினாலே எங்கள்மட்டிலுமக்கிருக்கும் நேசத்தையும், மட்டில்லாம லும்மை நேசிக்கும் ஆத்துமாக்களை நீர் நிரப்பும் அநுக்கிரகங்களையும் சகலரும் அறியும்படிக்கு நான் செய்யக்கூடாததேதோ? என் மதுரசேசுவே! என் முழு மனதுடனே யின்று செலுத்துங் காணிக்கையையும், பலியையும்கையேற்றுக்கொள்ளும், என்

மட்டிலுமக்குச் சித்தமிருப்பதெல்லாம் நான் அறியச் செய்தருளும், உமதிஷ்டப் பிரசாத வுதவியைக்கொண்டு நிறைவேற்ற முஸ்திப்பா யிருக்கின்றேன்.

கீழ்ப்படிதலின்பேரில்.

15. நமது மட்டிற் சர்வேஸ்வரன் சித்தமா யிருக்குங் காரியத்தை யறிய வேண்டுமாகில் நமது சிரேஷ்டருக்கும், ஆத்தும குருவானவருக்கும் கீழ்ப்படிவதே மிகவும் உறுதியான வழிப்பாடாகும். அர்ச். போல் விஞ்சேஞ்சியார் வசனிப்பதாவது:—நமது சுய மனதைக் கீழ்ப்படிதலுக்கு அமையப்பண்ணுவதே சர்வ பலிகளிலும் சர்வேஸ்வரனுக்கு மிகவும் பிரிய பலி யென்று இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய சர்வேஸ்வரன் திருவுளம்பற்றி யிருக்கிற பிரகாரம் தனது சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படியும்போது சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தம் நிறைவேறுகிற அவ்வளவு நேத்தியாய் மற்றெந்தச் சமையத்திலும் நிறைவேறுகிறதில்லை. ஏனெனில், தானம், ஒறுத்தல், தண்டனை முதலியவைகளில் நமக்குச் சொந்தமா யிருப்பதைச் சர்வேஸ்வரனுக்குத் தருகின்றோம், நமது மனதை அவருக்கு வசீகரம் பண்ணுகையிலோ வெனில் நம்மை முழுமையும் தானே அவருக் களிக்கின்றோம். நமது ஆஸ்திகளிலும் ஒறுத்தல்களிலும் முழுமையிலொரு பங்கை மாத்திரமே கையேற்றுக் கொள்ளுகின்றார், நமது மனதிலோ வென்றால் அதை முழுமையுந் தானே பெற்றுக் கொள்ளுகிறார். ஆகையால் சர்வேஸ்வரனை நோக்கி:—ஆண்டவரே யென்னிடத்தில் தேவரீருக்குச் சித்தமா யிருப்பதெல்லாத்தையும் கீழ்ப்படிதல் வழியாக நான் அறிந்து கொள்ளச் செய்தருளும். அதை நிறைவேற்றத் தயாரா யிருக்கிறேனென்று சொல்லுகையில் இனி யவருக் கொப்புக் கொடுக்க வேறொன்று மில்லை.

16. கீழ்ப்படிதலுக்குத் தன்னை யொப்புக்கொடுக்கிறவன் சகலத்திலும் தன் சொந்த அபிப்பிராயத்தை அகற்றிப்போடவேண்டும். அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசியார் வசனிக்குமாப்போல ஒவ்வொருவனும் விசேஷ அபிப்பிராயங்கொண்டிருக்கலாம், இது புண்ணியத்துக்கு விரோதமேயல்ல. ஆனால் அந்த அபிப்பிராயத்திற்றானே பிடிவாதமா யிருப்பதே விரோதமாகும். ஆனால் ஐயோ! அதை யகற்றிப் போடுவதைவிட பிரயாசையானது வேறொன்று மில்லை. கீழ்ப்படிதலுக்கு முழுமையாகத் தங்களை ஒப்பிக்கிறவர்கள் கொஞ்சமா யிருப்பதினாலே தானே சர்வேஸ்வரனுக்குத் தங்களை முழுமையும் அளிப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கையும் அற்பமா யிருக்கின்றது. அநேகர் தங்கள் சுயமனதின்பேரில் எவ்வளவு பற்றுதலா யிருக்கிறார்களென்றால் யாதோர் கிரியத்தைக் கீழ்ப்படிதலைப்பற்றிச் செய்யவேண்டி யிருக்கும்போது அது தங்கள்பிரியத்துக் கொத்ததா யிருந்தபோதிலும் கீழ்ப்படிதல் அவர்களையுடன் படுத்துவதினால் தங்கள் சுய இச்சைப்படி செய்யமாத்திரமே ஆசிக்கிறதைக்கொண்டு அவர்களுக்கு அது கசப்பும், பிரயாசையுமாகிப் போகின்றது. அர்ச்சியசிஷ்டவர்களோ இம்மேரையாய்ச் செய்கிறதில்லை, எவ்வளவு கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களா யிருப்பார்களோ அவ்வளவுக்கும் அமரிக்கையா யிருப்பார்கள். ஒரு நாள் அர்ச். ஷாந்தால் அருளம்மாள் தமது கன்னியாஸ்திரிகளைப் பார்த்து "இன்று உங்களுக்கு விருப்பமுள்ளதெல்லாம் செய்யுங்கள்." என்றுரைத்தான். ஆனால் அன்றைத்தினம் அவர்கள் அதற்குமுன் ஒருக்காலும் அடைந்திராத சலிப்படைந்ததினாலே இனி இப்பேர்க்கொத்த மனச்சுதந்தரம் எங்களுக்குத் தரவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

17. கீழ்ப்படிதலென்னும் புண்ணியத்திலே செய்யும் கிரிகைகளைவிடப் பேறுள்ள கிரியை வேறொன்

டென்று நம்புவது ஓர் பிசகாகும். "தியானம், ஞா
னவாசகம், ஏகாந்தம் இவைகளால் சர்வேஸ்வர
னோடு ஒன்றித்துப் போம்பொருட்டுக் கீழ்ப்படிதல்
கட்டளை யிடுவதை விட்டு விடுவது:—சுயநேசத்து
டன் ஒன்றித்துப் போம்பொருட்டுச் சர்வேஸ்வர
னை விட்டகன்று போவதாகும்." என்று அர்ச். பிரா
ஞ்சீஸ்கு சலேசியார் வசனிக்கின்றார். இவரோடுகூட
அர்ச். தெரேசம்மாள் "தன்னிலே நன்மையுள்ள
கிருத்தியத்தைக் கீழ்ப்படிதலுக்கு விரோதமாய்
நடத்தும்போது மெய்யாகவே அது பசாசின் ஏவுத
லால் ஆகிறதேயன்றி சிலவிசை அபத்தமா யெண்
ணிக் கொள்வது போல் தேவ ஏவுதலாற் செய்கிற
தல்ல." என்பாள். ஏனெனில் தேவ ஏவுதலானது
எப்பொழுதும் கீழ்ப்படிதலுடன் பொருத்தமா யிரு
க்கிறதென்று அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவள்தானே சொ
ல்லுவாள். இம்முகாந்திரத்தைப்பற்றியே சர்வேஸ்
வரனை நேசித்திருக்க நிருணயித்திருக்கும் ஆத்தும
த்தி னிடத்தில் அவர் கேட்பதெல்லாம் கீழ்ப்படிய
வேண்டுமென்கிறதுதான். உரோதிரிகே சென்னுங்
குருவானவர் "கீழ்ப்படிதலென்னும் புண்ணியத்தாற்
செய்யும் ஓர் கிரிகையானது கருதக் கூடுமான மற்
றெந்தக் கிருத்தியத்தைப் பார்க்கிலும் மேலானதா
யிருக்கின்றது, தன் சுய விச்சையால் நெடுநேரம் தி
யானஞ் செய்வதைவிடவும், இரத்தம் வடியு மளவா
கத் தண்டித்துக் கொள்வதை விடவும், கீழ்ப்படித
லினால் பூமியினின்று ஓர் துரும்பை எடுப்பது அ
திகமல்லது." என்பார். அர்ச். பாசிமரியமதலேனம்
மாள் "தியானஞ் செய்வதைவிடக் கீழ்ப்படிவதை
அதிகமாய் நேசிக்கிறேன். என்றும் அதற்கு நிமித்தி
யமேதெனில் கீழ்ப்படிதலில் சர்வேஸ்வரனுடைய
சித்தத்தை யநுசரிப்பதாக நிச்சயமுண்டு, அதற்
கு விரோதமாய் மற்றெவ்வித வேலைகளிலும் அப்
பேர்க்கொத்தநிச்சயமில்லையென்றும்," சொல்லுவாள்,

ந்திரிப் பக்தியுள்ள யாதோர் கிருத்தி
கீழ்ப்படிதலின்றிப் படிதலினால் அ
யத்தைச் செய்வதை விடக் கீழ்ப்படிதலினால் அ
தை விட்டு விடுவது மேன்மையென்று ஞான சிவிய
த்திலே தேர்ந்தவர்க ளெல்லோருங் கற்பிக்கின்றார்
கள். "கீழ்ப்படிதலினால் ஒறுத்தலை விட்டு விடுகிற
வன் இரட்டிப்புப் பேறுடையவனா யிருக்கிறான்.
அதாவது:—தான் செய்ய மனதா யிருந்த ஒறுத்த
லுக்குள்ள பேறும், அதை விட்டுவிடச் செய்த கீழ்
ப்படிதலின்பேறும் ஆகிய இரண்டு பேறுடையவனா
யிருக்கிறான்." என்று பரிசுத்த கன்னிமரி யம்மாள்
அர்ச். பிரிஜித்தம்மாளுக்குக் காட்சியில் வெளிப்ப
டுத்தினாள். பேரோய்கி யிருந்த பிராஞ்சீஸ்கு அரி
யாஸ் என்பவர் ஒருநாள் சங்கைக்குரிய அவிலா அ
ருளப்பரென்னுங் குருவானவரைச் சந்திக்க வந்த
விடத்தில் இவர் கஸ்தியுடன் ஆலோசித் திருக்கக்
கண்டு முகாந்திர மேதென்று கேட்க அவிலா அரு
ளப்பர் மறுமொழியாக "கீழ்ப்படிதலிற் சீவித்துச்
சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்தின்படி செய்கிறீர்களெ
ன்று உறுதியா யிருக்கும் நீங்கள் எவ்வளவு பாக்கிய
வான்களா யிருக்கிறீர்கள். நானோவெனில் ஊரூராய்ப் போய்ச் சர்வேஸ்வரனுடைய வாக்கியங்களைப்
போதிப்பது அவருக்குச் சித்தமோ? வருகிறவர்க
ளுக்குப் பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுப்பதற்காகப் பாவ
சங்கீர்த்தனத் தொட்டியில் உட்கார்ந் திருப்பது
அவருக்குச் சித்தமோ! என்று அறியாதிருக்கிறேன்.
ஆனால் [illegible]ப்படிதலின்கீழ் வாசம் பண்ணுகிறவன்
சகலத்திலும் சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்தின்படி
செய்வதாக உறுதியாயிருக்கிறான். அவருக்கு இன்
னும் அதிக பிரியமா யிருக்கும் காரியத்தைத் தா
னே செய்கிறான். இதைவிட ஆறுதலான காரியமெ
ன்ன இருக்கக் கூடும்." என்றார்.

18. கீழ்ப்படிதலானது உத்தம வகையா யிருக்
கும் பொருட்டு அதில் ம[illegible]தும் நீர்மானமும் ஆகிய

இரண்டும் அடங்கி யிருக்க வேண்டும். மனம் எதுக
கெனில் தண்டனைக்குப் பயந்து கீழ்ப்படிகிறவர்க
ளைப்போல வலுவந்தத்தாற் கீழ்ப்படியாமல் சுயமாக
நல்லமனதுடனே கீழ்ப்படியவேண்டும். நிர்யானம்
எதுக்கென்றால் சிரேஷ்டருடைய நிர்மானத்துக்குத்
தன்னுடைய நிர்மானமும் ஒத்துப்போகச் செய்ய
வேண்டும். ஏன்? எப்படி? கட்டளை யிடுகிறார் என்று
விசாரிக்கக்கூடாது. இம்முகாந்திரத்தைப் பற்றியே
கீழ்ப்படிதலானது சுய நிர்யான மில்லாத வோராத்
அமத்தைக் கேட்கிற தென்று அர்ச். மரிய மதலே
னம்மாள் சொல்லுவாள். "நன்றாய்க் கீழ்ப்படிய வே
ண்டுமாகில் கட்டளை யிடப்பட்ட காரியத்துக்கு வி
ரோதமான காரியஞ் சுவாமிக் கதிக பிரியமுள்ளதா
யிருந்த போதிலும் கட்டளை யிடப்பட்ட காரியமா
னது நாம் செய்யுஞ் சகல கிருத்தியங்களிலும் உத்த
மமென்று உறுதியா யிருப்பதைப்பற்றி அதை நியா
யம்,நடு,விசாரியாமற்செய்யவேண்டும்." என்று அர்ச்.
பிலிப்பு நேரியென்பவரும் வசனிக்கின்றார்.

19. உலகத்தில் வசிப்பவர்கள் தங்கள் ஆத்தும
குருவானவருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய விஷயத்
தில் அதே ஒழுங்கை அநுசரித்துக் கொள்ள வே
ண்டியது. தங்களாத்தும சரீர காரியங்களைக் குறி
த்து அவரிடத்தில் நின்று ஒரு ஒழுங்கைப் பெற்றுக்
கொண்டு அதின்படி நடந்தால் அநுதினம் அதிக
நேத்தியான காரியஞ் செய்து வருவார்கள். அர்ச்.
பிலிப்பு நேரியென்பவர் சொல்லி வருவதாவது:—
"சர்வேஸ்வரனுடைய மார்க்கங்களிலே முன்னிடவி
ரும்புகிறவர்கள் ஓர் தேர்ந்த ஆத்தும குருவானவரு
க்குத் தன்னை யொப்பித்துச் சர்வேஸ்வரனுக்குக்
கீழ்ப்படிவதுபோல இவருக்கும் கீழ்ப்படியவேணும்.
இம்மேரையாய்ச் செய்கையில் தாங்கள் செய்யும்
கிருத்தியங்களைக் குறித்து ஆண்டவருக்குக் கணக்

கொப்பிக்க வேண்டிய தில்லை யென்று உறுதியா யி
ருக்கிறார்கள்" என்பார். ஆத்தும குருவானவர் மெச
சம் போகச் சர்வேஸ்வரன் விடை கொடார். ஆன
தால் அவர் சொல்வதை நம்ப வேண்டும். பசாசின்
உபாய தந்திரங்களை அழிப்பதற்கு நன்மையைப்
பற்றிப் பிறர் மனதைப் பின் செல்வதைவிடத் தகுதி
யான தொன்று மில்லை. இதற்கு விரோதமாய்த்
தானே தன்னை நடப்பித்துக் கொள்வதை விட ஆப
த்துள்ளது ஒன்று மில்லை. அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு
சலேசியார் "சர்வேஸ்வரனுடைய மார்க்கங்களில்
உறுதியாய் நடக்கும் பொருட்டு ஆத்தும குருவான
வருடைய நடப்பித் தலைக்குறித்துப் பேசி யிருக்கை
யில் அதுவே ஆலோசனை தரக்கூடுமான சகல வழி
ப்பாடுகளிலும் உத்தம வழிப்பாடென்று வசனிக்கி
ன்றார். சங்கைக்குரிய அவிலா வென்னுங் குருவா
னவர் சொல்லுகிறதாவது:—"உன்னாற் கூடிய மட்
டுக் தேடிப்பார். பூர்வீக ஞான ஜீவிய ஆசிரியர்களா
ல் மிகவும் மதிக்கப்பட்டதும், அப்பியாசிக்கப்பட்ட
துமாகிய இத்தாழ்ச்சியுள்ள கீழ்ப்படிதலைக்கொண்டு
மாத்திரமே தவிர வேறொரு வகையாலுஞ் சர்வே
ஸ்வரனுடைய சித்தத்தை உறுதியாய்க் காண மாட்
டாய்." என்கிறார். இதே போதகமானது அர்ச். பெர்
ஞார்து, அர்ச். ஜியேன் பொனூர்தேன், அர்ச். அக்
தோனியூஸ், அர்ச். சிலுவை அருளப்பர், அர்ச். தெ
ரேசம்மாள், ஜேர்சோன் இன்னும் மற்ற வேத சாஸ்தி
ரிகளாலும் [illegible]பிக்கப் படுகின்றது. "ஆத்தும குரு
வானவர் சொல்வதைக்கேட்டு அதின்படி நடவாதி
ருப்பது எறக்குறைய விசுவாசத்தைக்குறித்துச் சந்
தேகப் பட்டாற்போலும், கெறுவமும் விசுவாசக்கு
றைவும் ஆம்." என்று அர்ச். சிலுவை யருளப்பர்
வசனிக்கிறார். ஆதலால் அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு சலே
சியாருடைய போதகங்களுக்குள் முக்தமுத்த பெய்
யாகவே கீழ்ப்படிதலுள்ள மனிதன் பரிச்சேதம் சி

தைத்து போகிறதில்லை யென்கிறதும், தான் கன்மன
ழியில் நிற்பதாகத் தன்னுத்தும குருவானவர் நிச்ச
யிக்கையில் அதன்மேல் ஏக்க மில்லா திருக்கவேண்
டியதென் கிறதும், வீண் தத்தளிப்புள்ள ஆத்துமாக்
களுக்கு ஆறுதல் வருத்த மிகவும் தகுதியான ரோட
ங்களாமே. வீண்பயமுள்ளவன் தனக்குச் சவுக்கியத்
தை அல்லதுபுத்தியை யிழக்கடிக்கிறதுபோலொத்த
கஷ்டம் ஆத்துமத்துக் கென்கிறும் சரீரத்துக் கென்
கிலும் கேரிடுமென்று பயப்படும்போது தனது வீண்
பயத்துக்கு விரோதமாய்ச் செய்யக் கனத்த கடவ
பட்டிருக்கிறான். இதினாலே தானே ஞாய மில்லா
வீண்பயமுள்ளவர்கள் ஞாய மில்லா வீண்பயத்துக
கு விரோதமாய் நடப்பதின் மட்டில் அஞ்சுவதை
விட ஆத்தும குருவானவருக்குக் கீழ்ப்படியா மற்
போவதின்மட்டில் அதிக பயத்தைக் கொண்டிருக்க
வேண்டும். இவைகளின்மட்டில் வேதசாஸ்திரிகளா
கிய ஜேர்சோன், அர்ச். அந்தோனியூஸ் கயித்தான்,
நவார், சான்ஷேஸ், போனாசினா, கோர்த்துபா, கஸ்து
ரோபாலவோ, என்பவர்களும், இன்னும் அநேகரும்
ஒரே அபிப்பிராய முடையவர்களா யிருக்கிறார்கள்.
ஆதலால் இவ்வதிகாரத்தை முடிக்கும் பொருட்டுச்
சாங்கோபாங்க மெல்லாம் எதிலடங்கி யிருக்கின்ற
தென்று பார்ப்போம் 1-வது:—தன்னையும் தன்மன
தையும் வெறுத்துப் போடுகிறதிலும், 2-வது:—எல்
லாக் காரியங்களிலும் சர்வேசுரனுடைய சித்தைப்
பின்சொல்லுகிறதிலும், 3-வது:—அவ்விரண்டையும்
நிறைவேற்றப் பலந் தரவேணு மென்று சர்வேஸ்வர
னைப் பார்த்து இடைவிடாமல் வேண்டிக் கொள்ளுகி
றதிலும் அடங்கி யிருக்கின்றது.

நேசப்பிரகரணம்.

என் னேச சேசுவே! என்னுத்தும திவ்வியவிரட்
சகரே! உம்மை முழுமையும் எனக்குத் தந்தருளும்
பொருட்டுநீர்பரலோகத்தைவிட்டிறங்கிவந்திருக்கை
யில் என்சர்வேஸ்வரா! எனது மேலான நன்மையும்,
சிநேகிக்கப்படப் பாத்திரமுமா யிருக்கிற ஏக நன்
மையுமான உம்மைவிட்டுப் பூலோகத்திலும் பரலோ
கத்திலும் நான் ஆரைத்தேடக்கூடும் ஆகையால் என்
னிருதயத்துக்கு நீர்தாமே ஏக எஜமானா யிருந்து, அ
தை முழுமையும் உமது வசப்படுத்தியருளும். என்
னுத்தமமானது உம்மைமாத்திரமே நேசிக்கக்கடவ
து. உமக்குக் கீழ்ப்படிந்து உமக்குமாத்திரமே பிரி
யப்படத் தேடக்கடவது. மற்றவர்கள் பூலோக ஆஸ்
திகளைக் கொண்டிருக்கிறார்க ளென்று காய்மாகாரப்
படமாட்டேன். நீர்மாத்திரமே எனக்கு வேண்டும்.
இச்சீவியத்திலும், நித்தியத்திலும் நீரொருவரே எ
னக்குப் பொக்கிஷமா யிருக்கிறீர், இருப்பீர். எனது
நேசசேசுவே! என்இருதயத்தையும், மனதையும் உ
மக்கே முழுதும்ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். முன்னால் உ
மக்கது எதிரியா யிருந்த போதிலும் இப்போது அ
தை முழுமையாக வுமக்கு வசீகாரம் பண்ணுகி
றேன். நீரென்னிடத்திற் கேட்கும் காரியத்தைத்
தெரிவித்தருளும். உமது திவ்விய இஷ்டப்பிரசாத
வுதவியைக் கொண்டுசெய்யத் தயாரா யிருக்கிறேன்
என்னையும் எனக்குள்ள யாவையும் பூரணமாய்ச் சீர்
படுத்தியருளும். அடியேனுக் கனுப்பத் தேவரீருக்
குச் சித்தமாயிருக்கும் யாவற்றையும் முழுச்சிரவ
ணத்துடனே முந்தமுந்தப்பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.
அளவற்ற நேசத்துக்குச் சர்வேஸ்வரா! என்னைப்
பற்றி மரிக்குமளவாக நேசித்தீரே! என் முழுவிருத
யத்துடன் உம்மைநேசிக்கிறேன். என்னைத் தானே

நான் சினேகிப்பதைவிட வும்மை அதிகமாய் நேசிக்கிறேன். உமது கரங்களில் என்னாத்துமத்தை ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். இன்றையத்தினம் உலகத்தாரும் எவ்வித நேசத்தையும் வெறுத்துப்போடுகிறேன். சிஷ்டிப்பை விட்டுவிடுகிறேன். என் சிஷ்டகரே! என்னை முழுமையும் உமக்கே கையளித்துப் போடுகிறேன். ஆ! உமது திருப்பாடுகளின் பேறுகளால் என்னைக் கையேற்று மரணபரியந்தம் நான் பிரமாணிக்கமுள்ளவனா யிருக்கக் கிருபை செய்தருளும். என் மதுர சேசுவே! இனியும்மைப்பற்றி மாத்திரமே சீவிக்க விரும்புகிறேன். உம்மை மாத்திரமே நேசிக்கும்படி ஆசிக்கிறேன். உமது சித்தப்படி செய்ய மாத்திரமே தேடுகிறேன், உம திஷ்டப் பிரசாதத்தால் உதவி செய்தருளும். ஓ மரியாயே! என்னம்பிக்கையே! உமதாதரவைத் தாமட்டேனென்றுதேயும் ஆண்டவனே.—ஆமென்சேசு.

பதிமூன்றாம் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

✠

பதினான்காம் அதிகாரம்.

யேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நேசிப்பவன் சகலத்தையும்,
விசேஷமாய் வியாதி, தரித்திரம், நிந்தை, முத
லானவைகளைச் சேசுக்கிறீஸ்துநாதரைப்
பற்றிச்சகித்துக் கொள்ளுவான்
என்பதின் பேரில்.

1. பொறுமை யென்னும் புண்ணியத்தைக் குறித்து, 5-ம். அதிகாரத்திற் பொதுப்படப் பேசினோம். இப்போது இந்தப் புண்ணியத்தை யெவ்விடத்தில் அநுசரிக்க வேண்டுமென்று சில சங்கதிகளைக் குறித்து விபரமாய்ச் சொல்லிக் காட்டுவோம். "கிறிஸ்தவனானவன் சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் பட்டபாடுகள் யாவையும் நினைத்து, அதைப்பற்றித் தானும் வாதனை, நிந்தை, வெளிமைத்தனம் இவைகளை நேசம் பொருந்திய பொறுமையுடனே சகியா விட்டால் அவன் ஞான சீவியத்தில் எவ்வளவாகிலும் விருத்தி யடைந்ததாகப் பரிச்சேதம் நினைக்க வொண்ணாது." என்று அல்வாரேசென்னுங் குரு சொல்லுகிறார். "பொறுமையுடன் சகித்துக் கொள்ளும் உபாதனை நோவுகள் நமக்கு மிக்க பேறுகளைப் பெறுவிக்கும். வியாதியில் அடங்கி யிருக்கும் விலையேறப்பெற்ற பொக்கிஷத்தை யறிந்திருப்போமாகில் மிகவும் பெரிய உபகாரங்களைப் பெறுகையிலுண்டாகும் சந்தோஷத்தோடுகூட வியாதியையும் ஏற்றுக்கொள்வோம்." என்று அர்ச். போல்வின்சேஞ்சியார் வசனிக்கிறார். இவர் [illegible] வியாதியிற் குறாவாத [illegible] வேதனைப்படுகையில் பிரச்சனமு [illegible] றையிடாமல் முழுதும் அமரிக்கையா யிருந்து [illegible] தொரு வருத்தமும் தனக்கில்லாததுபோலவே [illegible] ப்படுவார். ஒரு வியாதில்

தன் தனதுவியாதிகளை இம்மையாயநுபவிக்க அறிந்திருப்பானாகில் அவன் பிறருக்குச் சுகிர்தமாதிரிகை காட்டஎவ்வளவோ தகுதியானவனாயிருப்பான், அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசியார் வியாதியாயிருந்தபோது தமக்கிருக்கும் வியாதியை வயித்தியனுக் கியல்பாகச் சொல்லி அவன் தருகிற அவுஷதங்கள் எவ்வளவு அரோசகமானாலும் அவைகளையெல்லாம் அருந்தித் தான்படுந் துன்பத்தின்மட்டிற் பரிச்சேதமுறையிடா திருப்பார். இதற்கு விரோதமாக ஒருவன் தனக்குச் சொற்பவியாதி உண்டாகுமாகில் வருகிற போகிறவர்களிடத்திலெல்லாம் முறையிட்டுக்கொண்டு, தனது தாய்தந்தை சிநேகிதர் பந்துக்களெல்லோரும் இவன் படுந் துன்பங்களைக் கண்டு கஸ்திப்படும்படிக்கு அவர்கள் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கவேண்டுமென்று விரும்புவான். இப்படிப்பட்டவனுக்கு அது எப்பேர்க்கொத்த பாடமாயிருக்கின்றது! அர்ச். தெரேசம்மாள் தனதுகன்னியாஸ்திரிகளைப்பார்த்து:—"சேசுநாதர் மட்டிலுள்ள நேசத்தைப்பற்றி உங்களோடிருப்பவர்கள் அறியா வண்ணம் யாதோர் துன்பத்தை யநுபவிக்கக் கற்றிருங்கள்." என்பாள். இலுய் லுய் பேனென்னுங் குருவுக்கு ஆண்டவர் தயவால் ஓர் பெரிய வெள்ளிக்கிழமையிலே சரீரமுழுதும் மிகுந்த உபாதனை நேரிட்டது. அவருடைய சரீரத்தில் நவமான உபத்திரவம் இல்லாத விடம் ஒன்றுமில்லை. அவர் இதைத் தமது சிநேகிதரொருவருக்கு வெளிப்படுத்தினார். ஆனால் சொன்ன வாய் மூடுமுன்னமே அதனால் மனஸ்தாபமடைந்து இனி தாம்படும் வருத்தத்தை ஒருவருக்கும் வெளிப்படுத்துவதில்லையென்று நேர்த்திக்கடன் செய்துகொண்டார்.

2. அர்ச்சியசிஷ்ட[illegible]ர்வேஸ்வரன் தங்களுக்கனுப்பும் வியாதி, வருத்தங்களை நன்கொடையாற் பாவித்து அவைகளைத்[illegible]ங்களுக்கு விசேஷ

தயவாக எண்ணுவார்களென்று முன்னே சொன்னோமே, ஒரு நாள் அல்லீஸ் பிராஞ்சீஸ்கு படுக்கையாயிருந்து மிகவும் வருந்தினபோது அவருக்குதவியாயிருந்தவர் அவரைப் பார்த்து:—"பிரிய தகப்பனே உமது உபத்திரியங்கள் தணியவும், சர்வேஸ்வரனுடைய கரத்தின் பாரம் இவ்வளவாக உமதுபேரில் சுமராதிருக்கவும் ஆண்டவரைப் பிரார்த்தியும்." என்றார். இவ்வார்த்தையைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் தன் கட்டிலை விட்டிறங்கி முழந்தாளிட்டுத் தாம் அனுபவிப்பதெல்லாத்துக்காகவும் சர்வேஸ்வரனுக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்த பின்பு தமது தோழனை நோக்கி "நீர் கபடற்ற தன்மையினாலே இதைச் சொன்னீரென்றறிந்திராவிட்டால் இனி யுமது முகத்திலே விழிக்கச் சகிக்க மாட்டேன்." என்றார்.

3. ஆனால் சிலர் - என்னை அதிகமாய்க் கவலைப்படுத்துவது இந்த வியாதியல்ல, என் பத்திக் கடுத்த காரியங்களைச் செய்யவும், நன்மை வாங்கவும், பூசை காணவும் கூடாதிருப்பது தான் அதிகமாய் வருத்தப் படுத்துகின்றது. என்சத்துவம் ஒடுங்கிஇருப்பதினால் பாட்டுக் கூடத்தில்வந்து பாடவாவது பூசைக் காணவாவது தியானஞ் செய்யவாவது கூடாதவனாயிருக்கிறேனென்பார்களாக்கும். ஆனால் தயைசெய்து சொல்லு பார்ப்போம். கோவிலுக்காகிலும் பாட்டுக் கூடத்துக்காகிலும் எதுக்குப் போக விரும்புகிறாய். என்னத்துக்காக நன்மை வாங்கவும் பூசை செய்யவும் அல்லது காணவும் ஆசிக்கிறாய். சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரிய[illegible]ம் பொருட்டல்லவா இதெல்லாஞ் செய்கிறாய்[illegible] அப்படியாகில் இப்போது நீஉன் கட[illegible]லும், நன்மை வாங்க வே[illegible]கிலும், பூசை கேட்க வென்கிலும் சர்வேஸ்வரனுக்கு[illegible] பிரியமில்லை, நீ பொறுமையு

டனே படுக்கையி லிருக்கவும், இந்த வியாதியைச் சகித்துக்கொள்ளவும் வேணுமென்று கேட்கிறார். சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்படத் தேடாமல் உனக்குப் பிரியம் வருத்திக்கொள்ளத்தேடுகிறாயே இவைகளெல்லாம் உனக்குத் திருத்திவருத்தப் போகிறதில்லை. அவிலாவென்னுங் குருவானவர் இப்படியே தம்மிடத்தில் முறைப்பாடு செய்துவந்த வொரு குருவானவருக்கு எழுதினதாவது:—“எனது பிரியநேசரே, நீர் நல்ல சவுக்கியத்துட னிருந்தால் இப்போது செய்யப்போகிறதென்ன என்று யோசியாதேயும். ஆனால் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியமுள்ளமட்டும் வியாதியாயிருக்க நினையும்.” என்றெழுதினார். சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்தை யநுசரிக்க விரும்புவாயாகில் சவுக்கியமுள்ளவனா யிருந்தாலும், வியாதியுள்ளவனா யிருந்தாலும் பாரமல்லவே.

4. செபஞ்செய்ய, அல்லது தியானஞ்செய்ய வுன்னால் சக்தியில்லை, ஆனால் தேவசித்தத்துக்கு அமைந்து அதை ஒப்புக்கொடுக்க வுன்னாலாகாதோ? அப்படியிருக்கச் சர்வேஸ்வரன் உனக்கு அனுப்பச் சித்தமாயிருக்கும் இந்தச் சிலுவையைப் பட்சத்துடன் அங்கீகரித்துக் கொள்வதைப் பார்க்கிலும் வேறென்ன கேத்தியான தியானஞ்செய்யப் போகிறாய்? அப்படிச்செய்வாயாகில் அர்ச். போல் விஞ்சேஞ்சியாரைக்கண்டு பாவிப்பாய். இவர் ஆபத்தான விதமாய் வியாதிப்பட்டிருக்கையில் தன்னைச் சர்வேஸ்வரன் சமுகத்தில் நிறுத்தப் பிரையாசப்பட்டு ஒருவிசேஷ விஷயத்தைக்குறித்துக் கவனிக்கப் பலவந்தஞ் செய்து கொள்[illegible]மல் சிலநேரம் சிநேகம், சிலநேரம் நம்பிக்கை[illegible] விசை நன்றியறிந்தஸ்தோத்திரம், சிலவிசை [illegible] பிறக்கும்போது அடிக்கடி யமைதல் முதலிய முயற்சிகளைச்செய்துவருவார். “உபத்திரியங்கள்பேரில் யோசனை செய்தால்

அவைகள் நடுக்கத்துக் குரியதாகவும், சர்வேஸ்வரன் சித்தத்தை யோசித்தால் அவைகள் நேசத்துக்கும் இன்பத்துக்குமுரிய தாகவும் காணப்படும்.” என்று அர்ச். பிரான்சீஸ்கு சலேசியார் வசனிப்பார். தியானிக்கவுன்னா லியலாமையானால் அடிக்கடி பாடுபட்ட சுரூபத்தை யெடுத்துப் பார்த்துச் சிலுவையின் பேரிலே சேசுநாதர் பட்ட பாடுகளோடு ஏகோபித்து உன் வருத்தங்களை அவருக்கொப்பிப்பதைவிட கேத்தியான தியான முண்டோ?

5. ஓர், அர்ச்சியசிஷ்டவள் கொடிய வுபாதைப் பட்டுக் கொண்டிருந்த போது ஒருவன் அவளுக்கு பாடுபட்ட சுரூபத்தைக் காட்டி, உன் வருத்தத்தை நீக்கும்பொருட்டு ஆண்டவரைப் பார்த்து வேண்டிக்கொள் என்றான். அதற்கவள் சொன்னதாவது:—“என்ன சொல்லுகிறாய்! சிலுவையில் அறையுண்ட தேவனைக் [illegible]ற் பிடித்துக்கொண் டிருக்கையில் நான் [illegible]லுவையில் நின்றிறங்கத் தேடவேணுமென்கிறாய், என்னிமித்தம், என்னைவிட மிகவும் கொடிய வுபாதனைகளை யநுபவிக்க மிகவும் இஷ்டமானவருடையநேசத்தைப்பற்றித் துன்பப்பட மனதாயிருக்கின்றேனென்றாள்.” அர்ச். தெரேசம்மாள் ஆபத்தான விதமாய் வியாதிப்பட் டிருக்கையில் ஒரு நாள் சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் அவளுக்குச் சொன்னதும் அதுவே. அவர் சர்வாங்கமும் காயமுள்ளவராய் அவளுக்குத் தரிசனையாகி, “நமது மகளே உன்னைப்பற்றி நாம் பட்டதை யறியப்பார், நீபடுந் துன்பங்களெல்லாம் நமது துன்பங்களுக் கிணையாகக் கூடுமோ என்று யோசித்துப்பார்” என்றார் அக்காலமுதல் அவ்வர்ச்சியசிஷ்டவள் இயாதோர் வியாதியில் வருத்தப்படும்போது முழுது[illegible]வாளை ஆண்டவர் தாமே எவ்வளவோ பாடெல்லாம்பட்டாரென்று நினைக்கையில் எனது வருத்தங்களைக் குறித்து எப்படி

முறையிடக் கூடுமென்று அறியே னென்றுசெ
கொண்டு வருவாள். அர்ச். லுகாவினம்மாள்
சல், கால்பிடிப்பு, கைப்பிடிப்பு, கண்டக்கிரந்
ர ஆதியந்தம் புண்கள் முதலிய அநேக வியா
முப்பத்தெட்டு வருஷகாலம் அநுபவித்து வ
ஆனால் அவள் சேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய
னைகளை புத்திகினைவில் எப்போதும் வைத்
தினாலே எக்காலமும், அக்களிப்புள்ளவளாக
தாள். பிரான்சீஸ்கு சபையாரான அர்ச். ரூ
பர் மிகவும் உபாதனையுள்ள வைத்தியஞ் செ
ண்டிருக்கையில் உபத்திரியத்தால் அசைவ
று அவரைக் கட்டிவைக்க மனதானார்கள்.
அவர் பாடுபட்ட சுரூபத்தைப் பிடித்துக் கொ
"இதோ யென்னைக் கட்டுகின்றவர், இதோதட
த்துக்காகச் சகலவித வுபத்திரியங்களை யும்
மையுடன் சகிக்க என்னை யுடன்படுத்து
என்று வியர்துரைத்து, அத்தனைப் பொறுமை
முறையிடாமல் சகித்துக் கொண்டார். வே
யாகிய சோனுசென்பவர் கொடுங்கோ லா
ய கட்டளையால் ஒருநாளிரவு முழுதும் உ
யிற் கிடத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தபின் மறுநா
யில் "சிலுவையில் மரித்த சேசுக்கிறீஸ்துநா
டைவிடாமல் நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்
எந்த இரவையும் இவ்வளவு அமரிக்கையுட
க்கினதில்லை. ஆண்டவருடைய துன்பங்க
ளது துன்பங்களை இணையிட்டுப் பார்க்கும்
வைகளெல்லாந் துன்பமாகத் தோன்றாமல்
கக் காணப்பட்டது" என்றார்.

6. வியாதியைப் பொறுமையோ டந
னால் எவ்வளவோ திரள [illegible] ங்களைச்
துக் கொள்ளலாம். ஓர் கல்ல கன்னியாஸ்
வள் பொறுமையுடனே சகித்த யோர் வி

யித்தம் சர்வேஸ்வரன் அவளுக்கு முஸ்திப்புச் செ
ய்து வைத்திருந்த மகிமையை ஒருநாள் அல்வாரே
சென்பவருக்குக் காண்பித்து, "மற்றக்கன்னியாஸ்தி
ரிகள் அநேகவருஷ காலம் வியாதியா யிருந்தடைந்த
பேறைப் பார்க்கிலும் இவள் 8 - மாத வியாதியில்
அதிக பேறடைந்தாள்," என்று அறிவித்தார். பொறு
மையுடனே பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வுபாதனைக
ளும் வியாதிகளும் மோட்சத்திற் சர்வேஸ்வரன் நம
க்கு முஸ்திப்புச் செய்யும் முடியை யுருவாக்கவுதவு
கின்றது. இது அர்ச். லிதுவினம்மாளுக்குக் காட்
சியிலே தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த அர்ச்சியசிஷ்ட
வள் நாம் முற்கனவே சொன்ன வுபாதனைகளு மன்
றி யின்னமும் சேசுக்கிறீஸ்து நாதரைப் பற்றி வேத
சாக்ஷியாகவும் ஆசித்தாள். ஒருநாள் இக்கருணையை
வெகுவாய் ஆசித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு வே
த்தியான [illegible] யைக் கண்டாள். ஆனால் அம்முடி
முழுவதும் வேலை தீர்ந்திருந்த தில்லை. மேலும் அது
தனக்காகவே முஸ்திப்பு செய்யப்பட் டிருப்பதாகக்
கண்டு கொண்டமையால் அது முழுதும் முடியவே
ண்டு மென்று விருப்பங்கொண்டு தனது துன்பங்
கள் அதிகரிக்கப்பட வேண்டு மென்று கடவுளைநோ
க்கி வேண்டிக் கொண்டாள். சர்வேஸ்வரன் அவள்
விண்ணப்பத்தைக்கேட்டருளினார். சேவகர் அவளைப்
பிடித்து நிந்தை யவமானப் படுத்தினது மன்றி கிஷ்
டூரமாகவும் அடித்தார்கள். பிறகு ஓர் சம்மனசான
வர் முழுதும் வேலைதீர்ந்த முடியோடு அவளுக்குத்
தோன்றி அவள் கடைசி யுபாதனைகள் தானே அத
ற்குக் குறைவாயிருந்த விலையுயர்ந்த விரத்தினங்க
ளைப் பதிய வைத்ததென்று சொன்னார். அதற்குச்
சொற்பக்காலத்துக்குப் பின் இறந்து போயினள்.

7. சேசுக்கிறீஸ்து நாதரை ஆவலோடு நேசிக்
கும் ஆத்துமாக்களுக்கு உபாதனைகளும் அவமான

க்களும்மெய்யாகவேமதுரமும் பிரியமுமுள்ளதாகவிருக்கின்றது. இத்தேசத்தார் லர்க்கும் வேதசாட்சிகள் பலவித அகோரவேதனையையும் மரணத்தையுந் தானே சகித்து வந்தார்கள். அர்ச். புரோக்கோப்பென்பவர் வேதத்துக்காகப் பாடுபடுகையிலே கொடிய அரசனை நோக்கி, "உனக்கிஷ்டமானபடி என்னை உபாதித்துக்கொள். ஆனால் சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நேசிப்பவனுக்கு அவருடைய நேசத்தைப் பற்றித் துன்பப்படுவதை விட அதிக பிரியமுள்ள தொன்றுமில்லையென்று அறிந்துகொள்." என்றார். வேதசாட்சியாகிய அர்ச். கோர்தியேனென்பவர் தம்மைக் கொன்றுபோடுவதாய்ப் பயமுறுத்தின கொடிய அரசனைப் பார்த்து "நீ யென்னைக் கொன்றுபோடுவதாக மிரட்டுகின்றாய் எனக்கோவெனில் என் இரட்சகராகிய சேசுக்கிறீஸ்துநாதருக்காக வொருவிசைக்கதிகமாய் மரிக்கக் கூடாதிருப்பதைப்பற்றியே துக்கமாயிருக்கிறது. என்றார். அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் உபத்திரியங்களில் சுயாணையற்றவர்களாகவென்கிலும், அல்லது புத்தியில்லாதவர்களாகவென்கிலும் இருந்ததினாலோ இவ்வகையாகப் பேசினார்கள்? அதற்கு அர்ச். பேர்நர்தென்பவர் "அப்படியல்லவே அவர்கள் சுயாணையற்றவர்களாகவும், புத்தியில்லாதவர்களாகவும் இருந்ததில்லை. ஆனால் சர்வேசுரனை நேசித்தார்கள். அவருடைய நேசத்தைப் பற்றிச் சகலத்தையும் இழந்து போகிறதும், சகல துன்பதுரிதங்களையும் மரணத்தையுந் தானே யநுபவிக்கிறதும், தங்களுக்கு மிகவும் இலாபமென்று உறுதியாக நம்பியிருந்தார்கள்." என்று வசனிக்கிறார்.

8. விசேஷமாய் வியாதியாயிருக்கும்போது மரணத்தைக் கையேற்க ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டும். இன்னமுந் தானே சர்வேசுரன் இவ்வித மானமரணத்தை நமக்குக் கட்டளையிடச் சித்தமாயிருக்கிற

ரோ அதைக் கையேற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாயிருக்கவும் வேண்டியது. நாம் சாக வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். யாதொரு வியாதியால் நாம் நமது நாளை முடிக்கவேண்டும். ஆனால் அந்தக் கடைசி வியாதி எதுவென்று நமக்குத் தெரியாது. ஆகலால் ஒவ்வொரு வியாதியிலும் இதுதான் நமது சீவியத்தின் முடிவு என்று நினைத்து மரணத் துக்காயத்தஞ் செய்ய வேண்டும். ஆனால் நான் அநேக பாவங்களைக் கட்டிக் கொண்டேன், இன்னம் அதற்குத் தபசு செய்யவில்லை, இறந்துபோ முன்னே தேவநீதிக்குப் பரிகாரஞ் செய்ய மாத்திரமே சீவித்திருக்க விரும்புகிறேன் என்று சிலவிசை சொல்வாயாக்கும். ஆனால் இன்னமும் உயிரோடிருப்பாயாகில் தபசு செய்வாயென்றும் அல்லது முன்னையைவிட அதிக கெட்டவனாக மாட்டாயென்றும் நீயெப்படி யறிவாய்? மேலும் இப்[illegible] உனக்குச் சர்வேசுரன் பொறுத்துக் கொடுத்திருக்கிறாரென்று நம்பிக்கையாயிருக்கக் கூடும். உன்னை வரவழைத்துக் கொள்ளச் சர்வேசுரனுக்குச் சித்தமாகில் இம்மரணத்தைக் கீழ்ப்படிதலுடனே ஏற்றுக்கொள்வதைவிட என்ன உத்தம தபசு செய்யப்போகிறாய்? அர்ச். ஞானப்பிரகாசியார் 21-ம் வயதிலிறந்து போயினர். அவர் "இதோ இப்பொழுது தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தோடிருக்கிறேன். அப்படியிருப்பதாக நம்பியும் இருக்கிறேன். பிறகு என்னுடைய நிலைமை எப்படியிருக்குமோ தெரியாது. ஆகையால் இப்போதே இவ்வுலகத்தினின்று என்னை அழைக்க ஆண்டவருக்குச் சித்தமாகில் சந்தோஷமாய் மரிப்பேன்." என்று வசனித்து மரணத்துக்கமைந்தார். தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தையிழந்து போகத்தக்க ஆபத்துக்கள் பூலோகத்தில் அடிக்கடி சம்பவிப்பதினால் அதற்குத் தப்பித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு தற்காலம் மத்திமமாயிருந்தாலும் நல்ல ஆயத்தத்தோடிருப்பதாக் காண்கை

யில் மரிக்கஆசிக்க வேண்டும்." என்று அர்ச். [illegible]ல்லா அருளப்பர் வசனிப்பார்.

9. மேலும் நமது சுபாவ பலவீனத்தைப் பற்றி அப்பப்பாவ மென்கிலுங் கட்டிக்கொள்ளா திருக்[illegible] மாட்டோமே. இந்நியாயம் ஒன்றே சர்வேஸ்வரனு க்கு இனி துரோகஞ் செய்யாதிருக்கும் பொருட்டுச் சந்தோஷியுடனே மரணத்தைத் தழுவிக் கொள்ள நம்மைக் கட்டாயம் பண்ணவேண்டியது. கடைசி யாய்ச் சர்வேஸ்வரனை மெய்யாகவே நேசிப்போ மாகில் மோட்சத்தில் அவரைத் தரிசிக்கவும் முழுப் பலங்கொண்டு அவரை நேசிக்கவும் ஆவலுடன் மர ணத்தை ஆசிக்கவும் வேண்டும். ஆனால் பூலோகத்தி லிருக்கு மட்டும் உத்தம விதமாக மோக்ஷத்தை ஆ சிக்க மாட்டோம். மரணமானது நமக்குக் கதவைத் திறவா விட்டால் நேசத்துக்குரிய அந்தச் சென்ம தேசத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டோம். [illegible] தானே அர்ச். அகுஸ்தீனென்பவர் கடவுளைப் [illegible]த்து "ஆண்டவரே நான் மரிக்கச் செய்தருளு[illegible]. ஏனெனில் மரணமொன்றே பரலோகத்தில் [illegible] ரை முகமுகமாய்த் தரிசித்து எப்பொழுதும் நேசிக் கும்படியான பாக்கியத்தை யெனக்குப் பெறுவிக் கக் கூடும்" என்று வியந் துரைப்பார்.

10. இதுவுமன்றி தரித்திரப் படுகையில் பொறு மையை அப்பியாசிக்க வேண்டும். சர்வேஸ்வரனைத் கைக்கொண் டிருப்பவனுக்கு எல்லாம் கைவசமென் றும் அவரைக் கொண்டிராதவன் ஒன்றையுங் கைக் கொண் டிருப்பதில்லை யென்றும், அர்ச். அகுஸ்தீ னென்பவர் வசனிக்கிறார். மெய்யாகவே சர்வேஸ்வ ரனை நேசித்து அவருடைய திவ்விய சிநேகத்துடன் ஏகோபித்திருப்பவன் சர்வேஸ்வரனிடத்தில் எவ் வித நன்மையுங் காண்கிறான். அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு என்பவரைப்பார். அவர் வெறுங்காலால் நடக்கிறார்,

[illegible]காணியை மாத்திரமே போதித்து கொண்டிரு [illegible]ர், அவருக் கெல்லாங் குறைவுபடுகின்றது. ஆ [illegible]ல எனது சர்வேஸ்வரா! எனது சர்வமே! என்று அவர் சொல்லுகையில் பூவுலகிலுள்ள சகல இராசா [illegible]களைப் பார்க்கிலும் அதிக ஐஸ்வரியமுள்ளவரா யி ருக்கிறார். தனக்கிராத நன்மைகளை ஆசிப்பவனே எளியவ னல்லாமல் வேறல்லவே. ஒன்றும் ஆசியா தவனும், தனது வறுமையின் மட்டில் சந்தோஷமா யிருப்பவனுமோ வெனில் பூரண ஐஸ்வரியனா யிரு க்கிறான். இவ்வாத்துமாக்களைக் குறித்துத்தானே அர்ச். சின்னப்பர் கொரிந்தியருக்கு எழுதின 2ம் நி ருபம் 6ம் அதிகாரம் 10ம் வசனத்தில் "துக்கிக்கிற வர்களைப் போல இருந்தும் எப்போதும் சந்தோஷ [illegible]முள்ளவர்களாய், தரித்திரரைப் போலிருந்தும் அ நேகம் பேர்களைச் சம்பன்னராக்கிறவர்களாய், ஒன் றும் இல்[illegible]ர்கள்போ லிருந்தும் எல்லாம் உடை யவர்களா யிருக்கிறோம்." என்று சொல்லி யிருப்பது [illegible]போல மெய்யாகவே சர்வேசுரனை நேசிப்பவர்கள் த ங்களுக்கு லௌகீக நன்மைகள் குறைவுபடும்போது சர்வேஸ்வரனிடத்திற் சகல ஆறுதலை யும் மனத்திருத்தியையும் அடைகிறார்கள். அர்ச்சிய சிஷ்டவர்கள் தாரித்திரத்தைப் பொறுமையுடனே ச கிப்பது மாத்திரம் போதாது என்று சர்வேஸ்வரனி டத்திலும் சர்வேஸ்வரனுக்காகவு மாத்திரமே சீவி க்கும் பொருட்டுச் சகலத்தையும் உரிந்து போடும் பொருட்வெழிதேடினார்கள். இம்மேலாயாக லௌ கீக நன்மைகள் யாவையும் வெறுத்துப் போடத்த க்க ஆசை நமக்கிராவிட்டாலும் சர்வேஸ்வரன் நம் மைவைக்கச் சித்தமா யிருக்கும் அந்தஸ்தி லெளி லும் சந்தோஷமா யிருப்போமாக. பிரபஞ்ச ஆஸ்திக ளைத் தேடாமல் அளவில்லா வகையில் அதிக விலையு யர்ந்த நித்திய ஆஸ்திகளைத்தேடுவோமாக. "இவ்வுல கில் நாமெவ்வளவுக்குக் கொஞ்சமாய்க் கொண்டிருப்

போமோ அவ்வளவுக்கும் அதிகமாய்ப் பரலோக சம்பன்னராவோம்." என்று அர்ச். தெரேசம் சொன்னதை அங்கீகரித்துக் கொள்வோமாக.

11. "பிரபஞ்ச நன்மைகளின் மிகுதியான து ஆத்துமாக்கள் சர்வேஸ்வரனை நோக்கிப் பறந்து போக தடைசெய்யும் தளைக் கொப்பாம்." என்று அர்ச். போனவெந்தூரென்பவர் வசனிக்கிறார். அதற்கு விரோதமாக "எளிமைத்தனமானது சர்வேஸ்வரனண்டையில் தடையின்றி வந்து சேரவழியாயிருக்கின்றது" என்று அர்ச். கிளிமாக் அருளப்பர் வசனிக்கிறார். சேசுக்கிறீஸ்து நாதரோவெனில் "மனத்தாரித்திர முள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள் ஏனெனில் மோக்ஷ ராச்சியம் அவர்களுக்குச் சொந்தமாயிருக்கின்றது" என்று திருவுளம் பற்றினார். மற்றப்பாக்கியங்களுக்கும் மறுமையில் மாத்திரம் மோக்ஷ ராச்சியத்தை வாக்குத் தத்தந்தருளினாரானால் எளியவர்கள் பூலோக நன்மைகளை ஆசியாமல் அன்னவஸ்திர மாத்திரம் அகப்பட்டால் போதுமென்றிருப்பார்களே யாகில் இச்சீவியமுதல் மூன்றாவோர் மோக்ஷமாகிய ஆனந்த சந்தோஷத்தை யவர்களுக்கு வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கிறார். "ஒன்றையுங்கொண்டிராததும், ஒன்றுக்கும் பயப்படாததுமான ஓ பாக்கியமுள்ள தாரித்திரமே!" என்று அர்ச். லோரான் சுஸ்தினியே னென்பவர் வியந்துரைக்கின்றார். இக்கட்டும் துன்பங்களுமுள்ள யாவும் தனக்குப் பிரயோசனமுள்ளதென்று ஆத்துமம் அறிந்துகொள்வதினால் எப்பொழுதும் ஏராளத்திலே முதலாய் மகிழ்ச்சியுடையதா யிருக்கின்றது. உலோபியானவன் எவ்வளவுக்கு ஆஸ்தியுடையவனா யிருப்பானோ அவ்வளவுக்கும் போராவலுள்ளவனாயிருப்பதினால் இரப்பவனைப்போல் எப்பொழுதும் நம்பசியுள்ளவனா யிருக்கிறான். அவன் போர்சைக்கு ஒருக்காலுந் திருத்தி

யுண்டாகப் போகிறதில்லை. இதற்கு விரோதமாய் எளியவன் தனக்கிருக்கும் அற்பத்தின் மட்டில் திருத்தியுள்ளவனா யிருப்பதினால் அவனுக்கோரிடுக்கமுமில்லை. வேறொன்றையும் அவன் ஆசியாததினால் ஆசிப்பதெல்லாம் அவனுக்கிருக்கின்றது.

12. ஒருநாள் சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் முத்திப் பேறுபெற்ற பொலிஞ்ஞோ ஆஞ்செலிக் கம்மாளுக்குத் திருவுளம் பற்றினதாவது:—"எளிமைத் தனமானது ஓர் பெரிய நன்மையா யிராவிட்டால் அதை நமக்காகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கவு மாட்டோம், நம்மால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்குப் பகுந்திருக்கவு மாட்டோம்." என்றார். உள்ளபடியே சேசுக்கிறீஸ்துநாதருடைய இத்தாரித்திரமே அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் இவ்வளவாக அதைநேசிக்கச்செய்தது. ஐஸ்வரியத்தின் மட்டிலுள்ள ஆசையே அநேக ஆத்துமங்களின் கேட்டுக்குக் காரணமா யிருக்கின்றது. அழிந்துபோகும் இலௌகிக சுக நன்மைகளைப் பற்றி அளவற்றதும் நித்தியமுமான நன்மையாகிற கடவுளை யிழந்துபோகிறார்கள். இதெப்படிப்பட்ட பைத்தியம்! வேதசாட்சியாகிய அர்ச். பசிலென்பவர் சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை மறுதலித்தால் பொய்த் தேவர்களின் பெரியகுருவாக ஸ்தாபிக்கப்படுவதாக வார்த்தைப்பாடுதந்த விலேனியூசென்னும் இராயனை நோக்கி "உனது இராசரீக்க முழுமையும் தந்தாலும் சர்வேஸ்வரனை யிழந்துபோகச் செய்வாயாகில் அப்போது அவரால் என்னிடத்தில் நின்று பறித்துக் கொள்ளப்படுகிற நன்மைகளை யெல்லாம் திரும்பவும் எனக்குக்கிடைப்பிக்க வுன்னாலேயலாது." என்று மறுமொழி சொன்னார். இவர் இப்படி சொல்வதற்கு மெய்யாகவே எத்தனை விவேகமுள்ளவரா யிருந்தாரென்று அறிந்து கொள்ளலாம். ஆதலால் சர்வேஸ்வரன் மாத்திரமே நமக்குப் போதுமா யிருக்க வேண்டிய

து. அவரவர்களுக்குத்தரப் பட்ட நன்மைகளிலேதா
னே திருப்தியுள்ளவர்களா யிருப்போமாக. தாரித்தி
ரத்தின் மட்டிலும், அதனால் வரும் குறைப்பாடுகளி
ன் மட்டிலும் மகிழ்ச்சியுற்றிருப்போமாக, இதிலே
தானே பேறுபலன் அடங்கியிருக்கின்றது. தாரித்திய
முள்ளவர்கள் அநேக ருண்டானாலும் தாரித்திர மில்
லாதிருக்க ஆசிப்பதினால் அவர்களுக்குப் பேறில்லா
மற் போகின்றது. அர்ச். பெர்னார்தென்பவருடைய
அபிப்பிராயப்படிக்குத் தாரித்திரமென்னும் புண்ணி
யமானது வறுமையில் அடங்கி யிராமல் இதைநேசிப்
பதில் மாத்திரமே அடங்கி யிருக்கின்றதாமே

13. சந்நியாசிகள் தாரித்திர வார்த்தைப் பாடு
கொடுப்பதினால் இதை நேசிக்க அவர்களுக்கு விசே
ஷ அவசரமுண்டு. அநேக சந்நியாசிகள் எளியவர்
களா யிருப்பதோடுங்கூட இயாதொன்றுங் குறைவு
படாதிருக்கவும் ஆசிக்கிறார்கள். இத[illegible]ில் அர்ச்.
பிராஞ்சிஸ்கு சலேசியார் குறிப்புச்செய்ததுபோல
தாரித்திரத்தினால் வரும் [illegible]மையை யடைய வி
ரும்புகின்றார்களே யன்றி அதினால் வரும் இக்கட்
டின் பேரில் பிரியங் கொள்ளுகிறதில்லை. ஒரு சந்
நியாசி எளியவனா யிருக்க ஆசித்து, தனக்கியா
தேனும் காரியங் குறைவுபடும் போது முறையிடுவா
னேயாகில் அவன் சம்மனசுக்களுக்கும் மனிதர்களு
க்கும் நகைப்புக்குரியவனா யிருக்கிறான். மெய்யான
சந்நியாசியானவன் ஐஸ்வரியங்களைப் பார்க்கிலும்
எளிமைத்தனத்தை அதனமாய் நேசிப்பான் அர்ச்.
கிளாரம்மாளுடைய சபைக் கன்னியாஸ்திரியா யிரு
ந்த 2-ம். மக்சிமீலியனென்னும்இராயனுடைய குமா
ரத்தியாகிய சிலுவை மருகருதா ளென்னுங் கன்னி
யாஸ்திரியானவள் கந்தல் துண்டுபோட்ட வஸ்திரம்
அணிந்து பிரபுவான தனது சகோதரன் முன்பாகப்
போனபோது அந்தப்பிரபு ஆச்சரியப்பட்டுத் தன் ச

கோதரியைப் பார்த்து: "உன்னைப்போலொத்த அ
ந்தஸ்தி லிருக்கும் ஒரு பெண்பிள்ளைக்கு இந்த வஸ்
திரந்தகுமா?" என்றான். அதற்கந்த நல்ல கன்னியா
ஸ்திரியானவள் சொன்னதாவது: "எனது சகோத
ரனே சகல இராசாக்களும் தங்கள் இராச ஆடையி
ன்பேரில் அடையுந்திருத்தியைவிட இந்தக்கந்தலின்
பேரில் நான் அதிக திருத்தி அடைந்திருக்கிறேன்."
என்றாள். சந்நியாசிகளும், கன்னியாஸ்திரிகளும்,
அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் தாரித்திரத்தின் வழியாகச்
சர்வ காரியங்களையும் வெறுத்து, "என்சர்வேஸ்வரா
நீரே யெனது சுதந்தரம். நீரேயெனது பொக்கிஷம்.
என்று சொல்லக் கூடுமான ஸ்திதியிலிருப்பதினால்
பாக்கியமுள்ளவர்கள்." என்று அர்ச். பாசிமரியமத
லேனம்மாள் வியந்துரைப்பாள். அர்ச். தெரேசம்
மாள் ஒரு வியாபாரி யிடத்திருந்து மிகுந்த தருமங்
களைப் பெற்றுக்கொண்டு, அவனுக்குச் சொல்லியனு
ப்பினதாவது "நீர் செய்த தருமங்களெல்லாம் சீவி
யபுஸ்தகத்தி லெழுதப்பட் டிருக்கின்றது. அதற்கத்
தாக்ஷியாக வுலகனன்மைகளை நீரிழந்துபோவீர்" என்
றாள். அதே பிரகாரமாய் அந்த வியாபாரி கடன்கா
ரனாகிச் சாகுமளவும் தாரித்திரனாயிருந்தான். "தெரி
ந்து கொள்ளப் பட்டவர்களுடைய எண்ணிக்கையி
லிருப்பதாக அறிந்து கொள்வதற்குச் சீவியத்தின்
நிற்பாக்கியங்களுக்கும், துன்பங்களுக்கும் நடுவேதே
வ பயத்தில் நிலை கொண்டிருப்பதை விட அதிக நிச்
சயமான அடையாளம் வேறொன்றுமில்லை" என்று
அர்ச். ஞானப்பிரகாசியார் சொல்லுவார்.

14. மரணத்தினால் உறவின் முறையார் சிநேகி
தர்கள் பிரிக்கப்படும் போது இதையும் ஒருவகைத்
தாரித்திரமென்று சொல்லலாம். ஆகையால் அவர்
கள் மரணத்தை மிகுந்த கீழ்ப்படிதலுடனேயும் பொ
றுமை யுடனேயும் சகிக்க வேண்டும். சிலர் தங்களி

னத்தான், அல்லது சிநேகிதனை இழந்துபோக நேரிட்டால் மன ஆறுதல் கொள்ளாமல், ஒருவரோடும் பேசாமல், பிறர் தங்களிடம் அணுகாத வகையாய், தூர அகன்றுபோய், வெகுவாய்க் கஸ்திப்பட்டு முறையிடுகிறார்கள். இவ்வகையாய் அவர்கள் செய்கையில் அதனால் யாருக்குப் பிரியப்பட விரும்புகிறார்களோ? சர்வேஸ்வரனுக்கோ இவர் தமது சித்தத்துக்கு அவர்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டுமென்று கேட்கின்றார். அல்லது தாங்கள் அழுகிற பேர்களுடைய ஆத்துமங்களுக்கோ? அவர்கள் நரகத்துக்குப் போயிருப்பார்களாகில் அவர்கள் தங்கள் மட்டிலும் தங்களுக்காக அழுகிறவர்கள் மட்டிலும் அருவருப்புள்ளவர்களா யிருப்பார்கள். மோட்சத்தி லிருந்தால் தங்களுக்காகச் சர்வேஸ்வரனுக்கு நன்றி யறிந்த தோத்திரஞ் செய்ய அபேட்சிப்பார்கள். உத்தரிப்பு ஸ்தலத்தி லிருந்தால் தங்களுக்காக வேண்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், தேவ சித்தத்துக்கு அமைய வேண்டுமென்றும், ஒரு நாள் தங்களை மோட்சத்தில் மறுபடி பார்க்கும் பொருட்டுத் தங்களை அர்ச்சிக்க வருந்த வேண்டுமென்றும் ஆசிப்பார்கள். மற்றப்படி அவர்கள், அழுவதினால் வரும் பிரயோசனமென்ன! சங்கைக்குரிய குருவாகிய கராக்கி யோலா ஞுசைப்பர் தமது சகோதரர்களி லொருவர் மரண மடைந்ததைப் பற்றி ஆற்ற அழுத தாய் தகப்பன் மார்களுக்குச் சொன்னதாவது. "இதைவிட மேலான கிருத்தியத்திற்காக நமது தகப்பனுஞ் சகோதரனும் பத்தாவுமா யிருப்பவரும், நமது மட்டிலுள்ள அன்பைப்பற்றி மரித்தவருமான சேசுக்கிறீஸ்துநாதருடைய மரணத்தி னிமித்தம் அழும்பொருட்டு நமது கண்ணீரை மீதிப்படுத்திக்கொள்வோம்" என்றார். யோப் என்பவரைக் கண்டு பாவிப்போமாக. அவர் தமது பிள்ளைகளின் மரணச்செய்தி அறிந்தபோது மிகுந்த கீழ்ப்படிதலுடன் சொன்னதாவது:—

"ஆண்டவர் அவர்களை யெனக்களித்தருளினார். அவரே யென்னிடத்திலின்று அவர்களை மாற்றிப்போட்டார். இவ்வகையாய் அவருக்குச் சித்த மிருப்பதினால் நானும் அப்படியே ஆகட்டுமென்கிறேன். ஆதலால் அவருடைய பரிசுத்த நாமமானது என்றென்றும் அர்ச்சிக்கப்படக் கடவது" என்றார்.

15. கடைசியாய் மனிதர்களுடைய நிந்தையவமானங்களைச் சமாதானத்தோடு சகித்துக் கொள்வதினால் பொறுமையைக்காட்டவும், சர்வேஸ்வரன் மட்டில் நமக்குள்ள அன்பையெண்பிக்கவும்வேண்டியது. ஓராத்துமமானது தன்னை முழுமையும்சர்வேஸ்வரனுக்குக் கையளிக்கும்போது அது நிந்திக்கப்படவும் உபாதிக்கப் படவும் விடை கொடுக்கின்றார். ஓர் சம்மனசானவர் ஒருநாள் முத்திப் பேறுபெற்ற என்றி யென்பவருக்குத் தோன்றி "என்றி யென்பவரே இதுவரையில் உமதிஷ்டப் பிரகாரம் ஒறுத்தல் செய்து வந்தீர். ஆனால் இனிப்பிறரால் ஒறுத்தல் அனுபவிக்க வேண்டியவரா யிருக்கிறீர்" என்றார். மறுநாள் காலமே அந்த முத்திப்பேறு பெற்றவர் சன்னல் வழியாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒரு நாய் கந்தைத் துணியுடன் விளையாடிக்கொண்டிருக்கவும், பிறகு அதைத் துண்டு துண்டாக்கவுங் கண்டார். அந்நேரத்திலே தானே "இவ்வகையாகவே உனது கீர்த்திபிரதாபம் மனிதரால் கிழிபடும்" என்று சொல்லும் சத்தத்தைக் கேட்டார். உடனே அந்த முத்திப்பேறு பெற்ற என்றி யென்பவர் வீதியிலிறங்கிவந்து அந்தக்கந்தலை யெடுத்துத் தமக்கு முன்னதாய் அறிவிக்கப்பட்ட பிறரால் வரும் உபாதனைகளில் ஆறுதலாய் உதவும் பொருட்டு அதைக்காப்பாற்றிக் கொண்டார்.

16. நிந்தைகளும், வசைகளும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்கு, இன்பந் தருகின்றவைகளா யிருக்கின்

றன. அர்ச். பிலிப்பு நெரியென்பவர் உரோமாபுரியில் அர்ச். ஜெரோமெனபவருடைய வீட்டில் முப்பது வருஷ காலமாய்ச் சில பேர்வழிகளால் அநேக சங்கைக் கேடுகளை யநுபவித்து வந்தார். இதைப்பற்றி அவருடைய சீஷர்கள் தாங்க ளிருந்த புதுவீட்டுக்கு அவரை வரவேண்டுமென்று கேட்டபோதிலும் தாமிருந்தபழைய வீட்டை விட்டுவிட மனமிராமல் அர்ச். பாப்பாவவருடைய விசேஷகட்டளையைப் பற்றிமாத்திரமே அந்தப்புதிய வீட்டுக்குப் போகச்சம்மதித்தார். அர்ச். சிலுவை அருளப்பர் தமது மரணத்துக்கேதுவாயிருந்த அந்தியகால வியாதியி னிமித்தம்ஆகாயமாற்றவேண்டியவராகி மிகவும் சௌக்கியமான மடத்தையும், தமதுமட்டில் மிகவும் பற்றுதலாயிருந்த சிரேஷ்டரையும்விட்டுவிட்டு, எளிமையான மடத்தையும், தமக்கு விரோதியான சிரேஷ்டரையும் தெரிந்து கொண்டார். இந்தச் சிரேஷ்டர் வெகுகாலம் ஏறக்குறைய மரணபரியந்தம் அவரை நிந்தித்து நிஷ்டூரமாய் நடப்பித்தார். மற்றச் சந்நியாசிகள் அவரைச் சந்திக்க முதலாய் விடைகொடுக்கவில்லை "அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் நிந்தைப்படத் தேடுகிறார்கள். சாங்கோபாங்கத்தை அபேக்ஷிப்பவன் ஞாயமின்றித் தனக்குத் தீங்கு செய்வதாகப் பரிச்சேதம் சொல்ல வொண்ணாது. ஏனெனில் ஞாயத்தின் பேரில் மாத்திரம் ஊன்றியிருக்கும் சிலுவை தவிர வேறே சிலுவையைச் சுமக்க மனமில்லாத போது சாங்கோபாங்கத்திற்கு வந்து சேரமாட்டார்கள்" என்று அர்ச். தெரேசம்மாள் வசனிப்பாள். வேதசாட்சியாகிய அர்ச். இராயப்பர் சிறைச்சாலையிலே வைக்கப்பட் டிருக்கையில் தான் ஒருகாரியமும் செய்யாதிருக்க இவ்வாறு சிறையில் வைத்திருக்கிறார்களே என்று முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கும போது ஆண்டவர் அவருக்குத் திருவுளம் [illegible] தாவது. "நாமென்ன தீங்கு செய்தோம். நம்மைச்

சிலுவையிலறைந்து மனிதருக்காக மரிக்கச் செய்தார்களே" என்றார். இன்னினைவானது அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்குத் துன்பங்களில் ஆறுதல் வருந்துமின்றது. எலசேயாரென்பவளை அவர் பெண்சாதியானவள் உமது ஊழியர்களாற் செய்யப்படும் நிந்தைகளை முதலாய் இவ்வளவு பொறுமையுடனே சகிக்க எவ்விதமாய்க் கற்றுக் கொண்டீரென்று கேட்கையில் இவர் பாடுபட்ட சுரூபத்தைக் காட்டி "என்னைப்பற்றி யிரட்சகர் அநுபவித்த நிந்தை யவமானங்களோடே மற்றவர்கள் எனக்குச் செய்யும் நிந்தையவமானங்களை யிணையிட்டுப் பார்க்கையில் இவைகள் ஒன்றுமில்லாமை யென்று காண்கிறேன். இவ்வாறாக யாவற்றிலும் தேவசித்தத்துக் கமையச் சர்வேஸ்வரன் எனக்குப் பலந்தருகிறார்." என்றார். நிந்தை, தரித்திரம், துன்பம், மற்றெவ்விதசோதனைகளும் சர்வேஸ்வரனை நேசியாத ஆத்துமத்துக்கு அவரைவிட்டு அதிகமதிகமாய் விலகிப்போக முகாந்திரமா யிருக்கும். ஆனால் தேவ நேசம் நிறைந்த ஆத்துமத்துக்குச் சர்வேஸ்வரனுடன் இன்னமேலும் பந்தனமாக முகாந்திரமா யிருக்கின்றது. துன்ப சோதனைகள் எவ்வளவு பெரிதானாலும், எவ்வளவு விஸ்தாரமானாலும் சர்வேஸ்வரனைவிட வேறொன்றையும் நேசியாத ஆத்துமத்தில் தேவ சிநேகாக்கினியை அணைப்பதற்குப் பதிலாக அதை மூட்டிவிக்கின்றது.

17. ஆனால் சர்வேஸ்வரன் அநேகஞ்சிலுவைகளால நம்மை வதைக்கின்றாரோ, நாம் மனிதர்களால் உபாதைப்படவும், துன்பப்படவும் பார்ப்பதில் சர்வேஸ்வரனுக்கு என்ன சந்துஷ்டி ? நாம் துன்பப்படப் பார்ப்பதில் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியமிருப்பதினால் அவர் கொடியரோ? அல்லது மகாகொடிய வஸ்து [illegible]ர்களாக்கும். சர்வேஸ்வரன் கொடியருமல்ல, கொடியவஸ்துவுமல்ல. அதற்கு விரோதமாய்

அவர் நம்மை நேசிக்கிறார், நம்மைப்பற்றிச் சாகுமளவாய் நம்மை நேசித்தாரென்று அறிந்துகொள்வது போதுமாயிருக்கின்றது. நான் துன்பப்படப் பார்க்கிறது அவருக்குப் பிரியமாயிருப்பது எனெனில், நமது நன்மைக்காகப் பூலோகத்திலே துன்பப்படுவதினால், நாம் மறுலோகத்தில் அநுபவிக்க வேண்டிய பாவத்துக்குத் தக்க ஆக்கினைகளினின்று மீட்கப்படுவோமென்பதே யொழிய மற்றப்படியல்ல. தாயானவள் பிள்ளைக்குப் பாலெடுக்க வேண்டியிருக்கும் போது பிள்ளைக்குப் பாலின் மட்டில் வெறுப்புண்டாகும்படிக்கு மார்பில் கசப்புள்ள வஸ்துக்களைத் தடவுவதுபோல், இந்திரியத்துக்குரிய லௌகிக சந்தோஷங்களில் நமக்கு வெறுப்புண்டாக அவருக்குச் சித்தமிருக்கின்றது. பொறுமையைக் கொண்டும், கீழ்ப்படிதலைக் கொண்டும் அவர் மட்டில் நமக்கிருக்கும் பட்சத்தை எண்பிக்கவும், கடைசியாய் உபத்திரவங்களின் வழியாய் மோட்சப்பேறுகள்மகிமை யென்னும பெரிய வேர் பொக்கிஷத்தை நமக்குச் சம்பாதித்துக்கொள்ளவுமே அவர் சித்தமாயிருக்கிறார். இவ்வகையாய் ஆண்டவருக்கு நமது மட்டிலுள்ள நேசத்தாலும், தயாளத்தாலும் நாம் வருத்தப்படப் பார்ப்பதிற் பிரியமிருக்கின்றது.

18. ஆதலால் துன்ப சோதனைகளிலே சரியாய்ப் பொறுமையை அப்பியாசிக்க வேண்டுமானால் நோயென்கிலும், மறைவா யென்கிலும் மனிதர்மூலமாக வருவதெல்லாம் சர்வேஸ்வரனிடத்தில் நின்று வருவதாக நினைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவாகச் சொல்லுகிறோம். ஆதலால் துன்பங்களிலே சர்வேஸ்வரனுக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் செய்து அவரை நேசிக்கிறவர்களுடைய நன்மைக்காகச் சகலமும் ஒத்தாசை செய்கிறபடியால் நமக்கநுப்புவதெல்லாம் பிரியமானாலும், வருத்தமானாலும் சகலத்தையும் சந்தோஷமாகவும், மிகவும் பெரிய நன்மைபோலவும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். நாம் பாத்திரமாயிருக்கும் நரக வேதனைகளோடு நமது வருத்தங்களை யெல்லாம் இணையிட்டுப் பார்க்கும்போது இவைகள் நமக்கு லேசாகத்தோன்றும். ஆனால் சகல துன்பங்களையும் பொறுமையுடனே சகிப்பதற்குச் செபமே நேத்தியான வழிபாடாகும். இதினாலுண்டாகும் அநுக்கிரகமானது நமக்குக் குறைபடுகின்ற பலத்தைத் தருகின்றது. இவ்வகையாகவே அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் செய்து வந்தார்கள் செபத்தினாலே வருத்தத்தையும் பிறரால் வரும் உபாதனைகளையும் செயங் கொண்டார்கள்.

நேசப்பிரகரணம்.

ஆண்டவரே! என் சர்வேஸ்வரா! பூலோகத்தில் கஸ்திப்படுகிறவர்களுக்கு இன்னமும் பொறுமையுடனே கஸ்திப்படுகிறவர்களுக்கும் மாத்திரமே மோக்ஷவிராச்சியங் கொடுக்கப் படுமென்றறிகிறேன். ஆதலால் என் சர்வேஸ்வரா இந்தப் பொறுமையென்னும் புண்ணியத்தைத் தந்தருளும். அப்போதாக்கும் சர்வேஸ்வரனிடத்தில் நின்று இதைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன் என்று தாவீதென்பவரோடே கூடச் சொல்லக் கூடுமாயிருப்பேன். இப்போது சகல சோதனைகளையும் சகிக்க எண்ணம் உள்ளது உள்ளது தான். ஆனால் அவைகள் நேரிடும் போது கஸ்திப்பட்டுத் திடனற்றுப் போகிறேன். தேவரீர் மட்டிலிருக்க வேண்டிய பட்சத்தைப் பற்றி அவைகளைச் சகியாததினாலேஎனது துன்பங்களுக்கு வரவேண்டியபேறுகளும் இழந்துபோகிறேன். எனது மது [illegible] உன் பேரிலுள்ள நேசத்தைப்பற்றிப் பூலோகத்தில் நீ பாடுபடும்போது கொண்டிருந்த

பொறுமையின் பெருகஸேப்பார்த்துத் தேவரீர்மட்டிலுள்ள நேசத்தைப்பற்றி யெவ்வித சிலுவையையுநான் சகித்துக்கொள்ளப்பலம் தந்தருளும். ஓ எனது திவ்விய இரட்சகரே தேவரீரை நேசிக்கிறேன். எனது மேலானநன்மையே யும்மைநேசிக்கிறேன். என் சர்வேஸ்வரா எனது பொக்கிஷமே எனது நேசமே! என்முழு விருதயத்துடன் என்னைவிடத்தானே அதிகமாய்த் தேவரீரை நேசிக்கிறேன். தேவரீருக்குத் துரோகஞ் செய்ததினால் எல்லாத்துக்கு மேலாய் விசனப்படுகிறேன். அடியேனுக்கனுப்பத்தேவரீருக்குப் பிரியமிருக்குந் துன்பவுபாதனைகள் யாவையும் பொறுமையோடேயேற்றுக்கொள்வதாகத் தேவரீருக்கு வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கிறேன். ஆனால் இந்தப் பிரதிக்கினையை நிறைவேற்றவும் விசேஷமாய் அவஸ்தை மரணவேதனைகளைப் பொறுமையாய்ச் சகிக்கவும், போதுமான பலத்தைத் தேவரீரிடத்தில் மாத்திரமே நின்று பெறக் காத்திருக்கிறேன் ஓ மரியாயே எனதிராக்கினியே என்தாயே எனது சீவியகாலத்திலும் என்மரணநேரத்திலும் நானனுபவிக்க மிகுயாயிருக்கும் சகலத்திலும் எனக்காக மெய்யான கீழ்ப் படிதலை யடைந்தருளும் ஆமென்சேசு.

பதினான்காம் அதிகாரம்,—முற்றிற்று.

✠

பதினைந்தாம் அதிகாரம்.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நேசிப்பவன் அவர் திருவுளம் பற்றின யாவையும் விசுவசித்துக் கொள்ளுகிறன்.

1. நேசிக்கும் ஒருவன் தான் நேசிக்குமனிதன் சொல்வதெல்லாம் நம்பிக்கொள்வானாகையால் சேசுக்கிறீஸ்துநாதர்மட்டில் ஓராத்துமத்துக்கு எவ்வளவு பட்சமிருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கும் அதின் விசுவாசம் சுறுக்குள்ளதாகவும்; நிலைமை யுள்ளதாகவும் இருக்கும். இரட்சகர்யாதோர்தின்மையும் செய்யாமல் சிலுவையில் மரிப்பதையும், இவ்வளவு பொறுமையுடன் பாடுபடுவதையும் நல்லகள்ளன்பார்த்த,அவரை நேசிக்க ஆரம்பித்தான். திவ்விய பி[illegible]ாசத்தோடே சேர்ந்த இந்நேசந்தானே, சேசுநாதர் மெய்யாகவே தேவகுமாரனு யிருந்தாரென்று விசுவசிக்கவும், அவனுக்கு அவர் மட்டில் வருவித்த நம்பிக்கை மிகுதியினால் அவர் தமது இராச்சியத்திற் போய்ச் சேர்ந்தமாத்திரத்திலே தன்னை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளும்படி அவரை வேண்டிக் கொள்ளவும் செய்தது.

2. விசுவாசமானது தேவ சிநேகத்துக்கு அஸ்திவாரமா யிருந்தாலும் தேவசிநேகமே அவ்விசுவாசத்தை உத்தமமாக்குகின்றது. சர்வேஸ்வரனை யெவ்வளவுக்கு உத்தமவிதமாய் நேசிப்போமோ அவ்வளவுக்கு உத்தம விதமாய் விசுவாசத்தைக் கொண்டிருப்[illegible]ாம். தேவசிநேகமானது விசுவாசத்தை அறிவிலிரு[illegible]ச் [illegible]வது மன்றி மனதிலும்கூட இருக்கச் செ[illegible]றது. [illegible]ங்கொண்டு நேசியாமல் அறி[illegible]ரம் விசுவசிப்பவர்கள் விசுவாச சத்தியத்தை [illegible]யறிந்தாலும் தேவகட்டளையின்படி சீ

விக்க மனமில்லாதிருக்கும் பாவிகளுக்குச் சமானமாயிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் உள்ள விசுவாசம் திடனற்றதாயிருக்கின்றது. அவர்களிடத்தில் உயிருள்ள விசுவாசம் இருக்குமாகில் தேவ இஷ்டப்பிரசாதம் சகல நன்மைகளிலும் பெரிதென்றும், பாவமானது சர்வ தின்மைகளிலும் பெரிய தின்மையென்றும் நம்பி, தங்கள் நடத்தையை மாற்றிக்கொள்வார்கள். ஆனால் நிற்பாக்கியமான பூலோக நன்மைகளைச் சர்வேஸ்வரனைவிட மேலாகத் தெரிந்துகொள்வதினால் அவர்கள் விசுவாசிக்கிறதில்லையென்றாவது, அல்லது அவர்களிடத்திலுள்ள விசுவாசம் முற்றுந்திடனற்றதாயிருக்கிறதென்றாவது சொல்லவேண்டியது. இதற்கு விரோதமாய் அறிவின் விசுவாசத்தோடே அநுசரண விசுவாசமும் உடையவர்கள் சர்வேஸ்வரன் மட்டிலுள்ள நேசத்தைப்பற்றி அவர் வெளிப்படுத்தினதை நம்ப ஆயத்தமாயிருப்பதுமன்றி உத்தம விசுவாசமுள்ளவனாயிருந்து, தான் நம்பும் சத்தியங்களுக்கு ஒத்தவண்ணம் தனது சீவியத்தையும் சீர்படுத்தப்பிரயாசைப் படுகிறான்.

3. பாவிகளிடத்திலுள்ள விசுவாசக்குறைவானது அதன் விஷயத்தைக் கண்டுபிடிக்க அருமையாயிருப்பதிலிருந்து உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனில் அந்தச் சத்தியங்களை நம்பும்போது நமக்குப் பேறுண்டாகும்படிக்கு அவைகளைக் கண்டுபிடிக்கக் கூடாதிருக்கச் சர்வேஸ்வரனுக்குச் சித்தமிருந்தபோதிலும் விசுவாச சத்தியமானது நமக்குக் காண்பிக்கப்பட்ட வகைகளாலும், அத்தாட்சிகளாலும் மிகவும் திஷ்டாந்தமாயிருப்பதினால் அதைவிசுவசியாதிருப்பது அவிவேகமாயிருப்பதுமன்றித் தேவ துரோ[illegible]மும், பைத்தியமாகவுந் தானேயிருக்கின்ற[illegible]தலால் விசுவாசத் தளர்வானது கெட்ட சீவிய[illegible] உண்டானதாயிருக்கின்றது. சர்வேசுரனு[illegible]ய [illegible]

க்கை அவமதிப்பவன் விலக்கப்பட்ட இன்பங்களைத் தவிர்க்காதிருக்கும்பொருட்டு, அவைகளை விலக்கு முறைமையென்கிலும், அவைகளைத் தண்டிக்கும் ஆக்கினையென்கிலும் இல்லாதிருக்க இச்சிப்பான். அதைப்பற்றி நித்திய சத்தியங்களாகிற சாவு, தீர்வை, நரகம், ஒன்றில் மோக்ஷம் இவைகளை நினையாதிருக்கப் பிரயாசப் படுவான். ஏனெனில் இந்நினைவுகள் அவனைப் பயப்படுத்தி அவனுடைய சந்தோஷங்களைக் கெடுக்கின்றது. அனேக மனிதர்கள் முறைமை நியாயமில்லா மிருகங்களைப்போல ஜீவித்து மரிக்கும்பொருட்டு ஆத்துமமென்கிலும், சர்வேஸ்வரனென்கிலும், நரகமென்கிலும் இல்லையென்று எண்ணிக்கொள்ளப் பிரயாசைப்படுகிறார்கள்.

4. கெட்டவொழுக்கங்களே உலகாயிதர், நாஸ்திகர் இன்னுமனேக அக்கிரமிகளுடைய இவ்வளவு புத்தகங்களும், கோட்பாடுகளும் பிர[illegible]தமாகக் காரணமாயிருந்தன. அவர்[illegible]ற்சிலர் தெய்வமில்லையென்கிறார்கள். சிலர் கடவுள் மனிதர்களைச் சிஷ்டித்தபின்பு அவர்கள்மேல் பரிச்சேதங் கவலைப்படுகிறதில்லை, அவர்கள் தம்மை நேசித்தாலும், தமக்குத் துரோகஞ்செய்தாலும், தங்களை இரட்சித்துக் கொண்டாலும், அழித்துக்கொண்டாலும், எல்லாம் அவருக்குச் சமம் என்கிறார்கள். இன்னுஞ்சிலர் சர்வேஸ்வரன் நிஷ்டூரமுள்ளவனென்றும், ஆத்துமங்களை நரகத்துக்காக உண்டுபண்ணினானென்றும், அவைகள் நரகத்துக்குப் பாத்திரமாகி நித்தியநெருப்பில் அவனை எப்பொழுதுந் தூஷிக்கும்பொருட்டு அவைகளைப் பாவஞ்செய்ய ஏவுகிறானென்றும் சாதிக்கிறார்கள்.

5. ஓ மனி[illegible]களின் நன்றிகெட்ட தனத்தோடுங்கூடிய [illegible]க்குணமே! சர்வேஸ்வரன் மனிதர்களை நித்தியகா[illegible]மும் பாக்கியமுள்ளவர்களாக்கும் பொருட்டுத் தா[illegible] அருட்பிரகாசங்களையும், அனுக்

கிரகப் பிரசாதங்களையும் அவர்களுக்குச் சம்பூரண
மாகத் தந்தருளினார். அளவற்ற நேசத்தைப்பற்று
அகோர துன்பங்களை யநுபவித்து, அவர்களை மீ
ட்டருளினார். அதற்குப்பதிலாக இந்த மனிதர்கள்தா
மாறாக நடக்கும் பொருட்டு ஒன்றையும் நம்பாதிரு
கப் பிரயாசைப்படுகிறார்கள். ஆனால் தங்கள் இச்சை
களுக்கெல்லாம் விரோதமாய் இந்த நிற்பாக்கியர்கள்
மனச்சாட்சி யின்கண்டனத்தில் நின்றும், தேவபத்
தி யின்பயத்தினின்றும் பரிச்சேதம் தப்பிக்கொள்ள
மாட்டார்கள். "விசுவாசச் சத்தியம்." என்னும் பெய
ருடைய ஓர் புத்தகத்தைப் பிரசித்தப் படுத்தினோம்.
அதிலே அக்கிரமிகளாலே உண்டாக்கப்பட்ட
கோட்பாடு களின்மதியீன வார்த்தைகளை யெல்லா
ம் விபரித்துக் காட்டினோம். அவர்கள் தங்கள் து
குணங்களை விட்டு விடவும், சேசுக்கிறீஸ்துநாதனை
நேசிக்கவும் சர்வேஸ்வரனுக்குச் சித்தமாகட்டும்
அப்போது அவர்களுக்கு ஓர் சந்தேகமுமின்றி ச
வேஸ்வரனால் அறிவிக்கப்பட்ட சத்தியங்களை யெ
லாம் உறுதியாக நம்புவார்கள்.

6. சேசுக்கிறீஸ்துநாதனை உண்மையாகவே நே
சிப்பவன் எப்போதும் தித்திய போதனைகளைத்
யானித்து அதற்கொத்த வண்ணம் தன்னடக்கை
யைச் சீர்படுத்துகிறான். உலக பெருந்தன்மை யெ
லாம் புகையும், சகதியும், மோசமுமாக மாத்
மிருக்கிற தென்றும், ஆத்துமத்தின் ஏகபாக்கிய
னது தனது சிஷ்டகரை நேசிப்பதிலும், அவருடை
ய சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதிலும் அடங்கி யிரு
கின்ற தென்றும் மனிதனானவன் சர்வேஸ்வரனுக்
முன்பாக என்னவாக இருக்கிறானோ [illegible]தை வி
வேறொன்றுமா யில்லை யென்றும், [illegible]த்துமத்தை
இழந்து போவானாகில் உலக மு[illegible] சம்பாதி
தாலும் அவைகளினால் தனக்கொ[illegible] பிரயோசனமு

இல்லையென்றும், பூலோக நன்மைகளெல்லாம் மனி
தனுடைய இருதயத்துக்குத் திருப்தி வருத்த மாட்
டாதென்றும், சர்வேஸ்வரன் மாத்திரமே அதைத்
திருப்தியாக்கக் கூடுமென்றும், கடைசியாய்ச் சகல
த்தையும் சம்பாதிக்கும் பொருட்டு, சகலத்தையும்
விட்டுவிட வேண்டு மென்றும் ஞானியோடு கண்டு
பிடித்துக் கொள்ளுகிறான்.

7. இப்போது நான் சொன்ன பிரகாரம் தங்கள்
துற்குணங்களில் தாராளமாய்ச் சீவிக்கும்பொருட்டு
ஒன்றையும் நம்ப மனமிராதவர்களைப்போலே மற்றக்
கிறீஸ்துவர்க ளிராமல் விசுவாசித்தாலும் தளர்வுள்
ள விசுவாச மாத்திரம் அவர்களிடத் திருக்கின்றது.
வெளிப்படுத்தப்பட்ட பரம விரகசியங்களையும், சத்
தியங்களையும் விசுவாசித்தாலும் முழுமையாக அ
வைகளை விசுவாசிக்கிறதில்லை. ஏனெனில் சேசுநா
தர் "எளியவர்கள் பாக்கியவான்கள், சோதனைப்படு
கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள், ஒறுத்தல் செய்கிறவர்
கள், மனிதர்களாலு பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் பாக்கிய
வான்கள்." என்று திருவுளம்பற்றி யிருக்கப் பணமு
ள்ளவன் பாக்கியவான், துன்பப்படாதவன் பாக்கிய
வான், சந்தோஷப்படுகிறவன் பாக்கியவான், மனித
ரால் உபத்திரியமும், துன்பமும்படுத்தப்படுகிறவன்
நிற்பாக்கியவான் என்று சொல்லுகிறவர்கள் சுவிசே
ஷத்தை விசுவாசிக்கிறவர்களோ? இப்படிப்பட்டவர்
கள் ஒன்றில் விசுவாசிக்கிறதில்லை ஒன்றில் சுவிசே
[illegible]தின் ஒரு பங்கை மாத்திரம் விசுவாசிக்கிறார்
கள் [illegible]னத்தகும். அதைப் பூரணமாய் விசுவாசி
ப்பவனோ வெளியில் தரித்திரனாகவும், வியாதிக்காரனா
கவும் இருப்ப[illegible] உலகத்தால் நிந்திக்கப்படுவதும்
உபத்திரி[illegible]படுவதும் பெரிய பாக்கிய மென்று எண்
ணிக் கொள்வான். சுவிசேஷத்தில் எழுதி யறிவித்
திருக்கும் ய[illegible]வற்றையும் விசுவாசித்துச் சேசுக் கிறீ

ஸ்துநாதரை மெய்யாகவே நேசிப்பவன் இவ்விதமா
கவே விசுவாசிப்பான். இவ்விதமாக பேசிவருவான்.

நேசப்பிரகரணம்.

என்னாத்துமத்துக்குச் சிவியமாகிய என துமதுர
சேசுவே நீர் மாத்திரமே நேசிக்கப்படப் பாத்திரமான
ஏக நன்மையா யிருக்கிறீரென்று விசுவாசிக்கிறேன்.
எனதிரட்சண்ணியத்துக்காகச் சகலவித உபாதனை
களையும், மரணத்தையும் தானே யனுபவிக்க நீர் சித்
தமானபடியால் அடியேனை மிகவும் நேசித்தீரென்று
விசுவசிக்கிறேன். பூலோகத்திலும் பரலோகத்திலும்
உம்மை நேசித்து, உமது சித்தத்தின்படி செய்வ
தைப் பார்க்கிலும் அதிக பெரிதான பாக்கியம் வே
றில்லை யென்று விசுவசிக்கிறேன், உமக்கே முழு
தும் சொந்தமாயிருக்கவும், உம்மை மாத்திரமே உ
டைத்தா யிருக்கவும், சகலத்தையும் விட்டுவிடுகி
றேன். உமது பாட்டில் பேறுகளால் எனக் குதவி
செய்து, உமது சித்த மெப்படியோ அப்படியே யெ
ன்னை நடப்பித் தருளும். ஓ! தவறாத சத்தியமே
உம்மை விசுவசிக்கிறேன். அளவற்ற தயாளமே
உம்மில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன். அளவற்ற
நன்மைத்தனமே யும்மை நேசிக்கிறேன். உமது ப
ஞ்சகாயங்களிலும், ஆராதனைக்குரிய தேவத்திரவியாநுமா
னமாகிய நற்கருணையிலும் உம்மை முழுதும
டியேனுக்குத் தக்க அளவற்ற அன்பே அடியேனை
முழுதும் உமக்குக் கையளிக்கிறேன். பாவிகளுக்கு
அடைக்கலமும், அடியேனுக்குத் தாயாருமா யிரு
க்கிற ஓ! மரியாயே! என்னை யங்கீகரித்துக் கொள
ளும்.—ஆமென்சேசு.

பதினோராம் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

✠

பதினாலும் அதிகாரம்.

**சேசுக்கிறீஸ்துநாதரைநேசிப்பவன் அவரிடத்திலின்று
சகலத்தையும் அடைய நம்பிக்கைக் கொண்
டிருக்கிறன். என்பதின் பேரில்.**

1. நம்பிக்கையானது சிநேகத்தை அதிகரிப்பிக்
கின்றது, சிநேகமானது நம்பிக்கையை அதிகரிப்பிக்
கின்றது, சர்வேஸ்வரனுடைய தயாளத்தின்மட்டில்
உள்ள நம்பிக்கையானது சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் மட்
டிலுள்ள அன்பை அதிகமாக்குகின்றது. ஒருவனி
டத்தில் நின்று யாதோர் நன்மை பெற எண்ணங்
கொள்ளும்போது உடனே அவனை நேசிக்கத் துவ
க்குகிறோம், சிஷ்டிப்புக்களிடத்தில் நமது நம்பிக்
கைவைக்க ஆண்டவருக்குச் சித்தமில்லை. மனித
ரிடத்தில் தன்னம்பிக்கையை வைப்பவனை அவர்
சபிக்கிறார். ஏனெனில் சிஷ்டிப்புக்கள் நமது நேசத்
துக்கு விஷயமா யிருக்க அவருக்குச் சித்தமில்லை,
மனிதர் ஆதரவின் பேரில் ஊன்றி யிருப்போமா
கில் ஆண்டவர் நம்மை விட்டு அகன்று போவார்
என்பதினால் அப்படி மனிதர் ஆதரவை நம்பி யி
ருக்க அர்ச். விஞ்சேஞ்சியாருக்குப் பரிச்சேதம்
மனதிருந்த தில்லை. அதற்குப் பதிலாக சர்வேஸ்வ
ரன் மட்டில் நமது நம்பிக்கை அதிகரிக்க அதிகரிக்க
அவர் மட்டில் நமக்குள்ள நேசமும் வளர்ந்துவரும்.
ஓ! இருதயத்திலே சர்வேஸ்வரன் மட்டில் பூரணநம்
பிக்கையுள்ளவனா யிருப்பவன் சாங்கோபாங்கத்தில்
எவ்வளவோ சீக்காய் விருத்தி யடைகிறான். அ
வன் அவனை நோக்கி ஓடுகிறது மாத்திரமல்ல, ஆனா
ல் தனது நம்பிக்கை யெல்லாம் சர்வேஸ்வரனிடத்
தில் வைத்திருப்பதினால் பறந்து போகிறான். அவ

னுக்குள்ள பலவீனம்போம். சர்வேஸ்வரனிடத்தில்
நம்பிக்கை வைக்கும் இயாவருக்கும் அவர் தரும்
தேவபலத்தால் பலவானாகிறார்கள். கழுகானது பற
க்கும்போது சூரியனை நெருங்குவதுபோல் சர்வே
ஸ்வரன் மட்டில் தனக்குள்ள நம்பிக்கையால் தாங்
கப்பட்ட ஆத்துமமானது பூமியைவிட்டுச் சிநேகத்
தால் அவரிடத்து ஒன்றிக்கின்றது.

2. நம்பிக்கையானது சர்வேஸ்வரன்மட்டில் நம
க்கிருக்கும் அன்பை யதிகரிக்கவுதவுமாப் போலவே
தேவ சிநேகமானது நம்மைச் சர்வேஸ்வரனுக்குச்
சுவிகாரப் புத்திரராக்குவதினால் அவர்மட்டில் உள்
ள அன்பையும், நமது நம்பிக்கையையும் வளரச் செ
ய்கின்றது. சுபாவ அந்தஸ்தில் நாம் அவர் கைத்தொ
ழிலாயிருக்கிறோம். சுபாவத்துக்கு மேற்பட்ட அந்த
ஸ்திலே வெனில் அதாவது சேசுக்கிறீஸ்து நாதரு
டைய பேறுகளால் சர்வேஸ்வரனுடைய பிள்ளை
களும், தேவசுபாவத்துக்குப் பங்காளிகளுமா யிருக்
கிறோம். மேலும் தேவசிநேகமானது நம்மைச்சர்வே
ஸ்வரனுக்குப் பிள்ளைகளாக்குவதினால் பரலோக
இராச்சியத்துக்குப் பங்காளிக ளாகவும் செய் விக்கி
ன்றது. இப்படியாகக் கொள்ள தங்கள் தகப்பன்
வீட்டில் வாசஞ்செய்யப் பிள்ளைகளுக்கும், காணியா
ட்சியைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ள சுதந்தரவாளிகளு
க்கும் பாத்திய மிருக்கின்றதே ஆனதினால் தேவசி
நேகமானது இத்திய நன்மைகள் மட்டில் உள்ள நம்
பிக்கையை அதிகரிக்கப் பண்ணுகின்றது. ஆதலால்
சர்வேஸ்வரனை உண்மையாகவே நேசிக்கும் ஆத்து
மாக்கள் அவருடைய இராச்சியம் வரவேண்டுமெ
ன்று இடைவிடாமல் கேட்பார்கள்.

3. மேலும் சர்வேஸ்வரன் தம்மை நேசிப்பவ
னை நேசிக்கிறார். தம்மைத் தேடுகிறவனைத் தமது
இஷ்டப்பிரசாதத்தால் நிரப்புகிறார். ஆகையால் நாம்

சர்வேஸ்வரனை நேசிக்குமளவாக அவரில் நம்பிக்
கை வைக்கவிடமுண்டு. இவ்வித நம்பிக்கையானது
துன்ப துரிதங்களில் முதலாய் அவர்களுடைத்தா
யிருக்கும் மாறாத சமாதானத்தை விளைவிக்கின்
றது, ஏனெனில் சர்வேஸ்வரனை நேசிப்பதினாலும்,
தம்மை நேசிப்பவர்கள் பேரில் அவர் எவ்வளவு
உதாரமுள்ளவரா யிருக்கிறாரென்று அறிந்திருப்ப
தினாலும், அவரிடத்தில் மாத்திரமே தங்கள் நம்
பிக்கையை வைத்து இளைப்பாற்றியைக் காண்கிறா
ர்கள். இதினாலே தானே உன்னத கவிகளில் "காத
லியானவள் இன்பங்களில் நீந்திகொண் டிருப்பாள்.
ஏனெனில் தனது அன்பனை விட வேறொன்றை
யும் நேசியாததினால் அவன் பேரில் மாத்திரமே ஊ
ன்றி யிருப்பாள், அவன் தன்னை நேசிப்பவர்களுக்
குக் கைம்மாறாக எவ்வள அநேகம் செலுத்துவான்
என்று அறிவதினால் சமாதானமாய்ச் சந்தோஷத்
துடன் இருப்பாள். ஆதலால் தேவ சிநேகத்தை அ
டைந்திருக்கையில் தான் சகலத்தையும் அடைந்திரு
ப்பாள்" என்று சொல்ல விவேகியான சலோமோன்
என்பவருக்கு நல்ல நியாய மிருந்தது.

கிறீஸ்துவத் தனத்துக் கடுத்த நம்பிக்கைக்கு
முதல் விஷயமானது மோட்சத்திலே சர்வேஸ்வர
னைக் கொண்டிருப்பதா யிருக்கின்றது. ஆனால் மோ
ட்சத்திலே சர்வேஸ்வரனை யுடைத்தா யிருப்போ
மென்னும் நம்பிக்கையானது தேவசிநேகத்துக்குத்
தடையா யிருக்கிறதென்று நினைக்க வேண்டாம்.
இவ்விரண்டு புண்ணியங்களும் ஒன்றோடொன்று பிரிக்க
ப்படாததா யிருக்கின்றது. தேவ சிநேகமானது நம்
மைச் சர்வேஸ்வரனுக்குச் சிநேகிதர்களாக்கும் வி
லையுயர்ந்த பொக்கிஷமாகும், பிறர் நன்மைகளுக்குச்
சம்பந்த மாதல் சிநேகத்துக்கு அஸ்திவாரமாம். இந்
தச் சம்பந்தமின்றி தற்சிநேகமுமிராது. சேசுக்கி

திவ்துநாதர் அப்போஸ்தலர்களை நோக்கித் தா[illegible] அவர்களைத் தமது நேயர்களாக்கி யிருந்தபடியால் தமது இரகசியங்களை யெல்லாம் அவர்கள் அறியச்செய்ததாகத் திருவுளம் பற்றி யிருக்கிறார்.

5. அர்ச். சலேசியார் வசனித்தது போல் ஒ[illegible]ட்டற்றதையக் குஅதாவது ஒரு சர்வேஸ்வரனுக்கு நாமொரு வகையிலும் சொக்தமாயிர[illegible]னும், அவருடன் ஒன்றிப்பையும், சம்பந்த[illegible]தையும், உடைத்தாயிராமலும் இருப்பது கூடா[illegible] காரியம். ஆயினும் அப்படியே யிருக்குமாகில் சந்தேகமின்றி நம்மைவிட அதிகமாய் அவரை மதிப்போம், அவரை நேசிக்கும் ஆசையும் நமக்கிருக்கக் கூடும். ஆனால் பட்சமான[illegible]து ஒருமிப்பை நோக்குவதினாலும் தேவ[illegible] சிநேகமானது ஒரு நேசமா யிருப்பதைப்பற்றி அந்த நேசத்துக்கு அஸ்திவாரமும், சம்பந்தமும், முகிவும், ஒருமிப்புமா யிருப்ப[illegible]னாலும் அவரை நேசிக்க அறியோம். இதைப்பற்றித் தானே அர்[illegible] தோமாஸ் என்பவர் கற்பிப்பது போலே தேவசிநேகம[illegible]னது மோ[illegible]சத்தில் சர்வேஸ்வரன் நமக்கு முஸ்திப்புச் செய்[illegible] சம்பாவனையின் ஆசையை அகற்றிப் போடாமல் [illegible]மோட்சத்தில் வசிக்கிறவர்களுடைய பாக்கியத்து[illegible]க் காரணரானகடவுளாகிய நமது நேசத்துக்கு முக்[illegible] விஷயமாக அதைப் பாவிக்கச் செய்கின்றது. ஏனெனில் நேயனானவன் தனது நேயனுடையகைவசத்தி லொழுக்கப்படும்படி சிநேகமானது கேட்கின்றதாமே.

6. சலோமோன் உன்னத கவிகளிற் [illegible] யிருக்குங் காதலியானவளால் சொல்லப்[illegible]வார்களின் அன்னியோன்னிய சம்[illegible]தம் இப்போர்க்கொத்ததாமே. மோட்சத்தி[illegible] ஆத்துமமானது தன்னை முழுதும் சர்வேஸ்வரனுக்குக் கொடுக்கின்றது. ஆத்துமத்தின் சத்திக்குத் தக்கதாம், அதின் பேறுகளினளவாகவும் சர்வேஸ்வரன் தம்[illegible] முழுமையும்

[illegible]ற்குத் தந்தருளுகின்றார். ஆனால் ஆத்துமமானது [illegible]வேஸ்வரனுடைய அளவற்ற அன்பின் தன்மையந் தன்னோடு இணையிட்டுப் பார்க்கையில் தன்[illegible]ன ஓர் கிர்ப்பொருளாக அறிந்து கொள்வதினாலும், [illegible]தைப்பற்றிச் சர்வேஸ்வரனால் தான் சிநேகிக்கப்[illegible]டப் பாத்திரமா யிருப்பதைப்பார்க்கிலும் தன்னால் [illegible]வர் நேசிக்கப்பட அளவற்ற வகையில் பாத்திரரா யி[illegible]ரான்கிறதினாலும் தன்சுயதிருப்தியைவிடச் சர்வே[illegible]னுக்குப் பிரியமாயிருக்கும் காரியத்தை அதனமா[illegible] ஆசிக்கின்றது. சர்வேஸ்வரன் தனக்குத் தரும் பேரின்பத்தின் மட்டில் அகமகிழ்ந்தாலும், பிறகு சர்வேஸ்வரனுக்குத் தானே அதைச் செலுத்தும் பொருட்டும், தன்னுளியன்றமட்டும் சர்வேஸ்வரனுடைய மகிமையை அதிகரிக்கும்பொருட்டும் மாத்திரமே அகமகிழ்ந்து கொள்ளுகின்றது. மோட்சத்தில் ஆத்துமமானது சர்வேஸ்வரனைத் தரிசிக்கையில் தனது மு[illegible] பலத்தையுங்கொண்டு அவனை[illegible]சியாதிருக்கக் கூடாதிருக்கும், [illegible]வேஸ்வரனே[illegible] தம்மை நேசிப்பவனைப்பகை[illegible]க்கக் கூடாதவரா யிருக்கிறார். ஆனால் சர்வேஸ்வ[illegible] தம்மை நேசிக்கும் ஆத்துமத்தைப் பகைக்க[illegible]மா யிருப்பதும், முத்திப்பேறு பெற்றவோராத்[illegible]மானது ஆண்டவரை நேசியாதிருக்கக் கூடுமாயிருப்[illegible]ம் கூடாதகாரியம், ஆகிலும் அப்படிப்பட்ட ஆத்துமம் இருக்குமாகில் அது சர்வேஸ்வரனை நேசியாமல் மோட்சவிராச்சியத்தின் சர்வபேரின்பபாக்கி[illegible]த்தையும் அநுபவிப்பதைவிட அவரை நேசிக்கும் [illegible]மாத்திரந் தனக்குக் கிடைக்கும்படி மற்ற மோட்சா[illegible]தங்களை யெல்லாம் இழந்துவிட்டு நரகத்திலுள்ள சகல [illegible]ாதனைகளையும் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொள்ளும், இ[illegible]கு நியாய மேதெனில் தன்னைவிட சர்வேஸ்வரன் அளவற்ற வகையில் நேசிக்கப்படப் பாத்திரரா யிருப்பதாக அறிந்து கொள்வதி

னால் சர்வேஸ்வரனாலே தான் தானே நேசிக்கப்[illegible]வதைப் பார்க்கிலும் சர்வேஸ்வரனைத் தான் அ[illegible]மாய் நேசிக்க ஆசிக்கின்றது.

7. "கிறிஸ்துவத்தனத்துக்கு அடுத்த நம்பிக்கையானது நித்தியபாக்கியத்துக்கு உறுதியுடன்காத்திருப்பதுதான்," என்று அர்ச். தோமாசென்பவர் பயனுபடுத்துகிறார். தமக்குப் பிரமாணிக்கமாய்[illegible] செய்கின்றவர்களுக்கு நித்திய பி[illegible]வதாக வார்த்தைப்பாடு செய்த[illegible]ஸ்வரனுடைய தவறுமையின்று அப்[illegible]பட்ட நிச்சயம் பிறக்கின்றது. அப்படியே தேவநேசமானது பாவத்தை விலக்கிப்போடுகையில்தானே பாக்கியத்திற்கு வந்து சேரத்தடையாயிருக்கிற காரியங்களையெல்லாம் விலக்கிப் போடுகின்றது. ஆதலால் தேவநேசம் எவ்வளவு மிகுந்திருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கும் நமது நம்பிக்கையைப் பலப்படுத்துகின்றது அர்ச். தெனீஸ் அரேயோப்பாழித் தென்பவர் வசனிக்குமாப்போலே நேசமானது நே[illegible]ப்பட்ட பொருளுடன் ஒருமித்துக் கொள்ள[illegible]ல்பயித் த[illegible] தினாலே நம்பிக்கையானது மெய்யாகவே பரி[illegible] நேசத்துக்கு ஒரு தடையாயிராது. "நேசமானது நேசிப்பவனுடையவும், நேசிக்கப்படுகி[illegible]டையவும் இருதயங்களை ஒருமிக்கச் சேர்த்து [illegible]ள்ளத்தக்க ஒரு தங்கச் சங்கிலியைப் போலே இருக்கிறது." என்று அர்ச். அகுஸ்தினென்பவர் வசனிக்கிறார். இவ்வொருமிப்பானது தூலையினின்று நிறைவேறக் கூடாதாகையால் நேசிப்பவனும் நேசிக்[illegible]பட்டவனும் எப்போதும் சமீபத்திலிருக்க [illegible]மென்று கேட்கின்றது. உன்னத [illegible]களிற் பெரியிருக்கும் காதலியானவள் தன் அன்பன் தன்னைவிட்டு அகன்றிருப்பதாகக் காண்பதினால் அயர்ந்து அவனுடைய சமுகத்தினால் தனக்கு ஆறுதல் செய்ய

வர அவனை உடன்படுத்தும் பொருட்டுத் தனது வருத்தத்தை அவனுக்குத் தெரிவிக்கும் படியாகத் தன்[illegible]களை மன்றாடிக் கொள்வாள். சேசுக்கிறி[illegible]வை மிகவும் நேசிக்கும் ஆத்துமமானது உலகத்[illegible]ருக்கு மளவும் தனது அன்பனிடத்தில் ஒன்றி[illegible]க்கொள்ளச் சத்தியில் மோக்ஷத்துக்குப் போக ஆசி[illegible]திருக்கக் கூடாது.

8. ஆதலி[illegible]மோக்ஷத்திலே சர்வேஸ்வரனை நேசிப்பதினாலே வரும் [illegible]விட அவரை நேசிக்கையில் அவ்விட[illegible]அவருக்[illegible]செய்யும் சந்தோஷத்துக்காக மோட்சத்தில் அவரை [illegible]த்தாயிருக்கப் போக வாசிக்கிறது. பரிசுத்தமும் உத்தமுமான நேசமாயிருக்கின்றது. மோட்ச வாசிகள் சர்வேஸ்வரனை நேசிக்கையில் அநுபவிக்குந் திருத்தியானது அவர்களுடைய நேசத்தின் உத்தம தன்மைக்குத் தீங்குசெய்வதே யில்லை. ஆனால் அவர்கள் சர்வேஸ்வரனை நேசிப்பதிற் காணுஞ் மனோரம்மியத்தைவிட அவர்மட்[illegible]ல் தங்களுக் கிருக்கும் நேசத்[illegible]ற்றி அ[illegible]க திருத்தி யுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்[illegible]. ஆனால் சம்பாவனையின் ஆசையோடு சேர்ந்த [illegible]சமானது, ஆசாபாசமே யன்றிச் சிநேக நேசமல்[illegible]ன்று சொலவார்களாக்கும், அவர்களுக்குச் சொல்[illegible]தகும் உத்தரமேதெனில் சர்வேஸ்வரன் தம்மை[illegible]நேசிப்பவர்களுக்கு வார்த்தைப்பாடு செய்திருக்கின்ற மோட்ச சம்பாவனையையும், மனிதரால் வார்த்தைப்பாடு தரப்பட்ட வுலக சம்பாவனைக[illegible] பகுத்தறியவேண்டும், மனிதர் தரும் சம்பாவனை[illegible]அவர்களில் நின்று வேறுபட்டிருக்கின்றது. ஏனெனில் ஒரு[illegible]போதுந் தங்களைத் தாமே கொடுக்கிறதில்லை. தங்கள் பொருளை மாத்திரமே கொடுக்கிறார்கள். இதற்கு[illegible]தமாய்ச் சர்வேசுரன் தம்மையே தமது மோட்சவாசிகளுக்குக் கொடுக்கும் பிர

தானசம்பாவனையா யிருக்கின்றார், ஆதலால் மோட்
சத்தை ஆசிப்பது நமதுகடைசி அந்தமாயிருக்கிற
சர்வேஸ்வரனை ஆசிப்பதாகவே யிருக்கி[illegible]

9. ஆனால் சர்வேஸ்வரன் ஒராத்துமத்தை [illegible]
ச் சீவிய புஸ்தகத்தி னின்று அழிக்கப்படுவோ மென்
று வெளிப்படுத்தி யிருப்பாராகில் அந்த ஆத்துமமா
னது தேவசித்தத்துக் கொத்துப்போம் பொ[illegible]டு
அதின்மட்டில் திருத்தியா யிருக்கவேண்டியதோ வி
தற்கு அர்ச். தோமா[illegible]ன்பவ[illegible] உத்தாரஞ் சொல
[illegible]. அதற்குச் சம்மதிக்
[illegible]கில சர்வேஸ்வரன் அதைச் சிஷ்டித்த நியமி
யத்திற்கு விரோதமா யிருக்கிற அந்தஸ்தாகிய பா
வத்தில் சீவிக்கச் சம்மதிப்பதா யிருப்பதினால் அது
பாவமாயிருக்கின்றது. ஏனெனில் சர்வேஸ்வரன் ஆத்
துமங்களைத் தம்மைப்பகைக்கு மிடமாகிய நரகத்துக்
காகச் சிஷ்டியாமல் தம்மை யிடைவிடாத நேசரா
யாய் நேசிக்குமிடமாகிய மோட்சத்துக்காகமாத்திர
மே சிஷ்டிக்கிறார். இதினிமித்தந்தானே நாம் பாவிக
ளாய் மரிக்க விரும்பாமல் மனந்திரும்பி [illegible]ச்சன
ளியமடைய வாசிக்கிறார்.. பாவத்தாலன்[illegible] மற்
றொன்றும் மனிதர் நரகத்துக்காளாக ஆண்ட[illegible]ருக்
குச் சித்தமில்லை யென்றும், ஆகையால் தா[illegible] அ
வர்கள் [illegible]டுக்குச் சம்மதிக்கையில் தே[illegible]த்
துக் கொத்துப்போகாமல் பாவத்துக்கொத்[illegible]ப்போகி
றார்களென்றும் அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் வசனிக்கி
றார். ஆனால் சர்வேஸ்வரன் அந்த ஆத்துமஞ் செய்
யப்போகிற பாவத்தை முன்னடி யறிவதைக்கொண்டு
அதின் நரகத் தீர்வையை அதற்கு வெளிப்படுத்து
வாராகில் அப்போது அதற்குச் சம்மதிக்கவேண்டிய
தோ! இந்தக் காட்சியை ஒருவரும் பெறக் கூடாத
தீர்மானமாகப் பாராமற் பா[illegible]தில் நிலைகொள்ளும்
போதுமாத்திரமே தனக்கு அதுமிரட்டலாக உத்தே

சிக்க வே[illegible] யாகாகையில் அப்போது முதலாய் அ
தற்குச் ச[illegible]மதிக்க காலாதென்று அர்ச். தோமாசெ
ன்[illegible]ர் யின்னமு மறுத்துரைக்கிறார்.

10. நம்பிக்கையையும், நேசத்தையும் குறைக்க
மாத்திரமே உதவியா யிருக்கிற இப்படிப்பட்ட நினை
வுகளை நமது புத்தியைவிட் டகற்றிப்போடுவோமாக
இவ்வுலகத்தில் நம்மாலியன்றமட்டும் சேசுக்கிறீஸ்து
நாதரைநேசிப்போமாக மோட்சத்தில் அவரை உத்த
ம விதமாய் நேசிக்கும் பொருட்டு இவ்வுலகில் அ
வருடன் ஐக்கமாகவேண்டிய நேரம் எப்போது வரு
மோவென்று ஆவலுடனே காத்திருப்போமாக நமது
நம்பிக்கைக்கு முக்கிய விஷயமானது அவ்விடத்திற்
போய்ச்சேர்ந்து நமது முழுப்பலங்கொண்டு அவரை
நேசிப்பதா யிருக்கவேண்டும். அர்ச். தோமாசென்ப
வர் சொல்லுமாப்போலே மனிதனானவன் சர்வேஸ்
வரனை நேசிக்கிற தென்கிறகற்பனையை இப்பூலோகத்தி
லுள்ளளவும் உத்தம[illegible]மையாய் நிறைவேற்றக்கூ
டாது. தேவனும் மனிதனும் ஒன்றாயிருக்கிற சேசுக்
கிறீஸ்து நாதரும், பிரியத்தினாலே பூரணமானவ
ளும் ஜென்மப்பாவம் அணு[illegible]கவளுமான மரியம்மா
ளுமா[illegible]திரமே அதைச் சரியா[illegible] நிறைவேற்றினார்கள்
ஆதி[illegible]கப்பனுடைய நிறபா[illegible]ய பிள்ளைகளா[illegible]
மக்கே[illegible]வெனில் சர்வேஸ்வரனை [illegible]மே நே
சத்தின் எப்பொழுதும் சிலதப்பி[illegible]திருக்கும்.
மோட்சத்திற் சர்வேஸ்வரனை [illegible]கமாய்த் தரிசி
க்கும் போதுமாத்திரமே அவ[illegible] சரியாக நேசிப்
போம், நமது முழுப்பலங் கொண்டு அவரை அவசி
யமாய் நேசிப்போம்.

11. ஆகையால் நமது முழுப்பலங்கொண்டு சர்
வேஸ்வரனை நே[illegible]வும், அவருடைய சுயபாக்கிய
த்தைச் சுகிக்கவும் மோட்சத்தில் அவரை யடைந்
திருக்கப் போயதே நமது நினைவு ஆசைகளுக்கும்,

நம்பிக்கைகளுக்கும் விஷயமா யிருக்க[illegible] வேண்டியது
மோட்சத்தில் அர்ச்சியசிஷ்டவர் களுக்[illegible] இருக்கும்
மிகுந்த சந்தோஷம் எதெனில் தங்களுக்கு [illegible]ம்
நேசமுள்ள எஜமானுடைய அளவற்ற பாக்கியத்தை
யறிகிறதா யிருக்கின்றது. ஏனெனில் அவர்கள் தங்
களை நேசித்துக் கொள்ளுகிறதைப் பார்க்கிலும் இ
ன்னம் அனைகடந்த விதமாய்ச் சர்வேஸ்வர[illegible] நே
சிக்கிறார்கள். சர்வேஸ்வரன் அனுபவிக்கும் பாக்கிய
த்தில் அணுவள வென்கிலும் அவருக்குக்குறைகி
றது கூடாத காரியமானாலும், அப்படி உத்தேசிக்கு
ங்கால் அவருக்குக் குறையாதபடிக்கு அவர்களில்
ஒவ்வொருவருஞ் சர்வேஸ்வரன் மட்டிற் கொண்டி
ருக்கும் நேசத்தின் குணத்தால் தங்கள் சர்வ பாக்
கியத்தையும் பலியிடவும் எவ்வித உபாதனைகளையும்
அநுபவிக்கவும் சந்துஷ்டியா யிருப்பார்கள். சர்வே
ஸ்வரனை அளவற்ற பாக்கியமுள்ளவராகக் காண்ப
தினால் உண்டாகும் இக்[illegible]வே அவர்களுக்குச்
சர்வ மோட்ச பாக்கியத்தையும் வருவிக்கின்றது.
ஆண்டவர் மோட்ச சுதந்தரத்தில் ஓராத்துமத்தை
ஸ்தாபிக்கையில் அ[illegible] அதை நோக்கி உன்னுண்ட
வருடைய சந்தோஷ[illegible]திற் பிரவேசிஎன்று சொல்வ
[illegible] கண்டு பிடிக்கவேண்டும் சர்
வேஸ்[illegible] சந்தோஷம் ஒன்றே [illegible]ட்சவா
சிகளின் [illegible]மாகையில் அந்த சந்தோஷம் ஆ
த்துமத்திற் பி[illegible]சிக்க வேண்டுமென்னாமல் சர்வே
ஸ்வர னுடைய [illegible]ந்தோஷத்தில் ஆத்துமம் பிரவேசி
க்க வேண்டு மென்று திருவுளம்பற்றி யிருக்கிறார்.
ஆதலால் சர்வேஸ்வரனுடைய நன்மை ஐஸ்வரியம்,
பாக்கியங்கள் மோட்சவாசிகளின் நன்மை, ஐசுவரி
யம், பாக்கியங்களாக இருக்கும்.

12. ஓராத்துமமானது மோட்சவிராச்சியத்திற்
பிரவேசித்து, சர்வேஸ்வரனுடைய அளவற்ற மகி

மையையும் அழகையும் வெளியரங்கமாகக் கண்ட
மாத்திரத்தி[illegible] முழுதும் ஆனந்தங் கொண்டு நேசத்
தி[illegible]க் கிடக்கும். சர்வேஸ்வரனுடைய அள
[illegible]தயாளத்தில் முழுகப் பட்டதுபோல் அயர்ந்
து கிடக்கும், அப்போது அது தன்னைத்தானே ம
றந்து, தேவசிநேகத்தில் மயங்கி, சர்வேஸ்வனை மா
த்திரமே நினைக்கும். ஒருவன் குடிமயக்கத்தில் தன்
னை மறந்துபோவது போலவே மோட்சத்தில் வசிக்
கும் ஆத்துமமானது தன்னை முழுது மறந்து, சர்வே
ஸ்வரனை நேசிக்கும். அவருக்குப் பிரியப்பட மாத்
திரமே கருத்தா யிருக்கும். அவரையே முழுதும
கொண்டிருக்க ஆசிக்கும். இனியவரை யிழந்து
போகிற தென்கிற பயமின்றி, மெய்யாகவே அவ
ரை யடைந்திருக்கும், தன்னை முழுதும் அவருக்
கே கையளிக்க ஆசிக்கும். மெய்யாகவே எச்சமை
யத்திலும் அதை நிறை வேற்றித் தன்னை முழுமை
யும் அவருக்குக் கையளிக்கும். சர்வேஸ்வரன் அ
தற்குத் தமது பட்ச[illegible]தைக் காட்டுகிறார். நித்திய
மாயும் அதை யதற்குக் காட்டுவார்.

13. மோட்சத்திலே ஆத்துமமானது சர்வேஸ்
வரனுடனே முழுதும் ஐக்கியமாக நின்று, தன்முழு
ப்பலத்[illegible]கொண்டு பூரணமான அன்போடு அவரை நே
சிக்கின்[illegible]து. சிஷ்டிப்பானது அளவற்ற அன்புக்குத்
தக்கதா[illegible]பிராதபடியால் அதின் அன்பு அளவுள்ள
தாயிருந்த போதிலும் இனி அந்த ஆத்துமத்துக்கு
ஏதாகிலும் வேண்டுமென்று ஆசிக்க விரும்பா வ
[illegible]ம் திருத்தி வருத்துகின்றது. சர்வேஸ்வரனோ
வெ[illegible]ல் அந்த ஆத்துமத்தின் பேறுக்கு அளவாக
அது [illegible]பற்றுக் [illegible]ாள்ளக் கூடுமான அவ்வளவு தம
மைக் கொண்டு தானே நிரப்புவதினால் அதற்குத் த
மமைத் தந்து அத்தமட்டும் அன்னியோன்னியமாய்
ஒன்றித்துக் கொள்ளுகிறார். இச்சிவியத்தில் தமது

வரப் பிரசாத, நேச அம்புகளின் வழியாய் மனித
னோடு ஒன்றித்திருப்பது போலே மோக்ஷத்திலும்
ஒன்றித் திருப்பதோடுகூடத் தமது சுயசரீரத்தா
லும் அதனுடன் ஏகோபித்திருக்கிறார், செரு
னது இரும்பில் ஊடுருவி, நிறத்தில் அதை முழுமை
யும் தன்னைப்போலே மாற்றிப்போடுவதாய்த்தோன்
றுமாப்போலவே சர்வேஸ்வரன் ஆத்துமத்தில் ஊடு
ருவித் தம்மைக் கொண்டு தானே அதைநிறைப்பிப்
பதினால் இவ்வாத்தும மானது ஒரு சிஷ்டியாகவே
யிருந்த போதிலும்அது எப்பேர்க்கொத்த விதமாய்ச்
சர்வேஸ்வரனால் கிரப்பப் பட்டும், தேவ சுபாவத்
தின் அளவற்றசமுத்திரத்தில் முழுகப்பட்டுமே இருக்
குமென்றால் தான் நிர்மூலமாய்ப்போய்அழிந்துபோ
னதாகக் காணும. இப்பேர்க்கொத்த பாக்கியத்தைத்
தானே அப்போஸ்தலரானவர் தமது சீஷர்களுக்கா
சித்துவந்தார்.

14. பிறசீவியத்தில் நாமடையும்படிக்குச் சர்
வேஸ்வரன் தமது தயாளத்தால் சித்தமாயிருக்கும்
கடைசிமுடிவு இப்பேர்க்கொத்ததுமே நமதாத்தும
மானது மோட்சத்தில் ஆண்டவருடனே முழுதும்
ஏகோபிக்குமளவும் அமரிக்கையாயிருக்கப்போவதில்
லை. சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நேசிப்பவர்கள் தேவசித்
தத்துக் கொத்தப்போவதில் சமாதானங் கண்பது
உள்ளதே ஆயினும் சர்வேஸ்வரனை முகமுகமாய்த்த
ரிசித்துத் தேவசிநேகத்தா லெரியப்படுகிறதா யிருக்
கின்ற. கடைசிமுகிவோடுமாத்திரமே கல்ல இளைப்
பாற்றி யடையக்கூடுமா யிருக்கிறபடியால் இச்சீவிய
த்தில் அப்படிப்பட்ட இளைப்பாற்றி காணக்கூடாது.
ஆத்துமமானது இம்முகிலைக்கண்டு கொண்டும் பரி
யந்தம் ஏங்கிப் பிரலாபித்துப் பெருமூச்செறியும்.

15. ஆம்! எனது சர்வேஸ்வரா உமது சித்தம்
இப்படியாகக் கொள்ள இத்தண்ணீர்க் கணவாயிலே

சமாதானமாய்ச் சீவிக்கிறேனே. ஆனாலெனது மெய்
முழு என்னினைப்பாற்றியும், என் சர்வமுமாகிய உம்
முடனே யின்னமும் சரியானமேரையாய் யொன்
றிக்கப்படவில்லை யென்று நினைக்கும்போது எனக்கு
நாவாலு ரைக்க வொண்ணாத கஸ்தி வருகின்றது.
அர்ச்சியசிஷ்டவர்களிடத்தில் தேவசிநேகம்பற்றி யெ
ரிந்தாலும் பூலோகத்தி லிருக்குமளவும் சென்மதேச
மாகிற மோட்சத்தையே அபேட்சித்துக் கொண்டி
ருப்பார்கள். அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு அஸ்சிசென்பவர்
தாம் காத்திருக்கும் நன்மை மிகவும் பெரிதாகையில்
"வருத்தங்களெல்லாம்சந்தோஷமாகின்றது." என்று
சொல்வார். இவைகள் அவ்வளவுக்கும் உத்தமநேசப்
பிரகரணங்களா யிருக்கின்றன. சர்வேஸ்வரனோடே
ஒன்றித்துப்போகவும், மோட்சத்தில் அவரை அடைந்
திருக்கவும் ஆவலோடு ஆசிப்பதே இச்சீயத்தில் ஒரா
த்துமம் வந்து சேரக்கூடுமான தேவசிநேகத்தின் மிக
வும் உன்னத அந்தஸ்தாகும். ஆனால் நாமெற்கனவே
சொன்னதுபோல மோட்சபாக்கியமானது ஆத்து
மத்துக்குச் சர்வேஸ்வரன் தரும் ஆனந்தத்தில் அ
டங்கி யிருப்பதைவிட மோட்சவாசிகள் தங்களைவி
டத் தாங்கள்நேசிக்கும் சர்வேஸ்வரனுடைய பாக்கி
யத்தின்மட்டில் ஆத்துமமடையும் மகிழ்ச்சியில் அதி
கமா அடங்கி யிருக்கின்றது.

16. உத்தரிப்பு ஸ்தலத்திலிருக்கும் ஆத்துமாக்
களுக்குச் சர்வேஸ்வரனை அடைந்திருக்க வேணு
மென்னும் ஆசையே அவர்கள்படும் உபாதிகளுக்
குள்ளே பெரியவுபாதனையா யிருக்கும். இச்சீவியத்
தில் மோட்சத்தைவெகு அற்பமாய் நேசித்தவர்க
ளின் ஆத்துமத்தை அவ்வுபாதனையான்து அதிக வி
சேஷமான பிரகாரமா யுபாதிக்கும். உத்தரிப்பு ஸ்த
லத்திலே மகிமைக்குரிய சிறைச்சாலை யுண்டென்
றும் அதில் ஆத்துமாக்கள் சர்வேஸ்வரனுடைய

தரிசனத்தை விட்டு நீங்கியிருப்பதேயன்றி இந்திரிய
த்துக்கடுத்த எவ்வித வுபாதனைகளையும் அநுபவிப்ப
தில்லை யென்றும் கருதினாலான பெல்லார்மீனென்ப
வர் சொல்லுகிறார். இவ்வகையான வுபாதனை[illegible]
மட்டிலுள்ள அநேக நிஷ்டாக்கிரங்களைக் குறித்து
அர்ச். கிரவோ ரென்பவரும், சங்கைக்குரிய பேதே
ன்பவரும், அர்ச். வெஞ்சான் பெரியேயென்பவரும்,
அர்ச். விரிசித்தம்மாள் முதலான[illegible]களும் பேசியி
ருக்கிறார்கள். சீவியகாலத்தில் மோட்சத்தை அற்ப
மாக ஆசித்ததைப்பற்றி இவ்வுபாதனைகள் அவர்கள்
மேற் சார்ந்ததேயன்றிப் பாவஞ் செய்ததி னிமித்தம்
சுமந்ததல்ல. அநேக ஆத்துமாக்கள் சாங்கோபாங்க
த்தை விரும்பினபோதிலும் சர்வேஸ்வரனோடு ஐக்
கியமாகும் பொருட்டுப் பூலோகத்தை விட்டுவிட அ
பேட்சியா திருக்கிறார்கள். ஆனால் நித்திய சீவியமா
னது அளவில்லா விலையேறப்பெற்ற நன்மையாத
லாலும், சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் தமது மரணத்தால் அ
தற்கு நம்மை யோக்கியர்களாக்கினதினாலும் அவ்வா
த்துமாக்கள் தங்கள் சீவியகாலத்திலே கொண்டிரு
ந்த அற்ப ஆசையைப்பற்றிப் பிறகு சர்வேஸ்வரன்
அவைகளைத தண்டிக்கிறார்.

நேசப்பிரகரணம்.

ஆ! என் சர்வேஸ்வரா! மோட்சத்துக்காக என்
னையுண்டாக்கினீர். அதை யெனக்குத் திறக்கும்[illegible]
ருட்டு நரகத்தினின்று என்னை மீட்டருளினீர். [illegible]
படியிருந்தும் அடிக்கடி யுமக்குத் துரோகம் [illegible]
ணினேன். நீர் எனக்கு முஸ்திப்புச்செய்திருந்த பாக்
கியத்தை வெறுத்து விட்டேன். நரகத்துக்குத் தீர்
வையிடப்படக் காண்பதில் திருத்தியுள்ளவனாயிருந்
தேன். ஆனால் அநேகம்வி[illegible] நரகத்தினின்று மீட்

[illegible]ப்பட்ட பின்பு நான் கட்டிக்கொண்ட சகல நன்றி
[illegible]ட்டத்தனங்களையும் உமது அளவற்றதயாளத்தால்
பொறுத்துக் கொண்டீரென்று நம்பி யிருக்கிறேன்.
[illegible]! என் நேசமே எப்பொழுதும் நான் உமக்குப் பி
ரயாணிக்க மற்றவனாயிருந்த தென்னோ? எப்பொழு
தும் உம்மைநேசியாமல் இருந்ததென்னோ? இதற்குப்
பரிகாரம்பண்ணிக் கொள்ள எனக்கு இன்னங்காலமி
ருக்கு தென்[illegible]னைப்பதே எனக்கிருக்கும் ஆறுத
லாமே. என்னாத்துமத்துக்கு மிகவும் அன்பனே உ
ம்மை நேசிக்கிறேன். என் முழு விருதயத்தோடே
நேசிக்கிறேன். என்னைவிட அதிகமாய்த் தானே
உம்மை நேசிக்கிறேன், மோட்சத்தில் உம்மை நித்தி
யமாய் நேசிக்க வரும்பொருட்டு, நான் இரட்சணிய
மடைய [illegible] சித்தமாயிருக்கிறே னென்றறிந்து கொ
ள்ளுகிறேன். இவ்வளவு தயாளத்துக்காக உமக்கு
நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணுகிறேன். பின்பு
நித்தியமாயும்மை நேசிக்கும் பொருட்டாக மீதியா
யிருக்குஞ் சீவியகாலத்தில் தேவரீரை வெகுவாய்
நேசிக்க எனக்[illegible] அதிக இஷ்டம் பிரசாதத்தைத்
தந்தருள வேண்டுமென்று தேவரீரை மன்றாடுகி
றேன். ஆ! என் இரட்சகரே உம்மை யிழந்து போ
கும் ஆபத்தி னின்று எப்போது நீங்கி யிருப்பேன்?
உமது அளவற்ற சவுந்தரியத்தைக் கண்டு நேசத்
தாற்பற்றி எரிந்து உம்மை அவசியமாய் நேசிக்கும்
படியான ஸ்திதியிலிருப்ப தெப்போ? ஓ! மதுரமா
ன அவசியமே! ஓ! பாக்கியமான அவசியமே! ஓ!
[illegible]த்துக்குரிய அவசியமே, உமக்குச் சந்துஷ்டிவ
ருத்[illegible]கிற தென்கிற பயத்தினின்று என்னை எது மீ
ட்கு[illegible]? என[illegible] சர்வ பலத்தையும் கொண்டு உம்
மை நேசிக்கும்படிக்கு, என்னை ஏது கட்டாயஞ் செ
ய்யுமோ[illegible] மோட்சத்தை யடைய எண்ணங்கொள்
ளக் கூடாதவனா யிருக்கிறேனென்று எனது மனச்
சாக்ஷி சொல்லுகிறது [illegible]ள்ளதானாலும், என் திவ்

ரிய இரட்சகரே உமது பேறுகளே யெனக்கு முழுதும் நம்பிக்கை தருகின்றது. ஓ! மரியாயே பரலோகத்துக்கு இராக்கினியே உமது மன்றாட்டானது சர்வேஸ்வர னண்டையிற் சர்வ வல்லமை யுள்ள[illegible]கையால் உம்மிடத்தில் முழுதும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன்.—ஆமென்சேசு.

பதினாறும் அதிகாரம்.—முற்றிற்று.

✠ பதினேழா[illegible] அதிகாரம்.

சிநேகமானது சகலத்தை[illegible]ம் சகித்துக் கொள்கின்றது.
சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை[illegible]த்த ஆவலோடு நேசிப்
பவன் முதலாவது:—[illegible]ந்திரங்களுக்கும், 2-வது:—
துயரங்களுக்கும் நடுவே அவரை நேசிப்
பதை விட்டுவிடமாட்டான்,
[illegible]ன்பதின் பேரில்.

1. இவ்வுலகத்திற்சர்வேஸ்வரனை நேசிக்கிற ஆத்துமாக்களை மென்மேலும் உபாதிப்பது தந்திரங்களும், உள்ளத்திற் பிறக்கும் துன்பதுரிதங்களுமே யன்றி வரு[illegible]தங்கள், எளிமைத்தனம், வியாதி, நிந்தை, பிறரால் நேரிடும் உபத்திரிய முதலியவைக ளல்லவாம். ஓராத்துமமானது தேவ பயத்தியிலும், [illegible]டைய சிநேகத்திலும் ஜீவிக்கும் போது வியாகுல[illegible]ம், நிந்தை அவமானங்களும் அதைத் துன்பப் [illegible]துவதற்குப் பதிலாகச் சர்வேஸ்வரனுக்குத் தன[illegible]நேச அடைமானங்களைத் தரவழிபா டுண்டென்று [illegible]வைகளிற் காண்பதினால் அதற்கு ஆறுதல் வருத்துவ[illegible]கின்றது. தீப்பற்றி யெரிகையில் விறகானது அத்தியை வளர்ப்பதற்குதவுமாப் போலவே மேற்சொல்லிய விஷயங்கள் சர்வேஸ்வரன்மட்டிலுள்ள நேசத்தை வளரப் பண்ண உதவியா யிருக்கின்றது. ஆனால் தந்திரத்தில் இஷ்ட[illegible] பிரசாதத்தை யிழந்துபோகத்தக்க ஆபத்துக்கு[illegible]டிருப்பதாகக் காண்பதும், அதை யேற்கனவே யிழந்[illegible] போய் விட்டதாகக் கிலேசப்படுத்துவதுமே சே[illegible]ாதரை முழுமனதோடு நேசிக்கிற ஆத்துமத்துக்கு[illegible] மிகவுங் கசப்பான வருத்தமாகும். தேவ சிநேக மா[illegible]திரமே அவைகளைப் பொறுமையோடு சகிக்கச் செய்யவும், உத்[illegible]மமார்க்கத்தில் ஆத்துமத்

தைகாப்பாற்றவுங் கூடும். ச்சோதனைகள் ஆத்துமா
க்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தி அவைகளை உத்தமமாக்
கஉதவுகின்ற ஓர் புடம்போ லிருக்கின்றது.

1-வது:—தந்திரங்களின்பேரில்.

2. சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் நேசிக்கும் ஆத்துமத்
துக்குத் தந்திரங்களைவிடப் பெரிதாகியவருத்தம்
வேறொன்றுமில்லை. மற்றெவ்வித பொல்லாப்புக்களு
ம் தேவசித்தத்துக்குத் தனனைக் கீழ்ப்படுத்தவேணு
மென்கிற மனதோடு அவைகளைப் பெற்றுக்கொள்
ளுகிறவனை மேன்மேலுஞ் சர்வேஸ்வரனோடு ஐக்
கியமாகும்படிக்கு உதவிசெய்கின்றது. ஆனால் தந்தி
ரங்களோவெனில் சேசுகிறீஸ்துநாதரிடத்தினின்று பி
ரிந்துபோம்படியான ஆபத்துக்குள்ளாக்குவதினால்
மற்றெவ்வித வுபாதனைகளிலும் இது அதிக கைப்பு
ள்ள வுபாதனையா யிருக்கின்றது. ஆயினும் தந்திரங்
களானவை ஒருபோதும் சர்வேஸ்வரனிடத்தினின்
று வாராமல் பசாசினாலென்கிலும் ...தாச்சாரத்தினா
லென்கிலும்வருவதாக அறிந்து கொள்ளவேண்டியது
து. அப்படியிருந்தபோதிலும் சர்வேஸ்வரன் ஆத்து
மாக்களை மிகவும் நேசிக்கும்போது அவ்வாத்துமாக்
கள் தாங்கள் பலவீனரென்றும், பாவத்தில் விழாதி
ருக்கத் தங்களுக்கு வரப்பிரசாதம் அவசரமென்
றும் நன்றாயறிந்துகொள்ளும் பொருட்டுக் கடினமா
ய்த் தந்திரஞ்செய்யப்படச் சிலவிசை தேவன்விடை
கொடுக்கிறார். ஓராத்துமமானது சர்வேஸ்வரனுடை
ய தயாளத்தால் உள்ளத்தில் ஆறுதலடைந்திருக்கு
ம்போது பசாசின் தந்திரங்களுக்கு எதிர்த்துப் போரா
டவும், சர்வேஸ்வரனுடைய மகிமைக்காகச் சகல
த்தையுந்துடங்கிநடத்தவும்போதுமானபலமுள்ளதா
யிருப்பதாக அதற்குத் தோற்றும். ஆனால் பலத்த
சோதனையில் இரண்டிரற்கடையி லொருபாதாள
மிருந்து, அதில் தான்விழப்போகிறதாய்க் காண்பதி

னால் தன்பலவீனத்தைக் கண்டு பிடித்துச் சர்வேஸ்
வரன் தனக்கொத்தாசை செய்யாவிட்டால் அதற்
கிடறுசெய்யத் தன்னால் ஆகாதென்றறிந்து கொள்ளு
கின்றது. இவ்வகையான தந்திரங்கள் அர்ச். சின்
னப்பருக்கு நேரிட்டது. சர்வேஸ்வரன் தனக்குக்
காட்டின காட்சியினால் கர்வமடையாவண்ணம் இந்
திரியத்துக்கடுத்த சோதனையினாலே தான் உபாதை
ப்படும்படிக்கு ஆண்டவருக்குச் சித்தமாயிற்றென்
று அவர்தானே சொல்லுகிறார்.

3. பூலோககாரியங்களிலுள்ள பற்றுதலை மேன்
மேலும் வெறுத்துப் போடும்படியாகவும், பரலோகத்
திற் சர்வேஸ்வரனைத் தரிசிக்கும்படிக்கு அதிகமதிக
மாக ஆசிக்கும்படியாகவும் நாம் தந்திரஞ் செய்யப்ப
டும்படி அவர் விடைகொடுக்கின்றார். நல்ல ஆத்துமா
எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் இவ்வளவு சத்து
ருக்களாற் சூழப்பட்டிருப்பதாய்க் காணவையில் இச்
சீவியத்தின்மேல் சலிப்புற்றிருப்பார்கள். "கண்ணி
முறிபட்டது. நான் காப்பாற்றப்பட்டேன்" என்றுசொ
லலக்கூடுமான சமயம்பேட்டு வருமோவென்று ஆ
வலோடு காத்துக் கொண்டிருக்கிற இவ்வாத்துமங்
கள் சர்வேஸ்வரனண்டையிற் பறந்துபோசமனதா
யிருந்தபோதிலும் இவ்வுலகத்தை விட்டுவிடுகிறநே
ரம்வருமட்டும் சோதனைகளுக் காளாக்கி விக்கிற
இப்பூவுலகிற் கண்ணியானது அவர்களை நிறுத்தி
வைக்கும். இதைப்பற்றித் தானே சேசுகிறிஸ்துநாத
ரை நேசிக்கும் ஆத்துமாக்கள் சர்வேஸ்வரனை யிழந்
துபோகிற ஆபத்தினின்று மீட்கக்கூடுமான மர
ணத்தை ஆவலோடாசிப்பார்கள்.

4. தாவீதாசென்பவருக்குச் சொல்லப்பட்ட
துபோலே நாம்பேறுகளில் ஐஸ்வரியர்களாகும் பொ
ருட்டாகத் தந்திரஞ் செய்யப்படும்படிக்குச் சர்
வேஸ்வரன் விடைகொடுக்கிறார். தந்திரம்பண்ணப்ப

மையிலே சர்வேஸ்வரனு காதவர்களா யிருப்
பதாக பயப்படுவதற்குப் திலாக அவரால் க்
கப்படுகிறோமென்று நம்பி கை கொள்ளவேண்டும்.
பசாசானது சில கோழை தனமுள்ள ஆத்துமாக்
களை மோசம்பண்ணத்தக் ாகத் தந்திரங்கள்தா
னே மெய்யான பாவமென் நம்பச்செய்கின்றது.
துர்நினைவுகள் சர்வேஸ்வர யிழந்துபோகச் செய்
கிறதில்லை. ஆனால் அதற்கு சம்மதிப்பதுமாத்திரமே
அவரை யிழக்கச்செய்கின்றது. பேய்ச்சோதனைகள்
எவ்வளவு பலமுள்ளதா யிருந்தபோதிலும், நமது
தோற்றத்தில்வருந் துர்நினைவுகள் எப்பேர்க்கொத்த
அசுத்தமுள்ளதா யிருந்தபோதிலும் நம்மையன்றி
வருமாகில் அவைகள் நமதாத்துமத்தை அசுத்தப்ப
டுத்துவதற்குப் பதிலாய் அதிகமதிகமாய்ச் சுத்தமுள்
ளதாகவும், பலமுள்ளதாகவும், சர்வேஸ்வரனுக்குப்
பிரியமுள்ளதாகவு மாத்திரமே செய்கின்றது.
"தந்திரத்தைச் செயிக்கும்போதெல்லா
ன முடியைச் சம்பாதித்துக் கொ கிறோம்." என்
று அர்ச். பெர்னார்தென்பவர் சனித்திருக்கிறார்.
ஓர் கெட்டநினைவு நம்மை க்கமுள்ளவர்களாக்க
எப்போதும்தொந்தரை தபோதிலும் அதினாற்
கலங்க வொண்ணாது. ன்மட்டில் அருவருப்புற்
றிருப்பதும் நமது புத் யினின்று அதைத் துரத்திப்
போடத் தேடுவதுமேபோதும்.

5. சர்வேஸ்வரன் பிரமாணிக்கமுள்ளவர் அ
வர் நமது பலத்துக்குமிஞ்சித் தந்திரம் பண்ணப்ப
டச் சகிக்கமாட்டார். தந்திரத்துக் கிடங்கொடுக்கிற
வன் யாதொன்றையுமிழந்துபோகாதிருப்பதோடுங்
கூட அதிகமாய்ச் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறான். இ
தைப்பற்றித்தானே ஆண்டவர் தமக்கு வும் பிரி
யமுள்ள ஆத்துமாக்கள் பூலோகத்திலே தன் பேறு
களையும், மோக்ஷத்தில் ருக்க மகிமையையும் சம்

பாதித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு, அதிகபலமாய்த் தந்
திரம் பண்ணப்பட விடைகொடுக்கிறார். கட்டுக்கி
டைத்தண்ணீர் அதிசுருக்கில் கெட்டுப்போவதுபோ
லே தந்திரம் பண்ணப்படாத ஆத்துமமானது தன
து சுயயோக்கியத்தின்மட்டிற் கொண்டிருக்கும் சில
வீண்பிரியத்தினால் கெட்டுப்போகத்தக்க ஆபத்திலி
ருக்கின்றது. சாங்கோபாங்கத்தையடைந்திருப்பதாய்
நினைத்துப் பயத்தை நீக்கிச் செபத்திலே தனக்கி
ருந்த முயற்சியைத் தளரவிட்டுத் தனதிரட்சணியத்
தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள அதிக கவலைப்படுகிற
தில்லை. ஆனால் அது தந்திரத்தினால் அலைபட்டிருக்கும்
போதும், பாவஞ்செய்யும் ஆபத்திலிருப்பதாகக் கா
ணும்போதும், சர்வேஸ்வரனிடத்திலும், அவருடைய
திவ்வியதாயாரிடத்திலும் ஆதரவாக ஓடிச்சர்வேஸ்வ
ரனுக்குத் துரோகஞ்செய்வதைவிடச் சாகிறது நல்ல
தென்று மறுபடியும் கெட்டியான பிரதிக்கினை செய்து
தன்னைத்தாழ்த்தித் தன்னைமுழுதுஞ் சர்வேஸ்வரனு
டைய தயாளமுள்ள கைகளிலொப்பிவிக்கும். நாம்
பரிட்சையாற்கண்டு வருவதுபோல் இந்தவழிப்பாட்
டினாலே தான் ப டைந்து சர்வேஸ்வரனுடனே
அதிகநெருக்கமாக ஐ யமாக்கிக்கொள்ளும்.

6. அப்படியிருக்கா தந்திரங்களை இச்சிக்க
வொண்ணாது. இன்னமும் ானே அவைகளில்நின்று
காப்பாற்றப்படவேண்டுமென்று சர்வேசுரனைப் பார்
த்து மன்றாடவும்வேண்டும். எந்தத் தந்திரங்களி ல
கப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடுமோ யிருக்கிறோமோ அந்தத்
தந்திரங்களினின்று காப்பாற்றப்படும் பொருட்டாக
விசேஷமாய் வேண்டிக்கொள்ளவேணும். நாம் பரம
ண்டலமந்திரஞ்சொல்லும்போது இதைத்தானே அ
னுதின மும் கேட்கிறோம். நாம்தந்திரம் பண்ணப்பட
சர்வேஸ்வரன் விடைகொடுக்கும்போது நமக்கு நே
ரிடுங் கெட்டநினைவுகள ஏய்க்கப்படா திருப்போ

மாக. சர்வேஸ்வரன்பேரில் நமது நம்பிக்கையைவை
த்து அவரிடத்தில் ஒத்தாசை கேட்போமாக. நீற்
கிடறு செய்யப்போதுமான பலந்தந்தருள அவர் உ
தவிசெய்ய மாட்டார். நம்மைச் சர்வேஸ்வரனுக்குக்
கையளித்து ஒன்றுக்கும் பயப்படாதிருப்போமாக.
ஏனெனில் அவர்தாமே நமக்குத் தந்திரம்வரும்படி
உத்தரவு கொடுப்பாராகிலும் நாம் அதில் விழும்படி
க்கு நம்மைவிட்டகன்று போகமாட்டார்.

7. இனி தந்திரங்களைச் செயிப்பதற்கு நாம் செ
ய்துகொள்ளவேண்டிய வழிப்பாடுகளை யோசிப்போ
மாக. ஞானபிவியத்தில் தேர்ந்தவர்கள் அவைகளை
அநேகவகையாய்க் கற்பிக்கிறார்கள். நானோவெனில்
இந்தச் சகல வழிபாடுகளிலும் மிகவும் அவசியமும்
உறுதியுமான ஜெபத்தைக் குறித்துமாத்திரம் பேச
ப்போகிறேன். நாம் தந்திரஞ்செய்யப்படுகையில் சர்
வேஸ்வரனிடத்தில் ஆதாரவாக வோடி, ஆண்டவ
ரே! எனக்கொத்தாசை செய்யும், எனக்கொத்தா
சை செய்யத்தீவரியும் என்று தாழ்ச்சியோடும் நம்
பிக்கையோடும் சொல்வோமாக. நரகப்படை முழு
மையும் நமதுபேரிலே எதிர்த்துவந்தாலும் அதைச்
செயிப்பதற்கு இச்செபம் ஒன்றேபோதுமா யிருக்
கும். ஏனெனில் சர்வேஸ்வரன் சகல பசாசுகளைப்
பார்க்க அளவற்ற வகையில் அதிக பலமுள்ளவரா
யிருக்கிறார். தந்திரங்களைச் செயிப்பதற்கு நம்மாற்
கூடாதென்று சர்வேஸ்வரன் அறிகிறார். ஆதலால்
நாம் அதிலே தோர்வைப்படுகிற ஆபத்தி லிருக்கை
யில் சர்வேஸ்வர னிடத்தில் உதவிகேட்போமாகில்
அதைச் செயிப்பதற்குப் போதுமான பலன் தந்தரு
ளக் கடன்பட்டிருக்கிறார்.

8. சேசுக்கிறிஸ்துநாதர் இவ்வளவு வார்த்தைப்
பாடு தந்தபின்னும் உதவிசெய்யமாட்டாரென்று
பயப்படவிடமுண்டோ? தந்திரத்தினால் மிகவும் வ

ருத்தப்பட்டிருக்கிறவர்களே நம்மிடத்தில் வாருங்கள்
நாம் உங்களுக்கு உதவி செய்வோம்." என்று ஆண்
டவர் திருவுளம்பற்றி யிருக்கிறார். "சத்துருக்கள் உ
ங்களைச் சூழ்ந்திருக்குமாகில் உங்களுக்கு ஒத்தாசை
யாக நம்மை யழையுங்கள். அவைகள் கையினின்று
நாம்உங்களைமீட்கவே நீங்கள்நம்மைத் துதிப்பீர்கள்."
என்று கர்த்தர் திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார். அப்போ
து உங்களுக்கு ஒத்தாசையாக ஆண்டவரை யழை
ப்பீர்களாகில் உங்களுக்கு உதவி செய்தருளுவார்.
"ஆண்டவரே உதவிசெய்யத்தீவிரியும். என்று வியந்
து கூப்பிடுவீர்களாகில், இதோ உங்களுக்கு உதவிசெ
ய்யத் தயாராயிருக்கிறோம்." என்று அவர் மறுமொ
ழிசொல்வார். எப்போதாகிலும் சர்வேஸ்வரனிட
த்தில் விண்ணப்பஞ் செய்து புறக்கணிக்கப்பட்டவ
ர்களுண்டோ? செபமானது தனது சத்துருக்களை
வெல்லச் செய்யுமென்று தாவீதென்பவருக்கு எவ்
வளவு உறுதியிருந்ததென்றால் "ஆண்டவரை மன்
றாடுவேன் அவர் எனது சத்துருக்களினின்று என்
னை மீட்டருளுவார்." என்று அடிக்கடி சொல்லி வ
ருவார். ஏனெனில் சர்வேஸ்வரன் தம்மை மன்றா
டுகிறவன் சமீபத்தி லிருக்கிறா ரென்றறிந்திருந்தார்.
"ஆண்டவர்தம்மை மன்றாடுகிற யாவர் பேரிலும் உ
தாரகுணமுள்ளவரா யிருக்கிறார்." என்று அர்ச். சி
ன்னப்பரும் வசனித்திருக்கிறார்.

9. தந்திரஞ் செய்யப்படுகையில் சர்வேஸ்வர
னை விடாமல் வேண்டிக் கொள்வார்களாகில் பாவ
ஞ்செய்ய மாட்டார்கள். ஆனால் தங்கள் ஆசாபாசங்
களுக்குத் திருத்திசெய்யக் கருத்தாகி, அளவற்ற
நன்மைச் சொரூபியாகிய கடவுளைவிட நிமிஷத்திற்க
டந்துபோகிற சந்தோஷங்களை மேலாக மதிக்கிறார்
கள். ஆதலால் வேணுமென்றே பாவஞ்செய்கிறார்
கள். ஏனெனில் சர்வேஸ்வரனிடத்தில் ஆதாரவாகப்

பாகிறவன் பாவஞ்செய்ய மாட்டானென்றும், அப்படி அவனைத்தாவாதவன் விசேஷமான மோகபாவத்துக்கான தந்திரஞ் செய்யப்படும்போதெல்லாம் பாவஞ்செய்கிறானென்றும் பரிட்சையாலறிகிறோம். ஆகையால் சர்வேஸ்பரன் தாமே அநுக்கிரகஞ் செய்யாவிட்டால் எவனும் கற்புள்ளவனாயிருக்கக் கூடாதென்று சலோமோனென்பவர் அறிந்திருந்ததனால் அவர் தந்திரத்தின்போது ஆண்டவரிடத்தில் ஆதரவு கேட்டு வந்ததாகச் சொல்லிவருவார். கற்பு அல்லது விசுவாசத்துக்கு விரோதமான யாதோர் தந்திரம்நேரிடுகையில் எதிர்த்து யுத்தஞ் செய்ய வேண்டுமென்றிராமல் துவக்கத்திலே தானே யாதோர் தேவ சிநேகப் பிரகரணம், மனஸ்தாபப் பிரகரணம் செய்தென்கிலும் வேறேதாகிலும் அல்லது பராக்குவருத்தக் கூடுமான யாதொரு காரியத்தை யென்கிலும் நினைத்து அவைகளைத் தள்ளிப்போடப் பிரயாசைப்படவேண்டும், ஆதலால் ஒரு சொற்ப துர்நினைவு வந்த மாத்திரத்தில் அதென்ன காரியமென்று யோசியாமல் அதை உடனே தள்ளி வஸ்திரத்தில் ஒரு நெருப்புப்பொறி விழுந்த மாத்திரத்தில் அதை யணைக்க வருந்துவதுபோல் அந்தக் கெட்ட நினைவாகிய அக்கினிப் பொறியை யணைக்கப் பிரயாசைப்படவேணும்.

10. ஆனால் இந்த அசுத்த தந்திரமானது ஏற்கனவே புத்தியிலும் இந்திரியங்களிலும் பிரயத்துவகமாயிருக்குமாகில் இந்தத் தந்திரங்களுக்கு விரோதமாய் விசேஷ பலமுடைத்தாயிருக்கின்ற சேசுமரியென்னும் பரிசுத்த நாமங்களை மன்றாடி ஆண்டவரிடத்தில் உதவிகேட்க வேண்டும். ஒரு பிள்ளையானது ஓநாயைக் கண்ட மாத்திரத்தில் தன் தாய்தகப்பனண்டையில் ஓடி அவர்களைக் கட்டிக்கொள்வதினால் இனி தனக்கு ஆபத்தில்லையென்று நினை

த்துக் கொள்ளும் அவ்வண்ணமே அப்போர்க்கொத்த தந்திரம் நேரிட்ட மாத்திரத்தில் அதனோடு நியாயஞ் சொல்வதிற் காலத்தைச் செலவழிக்காமல் உடனே சேசுநாதரிடத்திலும் தேவதாயாரிடத்திலும் ஆதரவாக வோட்டக்கடவோமென்று அர்ச். சலேசியார் வனிக்கிறார். "ஒரு பிசாசானது ஓர் சந்நியாசியைத் தந்திரஞ் செய்கையிலே சர்வேஸ்வரனிடத்தில் ஆதரவாகப் போகாமல் அதற்குச் செவி கொடுத்ததினால் அவர் அடிக்கடி பாவத்தில் விழுந்ததாகச்சத்துரு பாராட்டினதாகவும், வேறொரு பிசாசு மற்றொருசன்னியாசியைத் தந்திரஞ் செய்கையில் அவர் உடனே சர்வேஸ்வரனிடத்தில் ஆதரவாக ஓடினதினால் எப்போதுஞ் செயமடைந்தாரென்று அது முறையிட்டதாகவும் ஒருநாள் அர்ச். பக்கோமென்பவர் கேட்டார்" என்று வனத்துத்தபசிகளுடையவர்க்கியசரித்திரங்களில் எழுதியிருக்கின்றது.

11. தந்திரம் நீளித்ததானால் அதினாற் கலங்காதிருப்பதும் நம்மேதானே கோபித்துக் கொள்ளாதிருப்பதும் மிகவும் அவசியம். ஏனெனில்பிசாசானது நம்மைப்பாவத்தில் விழத்தாட்டுதற்கு இந்தக்கலக்கமுள்ள நேரத்தை உதவிக்கொள்ளக்கூடும். ஆனால் அப்போது தந்திரம் வர உத்தரவு கொடுக்கிற சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்துக்குத் தாழ்ச்சியோடு நம்மைக்கையளித்து ஆண்டவரே என் பாவங்களுக்குத் தண்டனையாக இப்படிப்பட்ட தந்திரத்துக்குக் கையளிக்கப்படநான் பாத்திரமுள்ளவனாயிருந்தாலும் உமதிஷ்டப்பிரசாதத்தைத்தந்து அந்தப்பாவத்தில நான் விழாதபடிக்குக் காத்தருளும் என்று வேண்டிக்கொள்வோமாக தந்திரம் நீளிக்குமளவும் சேசுநாதரையும் மரியம்மாளையும் மன்றாடுவோமாக. மேலுஞ் சர்வேஸ்வரனுக்கு நம்மை ஒப்பிப்பதை விட்டுவிடாமல் அவருக்குத் துரோகஞ்செய்வதைவிட எவ்

வித வுபத்திரியங்களையும் [illegible] முதலாய் அறுப விக்கிறதென்கிற நிர்மானத்தைப் [illegible] பிக்கிறது. ந லமாயிருக்கிறது. பாவத்துக்குச் சம்மதிக்கும்படியா ன அவ்வளவு பலமாய்த் தந்திரம் பண்ணப்படும்போ து அதிகமதிகமாய்ச செபஞ்செய்யவும் தேவத்திரவி யானுமானத்தைப்பெறவும்வேண்டும். ஒருபாடுபட்ட சுரூபத்தின், அல்லது பரிசுத்த கன்னிகையின்படத் தின் பாதத்தில்விழுந்து மிகுந்த ஊக்கத்துடனே வேண்டிக்கொண்டு பிரலாபித்து உதவிகேட்கவேண் டும். சர்வேஸ்வரன் தம்மை வேண்டிக்கொள்பவ னுக்குச்செவிதரத் [illegible]ராயிருக்கிறாரென்பதுண்மை. தந்திரத்தைச்செ[illegible]க்கப்பலத்தைக் கொடுப்பது அவ ருடைய இஷ்டப்பிரசாதமேயன்றி நம்முடைய சுறு சுறுப்பல்ல. ஆனாலும் நம்முடைய சர்வபிரயத்தின த்தையும் கொண்டு பிரயாசைப்படும்படிக்கு அவர் சித்தமாயிருக்கிறார். பிறகு நமது பலவீனத்துக்கு உ தவிசெய்து ஜெயம்டையச் செய்கிறார்.

12. தந்திரவேளையில்நெற்றியின்பேரிலும், மார் பின்பேரிலும் சிலுவைவரைந்துகொள்ளவும், தனது ஆத்தும குருவுக்குத் தனதிருதயத்தைத் திறந்துகா ண்பிக்கவும்வேண்டும். "ஒருதந்திரத்தை வெளிப்ப டுத்தினால்அது அரைவாசி [illegible]யிக்கப்பட்டது." என்று அர்ச். பிலிப்புநேரியென்பவர் சொல்லிவருவார். அ நேககாலம் நல்விதமாய்ச் சீவித்தவர்கள்யாதோர்பெ ரியகுற்றத்துக்குச் சம்மதித்தார்களென்கிற நிச்சய மில்லாதபோதெல்லாம் தேவஇஷ்டப்பிரசாதத்தை வி ழுந்து போனதில்லை யென்று உறுதிகொண்டிருக்க வேண்டு மென்பதாகவே சாஸ்திரி[illegible]ளெல்லோரும் அவர்களில் அதிக கண்டிப்புள்ளவர்கள் முதலாய்ப் போதுப்படக் கற்பிக்கிறார்கள். ஏனெனில் அநேக காலம் நல்ல பிரதிக்கினையில் உறுதி கொண்ட மன மானது தெளிவா யறியாமல் ஒரு சாவானபாவத்

துக்குச் சம்மதி[illegible]தென்பது, ஏறக்குறைய கூடா மையா யிருக்கின்றது. சாவானபாவமானது எவ்வ ளவு அருவருப்பா[illegible]துமாயிருக்கின்றதென்றால் அதி[illegible] அதைத்[illegible]க்குத்தக்களவின ஒரு ஆத்துமத்தில் தன்னைத் தெளி[illegible] யறியாமற் பிரவே சிக்கக் கூடாது. நாம் எழுதின நல்லொழுக்க வேத சாஸ்திரம். ௬ம். புத்தகம் 476ம் இலக்கம் அதே வச னத்தில் விரிவாய் அதை யெண்பித்திருக்கின்றோம். "அறியாமல் ஒருவருங் கெட்டுப் போகிறதில்லை, மன தறியாமல் ஒருவரும் மோசம்போகக் கூடாது." எ ன்று அர்ச். தெரேசம்மாள் சொல்லுவாள்.

13. ஆகையால் யாதொருவன் [illegible]மையான மனச்சாட்சியும், திடமான புண்ணியமுமுள்ளவனா யிருந்துமற்றொரு பட்சத்தில்விசேஷமாய் விசுவாசம் அல்லது கற்புக்கு விரோதமான தந்திரத்தினாலே ப யங்கரியாகவும் உபாதைப்பட்டவனாகவும் இருக் கையில் சில சமயத்தில் அவைகளைப் பாவசங்கீர்த்த னத்தில் வெளிப்படுத்தாமல் இருக்கும்படி ஆத்துமகு ருவானவர் செய்வது உத்தமம். ஏனென்றால் அவை களை வெளிப்படுத்தவேண்டியதாகில் ஆத்துமசோதனை செய்ய வேண்டி யிருப்பதால் அந்தப் பரிசோதனை அவனுக்கு ஆபத்துள்ளதாக இருந்து கலக்கத்தை யும் ஏக்கத்தையும் அதிகரிக்கக் கூடுமா யிருக்கும். ஆத்துமகுருவானவர் அவன் தந்திரங்களுக்குச் சம் மதிக்கிறதில்லை யென்று போதுமான உறுதி யாயிருந் தால் அதைக்குறித்துப் பேசவேண்டாமென்று அ வனுக்குக்கட்டளை யிடுகிறதற்கு அதுவேபோதுமா யிருக்கின்றது [illegible]வ்வகை யாகத்தானே அர்ச். ஷா ந்தால் அருளம்[illegible]ள் செய்து வந்தாள். அவள் அநேக வித தந்திரங்க[illegible] யுடைத்தாயிருந்து அவைகளுக் குச்சம்[illegible]த்த[illegible]தன்கிறஉறுதியிராமல் அநேகவருஷ காலமும் [illegible]தப்பட்ட போது தன்னாத்தும கு[illegible]

யின் ஆலோசனைப் பிரகாரம் தன்சம்மதியைக் குறி
த்து ஒருபோதுஞ் சரியான [illegible]யமில்லையென்றுசொ
ல்வதின் மட்டில் திருத்தியன[illegible] ஒருபோதும் அ
வைகளைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தி[illegible]வெளிப்படுத்தி
னதில்லை. இந்த [illegible]ரங்களின் மட்டிற் சந்தேக
மயிருந்ததாகவும், [illegible]றுவித்தச்சங்கதிகளைக்குறித்துப்
பாவசங்கீர்த்தனத்[illegible]ல வெளிப்படுத்தத் தன்னுச்சு
குருவானவர் விலக்[illegible]ளபோது அமரிக்கையாயிருந்த
தாகவும் அதினால[illegible]விக்கிறாள். மேலும் ஏற்கனவே
சொல்லப்பட்ட த[illegible]ந்த நியாயங்களைப்பற்றிப் பாவச
ங்கீர்த்தன குருவா[illegible]வருக்குத் தந்திரகளை வெளிப்ப
டுத்துவது எப்போ[illegible]காலயாயிருக்கின்றது.

1[illegible] ஆனால் செபஞ்செய்வதும் தந்திரம் நீளிக்
குமளவும் வேண்டுதலில் நிலைமை கொண்டிருப்பது
ம் சகல அவுஷதங்களிலும் மிகவும் உன்னதமும் அ
வசியமான அவுஷதமென்று மறுபடியுஞ் சொல்லு
கிறேன். ஆண்டவர் முதல் வேண்டுதலில் தானே
ஜெயத்தைத் தராமல். **2, 3, 4,** வேண்டுதலுகி
குப்பின்பு மாத்திரம் தரும்படிக்கு அநேகம் விசை
சம்பவிக்கின்றது. ஒரே வார்த்தையிற் சொல்லவே
ண்டுமோகில் ஜெபமே நமது சகல நன்மைக்குங் கா
ரணமென்றும், ஜெபமே மீயிருத்தத்திற்கு மூல
மென்றும், ஜெபமே தந்திரங்களைச் செயிப்பதற்கா
ன ஆயுதமென்றும், ஜெபத்தினாலேதானே தேவசிநே
கத்தையும் சாங்கோபாங்க நிலைமையையும் ஈரட்ச
ணியத்தையும் அடைகிறார்களென்றும் உறுதி கொ
ண்டிருக்கக்கடவாய்,

15. நானெழுதும் புத்தகங்க[illegible]ற் செபத்தினுப
யோகத்தையும், அதின்முக்கியத்[illegible]யும், அதின்நீளி
ய அவசரத்தையும் அடிக்கடிபேசவ[illegible]னால் ஒருவரும்
ஆச்சரியப்பட வேண்ணாது. அ[illegible]கு [illegible]மா
[illegible]த விஷயத்தைக்குறித்து இன்ன[illegible]ம[illegible]திகமாய்ச்

சொல்ல[illegible]ற் போனே[illegible]னுவென்று பயப்படுகிறேன்,
நம்மைக் [illegible]கடுக்கும்ப[illegible]ருப் பசாசானது இரவும்ப
கலும் இ[illegible]ட்விட[illegible]வல்லபோட்டுக்கொண்டிருக்கி
றதெ[illegible]. தேவ உதவியின்றி நாம் அதற்கு
[illegible] செய்யக் கூடாதவர்கள[illegible]ருக்கிறோமென்றும்
அதைப்பற்றித் தானே சர்வேச[illegible]ரனுடைய ஆயுத
த்தை நாமணிந்து கொள்ளும்[illegible]க்கு அப்போஸ்த
லரானவர் நம்மை யேவுகிறா[illegible]ன்றும் அறிகிறேன்.
ஆனால் அவ்வாயுதமாவதென்ன[illegible] ஜெயமடையச் சர்
வேஸ்வரன் நமக்குதவி செய்யு[illegible]பொருட்டாக வெப்
போதும ஊக்கத்துடனே வேண்டிக் கொள்வதுதா
னே. நம்மை மன்றுடுங்கள் நாமுங்களை மீட்போம்
என்றும், நம்மைநோக்கிக் கூப்பிடுங்கள் நாமுங்களு
க்குச் செவி கொடுப்போம் என்றும் இடைவிடாமற்
செபம்பண்ணவேண்டும் என்றும், கேளுங்கள், அப்
போது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்றும், விழி
த்திருந்து வேண்டிக்கொள்ளுங்கள் என்றும், எப்போ
தும் வேண்டிக் கொள்ளுங்கள் என்றும் பழைய ஏற்
பாட்டிலும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் செபத்தின் அவ
சரத்தைக் குறித்து எப்போதும் நமக்கறிவித்திருக்
கின்றது. ஆகையால் செபத்தைக் குறித்து எனது
புத்தகங்களில் வேண்டிய மட்டும் பேசாததாகவே
யெனக்குத் தோன்றுகின்றது.

16. பிரசங்கிகளும், பாவசங்கீர்த்தனக் குருக்க
ளும், ஞானவாசகங்களை யெழுதுகிறவர்களும் தங்
கள்சம்பாஷணைகளிலும் எழுதல்களிலும் செபத்தை
குறித்து முக்கியமா[illegible]ப் பேசும்படிக்கு ஆசிக்கி
றன். இதின்மட்டி[illegible] அவர்களநுசரிக்கும் மவுன
மானது நமது [illegible]களுக்குத் தகுந்த தண்டனை
யாகத்தோன்றுகிறது. பிரசங்கம் தியானம் நன்
மைவாங்கல் ஒறுத்தல் முதலியவைகள் ஞான சீவி
யத்துக்குப்[illegible]யோசனமாயிருக்கிறதென்பது நிச்சயம்

ஆகிலும் நாம் தந்திரத்தில் போதாசர்வேசுவரனிடத்தில் அடைக்கலமாகப்போகவிட்டால் அவ்விதவழிப்பாடுகளிருந்தும் பாவங்கட்டிக்கொள்வோம். ஆகையால் நாமிரட்சண்ணியமடைய வேண்டிக்கொள்ளவேணும், விசேஷமாய்த் தந்திரோபாயில்வேண்டிக்கொள்ளவேண்டியது அவசரம். சர்வேசுரனிடத்தில் ஆதரவாக வோடித் தந்திரத்தைச் செயிக்கப் பலத்தையும் இஷ்டப்பிரசாதத்தில் நிலைமையும் கேட்பதோடுகூட எப்போதும்வேண்டிக் கொள்வதற்கு வேண்டிய இஷ்டப் பிரசாதத்தையும் கேட்போமாக. மேலும் இஷ்டப்பிரசாதங்களைப் பகிருகிறவளாகிய அர்ச். மரியம்மாளிடத்திலும் ஆதரவாகப் போவோமாக. ஏனென்றால் மரியம்மாளின் கரங்கள் வழியாகவே நமக்கு வேண்டிய சகலவரப்பிரசாதங்களையும் தரச் சர்வேசுரனுக்குச் சித்தமென்று அர்ச். பெர்நார்தென்பவர் நிச்சயிக்கிறார்.

நேசப்பிரகரணம்.

எனது திவ்விய இரட்சகராகிய சேசுக்கிறீஸ்துநாதரே சுவாமி தேவரீருடைய திவ்விய திருப்பேறுகளினால் எனது பாவங்களுக்குப் பொறுத்தல் தந்திருக்கிறீரென்றும், இனிமோட்சத்தில் எப்போதும் தேவரீருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்வேனென்றும் நம்பியிருக்கிறேன். மறுபடி பாவத்தில் விழும்படியான நிர்ப்பாக்கியம் எனக்குநேரிட்டால் தேவரீரிடத்தில் நிலைமையைக் கேட்க அசட்டைசெய்ததினாலே அதுநேரிட்டதென்றறிந்து கொள்ளுகிறேன். என்சர்வேசுரா இந்தப் புண்ணியத்தைத் தேவரீரிடத்து இப்போது கேட்கிறேன், நான் தேவரீரை விட்டகலவிடாதேயும், இந்தப் புண்ணியத்தை எப்போதும், விசேஷமாய்த் தேவரீருக்குத் துரோகஞ்

செய்யப்படும்படியான தந்திரமுண்டாகிற வேளையிலும் தேவரீரிடத்தில் ஓர்ந்து மன்றாடிக்கேட்கத் தீர்மானித்திருக்கிறேன். ஆகையால் எனதவசரங்களிலே தேவரீரிடத்தில் ஆதரவாக ஓடிவர நீர் அனுக்கிரகஞ்செய்யாவிட்டால் எனது பிரதிக்கினைகளும் வார்த்தைப்பாடுகளும் எதுக்குதவும். தேவரீருடைய பாடுகளின்பேறுகளால் இவ்வநுக்கிரகத்தைக் கேட்கிறேன். எனக்கு அதைநிராகரியாதேயும். அர்ச். மரியாயே என்தாயே சேசுநாதர்பேரில் நீர்கொண்டிருக்கும் நேசத்தைப் பார்த்து மரணபரியந்தம் உமது திவ்விய குமாரனிடத்திலும் உம்மிடத்திலும் நான் ஆதரவாகவோடிவர நீர் அனுக்கிரகம்புரிந்தருள மன்றாடுகிறேன்.—ஆமென்சேசு!

௨வது—துன்பதுரிதங்களின்பேரில்.

17. "மனுமக்கள் ஆண்டவருடைய ஊழியத்திலே தாங்களநுபவிக்கும் ஆறுதலைக்கொண்டு தங்கள் பத்தியை அளவிடுமனதாயிருக்கையிலே மோசம்போகிறார்கள்!" என்று அர்ச். பிரான்சீஸ்கு சலேசியார் வசனித்திருக்கிறார். மெய்யான பத்தியானது சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிற சகலத்தையும் செய்வதென்கிற உறுதியுள்ள மனதில் அடங்கியிருக்கின்றது. சர்வேஸ்வரன் வரட்சிகளினாலே தானே ஆத்துமாக்களுடன் அதிக அன்னியோன்னியமாக ஒன்றித்திருக்கிறார். நமது கெட்டபற்றுதல்களில் சார்பாயிருப்பதே சர்வேசுரனோடு மெய்யானவகையாய் ஒன்றித்திருக்கத் தடையாயிருக்கின்றது. ஓராத்துமமானது உத்தமநேசத்தைக் கொண்டிருக்கும்படிச் சர்வேஸ்வரன் சித்தமாயிருக்கையில் அது பூலோக நன்மையின் பட்டில்லவைத்த எவ்வித பற்றுதல்களையும் விட்டொழிக்கப்போட முயல்கிறார். இதைப்பற்றித்தான் உலகசந்தோஷம், நன்மை, வெகுமானங்களையும், சிநேகிதர், உற்றார்

பெற்றோர்களையும், சவுக்கியத்தையும், கொஞ்சங்கொஞ்சமா அதினின்றுவிட்டகற்றிப் போடுகிறார், இம்மேரையாகத் தனது கடவுளின்பேரில் வைப்பற்றுத லெல்லாம் வைக்கும்பொருட்டாகச் சிஷ்டிக்கப்பட்ட வஸ்துவை அதைவிட்டேரித்து போடுகிறார்.

18. சர்வேசுரன் இவ்வெண்ணத்தைக் கொண்டதாமே ஆத்துமத்துக்கு ஞானாவஸ்தையிலே பற்றுதலுண்டாகும் பொருட்டுத் துவக்கத்திலே நிரளான கண்ணீர்கலந்த உள்ளாறுதல்களைப் பரிசிக்கச் செய்கிறார். இவ்வித மதுரங்களின் பிரியத்தினால் ஆத்துமமானது இந்திரியப் பிரியங்களில் நின்று தன்னை நீக்கி, தபசிலும், ஒறுத்த அனுபவசங்களிலும் தம்பிரியுடையனிந்து கொள்ளுதலிலும், சரீரத்தைத் தண்டிப்பதிலும் பழக்கிக்கொள்ளுகின்றது. அத்தருணத்திலே விவேகமுள்ள ஆத்துமகுருவானவர் அவ்வேகத்தை யடக்கி, சரீரத்துக்குப் பொல்லாங்கு வருவிக்கக்கூடுமான ஒறுத்தல்களை ஒருப்பெனகிலும் விலக்க வேண்டும். (அது சர்வேஸ்வரனுக்குத் தன்னைக் கையளித்தது அதினால் ஆரம்ப அர்ந்தஸ்தருக்குத் தாப்படும் வழக்கமான ஆறுதலை அது பெற்றுக் கொள்ளுகின்றதென்று பிசாசானது காணும்போது சவுக்கியத்தைக் கெடுப்பதற்கு இவ்வித தபசுகள் செய்ய எவிக் கடையியாய்த் தபசுகளோடு கூட தியானம், நன்மைவாங்கல், பத்திக்கடுத்த மற்றக்கிருத்தியங்கள் யாவையும் விட்டுவிட்டு பழைபபடி அலங்கோலயிற் பிரவேசிக்கச் செய்கின்றது. ஆதலால் அப்போது அவர்களை இந்தத்தபசுகள் செய்யவுத்தரவு கொடாமல் [illegible]யையும்; துன்மாரிதங்களையும், பொறுமையுடனே சகிக்கவும், சிரேஷ்டர்களுக்குக்கீழ்ப்படிந்திருக்கவும், பார்ப்பதிலும் கேட்பதிலும் உண்டாகும் [illegible]சைகளைத் தவிர்க்கிறதும் [illegible] மனவொறு

த்தல்களைச் செய்யும்படி ஏவுகிறதற்கு ஆத்துமகுருவானவர் பிரிற் சமர்த்தகடனுயிருக்கின்றது. இவ்வுள்ளொறுத்தல்களில் நன்றாய்ப் பழகினபின் வெளியொறுத்தல்களுக்கு, உத்தரவு கொடுப்பதாக ஆத்துமகுருவானவர் சொல்லவேண்டியது. மற்றப்படி வெளி ஒறுத்தல்கள் அற்பப் பிரயோசனம், அல்லது பிரயோசனமே அற்றதென்று சொல்லக்கூடாது. மனவொறுத்தல்கள் சாங்கோபாங்கத்துக்கு அதிக அவசரமானாலும் சரீர வொறுத்தல்களிலும் அதற்கொத்த பிரயோசனமுண்டு. "சரீர வொறுத்தல் செய்யாதவன் மன ஒறுத்தல் சரீர ஒறுத்தலில் ஒன்றுஞ்செய்திருக்க மாட்டான்." என்று அர்ச்சியசிஷ்ட போல்வின்சேஞ்சியார் வசனித்திருக்கிறார். "சரீர தண்டிப்பை நிசித மென்னும் ஆத்துமகுருவானவர் புதுமை செய்வதில் பேர்பெற்றவரா யிருந்தபோதிலும் அவனை நம்பவொண்ணாது." என்று அர்ச். சிலுவை அருளப்பரும் வசனித்திருக்கிறார்.

19. நாம்பேசின விஷயத்தின் பேரில் இன்னும் சில விஷயங்கள் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அவையாவன:—சர்வேசுரனுக்குத் தன்னைக் கையளிக்க ஆரம்பிக்கும் ஆத்துமமானது சுவாமியுள்ள அவ்வாறுதல்களின்மதுரத்தை யநுபவிக்கையிலே கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்ச் சிஷ்டப்படுக்களை விட்டகன்று சர்வேசுரனைப்பற்றிக் கொள்ளுகின்றது. ஆனால் சர்வேசுரனுக்குப் பிரியப்படுகிறதென்கிற மனதினால் செய்வதைவிட அந்தமதுரங்களின் பேரிலுள்ள பற்றுதலினால் அதைச்செய்வதினாலே தன்னுடையபத்திகளில் எவ்வளவுக்கதிகமா யின்பங்காணுமோ அவ்வளவுக்கும் சர்வேசுரனை நேசிப்பதாகப் பொய்யாக நம்பிக்கைகொள்ளுகின்றது. கீழ்ப்படிதலென்கிலும் பிரசிநேகமென்கிலும் [illegible]தென்கிலுந் தனக்குச் சமத்து[illegible]மைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்

டுத் தனக்கின்பந்தருகின்ற பத்திக்கடுத்தகிருத்தியங்களை விட்டுவிடவேண்டியிருக்கும்போது எக்கமுற்றுக்கலங்குகின்றது. ஏனெனில் மனிதனுடைய பலவீனம் இப்பேர்க்கொத்ததாமே. தனது கிருத்தியங்களையாகிலும் தனது திருத்தியைமாத்திரமேதேடுகிறான். தனது கிருத்தியங்களில் முன்போல ஆறுதல்களைக் காணுகில் ஒன்றில் அவைகளை விட்டு விடுகிறான், அல்லது குறைத்துப்போடுகிறான். இப்படியே நாளுக்குநாள் குறைத்துக் கடைசியாய் முழுமையும் விட்டுவிடுகிறான். இவ்வண்ணமாகவே அனேக ஆத்துமாக்களுக்கு நேரிடுகின்றது. சர்வேஸ்வரனுடைய குரலுக்குப் பிரமாணிக்கமாய்ப் பணிந்து சாங்கோபாங்க மார்க்கத்திற் பிரவேசித்து ஞானவின்பங்களுள்ளளவும் சில அடி நடந்து அவ்வின்பங்குறையவே சகலத்தையும் விட்டுவிட்டுப் பழையபடியே சீவிக்கத்துவக்குகின்றது. ஆகையால் தேவசிநேகமும் சாங்கோபாங்கமும் ஆறுதலையும் மனோகரத்தையும் அநுபவிப்பதில் சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்தைமாத்திரம் பின்செல்லும்பொருட்டு, சுயப்பட்சத்தைச் செயிப்பதில் அடங்கியிருக்கிறதென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளவேணும். சர்வேஸ்வரன் நமக்காறுதல் வருத்தும்போது எவ்வளவு நேசத்துக்குரியவராயிருக்கிறாரோ அவ்வளவுக்குச் சோதனையனுப்புகையிலும் நேசத்துக்குரியவராயிருக்கிறாரென்று அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசியார் வசனித்திருக்கிறார்.

20. ஆறுதல் உணருமளவும் இன்பசுகங்களை விட்டுவிடவும் பொறுமையோடே நிந்தைவறுமைகளைச் சகிக்கவுங் கொஞ்சம் புண்ணியமாத்திரம்போதும். ஆனால் அனேகவிசை இந்தப்பொறுமையானது அநுபவிக்கும் மனோகரத்தினால் உண்டாவதேயன்றி மெய்யான தேவசிநேகத்தா[illegible]கிறதில்லை. இதி[illegible]லே நா[illegible]ப் புண்ணி

யத்திலே பலப்படுத்தும்படிக்கு நாம் அதைவிட்டகன்று, அந்த மனோகரங்களினாற் போஷிக்கப்படும் சுயபக்ஷத்தை அதைவிட்டு நீக்கும்பொருட்டாகத் தமது சர்வ ஆறுதலையும் மனிதனிடத்தினின்று உரித்துப்போடுகிறார். அப்போது காணிக்கை, நம்பிக்கை, நேசப்பிரகாசனஞ் செய்ய அதனிடத்து முன்னிருந்த பிரியத்திற்குப் பதிலாய் இனி வருத்தத்தையும் தளர்வையுமாத்திரமேயுணரும். தியானம், ஞானவாசகம், திவ்விய நற்கருணை முதலிய பத்திக்கடுத்த சகல கிருத்தியங்கள் மட்டிலும் சலிப்புற்றிருக்கும். மேலும் அதிற்பயத்தையும் அந்தகாரத்தையுமாத்திரமேகாணும். சகலமும் விழலாய்ப் போனதாக அதற்குத் தோன்றும். வேண்டியபடி செபஞ்செய்வதில்லையென்று எப்போதும் பயப்படும். தனது செபத்தைத் திரும்பத்திரும்ப இரட்டிக்கும். கஸ்திப்பட்டுக்கொள்ளும். சர்வேஸ்வரன் தனக்குச் செவிகொடுக்க நிராகரிப்பதாக எண்ணிக்கொள்ளும்.

21. ஆதலால் இவ்விதசமயங்களிலே நாம் செய்யவேண்டியதேதென்று பார்ப்போமாக. சிலகள்ளஞானிகள் எண்ணுவதுபோல் இத்திவ்விய ஆறுதல்களைத் தள்ளிப்போடுவதற்குப் பதிலாக நன்றியறிந்தலோடு அவைகளைப்பெற்றுக்கொள்வோமாக. அப்படியிருந்தாலும் அவைகளைச் சுகிப்பதிலும், அவைகளிற் பிரியப்படுவதிலும் நிற்கவொண்ணாது. இந்தப்பிரியத்தை "ஞானப்போசனப்பிரியம்." என்று அர்ச். சிலுவையருளப்பர் அழைக்கிறார். இது சர்வேஸ்வரனுக்குப் பிரியப்படுகிறதில்லை. ஆதலால் ஆறுதல்களினுண்டாகும் இந்தப்பிரியத்தை நமது புத்தியினின்றுதள்ளி மற்றவர்களைவிட நாம் நன்றாய் நடப்பதினால் ஆண்டவரிவ்வளவையா தயைபுரிகிறாரென்று நினைக்காமல் எச்ச[illegible]கையாயிருப்போமாக. [illegible]

னைவானது [illegible]கள் று

நமது நிற்பாக்கியங்களில் தானே நம்மை விட்டுவி டச்செய்யும். இந்த ஞானஆறுதலானது உலகத்தின் சகல ஆஸ்திகளையும், வெகுமானங்களையும் விட அதிகவிலையேறப்பெற்ற கொடைகளாயிருக்கின்றன. ஆகையால்இவைகளுக்காகச் சர்வேஸ்வ[illegible]னுக்கு நன்றியறிந்த தோஸ்திரஞ் செய்வோமாக. ஆனால் அப்போது இந்தமதுரங்களிலே பிரியப்படுகிறதற்குப்பதிலாய் நம்மைத்தாழ்த்தி, நாம்செய்தபாவங்களை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்வோம். இவ்வித அனுக்கிரகங்கள் சர்வேஸ்வரனுடைய தயாளத்தால்மாத்திரமே வருங்காரியங்களென்றும், இலவிசை மிகுந்த துன்பங்களைப் பொறுமையுடன் சகிக்க நம்மை ஆயித்தம் பண்ணும் பொருட்டு நமக்கு அவைகளை அனுப்புகிறாரென்றும் நினைத்துக்கொள்வோம்.[illegible]ஆகையால் அப்போது அகத்திலும் புறத்திலும் உண்டாகும் வருத்தங்களையும், வியாதி உபத்திரியங்களையும் சகித்துக்கொள்ள நம்மைக் கையளித்துச் சர்வேஸ்வரனைப்பார்த்து ஆண்டவரே இதோநான் என்னையும், எனக்குச் சொந்தமான சகலத்தையும் ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். உம்மைச் சிநேகிக்கவும் உமது திருச்சித்தத்தைச் சுமுத்திரையாய் நிறைவேற்றவும் அனுக்கிரகஞ் செய்தருளும். நானும்மிடத்திற்கேட்பதெல்லாம் இதுதான் என்று சொல்லக்கடவோம்.

22. ஆனால் தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்திலிருப்பதாக எறக்குறைய வுறுதிய[illegible]ள ஆத்துமமானது எக்காலத்தில் இகலோக பரலோக சந்தோஷங்கள் யாவையும் விட்டு நீக்கப்பட்டிருந்தாலும் சர்வேஸ்வரனைத் தான்சிநேகிப்பதாகவும், அதனால் பிரதிசம்பாவனை யடைவதாகவும் அறிந்துகொள்ளுகிறபடியினாலே சமாதானமாக இருக்கின்றது. ஆனால் சர்வேஸ்வரன் [illegible]த்தஞ்செய்யவும், பரி[illegible] உத்தமமுமான [illegible]த்தால் தம்மிடத்தில் [illegible] பொருட்டுத்

தோற்றத்துக்குரிய எவ்வித திருத்தியையும் அதை விட்டு உரிந்துபோடவும் சித்தமாகிச் சிலவிசை சகலவித உள்ளுபாதை[illegible]புறஉபாதைகளிலும் மிகவுங் கைப்பாயிருக்கிற துன்பதுரிதமென்னும் புடத்திற் போடுகிறார். அதின்புத்தியில் எவ்வளவு அந்தகாரவிருளைப் பரப்புகிறாரென்றால் தான் தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்தோடிருக்கிறதோ என்றறிந்து கொள்ளத் திராணியற்று, மறுபடியும், சர்வேஸ்வரனைக் காணக் கூடாததாகவும் அதற்குத்தோன்றும். கிழாங்கிஷ பற்றுதல்களுடனே சேர்ந்தகற்புக்கு விரோதமான தந்திரங்களாலும், விசுவாசம், நம்பிக்கை, தேவசிநேகம் இவைகளுக்கு விரோதமான நினைவுகளாலும் உபாதிக்கப்படும்படிக்குச் சர்வேஸ்வரன் விடைகொடுக்கிறார். மேலு[illegible]வரன் தன்னைக் கைவிட்டதாக எண்ணி அவர்பேரில் வன்மசோதனையால் உபாதிக்கப்படும்படி விடுகின்றார். அப்போது ஒரு பக்கத்தில் பேய்ச் சோதனை[illegible]யதிக பலமுள்ளதாகவும், ஆசாபாசம் பொங்கியுமிருக்கின்றது. மற்றொரு பக்கத்தில் ஆத்துமமானது முழுமனங்கொண்டு அவைகளைத் தள்ளின போதிலும் அதனிடத்திலிருக்கும் மிகுந்த அந்தகாரத்தினால் அந்தத் தந்திரங்களுடன் போதுமானபடி போராடினதுண்டோ, அல்லது அவைகளுக்குச் சம்மதித்ததுண்டோ என்றுதக்கபடி பகுத்தறியத் தெரிகிறதில்லை. இவ்விசேஷங்கள்யாவும் இவ்விதமான தந்திரங்களிலும் அதுபிர[illegible]த்கமற்றதாயிருந்ததென்றும், எக்காலத்திற்கும் சர்வேஸ்வரனையும் இஷ்டப்பிரசாதத்தையும் இழந்துபோனதாகவும் அதைப் பயப்படச்செய்யும். மேலும் தான் நிர்மூலமாய்ப் போனதாகவும், இனிச் சர்வேஸ்வரனை நேசிக்கிறதில்லையென்றும், அவருடைய பகையாளிகளோடே போனதாகவும் நினைத்துக் கொள்ளுகின்றது. அர்ச்சியசிஷ்டவர்களை முதலாய் இவ்வி[illegible]யாங்கள் [illegible]டு விட்டதில்

லெ. அர்ச். தெரேசம்மாளும்தானே அவைகளை யநுபவித்ததாகச் சொல்லுகிறாள், ஏகாந்தமானது தனது வருத்தங்களைத் தணிப்பதற்குப் பதிலாக அதிகப்படுத்தமாத்திரம் உதவினதென்றும், ஜெபமானது ஓர் நரகத்தைப்போல் தனக்குக் காணப்பட்டதென்றும் சொல்லுகிறாள்.

23. தேவசிநேகமுடைய ஆத்துமமென்கிலும், அதினுத்தம குருவென்கிலும் அத்துன்பதுயரங்களாற் கலங்கவேண்டியதில்லை. இந்திரியத்துக்கடுத்த இக்கலக்கங்களும், தேவசம்பந்தமான புண்ணியங்களுக்கு விரோதமாகிய இத்தந்திரங்கள்யாவும் வெறும்பயமும் ஆத்துமத்துக்கு உபாதனையும் பசாசின் முயற்சியுமல்லாதே மனதுபொருந்தின கிரிகைகளுமல்ல, ஆதலாற் பாவமுமல்ல. [illegible]சுக்கிறீஸ்துநாதரை மெய்யாகவே நேசிக்கும் ஆத்துமமானது அத்தந்திரங்களுக்குச் சம்மதியாமல் அவைகளுடன் போராடிவருகின்றது. ஆனால் அதைச்சூழ்ந்திருக்கும் அந்தகாரங்களைப்பற்றிக் கலக்கமுற்றுச் சந்தேகப்படுகின்றது. இஷ்டப்பிரசாதமானது அதற்குத் தோற்றமானவகையாய்க் காணப்படாமையால் பயப்பட்டுக் கஸ்திப்பட்டுக்கொள்ளுகின்றது. ஆனால் இவ்வாத்துமத்தின் மெய்யான அந்தஸ்தைப்பற்றிய மனதாயிருப்பாயாகில் அதுமிகவும் துன்பப்படுகையிலே முதலாய் மனதுபொருந்தி யாதோர் அற்பப்பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்வாயோ வென்று அதனிடத்திற் கேள். அது இவ்வகையாய் ஆண்டவருக்குத் துரோகஞ் செய்வதைவிட ஒருவிசைமாத்திரமல்ல ஆயிரம் விசை சாகவேண்டியிருந்தாலும் ஏராக ஆயத்தமாயிருப்பதாக உனக்குச்சொல்லத் தத்தளியாது.

24. ஆதலால் தந்திரத்தைத் தள்ளுகிறதும், சர்வேஸ்வரனிடத்தில் நம்பிக்கைவைக்கிறதும், அவரை [illegible], அவர்சித்தத்துக்குக் காரியத்

தை விரும்புகிறதும் இன்னும் இவைபோலொத்த நற்கிரிகைகளைச் செய்வதும்வேறு; அக்கிரிகைகளை மெய்யாகவே செய்வதாக அறிவதும்வேறு. நற்கிரிகைகளைச் செய்வதாக அறிதலானது உள்ளத்திலே திருத்தியுண்டாக்கச் செய்கின்றது. ஆனால் நற்கிரிகைகளின் பலனும்பேறும் அந்த நிறைவேற்றுவதிலேமாத்திரம் அடங்கியிருக்கின்றது. இவ்வகையின்பேசிற்றானே சர்வேஸ்வரன், திருத்தியுள்ளவராயிருக்கிறார். நமது திருப்தியைப்பார்க்கிலும் நமது பிரயோசனத்தை ஆண்டவர் அதிகமாய்த் தேடுவதினாலே யுண்மையிற்செய்யப்பட்ட காரியத்துக்கேரிலாபமும் வருவியாததிருத்தியை நீக்கும்பொட்டு ஆத்துமமானது தான் நற்கிருத்தியஞ்செய்கிறதாக அறியாதபடிக்குச்செய்கின்றார். அர்ச். இலவலையாருளப்பர் இவ்விதகஸ்திக்குரிய [illegible]லைதிருந்த வோர்புண்ணியாத்துமாவுக்கு [illegible] வருத்தும் பொருட்டெழுதினதாவது:— [illegible]போது இருக்கும் அவ்வளவு மேத்தியான அந்தஸ்தில் முன் ஒருக்காலுமிருந்ததில்லை. ஏனென்றால் நீயிப்போதிருக்கிற அவ்வளவு பணிதலுள்ளதாகவும் உலகத்தை வெறுத்ததாகவும் உனது கண்களுக்கு நீசமுள்ளதாகவுமொருக்காலு மிருந்ததில்லை. இற்றைவரைக்கும் உன்னைத்தேடுவதில் இவ்வளவு வக[illegible]ன்றதாயிருந்ததில்லையென்றெழுதினார். கடைசியாயுள்ளத்திலே மிகவும் ஆறுதலநுபவிப்பதினால்தானே சர்வேஸ்வரனால் நேசிக்கப் படுகிறோமென்றெண் [illegible] வேனென்றால் சாங்கோபாங்கமானது நமது மனதை யொறுத்தல் செய்வதிலும் தேவசித்தத்துக்கு முழுதும் ஒத்திருப்பதிலும் அடங்கியிருப்பதேயன்றி அப்பேர்க்கொத்த ஆறுதலில் அடங்கியிருப்பதில்லை.

25. ஆத்துமமானது இவ்வித துன்பதுரிதஸ்திதியிலிருக்கையில் ஆண்டவர் அதைக் கைவிட்டதாகச் சொல்லும் பிசாசுக்குச் செவிகொடுக்கவொ

ன்னது. இந்த நிமித்தம் தியானஞ் செய்ய விட்டு
விடவுங் கூடாது. பிசாசானது அதைப் பாதாளத்
தில் விழுத்திக்கொண்டு போகிற ஒரு கண்ணி
யாக மாத்திரமே யிருக்கின்றது. ஆண்டவர் தம்
மை நேசிப்பவர்களை வறட்சியினாலும் ...தினாலும்
சோதிக்கிறாரென்று அர்ச். தெரேசம்மாள்
வசனிக்கிறாள். இவ்வறட்சிகள் சீவியகால முழுவ
திலும் நீளித்திருந்தபோதிலும் தியானத்தைக் கை
விடலாகாது. ஏனெனில் ஒரு காலம் வரும் அப்
போது இந்த வருத்தங்களுக்கெல்லாம் மேலான சம்
பாவனை யளிக்கப்படும். அத்தருணத்தில் தான்
செய்த பாவங்களினிமித்தம் இவ்வகையாய் நடத்த
ப்படப் பாத்திரமாயிருந்ததாக நினைப்பதினால் தன்
னைத் தாழ்த்திச் சர்வேசுரனுடைய சித்தத்துக்
குத் தன்னை முழுதுங் கையளித்து ஆண்டவரே!
இதோ நான் தயாராயிருக்கிறேன். சீவிய
காலமெல்லாம் இன்னமும் நித்தியகாலமுந் தானே
துன்பப்படவும் கஸ்திப்படவும் தேவரீருக்குச் சித்த
மாகில் எனக்கு உமதிஷ்டப் பிரசாதத்தைத் தந்து
உம்மை நேசிக்கச் செய்தருளும், பின்பு உமக்குச்
சித்தமான பிரகாரம் நடத்தியருளும் என்று சொல்
லவேண்டியது.

26. நீ இஷ்டப்பிரசாதத்தி லிருப்பதாக நிச்சய
ப்படுத்திக்கொள்ள விரும்பி வீணிலே யுன்னைக் களை
க்கப்பண்ணி யுனது ஏக்கத்தையும் கலக்கத்தையும்
அதிகரிக்கச் செய்யாதே. நீ யிப்போ...
யச் சர்வேஸ்வரனுக்குச் சித்தமிராதபடியால் அவ்
வாசை ஒரு சோதனையே யன்றி அந்நிச்சயமின்
மை நீ சர்வேஸ்வரனாற் கைவிடப்பட்டதற்கு அடை
யாளமல்ல. உனக்கு மேலான நன்மை யுண்டா
கும்படிக்கும், உன்னைத் தாழ்ச்சியுள்ளவனாக்கும்ப
டிக்கும் அவருடைய திவ்விய தயாளத்தின்மட்டில்
நீ நம்பிக்கை...ங்களைச் செய்து, அதிகமதிக

மாய் வேண்டிக் கொள்ளும்படிக்கு அவருன்னை
நிச்சயமின்மையில்விட்டிருக்கிறார். ...கவேண்டு
மென்கிறாய். நீ பார்க்கச் சர்வேஸ்வரனுக்குச் சித்த
மில்லை. இதுவும் ... எந்தப்பாவத்துக்கும் ஒருபோ
தும் சம்மதிக்கிறதில்லை யென்கிற பிரதிக்கினையெவ்
வளவு ... யிருந்தபோதிலும் அது சர்வேஸ்வ
ரனோடே நீ ஒருமைப்பட்டிருக்கிற அடையாளம்" எ
ன்று அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு சலேசியார் வசனிக்கிறார்.
மேலும் மிகுந்த துன்பசோதனையிலிருக்கையில் ஒரு
காரியத்தையும் தெளிவாய்ப் பார்க்கலாகாது. அப்
போது தான் மனதாயிருக்குங் காரியத்தைப் பிரத்
தியக்ஷமா யறிய வாசைப்படவொண்ணாது. அதை
முழுமனதுடனே விரும்புவதும் தேவதயாளத்தின்
கரங்களிலே தன்னை யொப்பித்துப் போடுவதுமே போ
தும். துன்பதுரித ஆத்தங்கங்களின் நடுவே யிப்
போர்க்கொத்த நம்பிக்கையும் கீழ்ப்படிதலுமுள்ள
பிரகாரங்கள் சர்வேஸ்வரனுக்கு எவ்வளவோ பிரி
யமா யிருக்கின்றது. ஆகையால் அர்ச். தெரேசம்மாள்
வசனிக்குமாப்போலே நாம் நம்மை நேசிப்பதற்கு
...மாய்ச் சர்வேஸ்வரன் நம்மை நேசிக்கிறபடி
யால் அவர் மட்டில் நமது நம்பிக்கை முழுமையும்
வைக்கக் கடவோம்.

27. ஆகையால் சர்வேஸ்வரனால் நேசிக்கப்பட்
ட ஆத்துமாக்களே! சர்வேஸ்வரனுக்கே முழுதும்
சொந்தமா யிருக்க மெய்யாகவே தீர்மானித்திருப்ப
வர்களே! எக்காலத்திலும் எவ்வித வாறுதலுமற்ற
வர்களாய்க் காணப்படுகிறவர்களே! ஆறுதலடையுங்
கள். நீங்கள் சர்வேஸ்வரனால் நேசிக்கப்படுகிறீர்கள்
என்பதற்கும், பூரணமானதாகவும், நித்தியமானதா
கவும் இருக்கிற மோட்சவிராச்சியத்தில் உங்களுக்கு
ஓரிடத்தை முஸ்திப்புச் செய்திருக்கின்றாரென்ப
தற்கும் உங்கள் துன்பதுரிதமே ஓர் அத்தாட்சியா
யிருக்கின்றது. நீங்கள் இச்சீவியத்தில் எவ்வளவுக்

குக் கஷ்டப்[illegible]ருப்பர்களோ அவ்வளவுக்கும் மறுமையி[illegible] வருடவிர்க ளென்று உறுதி கொண்டிருங்கள். அர்ச். லூக்தால் அருள்[illegible]மாள் முப்பத்தொரு வருஷகால[illegible]ப்பசாசுகள் [illegible]ய்த மோக்கத்துக்குரிய யுத்தங்களையு[illegible] உள்ள[illegible]னைகளையும், தந்திரங்களையும், தேவ[illegible]ளா யிருக்கிறேனோ முழுதும் தானே அவரால் வகைகிழப்பட்டிருக்கிறேனோ என்னும் பயத்தையும் சகிக்க வேண்டியவளா யிருந்தாள். அவள் துன்ப மெவ்வளவு கனத்ததும், மிகுதியுமா யிருந்த தென்றால் மரணத்தின் நினைவொன்றே தனக்குக் கொஞ்சம் ஆறுதல் தரக்கூடியதா யிருந்த தென்பாள். இன்னமும் அவள் "சத்துராதியானது, எவ்வளவு மூர்க்கத்துடனே யென்னுடன் யுத்தஞ் செய்கிறதென்றால், எப்பக்கத்தில் திரும்புகிறதென்று முதலா யெனக்குத் தெரியாமலிருக்கின்றது. சிலவிசை பொறுமையானது என்னைவிட்டு நீங்கிப்போகிறதாகவும், சகலத்தையும் இழந்து நல்லாக் காரியங்களையும் விட்டுவிடத்தக்க ஸ்திதியிலிருப்பதாகவும் எனக்குத் தோன்றுகின்றது. தந்திரங்கள் எவ்வளவு மூர்க்க[illegible]ள்ளவைகளா யிருக்கின்றதென்றால் அதைவிட்[illegible]கும்பொருட்டாக எனது சீவனைத் தானே நீக்கவேண்டி யிருந்தாலும் மனப் பூரணமாய்த் தருவேன். சிலவிசை அந்தத் தந்திரங்களினாலே எப்படி முதலென்ற பிசகுமேற்படவில்லை. நித்திரையும் வருகிறதில்லை." என்பாள்.

28. அவள் சீவியத்தின் கடைசி எட்டு, ஒன்பது வருஷகாலம்வரையில் அவளுக்குத் தந்திரங்களின்ன மதிகமா யதிகரித்து மிகு பலமாயிருந்தது. ஒரு அர்ச்சியசிஷ்டவள் அந்தம்மாளைக் குறித்துச் சொல்லி வந்ததாவது:—"அர்ச். லூக்காலென்பவள் தியானத்தின் போதும், வேலைசெய்யும்போதும், இளைப்பாறும் போதும், இரவுபகல் இடைவிடாமல் உள்ளத்தில் மிக்க வுபத்திரவத்தை அநுபவித்துவந்தாள். இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவள்பட்டில் எனக்கு மிகவும் இரக்க[illegible]டாயிற்று. இவள் கற்பு நீங்கலாக மற்[illegible] புண்ணியங்களுக்கும் விரோதமாய்த் தந்திரம் பண்ண[illegible]ட்டு வந்தாள். பிசாசானது அவளுக்கு எண்ணிக்கையற்ற சந்தேகங்களையும் கலக்கங்களையும் அருவருப்புக்களையும் ஊட்டிவந்தது. சிலவிசை சர்வேசுரன் அவளுக்குத் தமது பிரகாசத்தைக் கொடாமல் அவள்பேரில் முழுதுங் கோபங்கொண்டு தமது பிரசன்னத்தி னின்று தூரத்த எத்தனமாயிருப்பது போலவும் அவளுக்குத்தோற்றும். இதினாலே மிகவுந் திகிலடைந்து வேறெவ்வகையி லாவது கொஞ்சம் ஆறுதலடையலாமென்[illegible] தேடுவாள். ஆனால் எவ்விடத்திலும் ஆறுதல் காணாததினால் கட்டாயமாய் மறுபடியும் சர்வேசுவரனிடத்தில் திரும்பி வந்து அவருடைய தயாளத்துக்குத் தன்னைக் கையளிக்கவுடன் படுவாள். த[illegible]ங்களின் வலிமையினாலே ஒவ்வொரு நிமி[illegible] அதிலகப்பட்டுக் கொள்ளுகிறதாக அவளு[illegible]தோன்றும் சர்வேசுவரன் அவளுக்கு ஒத்தா[illegible] யிருப்பதை விடாதிருந்த போதிலும் தியானம், [illegible]னவாசகம், தேவநற்கருணைவாங்குதல் மற்ற ஞானக்[illegible]பங்கள் முத[illegible]னவைகள் அவளுக்கு யாதொரு [illegible]த்தின[illegible]ப்பை யும் வருத்தத்தை[illegible]மாத்திரம் வருவித்த படியால் அவளநுபவித்த துன்பசோதனை மிகுதியினாலே அவர் தன்னைக் கைவிட்டதாக உறுதிகொண்டுக்கொள்ளுவாள். கடைசி[illegible]ய் இவ்வித கைநெகிழ்தலான ஸ்திதியில் சர்வே[illegible]ரனைப் பார்த்து அவர் சித்தத்தின்படியே நடந்து விட்டுவிடுவதைவிட வேறொரு ஆறுதலும் எனக்கி[illegible]க்கிறதில்லை" என்பாள்.

29. இந்த அர்ச்சியசி[illegible]வள் சொல்லிவந்ததாவது:—"இந்த கிராதகர[illegible]ஸ்திதி யாகிலும் நான்

சிவிக்கும் இயல்பான சீவியத்தில் ஒரு லவமான சிறு வையைக் காண்கிறேனென்றும், ஒன்றுஞ் செய்யக்கூடாதிருக்கிறது என் சிலுவையுடனே வேறு சிலுவையைச் சுமத்துதென்றுஞ் சொல்லுவாள். ஒரு வியாதியைப்பட்டவேல் வருத்தத்தினால் மெலிந்தவளாய், எப்பக்கத்திலுந் திரும்பவும் அசையவும் கூடாதவளாய், தனது நோவை வெளிப்படுத்த வாயில்லாதவளாய்; தனக்குக் கொடுப்பது விஷமோ அவுஷதமோ வென்று பகுத்தறியப் பார்வையில்லாதவளாயிருப்பதாக அவளுக்குத் தோன்றும். மேலும் தனக்கு விசுவாசம், நம்பிக்கை, தேவசிநேகம் இல்லாததாகத் தோன்றுகிறதென்று அதற்காகப் பிரவாகமாய்க் கண்ணீர்விட்டுச் சொல்லுவாள். அப்படியிருந்தாலும் எப்பொழுதுங் குளிர்ந்த முகமாய் மிகுந்த மதுரத்துடனே சம்பாஷித்து வருவாள். சர்வேஸ்வரன்பேரில் எப்போதும் நோக்கமுள்ளவளாய் அவருடைய திவ்விய சித்தத்தின் மார்பில் இளைப்பாறுவாள். அவளுடைய ஆத்துமமானது சர்வேஸ்வரனுடைய கண்களுக்கு எவ்வளவு பிரியமுள்ளதாயிருக்கிறதென்றறிந்திருந்த அவளுடைய ஆத்தும குருவாகிய அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு சலே[illegible] அவளைக் குறித்து, "ஓர் செவிட்டுச் சங்கீ[illegible]காரன் வெகு கீர்த்தியாய்ப் பாடின [illegible] அதினால் யாதொ[illegible] [illegible]டையம[illegible] திருப்பது [illegible] மிருந்த[illegible]யாரென்றார். இவர் அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவளுக்கெழுதின நிருபத்திலே "எவ்வித ஆறுதலும் அற்றவளாயிருந்து இந்தப்பிரவாகமான கஸ்திக்கும், பயங்கரத்துக்கும் மத்தியிலே உன்னிரட்சகருடைய சித்தத்தின்மட்டில் நீ கொண்டிருக்கும் அன்பினால் மாத்திரமே அவருக்கு ஊழியஞ் செய்யவேண்டியவளாயிருக்கிறாய்." என்றெழுதினார். அர்ச்சியசிஷ்டதனத்தை யடைகிறதற்கு இதுவேவழிப்பட்டாமே.

திருச்சபை பாடுகிறதுபோலே அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் உளியினால் அதாவது — தந்திரம், பயம், சந்தேகம், கலக்கம் இ[illegible]ளுமற்ற உள்வாதை; புறவாதையினாலே பெ[illegible]ய்ப்பட்டுப் பிறகு மோட்சவிராச்சியத்தின் சிம்மாசனத்தி[illegible] பேரிற் பதிக்கப்படத் தக்கதாய்த் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களாயிருக்கின்றார்கள்.

நேசப்பிரகரணம்.

என்னம்பிக்கையும் நேசமுமான சேசுவே! எனக்காறுதலையும் மதுரத்தையுங் கொடுக்க நான் பேறுபெற்றவனல்ல. தேவரீர் மாறாது நேசித்து வந்த மாசற்ற ஆத்துமாக்களுக்காக அதை மீதிப்படுத்திக்கொள்ளும். நானோவெனில் பாவியாயிருக்கிறேன். நான் அவைகளுக்கு யோக்கியனாயிருக்கவில்லை. நான் அவைகளைக் கேட்கிறதுமில்லை. ஆனால் உம்மை நேசிக்கவும் எப்போதும் உமது பரிசுத்த சித்தத்தை நிறைவேற்றவும் நீர்கிருபைசெய்ய மாத்திரமே கேட்கின்றேன். மற்றப்படி யென்மட்டில் உமக்குச் சித்தமானபடி செய்தருளும். நான்முன் கட்டிக்கொண்ட பாவங்கள் இன்னம் அதிக பெரிதான வுபாதனைக[illegible]ம், கஸ்திகளுக்கும் என்னைப் பாத்திரவானாக்கி[illegible] நரகே[illegible] [illegible] நேசிக்கக்கூடாமல் [illegible]த்திய வுபாதைக்கும் கஸ்திக்கும் தீர்வையிடப்பட்டப் பாத்திரவானாக்கிவித்தது. ஐயோ நித்தியமாயும்மை நேசிக்கக் கூடாதிருக்கச் செய்கின்ற இந்த வுபாதையை மாத்திரம் என்னை விட்டகற்றிப் போடப் பிரார்த்திக்கிறேன். நீர் அளவற்ற நேசத்துக்குப் பாத்திரமாயிருக்கின்றீரே, உமது உபகாரங்களைக் கண்டு உம்மை நேசிக்கும்படியான கடன் சுமத்தியிருக்கிறீரே. மெய்யாகவே நானும்மை நேசியாமற் சீவிக்கவியலேனே. ஓ! எனது

மிகவு மேலான நன்மையே, உம்மை நேசிக்கிறேன்.
எனது முழுவிருதயத்தினேயும் என்னைப் பார்க்
கிலுந்தானே உம்மை நேசிக்கிறேன். உம்மை மா
த்திரமே நேசிக்க மனதா யிருக்கிறேன். உமதிஷ்ட
ப்பிரசாதத்தினாலே தானே யெனக்கிந்த நல்ல
மனமுண்டா யிருக்கின்றது. உமது கைத்தொழி
லை முடித்தருளும். மரணபரியந்தம் எனக்காதரவா
யிரும் என்னை [illegible] விடாதேயும். தந்திரங்க
ளைச் செயிக்கவும் விசேஷமாய் என்னைத்தானே செ
யிக்கவும் பலந்தருளும். இதில், நான் அனுகூல
மடையும்பொருட்டாக ஜெபத்தின் வழியாய் இடை
விடாமல்நான் கேட்கும்படி செய்தருளும். உமக்கே
முழுதுஞ் சொந்தமாயிருக்க விரும்புகிறேன். என்ச
ரீரத்தையும் ஆத்துமத்தையும் [illegible] மனச்சு
தந்தரிக்கத்தையும் உமக்கே வசிகரம் பண்ணுகி
றேன். என்னிரட்சகரே, என்னேசமே, என் சர்வ
மே உமக்காகவும் உம்மைப்பற்றிய மாத்திரமே சீவி
க்க விரும்புகிறேன். என்னை அர்ச்சிப்பதற்காக எ
ன்னென்ன செய்யவேண்டி யிருந்தாலும் செய்ய
மனதாயிருக்கிறேன். உமது தயாளத்தைக் கொண்
டு அதை நிறைவேற்றுவே னென்று நம்புகிறேன். எ
ன்னைத் துன்பப்படுத்தி வருகிற யாவையும் என்னை
விட்டகற்றிப்போடும், ஆனால் உமதிஷ்டப்பிரசாதத்
தையும் [illegible] யு மாத்[illegible] யென்னை
விட்டு நீக்கிப்போடாதே[illegible]ய, பாவிகளு
க்கு நம்பிக்கையே, உமது பேரிலேதான் நான் எ
னது நம்பிக்கைவைத்திருக்கிறேன். உமது மன்றாட்
டானது சர்வேஸ்வரனிடத்திலே முழுதும் வல்ல
மையுள்ளதா யிருக்கின்றதே. சேசுக்கிறீஸ்துநாதர்
மட்டில் உமக்கிருக்கும் நேசத்தைப்பார்த்து என
க்குதவி செய்து இரட்சணியத்தின் துறையிற்சேர்
த்தருளும்.—ஆமென் சேசு.

✠

இப்புத்தகத்திற் குறிக்கப்பட்டபடி
சேசுக்கிறீஸ்துநாதரை நேசிக்கும் பேர்களால் அப்பி
யாசிக்கப்பட வேண்டிய புண்ணி
யங்களின் சுருக்கம்.

1. இச்சீவியத்தின் சகல [illegible]களையும், பல
வீனம், வியாதி, துன்பம், நஸ்து, எளிமைத்தனம்,
பொருள் நஷ்டம், உறவின்முறையார் மரணம், நிந்
தை, உபாதனை, இன்னும் சகல துன்பங்களையும்
பொறுமையுடனே சகிக்க வேண்டும். இச்சீவியத்
தின் துன்பங்கள் சர்வேஸ்வரன் நம்மை நேசிப்ப
தாகவும் [illegible]ச் சித்தமாயிருப்பதாகவும் கா
ண்பி[illegible] நமது இஷ்டப்படி தெரிந்துகொள்
ளுமொறுத்தலைவிட நமது மனதின்றிச் சர்வேஸ்வரன்
நமக்கனுப்புகின்ற வொறுத்தல்கள் அவருக்கு அதிக
பிரியமுள்ளவைகளா யிருக்கின்றன.

2. வியாதிகளிலே சர்வேஸ்வரனுடைய சித்த
த்துக்கு முழுதும் ஒத்துப்போகப் பிரயாசைப்படக்
கடவோம். பத்திக்கடுத்த மற்றெவ்வித கிரிகை
களைப் பார்க்கிலும் இவ்வெண்ணமானது சர்வேஸ்
வரனுக்கு அ[illegible] பிரியப்பட்டதா யிருக்கின்றது.
வியாதியா யிருக்கும்போது தியானஞ் செய்ய
டாவிட்டால் பாடுபட்ட சுரூபத்தின் பேரில் நமது
கண்களை, எறிட்டு நோக்கி, நமக்குள்ள ஆராட்டவ
ருத்தங்களைச் சேசுநாதர் நமக்காகச் சிலுவையின்
பேரில் அநுபவித்த அரியபாடுகளோடு ஒன்றித்து,
அவைகளை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கக்கடவோம்.
நாமரிக்கும் நேரம் நெருங்கியிருக்கிறதென்று நம
க்கறிவிக்கப்பட்டால் சமாதானமாய்ப் பரித்தி

யாகம் பண்ணவேணு மென்கிற ஞாபகங்கொண்

அதாவது:—சேசுநாதருக்குப் பிரியப்படும் பொருட்டு மரிக்க வேண்டுமென்கிற கவனத்துடனே அம்மரணத்தைக் கையேற்றுக் கொள்வோமாக. இவ்விதமனதுதான வேதசாட்சிகளுடைய மரணத்துக்குச் சகல பேறுகளையும் வருவித்தது. ஆதலால் ஆண்டவரைப் பார்த்து ஆண்டவரே, இதோ நான் உமக்கு இஷ்டமானதெல்லாம் செய்யவும், நான் உமக்குச் சித்தமிருக்குமளவாகத் துன்பப் படவும், நீர் வேண்டுமென்னும்போது மரிக்கவும் தயாராயிருக்கிறேனென்றுசொல்வோமாக. தபசு செய்யும்பொருட்டாக அதிககாலஞ் சீவிக்க ஆசியாதிருப்போமாக. பூரண கீழ்ப்படிதலோடு மரணத்தைக் கைக்கொள்வதே மிகவும் கேட்டியான தபசு.

3. எளிமை, குளிர், பசி, களைப்பு, வெட்கம், நிந்தை இவைகளைப் போலொத்த அதின் தடர்ச்சிகளையும் அநுபவிக்கும்போது முதலாய் தேவசித்தத்துக்கு ஒத்துப்போகக் கடவோம்.

4. நமக்குப் பிரயோசனமா யிருக்கக் கூடுமான பொருள்களையும், உறவின் முறையார் சிநேகிதர்களையும் இழந்துபோக நேரிடும்போது கீழ்ப்படிதலாயிருப்போமாக. துன்பங்களின் போது "ஆண்டவரே அதை வேண்டுமென்கிறீரானால் அதை வேண்டுமென்கிறேன்" என்கிற இவ்வார்த்தைகளை அடிக்கடி சொல்லப் பழகியிருப்போமாக. நமது இனத்தார்கள் இறந்துபோனால் யாதொரு பிரயோசனமுமின்றி அழுது காலத்தைச் செலவழிப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களை நாம் இழந்து போனதினால் அநுபவிக்குந் துக்கத்தைச் சேசுநாதருக்கு ஒப்புக்கொடுத்து அவர்கள் ஆத்தும இரக்கத்துக்காக வேண்டிக்கொள்வதில் அந்தக் காலத்தைச் செலவழிப்போமாக.

5. நிந்தை யவமானங்களைப் பொறுமையோடும் சமாதானத்தோடும் சகித்துக்கொண்டு, நம்மை நிந்திப்பவர்களுக்குத் தயாளத்தோடும் மதுரத்தோடும் மறுமொழி சொல்வோமாக. ஆனால் நமக்குக் கொஞ்சங் கோபம் எழும்பியிருப்பதாகக் கண்டால், நமது புத்தி அமருமளவும் பொறுமையுடன் மௌனமாயிருந்து மிகவும் சேதமும் அடைக்க[illegible]மற்றவர்களிடத்தில் முறையிட்டது மட்டுமில்லை அந்த சேதத்தைப்பற்றி மிகவும் அவமானப்பட்ட சேசுக்கிறீஸ்துநாதருக்கு அதை ஒப்புக்கொடுப்போமாக.

6. பெரியோரா யிருந்தாலுஞ்சரி, சிறியோராயிருந்தாலுஞ்சரி, வங்கிஷபதியானாலுஞ்சரி, சகலரோடும், விசேஷமாய் எளியவர்களோடும் வியாதிக்காரரோடும், இன்னும் விசேஷமாய் நமது சத்துராதிகளோடும், மதுரமும் பட்சமுமுள்ளவர்களா யிருப்போமாக.

7. யாதேனும் கண்டனை செய்வதாயிருந்தால் அம்மதுரத்துடனே செய்யவேண்டும். அதில் அநுகூலமடைய இதுவே நேர்த்தியானவழி ஆதலால் கோபமா யிருக்கையிலே பிறரைக் கண்டிக்க வொண்ணாது. அப்போது வார்த்தைகளி லென்கிலும், கிரிகைகளென்கிலும் கொஞ்சங் கசப்பான கிரியமிருக்கும். கோபமாயிருக்கும்பொழுது கண்டிக்க வொண்ணாது. அந்தக் கண்டனமானது அவர்களைத் திருத்துவதற்குப் பதிலாய் அதிக கோபத்தைமூட்டும் மாத்திரமே, உதவியாயிருக்கும்.

8. உலகத்திலே பெரிய மனிதர்களென்று சொல்லப் பட்டவர்கள் பேரிலே, அதாவது அவர்களுடைய ஆஸ்திகளின் மட்டிலாவது, அந்தஸ்து, மனிதரால் அவர்களுக்குவரும் மகிமை, மேன்மை, பகட்டு இவைகளின் மட்டிலாவது பொறாமைப்பட

திருப்[illegible]மாக. சேசுக்கிறி[illegible]ஸ்துநாதரை மிகவும் நேசிப்பவர்[illegible]ளைக் கண்டுபாவிக்க முயலக்கடவோம். இவர்கள் பூ[illegible]லாகத்திலிருக்கும் முதன்மையான இராசாக்களைப்[illegible] பார்க்கிலுந் தங்கள் அந்தஸ்தின் மட்டில் அதிக பொருத்தியுள்ளவர்களாயிருக்கின்றார்கள். எண்ணி[illegible]த்துமார்க்களுக்குக் கேடாயிருக்கும் பூலோர்[illegible] தன்மை[illegible]ழலை நாமறிந்து கொள்ளச்செய்[illegible]தற்காக [illegible]வேஸ்வரனுக்கு நன்றியறிந்த தோஸ்திரஞ்செய்வோமாக.

9. நமது நினைவு கிருத்தியங்கள் யாவிலுஞ் சுயகிருத்தியைத் தேடாமற் சர்வேஸ்வரனுக்கு மாத்திரம் பிரியப்படத் தேடுவோமாக. ஆகை[illegible]ல் நமதெண்ணம் நிறைவேறாதபோது கலங்[illegible]ருப்போமாக. அநுகூலமடையும்போது மனிதருடைய புகழ்ச்சியையென்கிலுந் தோத்திரங்களை யென்கிலுந் தேடாதிருப்போமாக. மற்றவர்கள் நமதுபேரிற் கெடுதலாகப் பேசினால் அதைச் சட்டைபண்ணா திருப்போமாக. சர்வேஸ்வரனுக்கு மாத்திரம் பிரியப்படவேண்டியதன்றி மனிதருக்குப் பிரியப்படக் கவையில்லை.

10. சாங்கோபாங்க[illegible]டையப் பிரதான வழிப்பாடுகளாவன:—

1. எந்தப் பாவத்தை[illegible]ம், அற்ப[illegible]ன காரியமாயிருந்த போதிலும், மனதுபொருந்திச் செய்யாதிருக்கிறது. ஆனால் நிற்பாக்கியமாய் யாதோர் தப்பிதத்தில் விழுந்தோமாகில் நமதுபேரிற் கோபங்கொள்ளாதிருந்து அப்போது கலங்காமல் அதற்காக மனஸ்தாபப்பட்டுச் சேசுகிறி[illegible]து நாதர்பேரிற்சினேகப்பிரகரணஞ் செய்கிறது. [illegible]வருடைய இஷ்டப்பிரசாத வுதவியைக்கொண்டு இனியொரு[illegible]பாதும் அவருக்குத் துரோகஞ் செய்கிறதில்லை[illegible]யென்று வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கவேண்டியது.

11. **2.** அர்ச்சியசிஷ்[illegible]டவர்களுடைய சாங்கோபாங்கத்தையடைய ஆசித்து[illegible] சேசுகிறீஸ்துநாதருக்குப்பிரியப்படும் பொருட்டுச் சகலத்தையும் அநுபவிக்கிறது. இவ்வாசையில்லாவிட்டால் நரகத்தைத் தந்தருளும்படிக்கு ஆண்டவனை வேண்டிக்கொள்ளுகிறது. ஏ[illegible]னென்றால் நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்பொருட்டு நமக்கு[illegible] மெய்யான ஆசையிரா[illegible]விட்டால் சாங்கோபாங்கத்[illegible]வதுபோதுமென்[illegible]ணமாட்டோம்.

12. **3.** சாங்கோபாங்கத்தை யடையக்கெட்டியான பிரதிக்கினை பண்ணுகிறது, இதுவே சகல[illegible]டைகளையு[illegible] அருவருப்புகளையும், மேற்கொள்ள[illegible]ல்லவழிப[illegible]டாகும். இந்தத் தீர்மானமில்லாவிட்டா[illegible]ப்பலவீனரு[illegible]ளவர்களாயிருந்து சொற்பப் பிரயாசம் நேரிடும்போது[illegible]தோர்வைப்படுகின்றார்கள்.

13. **4.** அநுதினமும் இரண்டு அல்லது ஒருமணிநேரமாகிலும் தியானஞ் செய்கிறது. அதில் எவ்வளவு சலிப்பு, வறட்சி, திகைக்கம் அநுபவித்தாலும் மெய்யான அவசரமின்[illegible] அதைப்பரிச்சேதம்விடலாகாது.

14. **5.** ஒரு விவேகமுள்ள ஆத்துமகுருவானவருடைய[illegible]ன் பேரில் வாரத்திற் பலதடவை சற்பிரசா[illegible]ம் வாங்குகிறது ஏனென்றால் அவர் உத்தரவில்லா[illegible]ல் அப்படிச்செய்யலாகாது உபவாசம் மயிர்ச்சட்டை[illegible]யணிந்து[illegible]காள்ளுதல் போலொத்த வெளியொறுத்தல் மட்டிலும் அதேபிரகாரமாய் நடந்துகொள்ளுகிறது. இவ்விதவொறு[illegible]தல்களைக் கீழ்ப்படிதலில்லாமற் செய்[illegible]றது ஒருக்[illegible]ல் சவுக்கியத்துக்குக் கெடுதல் வருத்[illegible]லாம், அல்லது வீண்சலாக்கியத்திற்குக் காரண[illegible]யிருக்கவு[illegible]ம் ஆதலால் அவரவர்களுக்குந் தக்கபடி நடத்து[illegible] ஒருவிவேகமுள்ள ஆத்தும குருவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டிய அவசரமாகும்.

15. 6. கடைசியாய் இடைவிடாமல் வேண்டிக்கொள்ளுகிறது. நமது அவசரங்கள் யாவற்றிலும் நமது ஆண்டவராகிய சேசுக்கிறிஸ்து நாதரண்டையில் ஆதரவாக ஓடுவது மல்லாமல் நமது காவலான சம்மனசிலுடையவும் பேர்கொண்ட அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடையவும் விசேஷமாய்ச் சர்வேஸ்வரன் தமது இஷ்டப்பிரசாதங்கள் யாவையும் நமக்குத் தந்தருளும்படியாக ஸ்தாபித்தவருமான பரிசுத்த கன்னிமரியாயினுடையவும் வேண்டுதலைக் கேட்கிறது இரட்சணியமானது செபத்தின்பேரிற் சார்ந்திருக்கிறதென்று 8ம் அதிகாரத்தில் ஏற்கனவே காண்பித்திருக்கின்றோம். வேண்டிக் கொள்ளும் பேறெல்லாம் இஷ்டப்பிரசாதத்தில் நிலைகொள்ள வேண்டுமென்பதைத் தானே விசேஷமாய்க் கேட்கவேண்டியது. இந்த நன்மையைக் கேட்பவன் அதை அடைகிறான் கேளாதவனோ அடையாமல் கெட்டுப் போகிறான். சேசுகிறிஸ்துநாதருடைய சிநேகத்தையும் அவர் சித்தத்தின்படி முழுதும் ஒத்துப்போவதையும் அடிக்கடி கேட்கவேண்டும். சேசுக்கிறிஸ்து நாதருடைய நாமத்தால் மாத்திரமே எப்போதும் வேண்டிக்கொள்ள வேண்டியது. காலையில் எழுந்திருக்கும் போது இந்த [illegible]கள் செய்யவும்; தியானத்தின் போதும் திவ்விய நற்கருணை வாங்குகையிலும், அதைச் சந்திக்கையிலும், சாயரட்சை ஆத்துமசோதனை செய்யும்போதும் அதைப் புதுப்பிக்கவும் வேண்டியது. ஆனால் பிரதானமாய்த் தந்திரம் பண்ணப்படுகையில் அதைச் செயிக்கப் பலந்தரவேண்டு மென்று சர்வேஸ்வரனிடத்திலே கேட்கவேண்டியது. விசேஷமாய்க் கற்புக்கு விரோதமான தந்திரச் சோதனையில் அப்போது சேசு மரியென்கிற திருநாமங்களை அநேகம்விசை சொல்லி மன்றாடுவோமாக. வேண்டிக்கொள்ளுகிறவன் கடை-

சியாய்ச் செயமடைகிறான். வேண்டிக்கொள்ளாதவனோவெனில் தோல்வியடைகிறான்.

16. தாழ்ச்சியைக் குறித்தோவென்றால் ஆஸ்தி, மகிமை, வங்கிஷபதித்தனம், சாமார்த்தியம் இன்னும் மற்றச் சுபாவிகமான நல்ல அந்தஸ்தைக் குறித்தும் விசேஷமாய் முழுதும் ஞான [illegible]த்தமான நன்மைகளைக் குறித்தும் [illegible] ஏனென்றால் இவைகளெல்லாம் சர்வேஸ்வரனிடத்திலிருந்து நமக்கு வருகிறது. இதற்கு விரோதமாய்த் தங்களைப்போற் பாவியில்லை யென்று சொல்லி அப்படியிருந்தாலும் மற்றவர்களைப் பார்க்கிலும் நேத்தியான பிரகாரமாய் நடத்தப்பட வேண்டு மென்கிறவர்களைப்போல், இராமல் மனிதர்களிலே மிகவுங் கெட்டவர்களாக எண்ணி அதைப்பற்றி நிசிதப்பட விரும்பவேண்டியது. ஆதலால் மற்றவர்கள் நம்மை [illegible]யாக குற்றஞ் சாட்டும் போது முதலாய் [illegible]நிமான்களாக எண்பிக்கிறது தர்மாதிரிலகைக்குத் [illegible]த்தக் கொள்ள அவசரமில்லா விட்டால் மன்னித்துக் கொள்ளத் [illegible]சமற் கண்டனைகளைத் தாழ்ச்சியோடே பெற்றுக்கொள்வோமாக.

17. உலகத்திலே மதிக்கப் படவும் சங்கிக்கப் படவும் விரு[illegible]. சர்வேஸ்வரனுடைய கண்களுக்கு நாம் தோன்றும் விதத்தைவிட அதிகமாயிருக்கிறதில்லை யென்கிற அர்ச். பிராஞ்சுவா வெனவருடைய இந்த நேத்தியான போதகத்தை எப்போதுங் கண்களுக்கு முன்வைத்துக் கொள்வோமாக. மகிமையுள்ள அலுவல்களையும் [illegible]தையும் தேடாமல் மற்றவர்களைப் பார்க்கிலும் சந்நியாசிகளுக்கு அற்பமான தகாமையாம். மற்றவர்களைவிட அதிக தாழ்ச்சியாய் இருப்பதே ஒரு சந்நியாசிக்கு அதிக மகிமையாகும் அவமானங்களை மிகுந்த

சந்தோஷத்துடனே பெற்றுக்கொள்ளுகிறவனே மிகுந்த தாழ்ச்சியுள்ளவன்.

18. [illegible]த்தச்சிஷ்டிப்புக்களிலும் பற்றுதல் வையாதிருப்போமாக எதாவது அற்பக்காரியத்திற்பற்றுதலிருக்குமனாலும் சர்வேஸ்வரனிடத்திற் [illegible]துபோகவும் அவரோடே ஏகோபித்துக் கொள்ளவும் பரிச்சேதங்கூடாது.

19. விசேஷமாய்த் தாய்தக[illegible] உறவின்முறையார்பேரிலுள்ள வொழுங்கற்றநேசத்தை நமதிருதயத்தைவிட்டு விலக்கிப்போடவேண்டியது. "இஷ்டிப்பை யெவ்வளவுக்கதிகமாய் நேசிப்போமோ அவ்வளவுக்குங் குறைவாகச் சர்வேஸ்வரனை நேசிப்போம்." என்று அர்ச். பிலீப்புநெரியென்பவர் வசனிப்பார். ஓரந்தஸ்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியிருக்கும்போது தாய் தகப்பன்மார்கள் மனதைப்பின் சொல்லுவதின்மட்டில் எச்சரிக்கையாயிருக்கவேணும். ஏனெனில் நமது பிரயோசனத்தைப்பார்க்கிலும் தங்களுடைய இலாபங்களை அதிகமாய்த் தேடுவார்கள். முகப்பிரியத்தையும், மனிதர்கொண்டிருக்கும் பொய்யான எண்ணத்தையும் விசேஷமாய் [illegible] சமனையும் வெறுத்துப்போடவேண்டும். எல்லாவற்றையுஞ் சமபாதிக்கச் சகலத்தை[illegible]விடவேணுமென்று அர்ச். தோமாஸ்கெம்பிஸ் என்பவர் வசனிக்கிறார்.

20. எந்த முகாந்திரத்தைப் பற்றியானாலும் பரிச்சேதமாய் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. சிலவிசை[illegible]ங்கி யிருப்பதாக வுணர்ந்தோமாகில் கோபந்தணிந்துபோய்விட்டதென்று நிச்சயப்படுகிறவரையில் [illegible]யாதொன்றைச் சொல்லுவதையும், செய்வதையும் நிறுத்திவைப்போமாக ஆதலால் எந்தெந்தச் சமயத்திற் கோபம்வரக்கூடுமோ யிருக்குமோ அதைத் தியானத்தில் முன்னுதா யோசித்து முஸ்திப்பு

செய்துக்கொள்வது உத்தமம். இவ்விஷயத்தின் மட்டில் அர்ச். பிராஞ்சிஸ்கு சலேசியார் தாம் கோபித்துக்கொண்ட பின்பு விதனப்படாதிருந்ததில்லையென்று சொல்லிவந்ததை ஞாபகப் படுத்திக் கொள்வோமாக.

21. அர்ச்சியசிஷ்டத[illegible] சர்வேஸ்வரனை நேசிப்பதிலே அடங்கி யிருக்கின்றது. தேவசிநேக முழுதும் அவருடைய சித்தப்படி செய்வதிலே அடங்கியிருக்கின்றது. ஆகையாற் சர்வேஸ்வரனுக்குச் சித்தமிருக்கும் எல்லாத்திலும்முழுதும் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் ஆதலாற் சனுகுள்ளதானாலுஞ் [illegible]ரி பிரியமற்றதானாலுஞ் சரி அவர் நமக்கனுப்பச் சித்தமாயிருப்பதெல்லாவற்றையும் சமாதானத்துடனே அங்கிகரித்துக்கொள்ள வேணும். ஆகையால் சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்தின்படி செய்வதற்கு [illegible]ய இஷ்டப்பிரசாதத்தைக் கேட்பதே நமது ஏக கருத்தாயிருக்க வேண்டும். தேவசித்தத்தை நிச்சயப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியபோது, சந்நியாசியாயிருப்போமாகில் நமது சிரேஷ்டருடைய கட்டளைக்கும் சமுசாரிகளாகில் நமது ஆத்தும குருவானவருடைய கட்டளைக்கும் முழுதும கீழ்ப்படிந்திருப்போமாக. அப்படியானால் அர்ச். பிலீப்புநெரியென்பவர் சொல்லுகிறதுபோல் பிரத்தியட்சமாய்ப் பாவமில்லாதிருந்தால், கீழ்ப்படிதலினாலே செய்யும் எந்தக்காரியத்துக்கும் சர்வேஸ்வரன் நம்மைக் கணக்குக்கேளார்.

22. தந்திரங்களுக்கு விரோதமாய் இரண்டுவித அவுஷதங்களுண்டு. அவைகள் அமைதலும் செபமுமாமே. எல்லாப் பாவதந்திரங்களும் சர்வேஸ்வரனிடத்தி னின்று வருகிறதில்லை ஆனால் நமது நன்மைக்காகமாத்திரம் உத்தரவு கொடுக்கின்றானாதால் அந்தத் தந்திரங்கள் எவ்வளவு கஸ்திக்கும் அருவருப்புக்கும் உரியதானாலும் கோபிக்க வொண்ணாது.

அவைக[illegible] உத்தரவு த[illegible]ஞ் சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்துக்கு அமைந்து, [illegible]தைச்செவிக்கும் [illegible]ரு ட்டாக[illegible]த்துருக்களுடைய யுத்தத்தை வெல்ல மி க[illegible]வல்லமையும், உறுதியுமான [illegible]ழிப்பாடாகிற ஜெபத்[illegible] ஆபுதமாக அளிக்குகொள்[illegible]மாக. தர் [illegible]ஜோவு[illegible]ழியாமல் மாத்திரம் [illegible]ப்போமாகில் அவைகள்பிரவ[illegible]சேகரரியெ[illegible] ஒரு காமங்களை மன்ற[illegible]வோமாகில் எவராலும்ஜெயிக்கப்படாதவர்களாயிருப்போம். தந்திரம்வரும்போது சர்வேஸ்வரனுக்குத் துரோகஞ் செய்வதைவிடச் சாகிறது உத்தமமென்று மறுபடியும் உறுதியான பிரதிக்கினை பண்ணிக் கொள்ளுகிறதும் தீர்த்த[illegible]ட்டு நெற்றியிற் சிலுவை வரைந்து கொள்ளுகிறதும் தந்திரத்தைப் பாவசங்கீர்த்தனக் குருவானவரு[illegible] வெளிப்படுத்துகிறதும், நல்லது. [illegible]ஆறுல் வேண்[illegible]க் கொள்ளுகிறதும், சேசுநாதரிடத்[illegible] மா[illegible]டத்திலும் ஆதரவாகப்போகிறதும் சகல. அவ[illegible]களிலும் மிகவும் உசிதமான [illegible]மை[illegible]மே.

23. துன்ப துரிதங்களிலும், உள்வா[illegible]தகளிலும் நாம் செய்யவேண்டிய தேதெ[illegible]:—முதலாவது:—நம்மைத் தாழ்த்தி இம்மேனியாய் கடப்பிக்கப்படப் பாத்திரமாய் இருக்கிறோ[illegible]ன்று ஒத்துக் கொள்ளுகிறது. 2-வது:—திவ்விய[illegible]தயாளத்தின காரங்களில் நம்மைக்கையளி[illegible]கிறதும்.ஆண்டவருடைய சித்தத்தின்படி நம்மை வி[illegible]டுவதுமாமே. சர்வேஸ்வரன் ந[illegible] ஆறுதல் [illegible]ந்த[illegible]ம்போது வ[illegible]கமாய் ஆறுதல்க[illegible]க்கு அடுத்[illegible] வரும் சோதனைகளுக்குத் தயாரா[illegible]க்க வேண்டியது[illegible] அவர் நமக்கு [illegible]ப்பங்[illegible]ளை அ[illegible]ம்போது நம்மைத் தாழ்த்தித் தேவசித்[illegible]க்குக்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்போமாக. ஆறுதல்களைவிட துன்பங்கள் நமக்குமிக இலாபமுள்ளவைகளாயிருக்கும்.

24. நன்மேனியாக[illegible] சிவிப்பதற்கு வேண்டிய பொதுவான போதகங்க[illegible]வன:—

பூலோகத்தி[illegible] எல்லாமு[illegible]டிந்துபோம், து[illegible]களைப்போலவே[illegible]தோஷங்[illegible]ந முடிந்துபோ[illegible] கித்[illegible]மோப[illegible]சக் முடியாது. உலக[illegible]எல்லாம் [illegible]சம்பத்தி[illegible]ரதுக்கும்? சர்வேஸ்வரனிடத்தில் நின்று வருவதெல்லாம் செல்வமானாலும்சரி, வறுமையானாலும்சரி, சகலமும் நன்மையாகவும், நமநன்மைக்காகவும் நியமிக்கப்பட்டவைகளாமே. சக[illegible]யும் சம்பாதிக்கும் பொருட்டுச் சகலத்தையும் உரிந்துபோட வேண்டும். சர்வேஸ்வரனை யன்[illegible]யான சமாதானங் கொண்[illegible]ருக்கக்கூடாது. [illegible]தனுக்குத் தேவசிநேகத்தையும், இரட்சண்ணிய[illegible]தையும் விட அவசரமானது வேறொன்று மில்லை. [illegible]ரவ மொன[illegible]டிய ஏக காரியம். சர்வேஸ்வரனை [illegible]ழக்கையில் சகலத்தையும் இழக்கிறோம். உலகத்திலுள்ள ஒன்றையும் ஆசியாதவன் சர்வலோகத்துக்கும் எஜமானாயிருக்கிறான். வேண்டிக்கொள்[illegible]கிறவன் இரட்சண்ணியமடைகிறான். [illegible]வேண்டிக் கொள்ளாதவனோ அழிந்து போகிறான். ச[illegible]வேஸ்வரனுக்குப் பிரி[illegible]ப்பட்டாலே போதும். அதற்காகச் சாகவே[illegible] யிருந்தாலும் சாகவேணும். சர்வேஸ்வரனை[illegible] ச[illegible]பாதிப்பதற்[illegible]க என்னென்ன செலவழிய வே[illegible]ண்டியிருந்தாலும் அவைகளெல்லாம் மிகவும் அற்பமா[illegible]ம். நரகாக்கினிக்[illegible] பாத்திரமானவனுக்கு எவ்வருத்தமும் அற்பமல்லோ! சகலத்தையும் சகிக்கத் தைரியமுண்டாவதற்குச் சிலுவையில் அறையுண்ட சேசுநாதரை உற்றுப் பார்த்

சால் அதுவே போதுமானது. சர்வேஸ்வரனுக்காகச் செய்யாத தெல்லாம் ஒருபாதனையாகும். சர்வேஸ்வரன்மாத்திரமே வேணுமென்கிறவன் போதுமான ஐஸ்வரியவானாயிருக்கிறான். என் மதுரசேசுவேதன்மாத்திரமே எனக்குவேண்டும். வேறொன்றும் எனக்குத் தேவையில்லை, என்று முறையானது சொல்லக்கூடுமோ யிருப்பவனே பாக்கியவான். சர்வேஸ்வரனை நேசியாதவன் எவ்விதத்திலும் எதிலும் சந்தோஷமடையான். அவனை நேசிப்பவனோ சகலத்திலும் திருப்தியும் சந்தோஷமும் மென்மேலும் அடைந்துகொண்டே யிருப்பான்.

சினேகவொழுக்கம்—முற்றிற்று.

114548